

17 වන කාණ්ඩය
7 වන කලාපය

සඳුදා
1981 නොවැම්බර් 23

පාර්ලිමේන්තු විවාද

(හැන්සාඩ්)

තිල වාතාව

(අශෝකීන පිටපත)

අන්තර්ගත ප්‍රධාන කරුණු

1981 නොවැම්බර් 20 වන සිකුරාදා

[වැඩ කටයුතු ඉදිරියට ගෙන යාම]

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1982 [පස්වන වෙන් කළ දිනය] :
දෙවන වර කියවීම—විවාදය කල් තබන ලදී
කල් තැබීමේ යෝජනාව

1981 නොවැම්බර් 23 වන සඳුදා

ප්‍රශ්නවලට වාචික පිළිතුරු
විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1982 [හයවන වෙන් කළ දිනය] :
දෙවන වර කියවීම—විවාදය ඉදිරියට ගෙන යන ලදී

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(ஹன்சார்ட்)

அதிகார அறிக்கை

(பிழை திருத்தப்படாதது)

பிரதான உள்ளடக்கம்

வெள்ளிக்கிழமை, 20 நொவம்பர் 1981

[நிகழ்ச்சித் தொடர்]

ஒதுக்கீட்டுச் சட்டமூலம், 1982 [ஒதுக்கப்பட்ட ஐந்தாம் நாள்] :

இரண்டாம் மதிப்பு—விவாதம் ஒத்திவைக்கப்பட்டது

ஒத்திவைப்புப் பிரேரணை

திங்கட்கிழமை, 23 நொவம்பர் 1981

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள்

ஒதுக்கீட்டுச் சட்டமூலம், 1982, [ஒதுக்கப்பட்ட ஆறாம் நாள்] :

இரண்டாம் மதிப்பு—விவாதம் தொடர்கிறது

Volume 17

No. 7

Monday

23rd November 1981

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

OFFICIAL REPORT

(Uncorrected)

PRINCIPAL CONTENTS

Friday, 20th November 1981

[Continuation of Proceedings]

APPROPRIATION BILL, 1982 [Fifth Allotted Day] :

Second Reading—Debate adjourned

ADJOURNMENT MOTION

Monday, 23rd November 1981

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS

APPROPRIATION BILL, 1982 [Sixth Allotted Day] :

Second Reading—Debate continued

පාර්ලිමේන්තුව

பாராளுமன்றம்

PARLIAMENT

1981 නොවැම්බර් 20 වන සිකුරාදා

வெள்ளிக்கிழமை, 20 நொவம்பர் 1981

Friday, 20th November 1981

[1981 නොවැම්බර් 20 වන සිකුරාදා නිල වාර්තාවේ 1254 වන තීරුවේ සිට ඉතිරි වැඩ කටයුතු]

[1981 நொவம்பர் 20, வெள்ளிக்கிழமைய அதி கார அறிக்கை பத்தி 1254 இலிருந்து நிகழ்ச்சித் தொடர்.]

[Continuation of Proceedings from Col. 1254 of OFFICIAL REPORT for Friday, 20th November 1981]

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1982

ஒதுக்கீட்டுச் சட்டமூலம், 1982

APPROPRIATION BILL, 1982

අ. හා. 2

ජේ. එල්. සිරිසේන මහතා (සමාජ සේවා නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමා)

(திரு. ஜே. எல். சிறிசேன—சமூக சேவைகள் பிரதி அமைச்சர்)

(Mr. J. L. Sirisena—Deputy Minister of Social Services)

ගරු කළානායකතුමනි, ශ්‍රීමත් ජනාධිපති මැතිතුමා ප්‍රකාශ කර තිබුණා, ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ඉතාම භාරදුර කාර්යයක් සියුම් කැටයමක් කපන වඩු කාර්මිකයෙක් වගේ ඉතාම දක්ෂ අන්දමින් ඉටු කළා කියා. ඉතාම අමාරු කාර්යයක් තමයි, ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට බාර වී තිබුණේ. එය එසේ සාර්ථකව ඉටු කිරීමට එතුමාට පුළුවන් වී තිබෙන්නේ ශ්‍රීමත් ජනාධිපති තුමාටත් එතුමාගේ රජයටත් සමස්ත ලෝකයම දක්වන සුභදතාවය නිසාමයි.

ශ්‍රීමත් ජනාධිපතිතුමාගේ විශේෂ දුතියා හැටියට මුදල් ඇමතිතුමා ඉතාම දක්ෂ අන්දමින් තම කාර්යය ඉටු කරනවා. මුදල් ඇමතිතුමා අහිමානවත් මහත්ම යෙක්. එතුමාගේ පෞද්ගලික සිතූම් පැතුම් වලට බොහෝ සෙයින්ම විරුද්ධ ණය ලබා

ගැනීමි, ආධාර ඉල්ලීමි, වැනි දේ සඳහා දුන මෙහෙවරෙහි යෙදෙමින් ලෝක බැංකු වට, ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදල් ආයතන යට සහ වෙනත් නොයෙක් රටවලට යමින් තම කාර්යය ඒ විධියෙන්ම ඉටු කරන අතර, එතුමා සෑම අයවැයකදීම එක පැතු මක් පතනවා. ඒ පැතුම නම් මේ තත්ත්ව යෙන්, එනම්, ණයගැති භාවයෙන් මේ රට නිදහස් විය යුතුය යන්නයි. එම පැතුම මේ රටේ සෑම පුරවැසියෙක් විසින්ම කළ යුතුයි. දිනපතාම කළ යුතුයි. ඒ සඳහා ක්‍රියා කළ යුතුයි; වෙහෙස විය යුතුයි; කැප විය යුතුයි. අපි ණය බරින් නිදහස් අනාගතයක් ඇති කර ගත යුතුයි.

ගරු කළානායකතුමනි, මා දැන් අයවැය කළාවට බිහින්න අදහස් කරනවා. මේ අයවැය කළාවේ කිසි තැනක සමුපකාර ව්‍යාපාරය ගැන වචනයක්වත් සඳහන් වී නැහැ. මේ සමුපකාර ව්‍යාපාරය අද දූෂණ යෙන් ඉහවහ ගිය එකක් බව ඇත්තයි. එය අපි කවුරුත් පිළිගන්නවා. නමුත් සමුපකාර ව්‍යාපාරය මේ රටේ පොදු ජනතාවට—විශේෂයෙන්ම ගම්බද ජනතාවට—ඉතාම ප්‍රයෝජනවත් ව්‍යාපාරයක් ව තිබුණා, 1942 කේ සිට. සමහරවිට නගරබද දියුණු ප්‍රදේශවලට සමුපකාරයේ අවශ්‍ය තාවය ඒ තරම් නොපෙනෙන්නට පුළුවන්. එයට හේතුව වෙළඳ සැල් සිය දහස් ගණනක් නගරවල තිබීමයි. ඒ නිසා තරගකාරී වෙළඳාමක් කෙරෙන ප්‍රදේශවල සමුපකාරය වැනි ආයතනයක ඒ තරම් ප්‍රයෝජනයක් නොපෙනෙන්නට පුළුවන් නමුත්, අපි දුප්පත් නොදියුණු ගම්බද ප්‍රදේශ ගැන සොයා බැලුවොත් පෙනෙනවා, සමහර විට ඒ ප්‍රදේශවල ගමකට තිබෙන්නේ එක කඩයයි කියා. කඩය අයිති මුදලාලි මහත්මයා මොන පක්ෂයට අයිති වුණත් ඔහුගේ බලා පොරොත්තුව පුළුවන් තරම් ලාභ ලැබීමයි. සමුපකාර ප්‍රාදේශිකය නැත්නම් සමුපකාර කඩය නොතිබෙන්නට ගම්බද ජනතාවට විශාල අමාරුවකට මුහුණ පාන්නට සිදු වෙනවා.

[පේ. එල්. සිරිසේන මහතා]

දූෂණ නිබන්ධන කියා අපි සමුපකාරය අහක දමනවා නම්, පැත්තකට දමනවා නම්, එහෙනම් අපි ඒ තර්කය උඩම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයත් අයිති කරන්න ඕනෑ. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රටවලත් දූෂණ නිබන්ධන. අපේ රටේත් නිබන්ධන. එහෙනම් අපි ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය අත්හරිනවාද? නැහැ. අපි හදනවා පුළුවන් තරම් දූෂණ මැඩපවත්වා ගෙන ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය දියුණු කරන්නට. එහෙනම් අපි සමුපකාරයත් දියුණු කරන්නට ක්‍රියා කළ යුතුව නිබන්ධන. දැන් නිබන්ධන යල් පැනපු අණ පනත් වෙනස් කර, අවුරුදු 40 ක පමණ කාලයක් අපි ලැබූ අත්දැකීම් තුළින් ඒ ආඥාපනත වර්තමානයට ගැලපෙන පරිදි වෙනස් කර, දූෂණය කරන අයට තදින් දඬුවම් කිරීමට හැකි වන පරිදි එය පිළියෙල කළ යුතුව නිබන්ධන.

සාමාන්‍ය සමුපකාර නිලධාරී මණ්ඩලය පමණක් නොවෙයි මේ දූෂණයට මැදිවෙලා ඉන්නේ. සමුපකාරයේ දූෂණ වුණාම දඬුවම් විදින්නේ සාමාන්‍ය නිලධාරී මණ්ඩලයයි. නමුත් සමුපකාර දූෂණවලට බෙහෙවින්ම තුඩු දෙන තවත් පක්ෂයක් ඉන්නවා. මම ඒ ගැන මේ වේලාවේ කතා කරන්න බලාපොරොත්තු වෙන්නේ නැහැ. ඒ පක්ෂය නිසා තමයි සමුපකාරය අද මේ රටේ ඉතාම අවාසනාවන්ත තත්ත්වයකට පත්වී තිබෙන්නේ. එහෙත් තවමත් සමුපකාරයෙන් ගම්බද අය විශාල වශයෙන් ප්‍රයෝජන ලබාගන්නවා.

ඊළඟට, මේ අයවැය ලේඛනයෙන් රජයේ සේවකයන්ට විශාල වශයෙන් පඩි වැඩිවීමක් වුණා. මා හිතන්නේ මේ රටට නිදහස ලැබුණාට පසුව, තැත්නම් ඉංග්‍රීසි ආණ්ඩුව නිබන්ධන කාලයේදීවත් මේ වගේ විශාල පඩි වැඩිවීමක් ඇති වුණේ නැහැ. මාසික වේතනය රුපියල් 565 ක් පමණ ලබමින් සිටි නිලධාරී මහත්වරුන්ගේ —අන්තිම ශ්‍රේණියේ—පඩිය අද රුපියල් 645 කින් පටන් ගන්නවා. අවසාන කාලය වන විට—තමන්ගේ දක්ෂකම් නිබුණොත්—රුපියල් 1,800 කට වඩා පඩියක් ලබා ගන්නට පුළුවන් තත්ත්වයක් තිබෙනවා. මේ රජය විසින් විශාල වශයෙන් පඩි වැඩි වීමක් කර, දීමනා නැතිව, consoli-

dated salary එකක්—ඒ කාබද්ඩ වැටුපක්—ගෙන නිසා ඒ උදවියගේ විශ්‍රාම වැටුපක් විශාල වශයෙන් වැඩි වෙනවා. විශ්‍රාම වැටුප වැඩි වුණත් සාමාන්‍යයෙන් රුපියල් 700 ක් 800 ක් පඩි ගන්නා කෙනෙකුට අද නිබන්ධන ජීවන තත්ත්වය අනුව ජීවත්වීමට අමාරුයි. ඒ නිසා පහළ ශ්‍රේණිවල ලිපිකරු මහත්වරුන් වැනි අය, විශ්‍රාම යන කොට වැඩියෙන් යමක් ලැබෙන එක ගැන නොවෙයි, අද කල්පනා කරන්නේ. ඒ අය කල්පනා කරන්නේ එදිනෙදා කරගන්නට නිබන්ධන කටයුතු ගැනයි. රුපියල් 645 කින් පටන් ගෙන වැඩි වෙන පඩි ක්‍රමයක් තිබුණත් අද පහළ ශ්‍රේණිවල රජයේ සේවකයන්ට ලැබෙන පඩියෙන් සියයට 50 ක් වත් ගෙදර ගෙනී යන්නේ නැහැ. ගෙදර ගෙන යන පඩිය ඊට වඩා හුඟක් අඩුයි. ඒකට හේතුව ගන්න පුළුවන් තරම් ණය ගන්නවා. ඒවාට වාරික කැපෙන විට ඉතිරි වෙන ප්‍රමාණය සියයට 50 කට වඩා නැහැ. ඒ නිසා කොයි තරම් පඩි වැඩි කළත් ඒ උදවියගේ දුක ඒ තරම් තුනී වෙන්නේ නැහැ. මම කියන්නේ නැහැ, ආණ්ඩුවේ සේවකයන්ට ණය දීම නුසුදුසුයි කියලා. අවශ්‍යතාවයන් අනුව දෙන්න ඕනෑ. මම දන්නවා, හුඟක් distress loan කියලා ණය ගන්නේ distress එකකට—ආපදාවකට—නොවෙයි. වෙනත් නොයෙක් නොයෙක් කාරණා නිසා ණය අරගෙන අමාරුවේ වැටෙනවා. මේ ගැනත් රජය කල්පනා කළ යුතුව නිබන්ධන. ණය සහන සහා ආදිය ඇති කර තිබෙනවා. මේ කාරණයත් රජයේ අවධානය යොමු විය යුතු කාරණයක් හැටියට මම කල්පනා කරනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, ගොවි ජනතාවට මේ අයවැයෙන් සැහෙන සහන සලසා තිබෙනවා. නැවත වගාව, යටි වගාව ආදී වගාවන් සඳහා සහන සලසා තිබෙනවා. ගොවි ජනතාවට තමයි, අපි වැඩි වැඩියෙන් අත හිත දෙන්න ඕනෑ. මේ රටේ ආර්ථිකය දියුණු කරන්න නම්, මේ රටේ ජනතාවට සැනසීමෙන් යුතුව ජීවත් කරවන්නට නම් ගොවි ජනතාවට සැහෙන පහසුකම් ඇති කර දෙන්නට ඕනෑ. ගොවි ජනතාවට තමන්ගේ කටයුතු කර ගැනීමට නැත්නම් ඉන්නේ කටයුතු කර ගැනීමට නොයෙකුත් ආධාර දෙනවා. දැන් අලුතෙන් පොල් වගා කිරී

මේදී අක්කරයකට දෙන සහනාධාරය රුපියල් 3,000 දක්වා වැඩි කර තිබෙනවා. යටි වගාව සඳහා දෙන ආධාර රුපියල් 2,750 සිට 3,500 දක්වා වැඩි කර තිබෙනවා. ගෙවතු වල වවන පොල් පැලයකට දෙන ආධාරය රුපියල් 28 සිට 35 දක්වා වැඩි කර තිබෙනවා. සමෝච්ච කානු කපනවාට ගෙවනවා. ඔය විධියට රබර්, තේ ආදී වැවිලි දියුණු කිරීමට රජය විශාල වශයෙන් ආධාර ලබා දෙනවා.

ඒ වගේම මා හිතන විධියට මේ ඔක්කෙමට වැඩියෙන් වැය වන්නේ වාරිමාර්ග වලටයි. 1981 සිට 1985 දක්වා කාලය තුළ රුපියල් කෝටි 6,500 ක් රජය වැය කරන්න බලාපොරොත්තු වන අතර එයින් කෝටි 4,800 ක් ම වාරිමාර්ග දියුණු කිරීමට වෙන් කර තිබෙනවා. එය ඉතාම වැදගත් කාරණයක්. මොකද, අදත් වයඹ පළාත ගත්තත්, වෙනත් වි නිෂ්පාදනය කරන පළාතක් ගත්තත් ඒ පළාත්වල සිටින හැම ගොවි මහත්මයෙක්ම වාරි මාර්ග පහසුකම් තමයි, ඉල්ලා සිටින්නේ. ලෝක බැංකු ආධාර යටතේ 1979 සිට 1983 දක්වා වසර පහකට මුදල් වෙන් කර වයඹ පළාතේ වාරිමාර්ග කටයුතු සඳහා සැහෙන මුදලක් වියදම් කර තිබෙනවා. නමුත් තවමත් ඒ ප්‍රදේශයේ ගොවි ජනතාවට සැහෙන අන්දමින් වාරිමාර්ග පහසුකම් ලැබී නැහැ. මේ තත්ත්වය හැම ප්‍රදේශයකටම බලපවත්වනවා.

ගරු කපාහරායකතුමනි, බිංගිරිය ජන්ද කොට්ඨාශයේ ගම්බද කුඩා වැව් 276 ක් තිබෙනවා. අපි තවම එයින් 100 ක් වත් ප්‍රතිසංස්කරණය කර නැහැ. නමුත් ලබන අවුරුද්දේ සිට ලෝක බැංකු ආධාර යටතේ කුරුණෑගල දිස්ත්‍රික්කයේ කුඩා වැව් 500 ක් ප්‍රතිසංස්කරණය කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා. වාරිමාර්ග සඳහා කොයි තරම් මුදලක් වැය කළත් ඒ ප්‍රමාණයට රටේ කෘෂිකර්මය දියුණු වෙනවා.

ඒ වගේම අතිරේක ආහාර බෝග වගාව දියුණු කිරීම සඳහා ඒ ද්‍රව්‍යවලට වැඩි මිලක් ගෙවන බවට තමුත්තාත්සේ ප්‍රතිඥාවක් දී තිබෙනවා. ඒකත් ඉතාම කාලෝචිතයි. කවිපි වැනි අතිරේක ආහාර බෝග සමහර විට විකුණා ගන්නට බැරි වෙනවා. සමහර විට වගාවට වැය වූ මුදල

වත් ලබා ගැනීමට බැහැ. එම නිසා ඒ ඒ ද්‍රව්‍යවලට ගෙවන අවම මිල මෙපමණය කිව්වොත්—සැහෙන මිලක් ගෙව්වොත්— ගොවි ජනතාව මිට වඩා උනන්දුවකින් අතිරේක ආහාර බෝග වගා කරන්නට ඉදිරිපත් වෙනවා ඇති. අතිරේක ආහාර බෝග වගාව දියුණු කළොත් පාන් පිටි වලට අද පිටරට ඇදී යන විශාල මුදල් සම්භාරයක් ඉතිරි කර ගන්නට පුළුවනි. මිට අවුරුදු පනහකට පමණ ඉහත දී මේ රටේ පාන් පිටි පාවිච්චි කළේ ඉතාම සුළු වශයෙන්. නමුත් අද බොහොම විශාල අන්දමින් කෙරී ගෙන යනවා.

ගරු කපාහරායකතුමනි, සති දෙක තුනකට කලින් මා බිංගිරිය ජන්ද කොට්ඨාශයේ වගා නිලධාරීන් තිස් දෙදෙනා ගෙන්වා මාස් කන්නයේ වගාවන් ගැන—විශේෂයෙන්ම වි ගොවිතැන ගැන—කතා කළා. වි ගොවිතැනට ගිය අවුරුද්දෙන් ඊට ඉස්සෙල්ල අවුරුදුවලත් සෑම ගොවි මහත්මයකුම වාගේ මුදල් වැය කර පොහොර යෙදුවා නමුත් මේ මාස් කන්නයට ගොවි මහත්වරු එක්කෙතෙක්වත් මඩ පොහොරවත් යොදා නැහැ. එයින් තේරුම් ගන්නට තිබෙන්නේ අද පොහොර මිල වැඩි බවයි. පොහොර මිල වැඩි නිසා මඩ පොහොර වත් දමන්නට ගොවීන් ඉදිරිපත් වී නැහැ. අපි 1980 වර්ෂයේදී සැහෙන වි අස් වැන්නක් ලැබුවා. සැහෙන මිපක් ලැබුණු නිසා ගොවි මහත්වරු උනන්දුවෙන් වි ගොවිතැනෙහි යෙදුණා. ඒ සමගම පොහොරත් සැහෙන සාධාරණ මිලකට ලබා ගන්නට පුළුවන්කම තිබුණා. නමුත් අද ඒ තත්ත්වය වෙනස් වී තිබෙනවා. වයඹ පළාතේ කුරුණෑගල වැනි දිස්ත්‍රික්කයක පොහොර යෙදීම අඩු වෙනවා නම් වැඩි අස්වැන්නක් බලාපොරොත්තු වෙන්නට බැහැ. 1981—82 මාස් කන්නයේ දී 1980—81 වර්ෂයේදී ලැබුණු ප්‍රමාණයට වි අස්වැන්න සාර්ථක වේ යයි අපට සිතන්නට බැහැ. මේ ගැන රජයේ අවධානය යොමු කළ යුතුව තිබෙනවා. අපි ප්‍රතිපත්තියක් හැටියට පොහොරවලටත් සහ නාධාරයක් දෙනවා. නමුත් සහනාධාර ක්‍රමයක් තිබියදීත් අද පොහොර මිල ගොවි

[පේ. එල්. සිරිසේන මහතා]

ජනතාවට ඔරොත්තු නොදෙන තත්ත්වයක තිබෙනවා. අද වී බුසලකට රු. 57.50 ක අවම මිලක් රජය ගෙවුවත් කුරුණෑගල දිස්ත්‍රික්කයේ රු. 90 කින් 100 කින් මෙහා වී බුසලක් ගන්නට බැහැ. එහෙම මිලක් ලැබෙද්දීත් මඩ පොහොරවත් දමන්නට ගොවි මහත්වරු ඉදිරිපත් වෙන්නේ නැත්නම් අපට කණගාටුදායක අන්‍යාගතයකට මුහුණ පාන්නට වෙනවා, වී නිෂ්පාදනය සම්බන්ධයෙන්.

දිස්ත්‍රික්කය තුළ පොල් පොහොර කොපමණ පාවිච්චි කර තිබෙනවාද කියලත් මා වගා නිලධාරීන්ගෙන් ඇහුවා. ගිය මාස කන්නයේදී පොල් පොහොර වෙන් 32 ක් විකුණූ වගා නිලධාරියෙක් මේ මාස කන්නයේදී විකුණා තිබෙන්නේ පොල් පොහොර වෙන් 2 යි. පොල් පොහොර යෙදීමත් අඩු බව ඒකෙන් අපට පෙනෙනවා. අද පොල් දාහකට රු. 1,250 ක මිලක් ලැබෙනවා. එපමණ මුදලක් ලැබුණත් පොහොරවල මිල ජීවන වියදම, කම්කරු කුලිය යනාදිය අනුව පොහොර යොදන්නට මිනිසුන් ඉදිරිපත් නොවන බවයි, මෙයින් පෙනී යන්නේ.

ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ගිය අවුරුද්දෙන්, මේ අවුරුද්දෙන් ප්‍රකාශ කළා, අපේ ප්‍රධානම විදේශ විනිමය උපයන මාර්ගය හැටියට තිබුණු වැවිලි කර්මාන්තය සතුටුදායක නැහැ කියල. මම අහන්න කැමතියි, ගරු මුදල් ඇමතිතුමා හෝ වෙනත් ඇමතිවරු හෝ රජය හෝ මුදල් ඇමතිතුමා ගිය වෂීයෙදී කළ ප්‍රකාශය පිළිබඳව ගත් පියවර මොකක්ද කියා. කිසි පියවරක් ගත් පැටක් නම් අපට පෙනෙන්න නැහැ. අපේ පොල් තේ රබර් නිෂ්පාදන අඩු වෙනවා විතරක් නොවෙයි, ඒවායේ තත්ත්වය බැහැගෙන යනවා. මෙයට හේතුව මොකක්ද කියල තවම හොඳ හැටි හොයා බැලුවාය කියල අපට නම් පෙනෙන්න නැහැ. විශේෂයෙන්ම පසුගිය කාලවල—බ්‍රිතාන්‍යය අයිතියට තිබුණු කාලවල—මේ වතු මෙහෙමම තිබුණා. ඊට වඩා අමුතුවෙන් අද වැඩි වෙලා නැහැ. නමුත් ඒවා පාලනය කළේ මෙයට වඩා ඉතාම ක්‍රමවත් පිළිවෙලකට.

අද විශාල ඉඩම් ප්‍රමාණයක් පාලනය කරන ආයතනය ජනවසමයි. ජනවසම බෙදා තිබෙනවා, පාලන මණ්ඩල පහකට. 1, 2, 3, 4 සහ 5 යනුවෙන්. මම හොඳට දන්නවා, 4 වන පාලන මණ්ඩලය ගැන. මොකද? මගේ ප්‍රදේශය අයිති වෙන්නේ ඒ පාලන මණ්ඩලයට. මේ මණ්ඩලයේ සහාපතිතුමා, ඉතාම දක්ෂ තේ වැවිලි කරුවෙක්. ඉතාම විනිත, හොඳ මනුෂ්‍යයෙක්. නමුත් ඒ මහත්මයාට හාර දී තිබෙන කර්තව්‍යය මනුෂ්‍යයකුට නම් කවදාවත් කරන්න බැහැ. මොකද? මුළු කැගල්ල දිස්ත්‍රික්කයේ අවිස්සාවේල්ලට එනකම්, ඊළඟට කොච්චිකඩේ පාලම ලග ඉදලා කල්පිටිය, මත්තාරම, යාපනය, ඒ ඔක්කොම ප්‍රදේශ, අතික් පැත්තෙන් නාවලපිටියට යනකම් බිම් ප්‍රමාණයේ තිබෙන වතු ගැන එක මනුෂ්‍යයෙක් සහාපති හැටියට සොයා බලන්නෙ කොහොමද? මාස 6 කට වරක් වත් එක වත්ත කට යන්න පුළුවන්ද කියා කල්පනා කර බලන්න. කවදාවත් බැහැ. එතරම් හොඳ වැවිලිකරුවෙකුගේ කාලය ගත වෙන්නෙ මහ පාරේ. අර කන්නෝරුවට යනවා; අර ඊජනල් ඔෆ්පිස් එකට යනවා. මේ ඊජනල් ඔෆ්පිස් එකට යනවා; අර සිරෙක්ටර් හම්බු වෙනවා; මේ සිරෙක්ටර් හම්බු වෙනවා; කාලය අපතේ යනවා. එහෙම නම්, මේ විධියෙන් නම් අපට කවදාවත් පළමු තිබුණු තත්ත්වයට මේවා දියුණු කර ගැනීමට පුළුවන් වෙන්නෙ නැහැ.

මේ ඊජනල් සිරෙක්ටර්ස්ලා මොකද කරන්නේ? සමහරු පොල් ගහක් දැකලා වත් නැහැ. නමුත් පොල් වවන්න එවලා තිබෙනවා. හැමදාමත් තේ වතුවලයි වැඩ කර තිබෙන්නේ. පොල් ගහකට පොහොර යොදන හැටි දන්නෙ නැහැ. පාත්ති කපලා පොල් ගහකට පොහොර යොදන්න යන කොට, දැන් අවුරුදු දෙකකට ඉස්සර මගේ ප්‍රදේශයේ පොල්වතු හාරව සිටි මහත්මයෙක් අහලා තිබෙනවා, “මොකටද පාත්ති කපන්නේ, පොල් පොහොර ටික විසිකර විසිකර දැමීමා නම් ඉවරනේ” කියල. තේ වතුවල එහෙමයි කරන්නේ. තේ වතුවල පොහොර ටික විසිකරලා “ඒපාක්” කරනවා; මුල්ලුවෙන් හාරනවා. ඒ තරම්වත් දැනුමක් නැති අය තුමයි, හහක් දමා තිබෙන්නේ.

අනික් එක, හුඟකම මේ වතුකරයෙ ප්‍රධාන තැන දී තිබෙන්නේ තේ වතු පාලනය කළ අයට. ඒ උදවියටත් පොල් වතු වල ඉන්න අයටත්, රබර් වතුවල ඉන්න අයටත්, හැමෝටම පඩි ගෙවන්නේ එක මට්ටමෙන්. තවමත් අපේ වතු පාලනය කරන වැඩි පිරිස හිතන්නේ, හැසිරෙන්නේ අර බ්‍රිතාන්‍ය අධිරාජ්‍යවාදී කාලයේ සිටි සුදු මහත්වරු වාගෙයි. මම මෙයට පෙරත් මේක ගරු සභාවේදී කියලා තිබෙනවා. කම් කරුවන්ට කරුණාවක් නැහැ. කම්කරුවන් එක්ක සුභදාවක් නැහැ. කම්කරුවන්ගේ දුක ගැන දන්නේ නැහැ. ඔවුන් ජීවත් වන හැටි දන්නේ නැහැ. ඒක තවත් වැඩි කරනවා, මේ පඩි ක්‍රමය නිසා. “ඒරියා සුපිරින් ටැන්ඩන්ට්ටි මහතාට ගෙවනවා, රුපියල් තුන්දහසක වැටුපක්. වත්ත භාරව වැඩ කරන, රු දහවල් මහන්සි වන මනුෂ්‍යයාට ගෙවන්නේ එයින් හතරෙන් පංගුවකටත් අඩුවෙන්. ඔහුට කාර් එකක්වත්, මෝටර් සයිකල් එකක්වත් දෙන්නේ නැහැ. හරියට ඉන්න ගෙයක් දෙන්නේ නැහැ. ඔහුට නිදාගන්න හොඳ ඇඳක් දෙන්නේ නැහැ. ඒරියා සුපිරින් ටැන්ඩන්ට්ටි මහත්මයාට—නිකම් ඉන්න කෙනෙකුට—රුපියල් තුන්—හාර දහසක් පඩි ගෙවනවා. බොහොම සැප පහසුකම් ඇති වාහන හා ඒවාට තෙල් ආදිය සපයනවා. මේවා ගැන මෙතැන කතා කරලා අපි හදා ගන්නේ නැති නම් මේ වතුවලින් ලාභ ලබා ගන්න පුළුවන් වෙන්නේ නැහැ.

අනික, ශ්‍රීමත් ජනාධිපතිතුමා ඉතාම හොඳ ආදර්ශයක් පෙන්වා දී තිබෙනවා. එතුමාගේ වතු වල වැඩ කරන අයට ආණ්ඩුවේ සේවකයන්ට නියම කළ රුපියල් 70 ගෙවනවා. ජනවසම, පශු සම්පත් මණ්ඩලය ඔය වාගේ ආයතන මගින් පාලනය කරන වතු වල මේක ගෙවන්නේ නැහැ. ඉතින් කොහොමද දුප්පත් මිනිහ ජීවත් වෙන්නේ? බොහෝ තැන්වල වැඩ දෙන්නේ සතියකට දවස් තුනයි; හතරයි. සුමානය කට දවස් හතම වැඩ කළත් දුප්පත් කම් කරුවකුට අද ජීවත් වෙන්න අමාරුයි. එහෙම තත්ත්වයක් තිබෙද්දී ජනවසම, පශු සම්පත් මණ්ඩලය ආදී මණ්ඩල පාලනය කරන මහත්වරු මේ රුපියල් 70 මේ

ජනතාවට දෙන්නේ නැහැ. අඩු ගණනේ සතියකට දවස් පහක්වත් වැඩ ලබා දෙන්න කටයුතු කරන්නේ නැහැ. එතකොට මොකද වෙන්නේ? මේ කම්කරුවෝ කළකිරෙනවා. “අපට කමක් නැහැ, ජාතියට හෙණ ගහල ගියත්, ලොකු මිනිස්සු හොඳට පඩි ගන්නවා. සැප විදිනවා. අපි බොහොම හිරිහැර විදිනවා. දාඩිය මහන්සි යෙන් අපි වැඩ කරනවා. වැස්සට තෙමෙනවා. අවිච්ච වේලෙනවා. එතන හරියට වැඩ කටයුතු කෙරෙන්නේ නැති නම් අපි මොකටද මහන්සි වෙන්නේ,” කියලා මනුෂ්‍යයන් හැටියට ඔවුන්ට හිතෙනවා. කාට වත් දොස් කියන්න අපට බැහැ. ඒක සාධාරණ ඉල්ලීමක්. මේවා ගැන කල්පනා කළයුතුව තිබෙනවා, මේ කටයුතු භාරව වැඩ කරන ගරු ආමතීවරු.

මේ වතුකරය ගැන කථා කරද්දී ගරු කථානායකතුමනි, අපිට හිතෙනවා, මේ ඉඩම් ප්‍රතිසංවිධාන කොමිසමට ප්‍රතිපත්තියක් නැද්ද කියලා. මේක හරි පුදුම තත්ත්වයක්. ඉඩම් ප්‍රතිසංවිධාන කොමිසමට වේවා, ජනවසමට වේවා, පශු සම්පත් මණ්ඩලයට වේවා රාජ්‍ය වැවිලි අංශයට වේවා, අයිතිව තිබෙන වතු එක එක්කේ තාට දෙනවාය කියන හැඟීම උඩ ඒ ඒ ආයතන මුදල් වියදම් කරන්නේ නැහැ; පෝර දමන්නේ නැහැ; ඒවා හොඳට එළි පෙහෙළි කරන්නේ නැහැ; නියම වශා සංවර්ධනයක් කරන්නේ නැහැ; ඒවා හොඳට බලා හදා ගන්නේ නැහැ. අද හෙට දෙනවාය, හෙට අනිද්දා දෙනවාය කියන නිසා එහෙම කරනවා. ඒ නිසාත් එක පැත්තකින් වතු වල ආදායම, වශා සංවර්ධන, කෘෂි සංවර්ධනය, අඩපණ වෙලා තිබෙනවා. මේ තත්ත්වය නැති කරන්න අපි කවදා හරි තීරණයක් ගන්න එක හොඳයි. කියා මම හිතනවා. රජය, “මිට පස්සේ ඉඩම් ප්‍රතිසංවිධාන කොමිසමට අයත් වූ ඉඩම් දෙන්නේ නැහැ,” කියා තීරණයක් ගන්න. එහෙම තීරණයක් අරගෙන, ඒ තීරණය හරිහැටි ඉෂ්ට නොකරනවා නම්, පොදු ආයතනවලින් පාලනය වන වතු සංවර්ධනය වන්නේ නැහැ; ආදායම වැඩි වන්නේ නැහැ.

[පේ. එල්. සිරිසේන මහතා]

අපි අවුරුදු හතරක් වෙනවා බලයට පැමිනිලා. අපි ආ දා පහටත් ඉඩම් දෙනවා, එක එක් කොනට. මම කියන්නේ නැහැ දෙන් න එපාය කියා. දරුවකුට ඉඩමක් ලියා තිබෙනවා නම්—18 ට අඩු අයකුට හෝ—ඒ ඉඩම දෙන් න ඕනෑ. ඒක සංඛාරණයි. දෙන් න ඕනෑ නම් දෙමව්පියන් සතු ඉඩකඩම් දරුවකුට දෙන් න ඕනෑ. එහෙම නැතුව ඊට වඩා වෙනස් විධියට මේ ඉඩම් දෙන් න යනවා නම්, ඒ ඉඩම්වල සංවර්ධනයක් ඇති වෙන්නෙත් නැහැ; ඒවායේ වැඩ කරන අය ඒ ගැන සතුටු වෙන්නෙත් නැහැ.

අනිත් එක, ගරු කථානායකතුමනි, මට වැදගත්ම ප්‍රකාශයක් කරන්නට තිබෙනවා. පශු සම්පත් මණ්ඩලය මගින් පාලනය වන මගේ ආසනයට යාබද ආසනයක තිබෙන වත්තක් තිබෙනවා, අක්කර 875 ක. මේ වත්ත, අපි බලයට ආවාට පස්සේ, ලක්ෂ 20 ක් 30 ක් පමණ වැය කරලා නොයෙකුත් ගොඩනැගිලි හදා තිබෙනවා. කම්කරුවන්ට, පාලක මහත් වරුන්ට, නොයෙක් විධියේ ගොඩනැගිලි හදා තිබෙනවා. අක්කර 650 ක තණකොළ වගා කර තිබෙනවා. විශාල කිරි පව්චියක් තිබෙනවා. විශාල කුකුල් පව්චි තිබෙනවා. අද ඇත්ත වශයෙන්ම කියනවා නම්, වත්ත ඉතාම හොඳ තත්ත්වයකට ගෙනත් තිබෙනවා. මේ ගැන අපි ස්තූති වන්න වෙන් න ඕනෑ සේරම් මහත්මයාට. ඔහු පශු සම්පත් මණ්ඩලයේ සභාපති භාවයට කටයුතු කරන කාලයේ මේ වත්ත ගැන විශේෂ අවධානයක් යොමු කලා. මේ වත්ත හොඳ තත්ත්වයකට අද ගෙනත් තිබෙනවා.

මෙහෙම තිබෙන මේ වත්ත, මට ලැබී තිබෙන ආරංචිවලට අනුව, හෙට අතද්දා පරණ අයිතිකාරයින්ට දෙන් න යනවාලු. මේකේ තිබෙන ඉතාම වැදගත් හරිය මේකයි කථානායකතුමනි. මේ වත්ත 1971 අංක 1 දරන ඉඩම් ප්‍රතිසංවිධාන පනතටත්, අහුවුණේ නැතිලු. 1975 නොම්බර 39 දරන පනතටත් අහුවුණේ නැතිලු. එහෙම අහු නොවුණා නම් දැන් ඔබතුමාම හිතයි, මේක අල්ලා දෙවියන් වහන්සේගේ ආශ්චර්යයක් දෝ කියා. මේ රටේ තිබෙන

ඔක්කොම වතු 1971 අංක 2 දරන පනතට අහුවුණා නම්, ඒ අහු නොවුණු ඒවා 1975 අංක 39 දරන පනතට අහු වුණා නම්, මේ වත්ත විතරක් අහු නොවුණේ කොහොමද? අපි හිතමු මොහොතකට අහු නොවුණා කියා.

ආර්. පේ. ජී. ද මැල් මහතා
(ශ්‍රී. ආර්. ඉ. ඉ. ජ. මෙල්)
(Mr. R. J. G. de Mel)
මොකක්ද ඒකෙ නම?

පේ. එල්. සිරිසේන මහතා
(ශ්‍රී. ඉ. ආර්. ඉ. ඉ. සිරිසේන)
(Mr. J. L. Sirisena)
වලහපිටිය එස්ටේට්.

ආර්. පේ. ජී. ද මැල් මහතා
(ශ්‍රී. ආර්. ඉ. ඉ. ජ. මෙල්)
(Mr. R. J. G. de Mel)
කව්ද අයිතිකාරයෝ?

පේ. එල්. සිරිසේන මහතා
(ශ්‍රී. ඉ. ආර්. ඉ. ඉ. සිරිසේන)
(Mr. J. L. Sirisena)
ජීවන් ජී.

සරත් මුත්තේටුවෙගම මහතා
(කලවාන)
(ශ්‍රී. ජාත් ප්‍රාදේශීය මුත්තේටුවෙගම—කලවාන)
(Mr. Sarath Muttetuwegama—Kalawana)
යාළුවෝ ඇති කවුරු හරි ජීවන් ජීගේ!

පේ. එල්. සිරිසේන මහතා
(ශ්‍රී. ඉ. ආර්. ඉ. ඉ. සිරිසේන)
(Mr. J. L. Sirisena)

ඔබතුමාට පුදුම ඇති මේ කාරණය ගැන. මේ කාරණය මම පශු සම්පත් කටයුතු භාර ඇමතිතුමාට කියන්න ගියා. එතුමා නැහැ, මේ ගැන අහලා බලන්න. ඉඩම් ප්‍රතිසංවිධාන කටයුතු භාර ඇමතිතුමාත් නැහැ, මේ ගැන අහලා බලන්න. මම කාර්යාල දෙකටම ගිහින් නිලධාරී මහතුන්, උසස් නිලධාරී මහතුන්, කීප දෙනෙකු ගෙන්ම අහුවා, “මේ වත්ත භාර දෙන් න

යනවාය කියන එකේ ඇත්තක් තිබෙනවාද? ” කියා. එතකොට කිව්වා “ අපි දන්නෙ නැහැ,” කියා. කාගෙන්වත් මේ ගැන පිළිතුරක් ගන්න බැහැ. ඒ නිසා ගරු කථානායකතුමනි, ශ්‍රීමත් ජනාධිපතිතුමා, ගරු අගමැතිතුමා ඇතුළු මුළු කැබිනට් මණ්ඩලයම මේ ගැන විමසා බලලා මේක ඇත්ත නම් මිට විරුද්ධව වහාම ක්‍රියා කළ යුතුයි, කියා කියන්න මා කල්පනා කළා.

අනික් එක, මෙතැන තවත් ආශ්චර්යයක් තිබෙනවා. ඒක මාක්ස්—ලෙනින්ගේ ආශ්චර්යය. අරක, අල්ලා දෙවියන් වහන්සේගේ ආශ්චර්යය වෙන්න පුළුවන්. මේක මාක්ස්ගේ සහ ලෙනින්ගේ ආශ්චර්යය. ඒ මොකද? මේ රටේ සම සමාජ පක්ෂය පටන් ගත් දා ඉදල අද වෙනතුරු සමසමාජ පක්ෂයේ උසස්ම පෙළේ නායකයෙක් මේකෙ බ්‍රෝකර්කම කරන්නෙ.

ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මහතා

(තිල. ශ්‍රී. ජේ. ඉ. ප්‍ර. මෙම)

(Mr. R. J. G. de Mel)

වාමාංශිකයෝ ඔව් කරනව, හොදට.

ජේ. එල්. සිරිසේන මහතා

(තිල. ජේ. ඉ. ප්‍ර. මෙම)

(Mr. J. L. Sirisena)

මේ රටේ ඕනෑ තරම් බ්‍රෝකර්වරු සිටිනවා. ඒ බ්‍රෝකර්වරුන්ට වඩා විශේෂ බ්‍රෝකර් මහත්මයෙක් මේ මොකද? අවුරුදු 45 ක් තරම් ධනපතියන් හංග කරන්නට, ධනපතියන් සතු දේ රජය සතු කරන්නට, කථා කළ සමසමාජ නායකයෙකුයි, මේ බ්‍රෝකර්කම කරනවාය කියන්නෙ. මට ලැබුණු ආරංචියක් මේක.

මන්ත්‍රීවරයෙක්

(අඟුණකොටුව)

(A Member)

නම කියන්න.

ජේ. එල්. සිරිසේන මහතා

(තිල. ජේ. ඉ. ප්‍ර. මෙම)

(Mr. J. L. Sirisena)

මම නම් කියන්නෙ නැහැ කාගෙන්වත්. මේ ගරු සභාවෙදී. නම මම දන්නවා. කාරණය, ප්‍රතිපත්තියක් වශයෙන් කියන්නෙ නැහැ. [බාධා කිරීමක්] මන්ත්‍රීවරයෙක් නම් නොවෙයි. ඒක කියන්න පුළුවනි.

කථානායකතුමනි, මේ බිස්නස් එක ලොකු නිසා ලැබෙන බ්‍රෝකර් ගාස්තුවක් ලොකු වෙන්නට ඕනෑ. මා හිතන හැටියට ‘ජනදින’ පත්‍රය හෙට නිද්දා වන විට මට බණින්න රවන්න, ඔරවන්න පුළුවනි. මමත් ඉස්සර සමසමාජ පක්ෂයේ හිටපු කෙනෙක්. මට රුවට, එරෙව්වට, ගෙරෙව්වට කමක් නැහැ; ඒක තමයි. මන්ත්‍රී වරුන් හැටියට අපට ලැබෙන දායාදය. ඒ ‘රුක් ක් ඇන්ඩ් පයිල්’ එකෙන්, අවංක නියම සමසමාජ පක්ෂයේ පහළ ශ්‍රේණිවල සහෝදරයින්ගෙන් ඉල්ලන්න කැමතියි-- මේ කියන ප්‍රකාශයේ ඇත්තක් තියෙනවාදැයි විමසා බලන්න කියල.

වෛද්‍යාචාර්ය නෙවිල් ප්‍රනාන්දු මහතා
(පානදුර)

(Doktor Dr. Neville Fernando—Panadura)

ඒ බර්නාඩ් සොයිසාද කියා අහන්න කැමතියි.

අ. හා. 2.27

කේ. අබේවික්‍රම මහතා (මහර දිසා ඇමතිතුමා)

(තිල. ජේ. ඉ. ප්‍ර. මෙම)

(Mr. K. Abeywickrema—District Minister, Matara)

ගරු කථානායකතුමනි, මේ අයවැය විවාදයට මටත් සහභාගි වෙන්නට අවස්ථාවක් ලබා දීම ගැන මම ප්‍රචමයෙන්ම තමුන් තාන්සේට ස්තූතියක් වෙනවා. ඊළඟට ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට මම මගේ ප්‍රශංසාව හිමි කළ යුතුව තිබෙනවා. මේ තරම් බැරෑරුම් අවස්ථාවක ඉතාමත් ඉදක්ෂ ලෙස මේ රටේ සංවර්ධනයක් ඇති වන ආකාරයට, ජනතාවට වැඩි බරක් ඇති නොවන අන්දමට අයවැය ලේඛනයක්

[කේ. අබේවික්‍රම මහතා]
 ඉදිරිපත් කිරීම සම්බන්ධයෙන්. මේ රටේ පසුගිය කාල පරිච්ඡේදය තුළ පැවති තත්ත්වයන්, ලෝක උද්ධමනකාරී තත්ත්වයන් ගැන සලකා බලන විට මේ රටේ සංවර්ධනයට විශාල මුදලක් වෙන් කරමින් ජනතාවට අඩුවෙන්ම බර ඇති වන විධියට අයවැයක් ඉදිරිපත් කිරීම පහසු කාරණයක් නොවෙයි.

මේ රටේ අයට අතීතය හුඟක් අමතක වෙලා තිබෙනවා. 1977ට ප්‍රථමයෙන් තිබුණු තත්ත්වය මතක් කරගෙන අපි ඒවායින් ආරක්ෂා වෙන් න බලාපොරොත්තු වෙන්නේ නැහැ. මම මතක් කරන්නට ඕනෑ, මේ රජය බලයට පත් වූ අවස්ථාවේ මේ රටේ ඉතාමත් භයානක ආර්ථික පීඩනයක් තිබුණු බව. එපමණක් නොවෙයි. මේ රටේ ජනතාවට නිදහසක් නොතිබුණු, සාධාරණය ඉටු නොවුණු, ජනතාව තුළ ඉදිරියට ගමන් කිරීමට ආශාවක් නොතිබුණු යුගයක තමයි මේ රජය බලයට පත් වුණේ. ඒම නිසා රජයක් හැටියට අපට කටයුතු කරන්න සිද්ධ වුණා, මේ රටේ ජනතාවට හොඳ ජීවන තත්ත්වයක් ලබා දෙන්න; රටේ සංවර්ධනයක් ඇති කරන්න. ජනතාවගේ නිදහස ආරක්ෂා වන විධියට, නිදහස් ආර්ථිකයක් ඇති කර 1977 සිට මේ දක්වා ඒ ආර්ථික ප්‍රතිපත්තිය මේ රජය අනුගමනය කළා. ඒ අනුව මේ රටේ ජනතාවගේ දක්ෂකම් උඩ මේ රටේ සම්පත්වලින් මුළු රටට ප්‍රයෝජන ගන්න අවස්ථාවක් සැලසුණු බව මම මතක් කරන්නට කැමතියි.

මා ඕනෑ ත්‍රිකුණාමලයේ මන්ත්‍රිතුමා (ආර්. සම්පත් දන් මහතා) මේ විවාදයට සහභාගි වෙමින් අයවැය සම්බන්ධයෙන් නොයෙකුත් විධියේ අදහස් ඉදිරිපත් කළා. ත්‍රිකුණාමල ප්‍රදේශය ගැන කල්පනා කර බැලුවොත් අපට පෙනෙනවා, සංචාරක ව්‍යාපාරය අතින් අද ඒ ප්‍රදේශය සිගු දියුණුවක් ලබා තිබෙන බව. මොකක්ද ඊට හේතුව. ඇත්ත වශයෙන්ම ඊට ප්‍රධාන හේතුව වී තිබෙන්නේ මේ රජයේ ප්‍රතිපත්තිය අනුව, ප්‍රදේශයේ තිබෙන ස්වාභාවික සම්පත්වලින් ප්‍රයෝජන ගැනීමයි. එම නිසා අද ඒ ප්‍රදේශයේ විශාල වෙනසක්, දියුණුවක් ඇති වී තිබෙනවා.

මේ රටේ ආර්ථිකය දියුණු කිරීම සඳහා අවශ්‍ය පියවර ගැනීමයි, මුදල් ඇමති තුමාගේ ප්‍රධාන වගකීම. ආරම්භයේ සිටම මේ රජය කටයුතු කළේ, මේ රටේ ස්වාභාවික සම්පත් වැඩි වන අන්දමින්—ඒවාට හානියක් නොවන අන්දමින්—ඒ සම්පත් ප්‍රයෝජනයට ගනිමින් මේ රටේ ආර්ථික දියුණුවක් ඇති කිරීමටයි. ඒ සඳහා විශාල වශයෙන් විදේශ ආධාර ලබා ගන්න අපේ මුදල් ඇමතිතුමාට පුළුවන් වුණු බව මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන්නේ, සන්තෝෂයෙන්.

ත්‍රිකුණාමලයේ මන්ත්‍රිතුමා සඳහන් කළා, මේ රජය ක්‍රියාත්මක කරන්නේ විශේෂ සංවර්ධන ව්‍යාපාර කීපයක් පමණක් කියා. එම නිසා මේ අවස්ථාවේදී මා එතුමාට මතක් කරන්න කැමතියි, කෘෂිකර්ම ක්ෂේත්‍රයේ පමණක් නොව විවිධ ක්ෂේත්‍රවලට අයත් සංවර්ධන ව්‍යාපාර රාශියක් රට පුරා ආරම්භ කර තිබෙන බව.

එතුමා මහවැලි සංවර්ධන ව්‍යාපාරය ගැනත් සඳහන් කළා. ඒ ව්‍යාපාරයෙන් ප්‍රයෝජන සැලසෙන භූමි ප්‍රදේශය ගැන සලකා බලන විට, මහවැලි සංවර්ධන ව්‍යාපාරය, මේ රටෙන් 1/5 ක් පමණ සංවර්ධනය කරන ව්‍යාපාරයක් කියා මා හිතනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම කියනවා නම්, මුළු රටටම සම්බන්ධ ව්‍යාපාරයක් තමයි, මහවැලි සංවර්ධන ව්‍යාපාරය. එම නිසා, මේ රජය විසින් මහවැලි සංවර්ධන ව්‍යාපාරය පමණක් ක්‍රියාත්මක කළත් ඇති කියා මට හිතෙනවා.

නමුත් මේ රජය එහෙම කල්පනා කරන්නේ නැහැ. අපි දන්නවා, මේ රටේ ජනතාවට ටිට වඩා හොඳ ජීවන තත්ත්වයක් ලබා දෙන්න ඕනෑය කියා. අපි දන්නවා, මේ රටේ තරුණ පිරිස සඳහා වැඩි—වැඩියෙන් රක්ෂා පහසුකම් ඇති කරන්න ඕනෑය කියා. එම නිසා, මේ රජය ආරම්භ කර තිබෙන්නේ, මහවැලි සංවර්ධන ව්‍යාපාරය පමණක් නොවෙයි. දකුණු පළාතේ ලුණුගම් වෙහෙර සංවර්ධන යෝජනා ක්‍රමය දැනටමත් ආරම්භ කර තිබෙනවා. මුදල් ඇමතිතුමා කීවවා වගේ, ලබන අවුරුද්දේදී නිල්වලා ගඟ යෝජනා ක්‍රම

යන් ආරම්භ කරන්න බලාපොරොත්තු වෙනවා. ඒ හැරෙන්න, දැනටමත් ශිංගඟ යෝජනා ක්‍රමය ආරම්භ කර තිබෙනවා. මේ විධියට, කෘෂිකර්ම ක්ෂේත්‍රයේ සංවර්ධන යෝජනා ක්‍රම රාශියක් මේ රජය විසින් ක්‍රියාත්මක කරගෙන යනවා. මහවැලි සංවර්ධන ඇමතිතුමා, අද උදේ මතක් කළා, කුඩා වැව් 3,000 කට වැඩි සංඛ්‍යාවක් මේ රජය විසින් ප්‍රතිසංස්කරණය කර තිබෙනවාය කියා. මේවායින් පැහැදිලි වෙනවා, ජාත්‍යන්තර වශයෙන් මොන තරම් උද්ධමනකාරී තත්ත්වයක් තිබුණත්, ඉන්ධන මිල කෙසේ තරම් ඉහළ ගියත්, මේ රට තුළ පැන නගින නොයෙකුත් ප්‍රශ්නවලට මුහුණ දෙන්න රජයට සිදු වුණත්, පසුගිය අවුරුදු හතර තුළ මේ රටේ සැහෙන සංවර්ධනයක් ඇති කිරීමට මේ රජයට පුළුවන්කම ලැබී තිබෙන බව. ඒ සියලුම ප්‍රශ්නවලට මුහුණ දෙමින්, මේ රජයේ නිදහස් ආර්ථික ප්‍රතිපත්තිය යටතේ මේ රටේ සිලු සංවර්ධනයක් ඇති කිරීම සඳහා විදේශ ආධාර ලබා ගන්නට අපේ මුදල් ඇමතිතුමා සමත් වී තිබීම ගැන අප ඉතාමත් සන්තෝෂ වෙනවා.

මේ විධියට කෘෂිකර්ම ක්ෂේත්‍රයේ සහ අනෙකුත් විවිධ ක්ෂේත්‍රවලත් සිලු සංවර්ධනයක් ඇති කරන අතරම මේ රටේ සුභසාධන කටයුතුවලට, සමාජසේව, කටයුතුවලට හා මහජනයාගේ ආරක්ෂාව සඳහා ආරක්ෂක කටයුතුවලටත් අවශ්‍ය මුදල් වෙන් කරන්න රජයට පුළුවන්කම ලැබීම ගැන අපි හුඟක් සතුටු වෙනවා. ඒ අතරතුර, මට කලින් කපා කළ සෑම මන්ත්‍රීවරයෙක්ම සඳහන් කළ අන්දමට, ඒ සියලු පුද්ගල මධ්‍යයේ රජයේ සේවකයන්ගේ පඩි වැඩි කිරීමටත්, මුදල් ඇමතිතුමා අවශ්‍ය පියවර ගැනීම ගැන අපි ඉතාමත් සන්තෝෂ වෙනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම, ගරා වැටුණු ආර්ථිකයක්, ගරා වැටුණු රටක් නැවත ගොඩනගා, නිදහස් ආර්ථිකයක් යටතේ මුළු රටම පිබිදෙන අන්දමින් ඉතාමත් බුද්ධිමත් විධියට, ඉතාමත් දක්ෂ අන්දමින් ක්‍රියා කිරීම ගැන මුදල් ඇමතිතුමාට අපේ ප්‍රශංසාව හිමි වන්න ඕනෑ.

මම තවත් දෙයක් විශේෂයෙන් මතක් කරන්න ඕනෑ. මේ සංවර්ධන වැඩ කරන අතර අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයට පසුගිය අවුරුදු තුන-හතර තුළ කොසි තරම් විශාල මුදල් සම්භාරයක් වෙන් කර තිබෙනවාද කියා තමුත්තාත්සේ දන්නවා. දිස්ත්‍රික් මට්ටමින් බලන විට, එහෙම නැත්නම් රට ගැන සලකා බලන විට අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයට පමණක්, ගොඩනැගිලි හදන්න පමණක් කොසි තරම් මුදලක් ජාතික අය වැයෙන්, විමධ්‍යගත අයවැයෙන් වෙන් කර තිබෙනවාද කියා තමුත්තාත්සේ ලා දන්නවා ඇත කියා මම හිතනවා. ඒ නිසා මම මතක් කරන්න කැමතියි අද රජයට පුද්ගල නැත්තේ නැහැ. සැහෙන්න පුද්ගල තිබෙනවා. කොසි තරම් පුද්ගල තිබුණත්, ජනතාව බලාපොරොත්තු වෙන්නේ මොනවාද? ඒ සෑම දෙයක්ම ජනතාවට ලබා දෙන්න මේ රජය කටයුතු කර තිබෙන බව ඇත්ත වශයෙන්ම කැමතියි.

සමහර විට, ගරා මුදල් ඇමතිතුමාට පිරිවැටුම් බදු වගේ බදු පනවන්න සිදුවෙලා තිබෙනවා, වෙන්න පුළුවන්. අපි එය පිළි ගන්නවා. මක්නිසාද? ලෝකයේ මොන යම් රටක්වත් අපේ ආර්ථිකය දියුණු කරන්න, අපේ රට සංවර්ධනය කරන්න, අපේ ජනතාවට සේවයක් කරන්න සදහටම මුදල් දෙයි කියා මම හිතන්නේ නැහැ. එම නිසා අපට යුතුකමක් තිබෙනවා, අවශ්‍යතාවක් තිබෙනවා, මේ රට සංවර්ධනය කිරීම සඳහා, මේ රටේ පුද්ගල විසදීම සඳහා ජනතාව සහභාගි කර ගන්න.

මට මතකයි, ගරා මුදල් ඇමතිතුමා එතුමාගේ අයවැය කතාවේදී ජනතා සහ යෝග්‍යව විශේෂ ප්‍රශංසාවක් කළා. එම නිසා මම අසාධාරණයෙන් සඳහන් කරන්න කැමතියි, මේ රටේ ජනතාව සහභාගි කර ගන්නේ නැතිව, ජනතාවගේ සහයෝගය ලබා ගන්නේ නැතිව, එක්සත් ජාතික පක්ෂයට පමණක් නොවෙයි. මොන දේශපාලන පක්ෂයකටවත් මේ රට දියුණු කරන්න සංවර්ධනය කරන්න බැහැ. එම නිසා මේ රට දියුණු කරන්න නම්, මේ රටේ සංවර්ධනයක් ඇති කරන්න

[කේ. අබේවික්‍රම මහතා]

නම් විශේෂයෙන් ජනතාවගේ සහයෝගය සහ පරිත්‍යාගය අවශ්‍යය යන කාරණය මේ රටේ ජනතාවට පැහැදිලි කර දෙන්න, අවබෝධ කර දෙන්න යුතුකමක් මේ රටේ විවිධ දේශපාලන පක්ෂවලට තිබෙන බව මම මතක් කරන්න කැමතියි.

සමහර විට පිරිවැටුම් බදු නිසා නොයොක් භාණ්ඩවල මිලෙහි සාධාරණ වෙනස්වීමක් වෙන්න ඉඩ තිබෙනවා. එයින් සමහර විට සැහෙන බරක් ඇති වෙන්නත් ඉඩ තිබෙනවා. නමුත් ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට මේ අයවැය පරතරය පියවන්න නම් ජනතාවට අඩුවෙන්ම බරක් දී, මේ මුදල් මොන විධියෙන් හරි උපයා ගන්න ඕනෑ බව දීර්ඝ දේශපාලන පලපුරුද්දක් තිබෙන නමුත් නාන්සෙට වැටහෙනවා ඇතැයි මා විස්වාස කරනවා. එම නිසා ගරු කථානායකතුමනි, මෙන්න මේ විධියේ තත්ත්වයක් යටතේ යි මේ රජය කටයුතු කරගෙන යන්නේ.

මේ ශ්‍රී ලංකා ද්විපය කෘෂිකාර්මික රටක්. මේ රටේ කෘෂිකාර්මික ක්ෂේත්‍රයයි දියුණු කරන්නට අවශ්‍ය. එම නිසා ගරු මුදල් ඇමතිතුමා මේ රටේ වැදගත්ම අංශය වන කෘෂිකර්ම ක්ෂේත්‍රය, ඒ කියන්නේ වැවිලි කර්මාන්තය, විවිධ හෝඟ වගාව ආදී හැම කෘෂිකාර්මික ක්ෂේත්‍රයකටම අයත් දේ සඳහා සහන සපයා තිබෙන බව, ඒවා දියුණු වන විධියට වැඩ කර තිබෙන බව ස්තූතිපූර්වකව මතක් කර නවා. මේ රටේ වැවිලි කම්මාන්ත ක්ෂේත්‍රයේ මිට වඩා ක්‍රමානුකූල ප්‍රගතියක්, දියුණුවක්, ඇති වෙන්න ඕනෑ බව එතුමා විශේෂයෙන් සඳහන් කළා. අපි එය පිළිගන්නවා. අපි එය අක්ෂිමත කර නවා. 1977 දී මේ ආණ්ඩුව බලයට පත් වෙන අවස්ථාවේ මේ රටේ වැවිලි කර්මාන්තයේ විවිධ ක්ෂේත්‍ර සැහෙන දුර්වල තත්ත්වයක පැවතුණා. අපි එය මේ අවුරුදු කීපය තුළ දී ප්‍රතිසංවිධානය කර දියුණුවක් අති කර තිබෙනවා. අපි එයින් සැහීමකට පත් වී නැහැ. වැවිලි කර්මාන්ත ක්ෂේත්‍රය තවදුරටත් ක්‍රමවත් කර දියුණු කරන්නට ඕනෑ. මක් නිසාද? මේ රටට අපි ධන සම්පත් ලබා ගත්තේ වැවිලි කර්මාන්ත ක්ෂේත්‍රයෙනුයි. කිසිම සැකයක් නැතිව තව අවුරුදු 40 ක් 50 ක් යන තුරුම අපි මේ රටේ ධන සම්පත් බලාපොරොත්තු වන

තෝන් වැවිලි කර්මාන්ත ක්ෂේත්‍රයෙන්. එහෙම නම් මේ ක්ෂේත්‍රය තවදුරටත් ප්‍රතිසංවිධානය කර, ප්‍රගතියක් ඇති කරන්න අපේ යුතුකමක් බව මම මතක් කරන්න කැමතියි. සමහර විට රජයේ වැඩ පිළිවෙළ අනුව මේ සංස්ථාවලට පමණක් මේ කටයුත්ත කරන්න බැරි නම් මම පෞද්ගලික අදහසක් වශයෙන් කියන්න කැමතියි, වෙනත් සමාගම් මගින් හෝ මේවායින් සැහෙන ප්‍රමාණයක් පාලනය කර තරඟයක් ඇති වන පරිදි යම් වෙනස්කම් සිදු කිරීමට සමහර විට රජයට සිද්ධ වේවි කියා.

මේ රටේ වැවිලි කර්මාන්ත ක්ෂේත්‍රය වාගේම, කුඩා තේ වතු හිමියන්, කුඩා පොල්වතු හිමියන්, කුඩා රබර් වතු හිමියන් මේ රටේ ආර්ථික විශේෂ සම්බන්ධ කමක් තිබෙන පිරිසක්. ඒ නිසා අප නියෝජනය කරන ගාලු මාර රිස්ත්‍රික්ක වල, ඒ වාගේම උඩරට ප්‍රදේශවලත් ජීවත් වන කුඩා තේ වතු හිමියන් රාශියකට විවිධ අංශවලින් සැහෙන සහන රාශියක් සලසා දීම ගැන අපි ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට කෘතඥ වෙනවා. තේ බද්දෙන් රු. 2.50ක් අඩු කර තිබෙනවා. මම හිතන්නේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට ඒ සඳහා දස ලක්ෂ දෙදහසක අයවැය පරතරයේ වෙනසක් ඇති වෙනවා. ඒ වාගේම ඇඩ් වැලෝරම් වැක්ස් එකෙන් දස ලක්ෂ 380 ක් අපේ මුදල් ඇමතිතුමාට පාඩු වී තිබෙනවා. මේ නිෂ්පාදනවලට සැහෙන සාධාරණ මිලක් ලබා දීම පමණක් නොව, තේ රබර් පොල් නැවත වගා කිරීමේ ආධාරත් වැඩි කර තිබෙනවා. රබර්වලට වැඩි කිරීමත් විශේෂ වැදගත් සිද්ධියක් කුඩා තේ වතු හිමියන්ට දෙන ලද සහනය ගැන මම නැවතත් පෞද්ගලිකවත් ස්තූතිය පුද කරනවා.

ඔය විධියට රටේ සාමාන්‍ය ජනතාවට තවත් සහන රාශියක් ලබා දී තිබෙන බව මම සඳහන් කරන්න ඕනෑ. නොමිලේ පොත් ලබා දීම ආදී තවත් නොයෙකුත් සහන සලස්වා තිබෙනවා. ඒ වාගේම අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා මේ අයවැය යටතේ මේ රටේ ආර්ථිකය ඇත්ත වශයෙන්ම ඉදිරියට ගමන් කරාවි කියා.

ගරු කථානායකතුමනි, ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට පුදුම විධියේ හාස්කම් කිරීමේ බලයක් නැහැ. මේ රටේ ක්ෂණික වෙනසක් කරන්න. ත්‍රිකුණාමලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා ආර්. සම්පත්දත් මහතා කීව්වා මේ වරක් වෙනද වාගේම අයවැයක් ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා කියා. මම අහන්න කැමතියි, ගරු මුදල් ඇමතිතුමා හැර වෙනත් කවුරු හෝ මේ කාර්යය සඳහා පත් කළේන් මොන විධියේ වෙනසක්ද මීට වඩා කරන්න පුළුවන් වන්නෙ කියා. ශ්‍රී ලංකාවේ තිබෙන සම්පත් ගැන සලකා බලන විට, ලෝක තත්ත්වය ගැන සලකා බලන විට මේ රට සංවර්ධනය කිරීම අපේ රටේ සම්පත්වලින් පමණක් කරන්න පුළුවන්කමක් නැහැ. ඒ නිසයි අපේ ඒ සංවර්ධන කටයුතු කර ගෙන යන්නට අපේ රටට විදේශ ආධාර ලැබෙන විධියේ රටාවක් අපි සකස් කර ගෙන තිබෙන්නේ. අපි මේ රජයේ ප්‍රතිපත්ති සකස් කර තිබෙන්නේ රටේ ආර්ථිකය හැම අංශයකින්ම ඉදිරියට යන ආකාරයටයි.

මට කලින් කථා කළ ගරු නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමා සඳහන් කළ අන්දමට පසු සම්පත් අපි දියුණු කරන්න ඕනෑ. අපේ ධීවර කර්මාන්තය දියුණු කරන්න ඕනෑ. මේ රටේ ආර්ථිකය දියුණු කර ජනතාවට සහන සැලසිය හැකි හැම අංශයක්ම දියුණු කරන්න ඕනෑ. ඒ හැම දෙයක්ම දියුණු වන විධියටයි අපේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමා මේ අයවැය ඉදිරිපත් කර තිබෙන්නේ. මම සන්තෝෂ වෙනවා, ඒ වාගේම කෘතඥ වෙනවා, ඉතාමත්ම බැරෑරුම් අවස්ථාවකදී මේ තරම් දක්ෂ ලෙස බුද්ධිමත් ලෙස මේ රටේ ආර්ථිකය දියුණු වන විධියට, ජනතාවට යහපතක් වන විධියට, ජනතාව සංවර්ධනයට සහභාගි වන අන්දමට ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ක්‍රියා කිරීම ගැන. ඒ සම්බන්ධයෙන් ඒතුමාට අපේ ගෞරවය හිමි වෙනවා.

අවසාන වශයෙන් මේ රටේ ආර්ථිකයට විශේෂ සම්බන්ධකමක් තිබෙන කුඩා තෝ වතු හිමියන්ට දෙන ලද සහනය ගැන නැවත වරක් කෘතඥ වෙමින් රජයේ මේ වැඩපිළිවෙළ තුළින් ජනතාවට විශාල සේවයක් සහ සහනයක් සැලසෙමු.

යක් ඇතිවේවා, ඒ වගේම තරුණ පිරිසගේ රැකී රක්ෂා ප්‍රශ්නයට සහනයක් ඇති වේවා කියා ප්‍රාර්ථනා කරමින් මගේ කථාව අවසන් කරනවා.

වි. රාසලිංගම් මහතා (උඩුප්පිඩි)
(திரு. த. இராசலிங்கம்—உடுப்பிட்டி)
(Mr. T. Rasalingam—Uduppidy)

Mr. Speaker, I am thankful to you for having given me this opportunity to say a few words by way of criticism on the occasion of analysing the fifth Budget of this Government. From 1977 we have faced a series of five budgets and still the controversy among the common people is centred round whether for economic self-sufficiency and for optimum benefit we are to go in for a planned economy or for a capitalist economy.

As usual, the fifth Budget of the Hon. Minister of Finance has not deviated from the normal capitalist type of budget. At a time when the Budget is presented, its proposals are analysed and the outcome of the oncoming year is anticipated, there is normally created a lot of anxiety among the common people and the citizens at large as to the way the Budget is going to give any relief or provide for the betterment of the living conditions [of the people. But this time, when we are discussing the proposals for the fifth budget year, from the first day of the introduction of the Budget right up to now, contrary to the normal interest taken by the Members inside this Chamber and outside, the anxiety, the curiosity and the interest shown are not so admirable. That is the criteria which indicate that the majority of the people or various sections of the people are not benefited by this Budget.

I do not want to enter into any controversy as to whether the capitalist economy or the socialist economy is better for our country, mainly because the Hon. Minister of Finance on several occasions openly declared and emphasised the significance of a free capitalist economy in this country. But what I am definitely opposed to and what I would like to criticise is the pretence and the hypocrisy.

[பி. ராசலிங்கம் உரை]

A socialist economy is one which is planned and controlled to achieve certain social aims and it cannot be a free, unplanned and uncontrolled market, and the Hon. Minister of Finance is definitely opposed to planning and control. He has openly declared that he believes in the free functioning of an open market and a liberal economy. Therefore, it is unfair to criticise the Budget from the socialist point of view. So, the question now is to review the Budget from the capitalist point of view.

The question is whether the party in power, the United National Party, has efficiently run the Government even from the point of view of a capitalist economy. It is noted that the Government has achieved something during the last 4 1/2 years, mainly the achievement of massive foreign aid, and the only source it can rely on is this massive foreign aid. The whole economic structure is based on this massive foreign aid. If this sort of aid is given, anybody with no economic background can lead a better life. So it is not commendable to depend much upon foreign aid, mainly because we must now try to analyse the experience of various developed countries in the recent past which obtained foreign aid and what happened to their economic development. The experience of one country is a lesson to another.

Now the question arises as to why the foreign countries are giving such aid. They are not giving aid as a matter of charity. This aid is not repayable by the present generation. As it is said, the Government is not only responsible to the present generation, but also to the future generations. The responsibility of liquidating these foreign debts will have to be borne by the future generations who have not been thought of. We must now try to understand why these foreign countries are giving these loans, and when we do so, we find that there is business even in charity! Whenever

this foreign aid is given, it is not given in terms of dollars or pound sterling; but this aid is followed by technicians, technical advisers, machinery, equipment and various other things that are connected with a programme.

உறுப்பினர்

(அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(A Member)

What about foreign exchange?

பி. ராசலிங்கம்

(திரு. த. இராசலிங்கம்)

(T. Rasalingam)

We must look into the prospects of the free exchange that is being extended to this country. So, when extending foreign aid more than half the amount of money is taken back by the donor countries by way of salaries, service charges, interest and in various other forms, and with regard to the rest fifty per cent., the political and capitalist classes in power try to earn 25 to 30 per cent of it by way of contracts. Ultimately, if we look into the real position we see that we are left only with about 10 to 15 per cent of the total benefit out of the whole loan. That is why, even though it is really creditable on the part of the Hon. Minister to formulate plans to approach various powers to extend foreign aid, we must also look into the short term reserves as well as long term reserves. The solution of the economic problems does not pertain to an immediate outcome. There are two things that you will have to consider, the long term plan as well as the short term plan about which my colleague the hon. Member for Trincomalee (Mr. R. Sampanthan) spoke this morning. Therefore, I do not want to go into details regarding short term and long term plans.

உறுப்பினர்

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Order, please!

Mr Deputy Speaker will now take the Chair.

අනතුරුව කපායකතුමා මූලසනයේ ඉවත් වූයේ, නියෝජ්‍ය කපායකතුමා [නෝමන් වෙද්‍යරත්න මහතා] මූලසනාරූඪ විය.

அதன் பிறகு, சபாநாயகர் அவர்கள் அக்கிராசனத்தினின்று நீங்கவே, உப சபாநாயகர் அவர்கள் [திரு. நோமன் வைத்யரத்ன] தலைமை வகித்தார்கள்.

Whereupon Mr. SPEAKER left the Chair and Mr. DEPUTY SPEAKER [Mr. NORMAN WAIDYARATNA] took the Chair.

பி. ராசலிங்கம் மஹா

(திரு. த. இராசலிங்கம்)

(Mr. T. Rasalingam)

Mr. Deputy Speaker, therefore, it is not peculiar to this country alone, but every country which depended on foreign aid ultimately collapsed!

We must also go into the details in regard to the cost of living. The present Government, after coming to power, has increased salaries from time to time. In spite of those increases in salaries the majority of the people, or the larger sections of the people, are unable to make both ends meet, and they are getting more and more into difficulties. The anticipated revision of salaries is not going to help the majority of the people, even the public servants who are expecting to benefit from the anticipated salary increase, because the prices of goods have gone up exorbitantly. So, the impact of the rising cost of living is being felt by the public servants as well as those who are not public servants. This can be expressed in terms of a Tamil proverb “ஆனைப்பசிக்கு சோளப் பொரி கெடுத்தது போல”—When we compare the rising cost of living and the anticipated increases in salaries, the anticipated increase appears insignificant. And who are the people who are going to be benefited by this? It is only the new capitalist class.

To this situation is added the problem of inflation. Inflation is not peculiar to this country alone. It is a world-wide phenomenon now, and it is beyond the capacity of the Hon. Minister of Finance to control. The purchasing power of money is coming down, the value of money has come

down, and we have come to a stage where the people will begin to lose confidence in money as a medium of exchange. According to the Central Bank Report, the situation has deteriorated to this level as a result of inefficiency, wrong policies and lack of continuity of policies, of the Government. Inflation is also a means by which the capitalist class try to enrich themselves at the expense of the poor. How are we going to take remedial measures against inflation when prices are going up? When we try to increase wages, then prices and wages try to chase each other in the same direction, and wages will never overtake prices. As a result, the problem of the rising cost of living will become worse, and the present situation will continue.

At the same time I must admit that during the last 4 1/2 years a certain amount of development has taken place, especially the Mahaweli Development Scheme, the large-scale housing scheme and the expansion of the tourist industry. I must say also that there is corruption on a mass scale and waste. The money pumped into these schemes could have been utilized in a better way, in a more planned manner, so that waste is minimized. When one considers these development programmes that are taking place in this country it has to be said that the Government has completely neglected the comparatively vital, productive sectors of the economy. Even though this country is blessed with multifarious natural resources, the foreigners who invaded and ruled this country for centuries, made use of our resources to enrich themselves, to provide employment opportunities to their own peoples, and they also made use of our country as a market for their finished products. That is why, after 1948, after the attainment of Independence, the South-East Asian countries realized that the economic structures in their countries would have to be straightened, and decided whether their economy should be made dependant on agriculture, on industry, or on a mixed economy.

[වි. රාජපක්ෂ මහතා]

As far as agricultur is concerned, even though the Mahaweli Project is a massive project undertaken by this Government, one cannot forget the fact that more than 75 per cent of the population of this country are farmers. Out of the foreign loans that we have obtained it has been authoratatively stated that nearly 75 per cent is being utilized for the purposes of the Mahaweli Development Project. Then the question to be considered seriously whether the 75 per cent of the peasant farmers of this country at large will be benefitted by the Mahaweli Development Project. There is no doubt that there has been an increase in the production of paddy.

Even though there is an increased paddy production what is the price of paddy that is being sold in the market? Has not the price gone up? It is not peculiar to paddy alone; it applies to other agricultural products such as chillies, onions and subsidiary crops. It is the adoption of scientific and modern methods of cultivation that has sent the cost of production so high that the farmers are unable to find an adequate market for their produce. That is why I say that under a capitalist economy we have not adequately planned for the improvement of agriculture at a low cost of production. I suggest that since more than 75 per cent of the total population of this country depend on agriculture, the expenditure part of foreign aid too be considered in proportion to the facilities provided for the promotion of agriculture. Then, more attention should be paid for the production of sugar, cotton and subsidiary crops, and for this purpose fertilizer at a reasonable price should be provided.

Now, I would like to deal with the industrial sector. Under the present liberalized economic policy it has been the experience of all of us that all sorts of foreign goods are available on the pavements of Colombo. Now, the real problem arises in relation to the purchasing power, to what extent the people are in a posi-

tion to make use of these things. There was a time when protection was given to small industries as well as medium size industries. As a result of this, such industries both in the private sector and in the public sector did well and the indigenous goods were able to capture a tremendous market within this country. This in turn provided sufficient employment to the indigenous population and was a source of income. But, today under the liberalized policy of this Government this country has become a dumping ground for foreign goods. As an outcome of dumping, we are in a position to buy foreign goods here at cheaper rates than even in the country of their production. If this is so, what will be the future of the developing industries or even the developed ongoing industries in this country unless protective measures are taken? We had the experience of the handloom and the powerloom products at one stage being the main of income of many poor people in the rural areas, but today, with the import of foreign materials and with the local products being sold side by side with the foreign goods, it has created a psychological feeling in the mind of our people that everything that is foreign is good, or better; Naturally when foreign foods and indigenous goods are being sold side by side, people will prefer to buy the foreign goods. As an outcome of that, the destiny of the handloom products and the powerloom products are now at stake and so many persons are thrown out of employment. So due consideration will have to be paid to this matter.

Another matter that I would like to emphasise in connection with this Budget is the balance of trade. To get the balance of trade we have to consider the export items as well as the import items. As it is going to be in the future, we are experiencing an adverse balance of trade. An adverse balance of trade means more imports and less exports. More imports means more outflow of our money from the country; more exports means more

inflow of money into the country. So the situation is really alarming, and we dare not imagine what will happen to our economy if foreign aid is completely cut off or reduced. Can we maintain the same standard or norm? If that is not so, what is the alternative device that we are contemplating side by side with every step that we are taking to make use of the foreign aid which is flowing into this country? Therefore, it is absolutely necessary for the Hon. Minister of Finance to take steps to maintain an equilibrium in the balance of trade.

Another aspect I would like to emphasize is education, even though it is a subject which will have to be discussed in detail in the Committee stage. As a matter of policy, education cannot be separated from the general developmental schemes of this country because more than 50 percent of the national income is being spent on education and the entire governmental development programmes revolve round the pivot of educational activities. It is therefore necessary for me to make a few comments of this subject.

Recently, a new innovation has been proposed in the education sphere. It is the subject matter of discussion throughout the Island—the White Paper. This is the first time that the public have been given a better opportunity to give their opinion with regard to a proposed educational scheme.

But we should not forget one thing in this regard. As far as education is concerned, even though this country maintains comparatively, among the South East Asian countries, a very high standard of literacy, we could not achieve much so far as the economic aims of education are concerned. That is mainly because from 1948 right up to now it has been an accepted practice that, with every change of government, the government that came into power tried to undo what the previous government had done. As far as agriculture, industry, trade, technology or any other matter is con-

cerned, we can afford to have a trial and error method. Education is a very sensitive sphere, and as we are making proposals for future generations we should be very careful in dealing with it. Therefore, before contemplating new innovations all political parties in this country must accept a common goal. Whatever might be the differences in their political ideologies, as far as education is concerned, since it pertains to the growing children, with whom we cannot afford to experiment it should be viewed away from politics and the younger generation should not be made the target or victims of the likes and dislikes of the party in power at the time. Unless a situation of that nature is taken seriously, whatever might be the steps taken through innovations by way of a White Paper blue-prints or some other form, the ultimate aims cannot be achieved. Now we are conducting a public survey, and it is good that an opportunity has been given, for the first time, to study this scheme on such a large scale. At the same time nobody can deny that the necessary facilities for the implementation of such a scheme should go side by side, and these are the necessary staff, teachers, etc.

As far as teachers are concerned we can see shortages, and as far as promotions re concerned there is discrimination. Therefore, the maladjustment and the discrimination will have to be done away with. It is with this view that an Education Services Committee was appointed, but nobody can boast that this committee has done anything substantial in fulfilling its aims. Therefore, I appeal to the Hon. Minister of Finance to pay adequate attention to some of these matters which I have mentioned for the economic and social betterment of this country.

Thank you.

අ. ආ. 3.27

ඩී. ඊ. තිලකරත්න මහතා (නියෝජ්‍ය පාර්ලිමේන්තු කටයුතු හා ක්‍රීඩා ඇමතිතුමා)

(திரு. டி. எ. திலகரத்ன—பாராளுமன்ற அலுவல்கள், விளையாட்டுத்துறைப் பிரதி அமைச்சர்)

(Mr. D. E. Tillekeratne—Deputy Minister of Parliamentary Affairs & Sports)

Mr. Deputy Speaker, both the hon. Member for Udippiddy (Mr. T. Rasalingam) and the hon. Member for Trincomalee (Mr. R. Sampanthan) made some submissions, which I am sure the Hon. Minister of Finance will reply to, but in view of the sportive spirit in which the hon. Member for Trincomalee opened his speech, taking cricket as a subject. I think I will take the opportunity to reply.

Sir, I am sure that during his young days—I do not know whether he is that now—he was a sportsman. He must have been a good cricketer ; otherwise he would not have talked about batting, bowling and fielding. But, whatever it is, I thought he was lacking in one aspect, namely that he would not have captained a side. If he had captained a side he would not have come out with that type of speech, where he mentioned that our Minister of Finance was bowling in the same way and in the same direction right through from the time our Government came into power. You know, Sir, that our team has a good captain in our President. His excellency J. R. Jayewardene. He has an equally capable vice-captain in our Prime Minister. They will never change a bowler who is bowling well. The Hon. Minister of Finance has been bowling well from the time he took up reins as the Minister of Finance, and there is no need to change him. I am sure they will continue to have him bowling. As long as he bowls our Government will go from strength to strength.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමානි, අය වැය යෝජනා සලකා බලද්දී මම හුඟක් සතුටු වුණා, සහනාධාර ක්‍රම සම්බන්ධ යෙන්. විශේෂයෙන්ම වගාව ගැන. වැවිලි කර්මාන්තය සම්බන්ධව සහනාධාර රාශියක් අයවැය යෝජනාවලින් ඉදිරිපත් කළා. පොල් වගාවට, තේ වගාවට හා තවත් වගා කීපයකට එසේ කළත් එතුමාට අමතක වෙලා තිබෙනවා, එක වගාවක්. ඒ කුරුඳු වගාවයි.

කුරුඳු අක්කර 50,000 කට වැඩි ප්‍රමාණයක් ලංකාවේ තිබෙනවා. එමෙන්ම අඩු ගණනේ ලක්ෂ 2 ක් පමණ දෙනා රැකියාවේ යෙදී සිටිනවා, කුරුඳු කර්මාන්තයේ. ගරු ඇමතිතුමා තේ සහනාධාරය—උඩරට හා මැදරට, අලුත් වගාවට—අක්කරයකට දෙන ලද රු. 10,000, රු. 12,500 දක්වා වැඩි කර තිබෙනවා. පහත රට තේ සඳහා සහනාධාරයත් ඒ වගේම රුපියල් දහස් ගණනකින් වැඩි කර තිබෙනවා. මේ සහනාධාරයම රබර් වලටත් රුපියල් දහස් ගණනකින් වැඩි කර තිබෙනවා. අපි මේ වැවිලි කර්මාන්ත ගැන කල්පනා කර බලන විට විදේශ බන්ධන උපයන එම කර්මාන්තවලින් මුල් තැන කෙසේ වෙතත් කර්මාන්ත 5 ක් අරගෙන බැලුවොත්, 1 වන 2 වන පිළිවෙලට තේ රබර් යනාදී වශයෙන් ගෙන බැලුවොත්, 3 වන තැන නැත්නම් 4 වන තැන ලැබෙන්නට පුළුවන්, මේ කුරුඳු කර්මාන්තයට, මට එය ඔප්පු කරන්න පුළුවන්.

ඊයේ අපට ලැබුණා වාර්ෂික වාර්තාවක්.

Annual Report and Statement of Accounts of the Sri Lanka State Trading (Consolidated Exports) Corporation.

කුරුඳු රාත්තල් ප්‍රමාණය කෙසේ වුණත් මේ වාර්තාව අනුව අපට පෙනෙනවා, අපට ලැබී තිබෙන මුදල.

We have got Rs. 69,240,094 from cinnamon when compared to Rs. 589 million from tea, Rs. 1 million-odd from cardamoms, Rs. 9 million-odd from cocoa and Rs. 2 million from

Then we have given assistance to all the other industries except cinnamon. I am appealing to the Hon. Minister of Finance to reconsider this and give us also a subsidy for cinnamon.

සහනාධාරයක් කුරුළුවලටත් අවශ්‍යමයි. මා කැමතියි. ගරු ඇමතිතුමාගේ දැන ගැනීම පිණිස තවත් කාරණාවක් ඉදිරිපත් කරන්න.

I want to speak about the Report of the Committee appointed by the Hon. Minister of Trade & Shipping to investigate the Cinnamon Industry. I am happy that the hon. Deputy Minister is here. He was one of the members of this Committee. I do not want to refer to all the recommendations, but for your information and especially that of the Hon. Minister of Finance, I must say that some of the suggestions made are really good. I shall refer to them briefly and if you could implement at least a few of these recommendations, it would give a great boost to the cinnamon industry. Some of the suggestions are :

“All cinnamon lands should be registered.

“In regard to Crown lands which have been cultivated with cinnamon, it is recommended that wherever the land is suitable for the cultivation of cinnamon, the present cultivators should be allowed to carry on their pursuis.”

මේ කාරණාව කියන්න හේතුව ගරු මුදල් ඇමතිතුමනි, සමහර පළාත්වල රජයේ ඉඩම්—crown lands—අක්කර 15,000 ක් පමණ දැන් ඒ පළාත්වල මිනිසුන් වගා කරගෙන යනවා. රජයේ ඒ ඉඩම් අපසු නොගෙන ඒවා වගා කළ අයටම බෙදා දෙන්න සැලැස්මක් හදනොත් අපි කැමතියි.

“The responsibility of developing the cinnamon industry should be entrusted to a new organisation. Such an organisation may be called ‘The Cinnamon Development Authority’.”

මේ කාරණයට අදාළ වෙන්න මම තවත් කරුණක් මතක් කරන්න කැමතියි. කුරුළු වගාව පෘතුගීසි, ඕලන්ද කාලයේ ආරම්භ කළ වගාවක්. ඒ දවස්වල තේ,

රබර් තිබුණේ නැහැ. පෘතුගීසිකාරයන්ගේ මුල් තැනට තිබුණු වෙළඳාම කුරුළු, පෘතුගීසි, ඕලන්දකාරයන් කුරුළු වගාව කොයි තරම් පරිස්සම් කළාද කියනොත්, කුරුළු හොරකම් කිරීමට, කුරුළු පාලයක් කැපීමට දඬුවම වශයෙන් අත කපන්න ඔවුන් නියම කර තිබුණා. එය සිංහල ඉතිහාස පොත්වල සඳහන් වී තිබෙනවා. එපමණ වටිනා කර්මාන්තයක් අපි අද කුඩම්මාගේ සැලකිල්ලට ලක් කර තිබෙනවා. මම ගරු ඇමතිතුමාට දෝෂාරෝපණය කරනවා නොවෙයි. හැම ආණ්ඩුවක්ම කුරුළු වගාවට දැක්කුවේ කුඩම්මාගේ සැලකිල්ල. දකුණු පළාතේ කුරුළු වැඩි වශයෙන්ම තිබෙන නිසාද මම දන්නේ නැහැ. ගරු මුදල් ඇමතිතුමාත් දකුණු පළාතේ නායකයෙක්. තමුත්තාත්සේ මේ ගැන සැලකිල්ල යොමු කරනවා නම් දහස් ගණනකට රුකියා සපයන්න පමණක් නොව අද මෙන් තුන් හතර ගුණයක් විදේශ විනිමය හොයා ගන්නත් පුළුවනි.

මේ කොමිටිය තවත් කරුණක් සඳහන් කර තිබෙනවා :

“A research division should form an important arm of the Cinnamon Development Authority.

New cinnamon-based products should be developed. Cinnamon bark and leaf oils should be further processed. Industries which can use these essential oils as raw materials should be set up.

Instead of exporting cinnamon in the bulk form, a project should be started to market cinnamon and other spices in readily consumable form.

State should give incentives to further processing of cinnamon.”

Then with regard to cinnamon cultivation and growers, they have recommended :

“The scope of the subsidy meant for replanting should be widened to cover all activities relating to the maintenance and improvement of cinnamon land.”

ගරු මුදල් ඇමතිතුමනි, තේ අක්කරයක වැවිය යුතු තේ පැළ ගණන 3,000 කට පමණ සීමා කර තිබෙනවා. තමුත් දැන් තේ අක්කරයකට රු. 10,000 කට වැඩි සහනාධාර මුදලක් හම්භ වෙනවා. තමුත්

[ඩී. ඊ. තිලකරත්න මහතා]
 කුරුඳු අක්කරයකට—පැළ 3400 ක් හිට
 වන්නට, ඇත්ත වශයෙන්ම ඊටත්
 වැඩි—හම්බ වෙන්තේ කීයද?
 රු. 3,000 සි, නැත්නම් ඊටත් තරමක්
 අඩුයි. ඒ නිසා තමුත්තාත්සේ මේ
 කාරණය ගැන කරුණාකර අවධානය
 යොමු කරන්න.

Another submission they have made is that the instalments of the above subsidy should not be spread over four years. It should be about 2 years : now it is four years.

හොදට සාත්තු කළොත් කුරුඳු වගා
 වෙන් අවුරුදු 3 කින් ආදායමක් ගන්න
 පුළුවනි. අවුරුදු 3 කින් කුරුඳු කපන්න—
 ඒ කියන්නේ, ආදායමක් ගන්න—පුළු
 වනි. මේ සීමාව අවුරුදු 4 ක් දක්වා දීක්
 කළොත් කුරුඳු වවන්නට හුඟක් අපහසු
 කම් ඇති වෙනවා. තවත් වැදගත් කරුණක්
 තිබෙනවා :

The Controller of Exchange should publish weekly floor prices in the press.

Consolidated Exports Corporation should establish branches in the outstations for purchasing cinnamon on the retail basis.

මේ කාරණයෙන් අදහස් කරන්නේ
 මේකයි. දැන් සමහර කුඩා වෙළෙන්දන්
 සිටිනවා. පොඩි කුරුඳු වතු හිමියන් කුරුඳු
 රාත්තල් 25 ක් 30 ක් තලා තම ආදායම
 හොයා ගන්නට අර කඩකාරයන්ට ඒවා
 දෙනවා. ඒ වෙළෙන්දන් එම කුරුඳුවලට
 ගෙවන්නේ ඉතා අඩු මිලක්. කුරුඳුවල
 වතුර තිබෙනවාය කියා මුදල් අඩු කරනවා.
 නොයෙක් විධියේ අමාරුකම් පෙන්නා මේ
 වෙළෙන්දෝ කුරුඳුවල වටිනාකමෙන්
 හතරෙන් තුනයි දෙන්නේ. නමුත් මේ
 කොමිටිය ඉල්ලු ඉල්ලීම ඉටු කළොත් ඒ
 අසාධාරණය මගහරවා ගන්න පුළුවන්
 වෙයි.

The Consolidated Exports Corporation should build up better relations with cinnamon dealers.

Then coming to the export trade, Sri Lanka should undertake promotional campaigns for cinnamon. Sri Lanka must give a high priority to the development of the Central and

Latin American markets. At least a Trade Mission should be established in Mexico. As you know, Mexico is the best buyer of our cinnamon and if we have a representative in the Trade Mission, I think we should be able to get a better market.

We can also improve the oil industry. I do not think I should explain to you this subject in detail. There is a demand all over the world for cinnamon, the oil and the bark. I am sure the cinnamon industry could be improved by utilizing the foreign exchange earned from rubber or at least half the foreign exchange obtained from tea. If you do that, you are sure to get a good return.

Finally, let me thank the Hon. Minister for giving so much help to the other industries, especially the plantation industry. Just after the Budget Speech the cinnamon dealers, cinnamon growers and cinnamon peelers saw me as they are in a very bad state, and I appeal to you on behalf of the cinnamon small growers. They are paid only Rs. 4 for the weak quality or the cheap quality, and about Rs. 15 for the best quality. We could improve this industry if we get a better market for our tea.

I appeal to the Hon. Minister once again on behalf of the cinnamon small-holders and the cinnamon growers, and peelers, to view it very seriously as the cinnamon growers, cinnamon dealers and the peelers are suffering. The people in this industry have to pay taxes like in other industries, but they do not engage in other industries. I appeal to the Hon. Minister to take into this matter.

අ. භා. 3.43

සුනිල් රංජන් ජයකොඩි මහතා (පොල් ගහ වෙල)

(திரு. சுனில் ரஞ்சன் ஜயக்கொடி—பொல் கஹவெல)

(Mr. Sunil Ranjan Jayakody—Polgahawela)

ගරු නියෝජ්‍ය කාමරායකතුමනි, “ උද්ධමනය ජය ගැනීමට නිෂ්පාදනය වැඩි කරමු ” යන සිද්ධාන්තය මත ගොඩ නැගුණු අයවැය ලේඛනයක් වශයෙනුයි මම මේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ පස්වැනි අයවැය ලේඛනය හඳුන්වන්නෙ.

පොල් ත්‍රිකෝණයේ මන්ත්‍රීවරයෙක් වශයෙන් මම මේ අවස්ථාවේදී ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට මගේ සන්තෝෂය ප්‍රකාශ කරනවා, පොල් වගාව නංවන්නට හා සුළු පොල් ඉඩම් හිමියන්ගේ ජීවන තත්ත්වය නගාලන්නට පොල් නිෂ්පාදනය වෙනුවෙන් රුපියල් දශ ලක්ෂ 15 ක් පමණ වෙන් කිරීම ගැන. ඇත්ත වශයෙන්ම මගේ ආසනයේ පමණක් පොල් අක්කර 35,000 ක් පමණ තිබෙනවා.

ආර්ථික අමාරුකම් මැද්දේ වුණත් රජයේ සේවකයන්ගේ හා පළාත් පාලන සේවකයන්ගේ පඩි වැඩි කිරීම සම්බන්ධයෙන් ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට මා ඒ තුන වන්න වෙනවා. ඒ අතර පෞද්ගලික අංශයේ සේවකයන්ට පඩි වැඩි කිරීමක් කර නැති නිසා ඒ සම්බන්ධයෙනුත් ගරු ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කරන්නය කියා මම ඉල්ලා සිටිනවා.

ලංකා බැංකුවත් මහජන බැංකුවත් බාල වයස්කරුවන් වෙනුවෙන් ගිණුම් ක්‍රමයක් විවෘත කිරීමට පටන් ගෙන තිබෙනවා. මහජන බැංකුව විස්තීරණ ගිණුම් නම්නුත්, ලංකා බැංකුව නිලීන ගිණුම් නම්නුත් ඇති කර තිබෙන මේ ගිණුම් ක්‍රමය මා හිතන විධියට ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ ශ්‍රේෂ්ඨ වැඩක් හැටියට. මේ රජයේ ශ්‍රේෂ්ඨ වැඩක් හැටියට හඳුන්වන්න පුළුවන්. උදාහරණයක් හැටියට ගත්තොත්, අවුරුද්දක් වයසැති ළමයෙකුගේ නමින් රු. 600 ක් ගිණුමක තැන්පත් කළොත් අවුරුදු 20 කට පසු ඒ ළමයාට රු. 40,000 ක මුදලක් ලබා ගන්න පුළුවන්. මම හිතන විධියට ගම්බද

ප්‍රදේශවල අයට එහෙම තැන්පත් දුප්පත් දෙමව්පියන්ගේ දරුවන්ට, දුප්පත් අයට, මෙය විශාල සහනයක්. නමුත් මෙහි තිබෙන එක් වරදක් නම්, අවුරුදු 20 කට පසු ලැබෙන රු. 40,000 න් සියයට 15 ක බද්දක් අය කිරීමයි. ඒකට සියයට 15 ක බද්දක් අය කිරීම හොඳ නැත කියා මා සිතනවා. සියයට 5 ක් හෝ 10 ක් නම් ප්‍රශ්නයක් නැහැ.

ගැහැණු ළමයකු වෙනුවෙන් දෙමව්පියන් රු. 600 ක් තැන්පත් කළොත් අවුරුදු 20 කින් රු. 40,000 ක් ලැබෙනවා. දැවැද්ද එතැනම තියෙනවා. එකවර රු. 600 ක් තැන්පත් කරන්න බැරි කෙනෙකු ඉන් නවා නම් මාසයකට රු. 25 ගණනේ තැන්පත් කරන්නට පුළුවන්. රුපියල් 525 ක් 600 ක් 750 ක් තැන්පත් කර අවුරුදු විස්සකින් රු. 40,000 ක් ලබා ගන්නට පුළුවන්. රුපියල් 1,200 ක් තැන්පත් කළොත් අවුරුදු 21 කදී රු. 78,000 ක් ලබා ගන්නට පුළුවන්. රුපියල් 2,400 ක් තැන්පත් කළොත් අවුරුදු 21 කදී රු. 1,56,000 ක් ලබා ගන්නට පුළුවන්. රුපියල් 4,800 ක් තැන්පත් කළොත් අවුරුදු 21 කදී රු. 3,00,000 ක් ලබා ගන්නට පුළුවන්. මේක ගම්බද දුප්පත් ජනතාවට මෙම රජය විසින් සලස්වන ලද ඉතාම හොඳ වැඩ පිළිවෙලක් බව මා මතක් කරනවා. පුළුවන් නම් ඒකෙන් සියයට 15 හෝ බද්ද ඉවත් කරන ලෙස මා කරුණාවෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

ආබාධිතයන්, සමාජයේ කිසිවක් කර කියා ගන්නට බැරි අය, විපතට පත් වූ අය වෙනුවෙන් සමාජ සේවා අමාත්‍යාංශයට වැඩිපුර මුදලක් දීම ගැන අපි සතුටු වෙනවා.

තමුත්තාන්සේ සිගරට් එකක මිල සහ 5 කින් වැඩි කළා. මමත් සිගරට් බොන පුද්ගලයෙක්. මා නම් ඒකට විරුද්ධ නැහැ. මා සිතන හැටියට ඒ ගැන වැඩි දෙනෙකු විරුද්ධ වෙන්නෙ නැහැ. සිගරට් සහ අරක්කු මිල වැඩි කළාට ඒකෙ ප්‍රශ්නයක් නැහැ. නමුත් මේ අවස්ථාවේදී තමුත්තාන්සේගේ අවධානය යොමු කර වන්නෙ බීඩියට දැමූ සහ 3 ගැනයි. ඒක

[සුනිල් රංජන් ජයකොඩි මහතා]
 සම්පූර්ණයෙන්ම වරදක්. ඒක මා පෙන්වා දෙන්නට ඕනෑ. ඒක වැඩ කරන පීඩිත පන්තියේ ජනතාවට මරු පහරක්. විශේෂයෙන්ම මාර්ග කම්කරුවන් වැන්නන් දවල් ජීවත් වෙන්නේ ප්ලේන් ටී එකක් සහ බීඩියක් බිමෙන් බව අපි දන්නවා. මේක ඒ සෑම දෙනාටම මරු පහරක්. ඒ සම්බන්ධයෙන් මම තමුන් නාන්සේට අද හසක් ඉදිරිපත් කරන්නට සතුටුයි. බීඩියේ සත 3 අයිත් කර සුරැව්වලට සත 3 ක් දමන්නට පුළුවන් නම් වඩා හොඳයි. මොකද, සුරැව්ව බොන්නේ මුදලාලියා ; නාඩාර්ලා. ඒ අයට මේ බර පටවන මෙන් මා යෝජනා කරනවා. එහෙම කරන්නට බැරි නම් තමුන් නාන්සේ සිගරට් එකට සත 5 ක් අය කළා නම්, බීඩියට සත 3 ක් අය කළා නම්, සුරැව්වලටත් අය කරන්න. තමුන් නාන්සේගේ අයවැය කථාව අවසානයේදී මා ගෙදර ගියා. ගෙදරට ගිහින් ජීප් රියෙන් බැහැල යනකොට මගේ හිත වතෙක්, “ හිතවත් මන්ත්‍රිතුමනි, බීඩියටත් ඇරල දාල තේද ? කියල මගෙන් ඇහුවා. මට නිකම්ම බිම බැලුණා. මා කල්පනා කළා ඒ තත්ත්වය තමුන් නාන්සේට පැහැදිලි කර දෙන්නට ඕනෑය කියල. බීඩියට දමා තිබෙන සත 3 අයිත් කර ඒක සුරැව් වුවට දමන ලෙස මා යළිත් ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, පොල් ගස වාගේම පුවක් ගසත් අපි ආරක්ෂා කර ගන්නට ඕනෑ. අද පුවක් ගස ගැන වැඩ පිළිවෙළක් යොදා නැහැ. ඔය තොරන්වලට එහෙම පුවක් ගස් විශාල වශයෙන් කපනවා. පුවක් වගාව සංවර්ධනය කරන්නටත් පියවරක් ගන්නා මෙන් මා ඉල්ලීමක් කරනවා.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ අවධානයට යොමු කළ යුතු තවත් කාරණයක් තිබෙනවා. ආහාර මුද්දර නිකුත් කරන්නේ මාසයකට රු. 300 කට අඩු ආදායමක් ලබන අයටයි. නමුත් අපි උද්‍යෝගයක් හැටියට මාර්ග කම්කරුවෙක් ගනිමු. වැඩ නැති නිසා හෝ වැඩ නැවත් වුවොත් හෝ ඔහුගේ වැඩ තහනම් කළොත් හෝ ඔහුට යන කලදසාව මොකක්ද? ඒ පුද්ගලයාට ජීවත් වෙන්න මාර්ගයක් නැහැ. අපි ඊළඟට තවත් පනක් නිකුත් කළ යුතුයි.

හිතමු. රුපියල් තුන් සියක ආදායමක් ලැබෙන පවුලක හත්-අට දෙනෙක් ඉන්නවා. ඉතාම දිළිඳු පවුලක්. පියා මිය යනවා. ළමයින් රැකියාවල යෙදෙන වයසක නොවෙයි. රැකියාවල යෙදෙන වයසක වුණත් රැකියාවක් නැහැ. ඒ පවුලට යන කලදසාව කුමක්ද? අපි ඊළඟට හිතමු මෙහෙම. අලුතෙන් ළමයකු හම්බු වෙනවා. ඒ ළමයාට මුද්දර කෑපත් ලැබෙන්නේ නැහැ. මෙන්න මේ කාරණා තුන ගැන කල්පනා කර මෙම මුද්දර කෑපත් ක්‍රමයට පොඩ් සංශෝධනයක් කරලා දෙන්න. තවත් උද්‍යෝගයක් මම දෙන්නම්. රැකියා බැංකු කාඩ් තියෙන මගේ හොඳ හිතවත් හතර දෙනෙක් මම අවුරුදු හතරක් තිස්සේ තොපිලා මේ ළඟදී බොහොම අමාරුවෙන් තුල්හිරියේ කම්හලට දැම්මා. මාස හතරක් ගිය තැන ඒ අයගේ රැකියා අහිමි වුණා. මම අන්තිමේදී පේෂකර්ම ඇමතිතුමාට කිව්වා, මේ රැකියා බැංකු කාඩ් ටික ආපසු ලබා දෙන්න කියල. ඒ අයට මුද්දර කෑප නුත් නැති වෙලා. රැකියා බැංකු කාඩ් එකත් නැති වෙලා. ගමට යන්න බැහැ, පල් එක. ඒ නිසා කියන්න සිටින්නේ මම විතරයි. අන්තිමේදී මම සැලසුම් අමාත්‍යාංශයට කියල අර රැකියා බැංකු කාඩ් පත පමණක් ලබා දුන්නා, තවම මුද්දර කෑපත් ලැබී නැහැ.

මම මේ කාරණා පැහැදිලි කලේ මුද්දර කෑපත් අහිමි වූ අයකුට නැවත ලබා දෙන්නේ නැහැයි කියල රජය ප්‍රකාශ කර තිබුණු නිසයි. මම පත්‍රයක දැක්කා, ඊයේ කැබිනට් මණ්ඩලයේ මුද්දර කෑපත් සම්බන්ධයෙන් යම් සාකච්ඡාවක් ගිහින් තිබෙනවාය කියා. මම මේක දැකපු හැටියෙම මගේ කතාව කලින් කර ගන්න පුළුවන් වුණා නම් කියල මට හිතූණා කොහොම වුණත් ඊළඟට කැබිනට් මණ්ඩල රැවිමේදී මේ සම්බන්ධයෙන් සංශෝධනයක් කර ගන්න අවස්ථාවක් සැලසෙයි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායක තුමනි, ඊළඟට මතක් කරන්න ඕනෑ, දිසා සංවර්ධන සභා ක්‍රමය ගැන. මේවා විමධ්‍යගත කිරීම ඉතා මත්ම වැදගත්. නමුත් මෙහි දුර්වලකම් තිබෙනවා. බලන්න මේ කාරණය. රුපියල් 3,500 ක් විමධ්‍යගත අයවැයෙන් වෙන් කර නවා, ලීදක් අලුත් වැඩියා කරන්න. වෙනදා මේක වී. සී එකෙන් හරි, ටෙන්ඩර් කරලා හරි, කොයි ක්‍රමයකින් හරි, ග්‍රාම සංවර්ධන සමිතියකට හරි මේ රුපියල් 3,500 දුන් නාම, මේක ඉක්මනින් හැදෙනවා. දැන් මේ රුපියල් 3,500 මම විමධ්‍යගත අයවැය සල්ලිවලින් සංවර්ධන සභාවට කියලා වෙන් කළත් දැන් මගේ කුරුණෑ ගල සංවර්ධන සභාව ගත්තාම ආසන 14 යි, ගම්කාර්ය සභා, සුළු නගර සභා, 56 යි—මේ ඔක්කොම වැඩ, මධ්‍යගත වෙලා. විමධ්‍යගත වීම ප්‍රමාදයි. රුපියල් 3,500 ක් වෙන් කළාට වැඩේ කෙරෙන්නො නැහැ. ඒක එක කාරණයක්.

ඊළඟට මම මතක් කර දෙන්න ඕනෑ, මම රුපියල් ලක්ෂ 3 ක් වෙන් කළා, පොල්ගහවෙල ක්‍රීඩා පිටිය වෙනුවෙන්. ඒ ලක්ෂ තුන මට දෙන්න ඕනෑ කරනවා, මගේ සමුපකාරයට. සමුපකාරයට දුන්නාම ලොකු මුදලක් ඉතුරු වෙනවා. ඒක සමුපකාරය එගොඩ කර ගන්න ලොකු රුකුලක් වෙනවා, මට. ගිය ආණ්ඩු කාලයේදී වැටිලා කාලා දමලයි තිබුණේ. එම නිසා මේ කොන්ත්‍රාත්තුව දුන්නාම ඒක ලොකු රුකුලක් වෙනවා. කුරුණෑගල සංවර්ධන සභාවේදී මම මේ අදහස් ප්‍රකාශ කළා. එම විවාදවලදී ඒකාච්ඡන්දයෙන් සම්මත වෙලා සමුපකාරයට කරන්නටය කියලා බලය දුන්නාම, පළාත් පාලන අමාත්‍යාංශයේ ලේකම් නියෝගයක් එවනවා, වහාම නතර කරන්නටය කියලා. බැලුවාම, පළාත් පාලන නීතිරීති අනුව මේක කරන්න බැරිය කියනවා. මෙන්න මේ දුර්වලකම් නිසා මේ වර්ෂය අවසානයේදී සෑම මන්ත්‍රීවරයකුටම එක්තරා අඛණ්ඩ දේ යක් වෙලා තිබෙනවාය කියන එකයි මම තමුත්තාත්සේට ඒත්තු ගන්වන්නෙ.

ඊළඟට මතක් කරන්න ඕනෑ, මේ වැසි 4 ක කාලය තුළදී අපේ රජය—ඒක එක් තරා දක්ෂකමක් වාගෙයි—රුකියා නැති අයගේ ගණන අඩුකර තිබෙනවා. මේ රජය බලයට පත් වනකොට රුකියා නැති

අයගේ ගණන ලක්ෂ 12 කට වැඩි කර තිබුණා. අපේ රජයට පුළුවන් වුණ ඒ ගණන හුඟක් අඩු කරන්න. එය සන්තෝෂයට කාරණයක්. නමුත් මතක් කරන්න ඕනෑ අවුරුදු හතරක් ගිහිල්ලා තිබෙද්දී ගම්බද මැතිවරණ කොට්ඨාශ සැහෙන ගණනක රුකියා බැංකුවට පෝර්ම එවූ දහසින් භාගයකටවත් රුකියා ලැබී නැහැ. සුදුසු නැති වෙන්න පුළුවනි. නමුත් කොළඹ දිස්ත්‍රික්කයේ පමණක් රුකියා බැංකු කාඩ් පත් තිබෙන අය එගොඩ වෙලා තිබෙනවා. ඒ කොළඹ දිසාවේ. ඒක අගනුවර නිසා අට පාස් කළ හත පාස් කළ අය, කාන්තා අයට එස්. එස්. සී., සම්මාන 4 නැති, ලිපි කරු සුදුසුකම් නැති අය, එගොඩ කර ගන්න ලේසියි. ඇමතිවරුන්ගෙන් මේ දාහ එගොඩ කර ඉවරයි. අළුතින් අය දා ගන්නේ කොහොමද කියායි ඒ අය මාන බලාගෙන ඉන්නෙ.

මා මේ අවස්ථාවේ මතක් කරන්න සුදානම් වෙන්නෙ ගම්බද ආසනවල මේ අය එගොඩ කර ගන්න බැරිව අප ලා වෙන බව කියන්න. අපි යනකම් හෙට, අපිව හම්බවෙන්න එන්න බලා ඉන්නෙ ඒ ජාතියේ අය. ඒ නිසා මා කල්පනා කර නවා, අද මෙහෙම කතා කරලා හෙට යන්න ඒ අය හම්බ වෙන්න. මම මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරලා දෙන්නේ ලිපිකරු පත්වීම් ලබන්න සුදුසුකම් නැති එක, එක කතාවක්. ඊළඟට රුකියා බැංකුවේ ඉඩ දුන්නාම නියම සුදුසුකම් ඇති අයව අපි එවන්නම්, මාස ගණනාවක් පෝලිමේ යාම නැතිවෙන්න. නමුත් මා මතක් කරන්න ඕනෑ පසුගිය මහ මැති වරණයේදී උග්‍ර ලෙස අපට වැඩ කළ අපේ හිතවත් අය අද අමනාප වෙලා ඉන්න බව. ඒ නිසා ඒ අයගේ සුදුසුකම් තිබෙන විධියට රුකියා බැංකුවෙන් එහා මෙහා කරන්න වැඩ පිළිවෙලක් හදන්න කියා ඉතාමත් කරුණිකව ඉල්ලා සිටි නවා.

ඊළඟට මා මතක් කරන්නට ඕනෑ—කාල වෙලා ගියත් නියෝජ්‍ය කථානායක තුමනි, කථා කර ගන්න ආ වෙලාවේ තවත් විනාඩි පහක්වත් දුන්නොත් හොඳයි මහවැලි ඉසිම් ගැන. 1980 ජූලි

வரவுசெலவுத்திட்ட விவாதத்தின் மீதும் நாங்கள் பேசுகின்ற பொழுது தமிழ் மக்கள் எப்படிப் புறக்கணிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதுபற்றித் தெட்டத்தெளிவாக எடுத்துரைத்திருந்தும் அது செவிடன் காதில் ஊதிய சங்கு போலாகிவிட்டது. இனிமேல், நீங்கள் எங்களுக்கு என்ன செய்தீர்கள்? எங்களுக்காக என்ன திட்டத்தைச் செயற்படுத்தினீர்கள்? என்று நாங்கள் கேட்கப் போவதில்லை.

1977 ஆம் ஆண்டு ஆடி மாதம் நீங்கள் ஆட்சிபீடத்தைக் கைப்பற்றிய பொழுது, உங்களுடைய பொருளாதார நிலை இன்று இருந்தது போல் இருக்கவில்லை. அப்பொழுது பொருளாதார நிலை ஓரளவு நன்றாக இருந்தது. அப்பொழுது நீங்கள் ஒன்றும் செய்யவில்லை. ஆகவே, மிகவும் கஷ்டமான பொருளாதார நிலையில் இருக்கும் இவ்வேளையில் தமிழ் மக்களுக்குத் திட்டங்களைத் தீட்டி பொருளாதார ரீதியில் அவர்களுக்கு நீங்கள் உதவிசெய்வீர்கள் என்று நாம் எண்ணுவது தவறு. நான் அதைக் கேட்கப்போவதுமில்லை.

இந்த அரசாங்கம் பொருளாதாரத்தைப் பற்றிப் பேசுகின்றது. திட்டங்களைப் பற்றிப் பேசுகின்றது. ஆனால் தமிழ் மக்களோ தங்கள் பாதுகாப்பைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள். நீங்கள் ஆளுபவர்கள்; ஆளும் கட்சியினர். பொருளாதாரத் திட்டங்களைப் பற்றி நீங்கள் பேசுகிறீர்கள். நாங்கள் வாழவேண்டும் என்று விரும்புகிறோம். கடந்த ஜூலை, ஆகஸ்ட், செப்ரம்பர் மாதங்களிலே நடந்தவற்றை நீங்கள் அத்தனை பேரும் அறிவீர்கள். அதை எடுத்துக் கூற வேண்டிய தேவை எமக்கில்லை. பொருளாதாரத்தைப் பற்றிச் சிந்திக்க முன்னர் நாம் பாதுகாப்பாக வாழ்வதுபற்றி சிந்திக்கின்றோம். அது இந்த நாட்டிலே முற்று முழுதாக எங்களுக்கு இல்லை என்பதை எவரும் மறுக்க முடியாது. ஒற்றையாட்சித் திட்டம் இந்நாட்டில் இருக்கும் வரை தமிழ்பேசும் தேசிய இனம் உங்கள் பொருளாதாரக் கொள்கையிலே சிக்கியிருக்கின்ற காரணத்தால் நாங்களும் அதைப் பற்றி எள்ளளவாவது சிந்திக்க வேண்டும் என்ற நோக்கில்தான் நான் இந்த வரவுசெலவுத் திட்ட விவாதத்திலே பங்குபற்றுகிறேன்.

அவசரகாலச் சட்டத்தின் செயற்பாட்டை நீடிக்குமுகமாக இச்சபையிற் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பிரேரணையின் மீது பேசிய பாணநுறைப் பிரதிநிதி அவர்கள், சிங்கள மக்கள் கேட்கின்றேன்.

ஒற்றுமையாக வாழ வேண்டும் என்று கேட்டார். பிரதமர் என்றாலும் சரி, நீதி அமைச்சரென்றாலும் சரி, வர்த்தகர் திருவாளர் ஊபாவி விஜேவர்த்தன என்றாலும் சரி எல்லோருமே ஒற்றுமையாக வாழவேண்டுமென்றுதான் சொல்லுகிறார்கள். அதை ஒருபோதும் இனவாதம் என்று நான் சொல்லவில்லை. என்னை அறிந்தவர்கள் எவரும் நான் பேசுவது இனமாதம் என்று சொல்ல மாட்டார்கள். நானும் என்னைச் சார்ந்த இயக்கத்தினரும் இந்த நாட்டிலுள்ள தமிழ் மக்கள் சுதந்திரத்தோடு நேர்மையாக வாழ வேண்டுமென்றுதான் விரும்புகிறோம். அதில் என்ன தவறு இருக்கிறது என்று நான் கேட்கின்றேன். அது இனவாதமா என்று நான் கேட்கின்றேன்.

மக்களின் ஆணையொன்றைப் பெற்றுத்தான் இந்த அரசாங்கம் ஆட்சிபீடத்திற்கு வந்தது. அதுபோல் நாங்களும் தமிழ்மக்களின் ஆணையைப் பெற்றுத்தான் இங்கு வந்திருக்கிறோம். நீங்கள் உங்கள் ஆணையில் இருந்து விலக மாட்டீர்கள். ஏனென்றால் நீங்கள் நேர்மையானவர்கள். நாங்கள் எங்கள் மக்கள் தந்த ஆணையிலிருந்து விலகினால் நாங்கள் நேர்மையில்லாதவர்கள் என்றுதான் நீங்களும் கருதுவீர்கள் என்று நான் நினைக்கின்றேன். இந்த அரசாங்கம் உதட்டளவில்தான் ஏதோ ஐக்கியத்தைப் பற்றியும் ஒற்றுமையைப் பற்றியும் பேசுகின்றது. நீங்கள் பேசிப் பேசிக் காலத்தைக் கழிக்கிறீர்கள். ஏனென்றால் நீங்கள் ஆளுபவர்கள். எங்களைப் பொறுத்தவரையிலே எங்கள் காலம் பொன்னானது. அதைஎங்களால் வீணாக்க முடியாது. 1977 ஆம் ஆண்டு இந்த அரசாங்கம் பதவி ஏற்றபின்னர், தேசிய அந்தஸ்தை வழங்கியது தமிழ் மொழிக்கு. அதுவும் எட்டளவில் தான். அதைத் தவிர ஒன்றுமே நடக்கவில்லை. 1977 தொடக்கம் 1981 வரை எங்கள் நிலை மோசமாகிக்கொண்டே வருகிறது. "நாங்கள் உங்களுக்கு எல்லாம் தந்துவிட்டோம். ஆனால், நீங்களோ எங்களுக்கு அபகீர்த்தியை ஏற்படுத்துகிறீர்கள்" என்று நீங்கள் சொல்லுகிறீர்கள். எங்களை வாழ விடுங்கள், தமிழ் மக்கள் இந்த நாட்டிலே பாதுகாப்புடன் வாழ விடுங்கள் என்று நாங்கள் கேட்டால் உங்களுக்கு அது அபகீர்த்தியா என்றுதான் நான்

[வி. ஸேனேஸீலர்ன் உரை]

நீங்கள் சுதந்திரத்துடன் வாழ வேண்டும். அதை நாங்கள் விரும்புகிறோம். நாங்களும் இந்த நாட்டிலே சுதந்திரத்துடன், நேர்மையுடன் எங்களுக்கென்று ஒரு தாயகத்தை அமைத்து வாழ வேண்டும் என்று விரும்புகிறோம். அதில் என்ன தவறு இருக்கின்றது? நீங்கள் அதை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். எந்தப் பொருளாதாரத் திட்டத்தையும் செயற்படுத்த முடியாது உங்களால் பிரச்சினைகள் இருக்கும் வரைக்கும். எந்தப் பிரச்சினையையும் தீர்க்க உங்களிடம் திட்டமில்லை. தமிழ் இனம் ஒரு தேசிய இனம் அதன் சுயநிர்ணய உரிமையை ஏற்று அதைத் தன் வழியிற் செல்ல விடுங்கள் என்றுதான் நான் உங்களைக் கேட்கிறேன்.

உபசபாநாயகர் அவர்களே, நான் முன்பு கூறினேன் இதற்கு முன்னர் நான்கு தடவைகள் நான் வரவு செலவுத் திட்டத்திலே பேசி இருக்கின்றேன் என்று. அப்பொழுதுதெல்லாம் எங்களுக்கு பொருளாதார நிவாரணம் வழங்கவில்லை என்று கூறி இருக்கிறேன். இன்று நான் நீங்கள் அதைச் செய்யவில்லை, இதைச் செய்யவில்லை என்று பேசப்போவதில்லை. ஏனென்றால் இந்தக் காலகட்டத்தில், நான்கு ஆண்டுகள் கழிந்த பிறகா நீங்கள் செய்யப் போகின்றீர்கள்? உங்கள் பொருளாதார நிலை ஒரு வளமான நிலையில் இருந்தபோதுகூட நீங்கள் செய்யவில்லையே. இப்பொழுதா செய்யப் போகின்றீர்கள்? ஆதலால் நான் நேரத்தை வீணாக்கி நீங்கள் அதைச் செய்யவில்லை, இதைச் செய்யவில்லை; இனிச் செய்வீர்களா என்றும் கேட்கப் போவதில்லை. ஏனென்றால் எனக்குக் கண்டிப்பாகத் தெரியும் நீங்கள் செய்யப்போவது இல்லை என்று.

நீங்கள் கூறுகின்றீர்கள், அரசாங்கத்திற்குத் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி அபகீர்த்தியை விளைவிக்கின்றது என்று. நாங்கள் ஒருபோதும் அப்படிச் செய்ய மாட்டோம். நீங்கள் புகழுடன் வாழவேண்டும் என்றுதான் நாங்கள் விரும்புகிறோம். ஆனால், இந்த நாட்டிலே நடக்கும் சம்பவங்களை வெளி நாட்டவர்கள் பத்திரிகைகளிலே பிரசுரிக்கின்றார்கள். உலகில் நடுநிலைமை தாங்கும் ஒரு பத்திரிகை, உலகக் கணிப்பில் முன்னணியில் நிற்கும் ஒரு பத்திரிகை

கையாக இருக்கும் “லண்டன் ஒப்சேவர்” என்ற பத்திரிகையில் கடந்த ஆடி, ஆவணி மாதங்களில் நடந்த சம்பவங்கள் பற்றி என்ன வர்ணித்திருக்கிறார்கள்?

நாங்கள் உங்களுக்குக் கெட்ட பெயரை வழங்க முயற்சி எடுக்கப் போவது இல்லை. எடுக்கவும் மாட்டோம். ஆனால், இந்த நாட்டில் சுதந்திரமாக எங்களுக்கென்று ஒரு தாயகத்தை அமைத்து நாங்கள் வாழவேண்டுமென்று விரும்புகிறோம். அதில் என்ன தவறு? நீங்கள் ஆளுகின்றீர்கள். நாங்கள் எங்களை ஆள விரும்புகிறோம். அது மனிதனின் இயல்பான விருப்பம். அந்த விருப்பத்திற்கு நீங்கள் இடம் அளிக்க வேண்டும். இடம் அளித்தால்தான் எந்தப் பொருளாதாரத் திட்டமும் வெற்றிபெறும் என்று நான் நினைக்கிறேன். இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னர் இங்கே பேசிய அமைச்சர் அவையில் இல்லாத அமைச்சராகிய திரு. லயனல் ஜயதிலக்க அவர்கள் இந்த நாடு வட அயர்லாந்து நாட்டிற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாக இருக்கவேண்டும் என்று கூறினார். நான் அவருக்குக் கூறுகின்றேன். இங்கிலாந்து நாட்டிற்கே ஒரு எடுத்துக் காட்டாக இந்த நாடு இருக்கவேண்டும் என்று. நீங்கள் தமிழ்த் தேசிய இனத்தின் உரிமையை, சுயநிர்ணய உரிமையை ஏற்று அவர்களுக்குத் தங்கள் தாயாத்தைப் பிரித்துக் கொடுங்கள். இங்கிலாந்துகூட உங்களிடம் இருந்து ஒரு பாடம் கற்கும். நீங்கள் அப்படிக் கற்பிப்பீர்களா? நீங்கள் அப்பொழுதுதான் நாடுகளின் மத்தியில் மகிமை செல்வாக்குடன் வாழ்வீர்கள் அப்பொழுதுதான் எந்தப் பொருளாதார திட்டமும் வெற்றி பெறும்.

என்னைப் பொறுத்த அளவில் இப்பொழுது ஏதாவது பொருளாதாரத் திட்டம் வெற்றி பெறமா என்று நோக்கினால் அது ஓர் இருட்டு அறையில் ஒரு சுறுப்புப் பூணையைத் தேடுவது போலத்தான் இருக்கிறது. எனது கண்களுக்கு எந்தத் திட்டமும் வெற்றிபெறும் என்று தோன்றவில்லை. நான் இனத் துவேஷம் பேசவில்லை. அதில் முற்று முழுதாக நம்பிக்கை அற்றவன் நான். நான் ஒன்று கூறுகின்றேன் நீங்கள் உங்களுக்குக் கிடைத்த ஆணையை மதித்து நடக்கின்றீர்கள். நாங்களும் எங்களுக்குக் கிடைத்த ஆணையை மதித்து நடக்க

பொதுத் தேர்தலில் புதிதாக வெற்றிபெற்றவன் நான். எனக்கு எனது இயக்கம் தேர்தல் நியமனம் வழங்கும்போது தந்தை செல்வா அவர்களது சமாதிக் கு முன் நான் ஒரு வாக்குறுதியை எடுத்தேன். அதாவது, நான் எனது மக்களின் விடுதலைக்கு அயராது உழைப்பேன் என்று ஒரு வாக்குறுதி எடுத்தேன். அந்த வாக்குறுதியை என்னைச் சேர்ந்த இயக்கமும் நானும் காப்பாற்றுவோம் என்று கூறி எனக்குப் பேசுவதற்கு இந்த சந்தர்ப்பத்தை அளித்த உபசபாநாயகர் அவர்களுக்கு நன்றிகூறி அமர்கிறேன்.

டி. டி. 4.40

ஓன் டீடாக் ஹெரிபாரிவி மஹா (கல்கர டீடாக் அமரினூமா)

(திரு. இந்ரதாச ஹெற்றியாரச்சி—களுக் துறை மாவட்ட அமைச்சர்)

(Mr. Indradasa Hettiaratchi—District Minister, Kalutara)

கூ நியேச்சு கலாநாயகனூமதி, மெலர் அயலுய லேவனய அபே ஓநிஹசயே விஸாலம அயலுய லேவனய ஹரிஸப கலுரன் ஸடகன் கர்நலா. ஸ் வளேம வெநடாப மீ அயலுய லேவன ஓடிசிபன் கர்ந காலுய நுலு கமீவல அநிவன நந்ந்லயே விஸால வெநஸக் மெலர்டி அநி வி நிவெநலா. மெ வநி அயலுய லேவன மீ ரவெ அநிவ் வெநன் அலஸ்லாவலடி னுளக் அய லலாஹெநி கிபிஹ, லுலன் விடலி ஸந்நுயேன் அயலுய கலாவ அஹலாஹிந் பஹவ ரநிஹ்ஹு கிபயக் பந்நு கர்ல ஸந்நேஷ வெந்ந. ஸ் வ்லுன் மீ அயலுய லேவனய ஓடிசிபன் கிசிமென் பஹ, பஹுநி அலஸ்லாவலடி வளே கமீவல ரநிஹ்ஹு பந்நு கர்நலா அபப அஹுநெ நஹ. ஸ் கெந்மீ பகி ஸநலா, ரவெ ஸ்லாவல நந்ந்லயக் அநி வி நிவெந லவ.

மீ அயலுய லேவனயேன் விளேஷயேன் ஸ்வரீநாயப விஸால மூடலக் வெந் கர் நிவெநலா. ஸ் வளேம பால ஸந ஸுப லேவல வரீஸ ஸடகா ஸநநாஹர் வளயேன் விஸால மூடலக் வெந் கர் நிவெந நிஹ லெவநு வள கர்ந அயபந் ஸ்ஹிந் ப்ரயே ஸ்ந கந்நப ப்ரவந் நந்ந்லயக் அநி வி நிவெந லவ ஸடகன் கர்ந்நப மிநா.

மீ அயலுயேன் நே ஹ ரலர்வலவ ஸுஹெந ஸஹந ஸலஹா நிவெநலா. அபே நேவலவ ஸந ரலர்வலவ அஹர் டீம ஸந விளேஷயேன்ம ஸந்நேஷ வெநலா வளேம ஸ் ஸமீஹந்நயேன் கர்நுஹு கிபயக் மம மநக் கர் டேந்நப காமநிஹி. ரலர் நாவந வள கிசிமப டேந ஸநநாஹர்யன், ரலர் அலநேன் வள கிசிமப டேந ஸநநா ஹர்யன் வஹி கர் நிவெநலா. கர் மூடல அமரினூமா ஸ்நுமளே அயலுய கலாவேடி மெஹெம ஸடகன் கலு :

“ டீடாக் கார்திக ரவலவ பரிஹாஹிளே ப்ரநிபலயக் வளயேன் ஸுநந்நர ரலர் மீலு கஹந்நவல ட பஹ வலிமக் ஸீட வி அந. ரலர் நிஸ்லாடகயன்ளே லாஹ அந்நிக பவந்லா ஸநிமப ஹகி வந பரிடி 1981 ஸ்லி மஹயே டி ரலர் அபநயந லு மவிஹி அஹு கர்ந லடி. லபகிர் லேகய பரிஹாஹிளேன் ஹேம ஸ்ந விப ஸ் ஹ்நுல நிஹ ரலர் ஓல்டுல ஓஹல ஸஹு அநாஹி மம லலாஹேரெந்நு வெமீ. ரலர் அபநயந லு அய கர்நு லவந்நே மீலு அஹவ அஹு வஹி வந லு பரிமஹயன் அஹவ லலிந், அபேக்ஹிந மீலு கஹந் வஹி விமென் நிஸ்லாடகயாடி ட வஹிஹக் ஸீட வெஹி.

ரலர் நாவந வள கிசிமே வெளயேகி மூந அஹ்லுடி வல ஸுப டீடாக் வக் டகிந்நப அநந், பஹுநி அஹ்லுடிவல அநபஹு விமீவலிந் வ்ல பஹுஹ்ம ஸலா நந்ந்லயப பந் கிசிமப நமீ, ரலர் நாவந வள கிசிமே வெளய நவ்லரபந் வஹி கல ஸுநு ஸ. ஸ்ந நிஹ, ரலர் நாவந வள கிசிமே ஸநநாஹர்ய அக் கர் ஸகப ரு. 6,500 ஸப ரு. 7,500 டக்லாந் அலுநிந் வள கிசிமே ஸநநாஹர்ய அக் ரயகப ரு. 2,750 ஸப ரு. 6,750 டக்லாந் வஹி கிசிமப மம ஸேச்சநா கர்மீ.”

அபி ஸ்ந கர்நுஹக் ஸந்நேஷயேன் பிஹி ஸந்நலா. மீ ரவெ ஸ் அலநேன் வள கெரெந, நாவந வள கெரெந, ரலர்வல ப்ரமஹய பஹுநி காலயே அஹு வ்லு லவ அமரினூமா ப்ரகாஹ கர் நிவெநலா. ஸ் அபப டகிந்நப லவெநலா, ரலர் ப்ரடேல வலவ கிஹம. ஸ் காலயே கல்கர, ரந்ந ப்ர, கஹலேல வளே ப்ரடேலவல ரலர் வள கிசிம னுளக் அந்ஹரி நிஹுஹ. ஸ்ஹெம வெலா நிஹுஹே ரலர் ஸடகா லலுஹு ஸநநா ஹர் மூடல அஹுஹி நிஹஹி. நலுந் டுந் அபி ரலர் ஸடகா வஹி அஹர் மூடலக் டேநலா.

அபி டுந் விளேஷயேன் கலேபநா கர்ந் நே கஹி வநு கிமீயன் ஸநஹி. கஹி வநு கிமீயன் ஸ கிஹந்நே—அடி மீ ரவெ வநு கிமீயன் ஸ கிஹந் விப ஓந்நெ அக் கர் 50 ப அஹு அயஹி—அந் கர் ஹாஹய, அக் கர், ஸ,

[ඉන්දුදාස හෙට්ටිආරච්චි මහතා]
 අක්කර දෙක-තුන-හතර-පහ තිබෙන අයටයි. රු. 7,500 දක්වා වූ මේ සහනාධාරය ලබා ගන්නට යාමේදී ඒ අයට මේ විධියේ ප්‍රශ්නයකට මුහුණපාන්නට සිද්ධ වෙනවා. රබර් අක්කරයක් හිමි පුද්ගලයෙකුට ඒ අක්කරයේ රබර් ඉදුරුවාසින් පසුව මේ සහනාධාරය පමණක් ලබාගෙන ජීවත් වෙන්න පුළුවන්කමක් ඇත්තේ නැහැ. රබර් නැවත වගා කිරීම සඳහා සහනාධාර දෙන අතරම, ඒ විධියට නැවත වගා කළ රබර්වලින් ප්‍රයෝජනයක් ගන්න පුළුවන් තත්ත්වයක් එන තුරු ඇති අවුරුදු 5 ක පමණ කාලය තුළ ජීවත් වීම සඳහා, විශේෂයෙන් අක්කර 5 කට අඩු රබර් ඉඩම් හිමියන්ට ආධාර සලස්වන යම් වැඩ පිළිවෙලක් ඇති කරනවා නම් එයින් විශාල ප්‍රයෝජනයක් සිදු වන බව මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන්න කැමතියි. එවැනි වැඩ පිළිවෙලක් ඇති කරනවා නම්, රබර් නැවත වගා කිරීමේ වැඩ පිළිවෙල මීට වඩා සාර්ථක වේයයි මම විශ්වාස කරනවා. එම නිසා කළුතර, රත්නපුර, කැගල්ල ආදී වශයෙන් රබර් වගා කරන ප්‍රදේශවල සිටින අක්කර 5 න් පහළ රබර් වතු හිමියන් සඳහා එවැනි සහනාධාර දීමේ වැඩ පිළිවෙලකුත් ක්‍රියාත්මක කරන හැටියට මම ඉතා ඕනෑකමින් ඉල්ලා සිටිනවා.

මුදල් ඇමතිතුමාගේ අයවැය කථාවෙන් කියැවුණා, පසුගිය කාලයේදී රබර්වල මිල අඩු වුණාය කියාත්. ඒ විධියට රබර් මිල අඩු වුණු දවස්වල, දුප්පත් අයට සිදු වුණා, ඉතාමත් අසරණ තත්ත්වයකට වැටෙන්න. ප්‍රවෘත්ති පත්‍රවල පළ කෙරෙන, ද්‍රව්‍ය මිලයට ගැනීමේ කොමසාරිස්තුමා දෙන රබර් මිල නොවෙයි, කඩිට ගිය විට කුඩා රබර් වතු හිමියන්ට ලැබුණේ. රබර් අක්කර 1/2 ක් නැත්නම් අක්කරයක්-දෙකක් තිබෙන පුද්ගලයා තමන්ගේ රබර් විකුණන්න කඩිට ගිය විට ඔහුට ලැබුණේ, ඉතාම අඩු මිලකුයි. උදාහරණයක් වශයෙන් කිව්වොත්, පත්‍රයේ රු. 8 ක මිලක් තිබුණොත් කුඩා රබර් වතු හිමියාට ලැබුණේ, රුපියල් තුනක් නැත්නම් හතරක් පමණයි. ඒ කුඩා රබර් වතු හිමියාට පුළුවන්කමක් නැහැ, නොමිමර එකේ රබර් නිෂ්පාදනය කරන්න. ඒ පුද්ගලයා තමාගේ සුළු රබර් ප්‍රමාණය—අපි ගමේ

කියන්නේ, රබර් රොටිය කියලයි—පාරට ගෙන ගිහින්, පාරේ තියල තලල, කාගේ හෝ බයමත් රෝලකට, දුම්ගෙයකට, ගෙන ගිහින් 'ඔව්' බවට පරිවර්තනය කරනවා. ඒ විධියට ආර්. එස්. එස්. නොමිමර දෙකට, තුනට නැත්නම් හතරට පරිවර්තනය වුණාට පස්සේ තමයි කඩිට ගිහින් ඒ රබර් විකුණන්නේ. ඒ රබර්වලට කඩි කාරයා දෙන්නේ ඉතාමත් සුළු මුදලකුයි. ඒ කුඩා රබර් වතු හිමියාට වෙන කරන්න දෙයක් නැහැ.

ඒ අයට අපි කොපමණ කිව්වත් ඉතාම හොඳ තත්ත්වයේ, නොමිමර එකේ රබර් නිෂ්පාදනය කරන්න කියා, එය කරන්න පුළුවන්කමක් ඔහුට නැහැ. එම නිසා අපි ඒ ගැනත් කල්පනා කර බලන්න ඕනෑ. එවැනි දුප්පත්, අහිංසක, කුඩා රබර් වතු හිමියන් රාශියක් ඉන්නවා. අද කළුතර දිස්ත්‍රික්කයේ රබර් අක්කර ලක්ෂ 1 1/2 ක් තිබෙනවා නම් එයින් වැඩි කොටසක්, අක්කර හාගය, අක්කර ආදී වශයෙන් අක්කර පහට අඩු ප්‍රමාණයක් හිමි කුඩා රබර් වතු හිමියන්ගේයි. එම නිසා, ඒ අයට පහසු වන විධියේ යම් වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කිරීම ඉතාමත් යෝග්‍ය බව සඳහන් කරන්න කැමතියි. එවිට කුඩා රබර් ඉඩම් හිමියන් තුළ අමුතු උනන්දුවක් ඇති වෙනවා. එවැනි උනන්දුවක්, ඩෙබ්ට්ස්ගේ ඇති වුණු විට එය රබර් නැවත වගා කිරීමේ වැඩ පිළිවෙලටත් ලොකු රුකුලක් වෙනවා.

දැනටමත් තේවලට තිබෙනවා, අවම මිලක් නැත්නම් සහතික මිලක්, 'Tea Small Holders Authority' ආයතනයෙන් එවැනි ස්ඵිර මිලක් නියම කර තිබෙනවා. ඒ වගේම සහතික මිලක් සුළු හෝග වර්ග සම්බන්ධයෙනුත් තිබෙනවා. ඒ විධියට අනෙකුත් සෑම දේකටම වාගේ සහතික මිලක් තිබෙනවා. මට හිතෙන හැටියට රබර්වලට පමණයි, එවැනි සහතික මිලක් නැත්තේ. එම නිසා රබර් වලටත් සහතික මිලක් ඇති කිරීම සඳහා යම්කිසි වැඩ පිළිවෙලක් ඇති කරනවා නම් අක්කර 5 න් පහළ කුඩා රබර් වතු හිමියන්ට එයින් විශාල සේවයක් සැලසෙනවා. රබර් මිල වැඩි වුණු අවස්ථාවලදී යම්කිසි අරමුදලක් ඇති කරන්න පුළුවනි, මෙවැනි කටයුතුවලදී සහන සැලැස්වීම සඳහා.

ඒ වාගේම නොමිමර එකේ රබර් නිෂ්පාදනය කරන්න බැරි අයට, ඒ අයගේ රබර් යම්කිසි තත්ත්වයකට උසස් කර ගනීම් සඳහා යම්කිසි වැඩ පිළිවෙලකුත් ඇති කරන්න ඕනෑ. කළුතර, රත්නපුර වැනි දිස්ත්‍රික්කවල තිබෙනවා, රජයේ කමිහන්න ශාලා. රාජ්‍ය වැවිලි සංස්ථාවට අයිති කර්මාන්තශාලා ඒ ප්‍රදේශවල තිබෙනවා. ගමටම ගිහින් අර විධියේ කුඩා රබර් වතු හිමියන්ගේ රබර් ලබා ගෙන අර කර්මාන්ත ශාලාවලට ගෙන ගොස් සකස් කරන්න යම්කිසි විධියක වැඩ පිළිවෙලක් ඇති කරනවා නම් එයින් විශාල සේවයක් සිදු වෙනවා. අද රුපියල් හතරක් නැත්නම් තුනක් ලබා ගන්නට බැරි ඒ දුප්පත් අයට රුපියල් දහයක් ලබා ගන්නට එයින් පුළුවන් වෙනවා. ඒ වාගේ වැඩ පිළිවෙලක් යොදන්න අපි කල්පනා කරන්න ඕනෑ. මම ඒ ගැන කීප වතාවක් යෝජනා කළා. නමුත් ඒක අසාර්ථක වුණා.

මම හිතනවා, කර්මාන්තශාලා ගැන බලන විට, තව අක්කර නිස් දහසක් අළු තෙත් වැව්වත් කළුතර දිස්ත්‍රික්කයේ තිබෙන කර්මාන්තශාලා හොදටම ඇති ඒවායේ නිෂ්පාදනයට. එම නිසා අක්කර හාගය, දෙක, තුන ආදී වශයෙන් තිබෙන සුළු ඉඩම් හිමියන්ගේ රබර් ගන්නා වැඩ පිළිවෙලක් ඉක්මනට ඇති කළොත් එයින් ඒ අයටත් රටටත් විශාල ප්‍රයෝජනයක් වෙනවා. විශාල විදේශ විනිමය ප්‍රමාණයක් ලබා ගන්නට පුළුවන් වෙනවා. අපි කොහොම කිව්වත් ඒ අයට පුළුවන්කමක් නැහැ, නොමිමර එකේ රබර් හදන්නට. රබර් පර්යේෂණාගාරය මාර්ගයෙන් සෑම ගමක් පාසාම දුම් ගෙවල් ඇති කර රබර් කොමසාරිස් මාර්ගයෙන් ඒ රබර් දුම් ගෙවල්වලට අරගෙන ඒ දුප්පත් අහිංසක ජනතාවට නියම මිලක් ලබා ගන්නට පුළුවන් තත්ත්වයක් ඇති කරන්නට ඕනෑ. ඒ වාගේම සහතික මිලක් ලැබුණොත්, මා හිතන හැටියට එය ලොකුම ප්‍රයෝජනයක් වෙනවා.

අද තේවලටත්, තවත් හෝග වර්ග කීපයකටත් ඒ විධියට සහතික මිලක් ලබා දී තිබෙනවා. තේවලට සහතික මිලක් ලබා දීම සඳහා එක අවුරුද්දක රුපියල් දස ලක්ෂ 54 ක් වියදම් වී තිබෙන බව අපට

පෙනෙනවා. ඊට කලින් අවුරුද්දේ රබර් වලට ස්ථිර මිලක් ලබා දීම සඳහා රුපියල් දස ලක්ෂ 100 ක් වියදම් කර තිබෙනවා. රබර් වගාව සඳහාත් විශාල මුදලක් වැය වන නිසා රබර්වලට ස්ථිර මිලක් ලබා දීම කාලෝචිත බව සඳහන් කරන්න ඕනෑ.

අපි කළුතර දිස්ත්‍රික්කයේ රබර් අක්කර 20,000 ක් වගා කරන්නට ක්‍රියා කළා. ඒ සඳහා අපි යම්කිසි වැඩ පිළිවෙලක් හදා තිබෙනවා. ඒ වැඩ පිළිවෙල, ඒ ව්‍යාපෘතිය ක්‍රියාත්මක කර අවුරුදු, ගණනකින් රබර් අක්කර 20,000 ක් වගා කරන්නට අපි අදහස් කළා. මොකද වුණේ? ඒ රබර් අක්කර 20,000 වගා කිරීම සඳහා පිරිවිත් ආධාර ගන්නා අපි කල්පනා කළා. එහෙම නැත්නම් මේ රටින් මුදල් සොයා ගැනීමට අපි කල්පනා කළා. ඊට පසුව අපි අක්කර 5,000 ක් පමණ සංස්ථාවට භාර දෙන්න යෙදුණා. ඒ අක්කර 5,000 භාර අරගෙනත් සංස්ථාව මෙහි තිබෙන වටිනාකම කල්පනා කළේ නැහැ. අළුතෙන් රබර් වගා කිරීමට අක්කර 5,000 ක් භාර දීලත්, ඒක කරවා ගන්නට අපට බැරි වුණා. මෙවර අයවැය ලේඛනයෙන් අලුතින් වචන රබර් අක්කරයකට රුපියල් 6,750 ක ආධාරයක් දීමට යෝජනා කර තිබෙනවා. ඒ දීප්‍ර ඉඩම් ආපසු ලබා ගෙන, සුළු වතු හිමියන්ට රජයේ ඉඩම් බෙදා දී, මේ සහනාධාර මුදල් ද ලබා දී මේ අක්කර 20,000 ම වගා කරන්නට අපට පුළුවන් වෙයි කියා මම කල්පනා කරනවා. එම නිසා රබර් සඳහා මේ ආකාරයට සහනාධාර මුදල් ලබා දීම ගැන මම සන්තෝෂ වෙනවා.

ඒ වාගේම තේ සම්බන්ධවත් මම මතක් කරන්නට ඕනෑ. අද උඩරට තේ වතුවලට විශාල ගණනක් දී තිබෙනවා. පහත රට වතුවලට අඩු ගණනක් දී තිබෙනවා. අපේ පළාත්වල තේ හොදට වැවෙනවා. අගලවත්ත ආසනයේ තේ වතු විශාල ප්‍රමාණයක් තිබෙනවා. පහතරට තේ සම්බන්ධයෙන් කතා කරන විට අගලවත්ත ප්‍රදේශය ඉතාම හොද ප්‍රදේශයක් හැටියට විශේෂඥයෝ පවා පිළිගත්තවා. අගලවත්ත ප්‍රදේශයේ තේ වගාව

[ඉන්ද්‍රදාස හෙවිආරච්චි මහතා]
 අද අත්හැරීගෙන යනවා. හුඟ දෙනෙක් ඒ සදහා උනන්දුවක් දක්වන්නේ නැහැ. උඩරට ප්‍රදේශයට දෙන සහනාධාරයම කළුතර දිස්ත්‍රික්කයටත් ලබා දුන්නොත්, සාමාන්‍යයෙන් අක්කරය, දෙක, තුන ආදී වශයෙන් වගා කරන පුද්ගලයන් සැහෙන දුරට ඒ සදහා උනන්දු කර ගත් තව අවස්ථාව ලැබෙන බැවින් එසේ කිරීම ලෙස මම ඉල්ලා සිටිනවා. තේ කර්මාන්ත ශාලා තිබෙන ප්‍රදේශවල අයට සංස්ථාව මගින් විශේෂයෙන් දන්වා ඒ අයගේ සහයෝගය ලබා දුන්නොත් ඒ ප්‍රදේශවල ජනතාව වැඩි වැඩියෙන් තේ වවන්නට උනන්දු වෙනවා.

අද පහත රට තේවලට වෙනත් රට වලින් විශාල ඉල්ලුමක් තිබෙනවා. පහත රට තේ ගැන කල්පනා කරන විට ඒ තේවලට ඇත්ත වශයෙන්ම සැහෙන මිලක් ලැබෙනවා. පහත රට තේ විශේෂයෙන් මැද පෙරදිගට යැවීම සදහා අවශ්‍යව තිබෙනවා. අගලවත්ත ප්‍රදේශය ඉතාම සුදුසුයි තේ වැවීමට. ඒ ප්‍රදේශයෙන් හොඳ පහත රට තේ නිෂ්පාදනය කර ගන්න පුළුවන් වෙනවා.

මේ සංස්ථාවලට අයත් කමිණිතශාලා පිළිබඳ අද අලුත් තත්ත්වයක් ඇති වී තිබෙනවා. ඒකාබද්ධ කිරීමේ වැඩපිළි වෙළඳ අනුව දැන් සමහර ප්‍රදේශවල කර්මාන්තශාලා වහගෙන යනවා. කවු රුවන් දන්නේ නැහැ, කමිණිතශාලා වහන්නේ මොකද කියා. අනික් දිස්ත්‍රික්ක වලත් මේ ප්‍රශ්නය ඇති. අපේ කමිණිත ශාලා දෙකක් වසා දමලා කවුරුවන් දන්නේ නැහැ, ඒවායේ යන ත්‍රෝපකරණ සියල්ලම ගලවාගෙන ගිහිත්. ඇත්ත වශයෙන්ම දිස්ත්‍රික්ක මට්ටමෙන් වැඩ කරනවා නම්, ඒ කමිණිතශාලා වහන්න කලින් කරක සහාවක් මගින් තීරණය කරන්න ඕනෑ, ඒ කමිණිත ශාලාව වැසිය යුතුද නැද්ද කියා. හොරණ වවුලගල වත්තේ කමිණිත ශාලාව වසන්න ක්‍රියා කර තිබෙනවා. ඒ කමිණිතශාලාවෙන් ඒ ප්‍රදේශයේ සුළු ඉඩම් හිමියන්ගේ රබර්වලට හොඳ මිලක් ලබා දෙන්නට කට යුතු කරන්න පුළුවන් වුණා. ඉංගිරියේ තිබෙන කමිණිත ශාලාවන් වසන්න තියම කර තිබෙනවා. ඒ වගා වන මම දැක්කා. මම විස්තර

නැතිව සුළු රබර් හිමියන්ගේ රබර් අරගෙන වැඩ කරන්න පුළුවන් ක්‍රමයක් ඇති කරන්න ඕනෑ. වහන්න තීරණය කරනවා නම් දිස්ත්‍රික්ක මට්ටමෙන් සාකච්ඡා කර තීරණයක් ගන්න ඕනෑ. ඒ මොකද, අනික් අයටත් මෙයින් ප්‍රයෝජනයක් වන නිසා. කමිණිත ශාලාවක් හදනවාය කියන එක ලෙහෙසි වැඩක් නොවෙයි. ගලවන එක නම් දවසෙන් දෙකෙන් ගලවා පංචිකාවත්තට ගෙන ගියාම එක දවසෙන්ම විකුණාගන්න පුළුවන්. නමුත්, කමිණිතශාලාවක් හදන්න කෝටි කොපමණ ගණනක් යනවද කියා අපි කල්පනා කරන්න ඕනෑ. ඒ නිසා වැසි මට කලින් සාකච්ඡා කර තීරණයක් ගත යුතු බව මම විශේෂයෙන් ඉල්ලා සිටින්න කැමතියි.

රබර් ගැන කථා කරන විට, රබර් සදහා පයෙහිෂණාගාර තිබෙනවා. ඒවායින් දුප් පත් අයට තව තවත් සහන සැලසෙන කායනියන් කරන්න ඕනෑ. පැළ තවාන් සුදුසු පරිදි සකස් කර දෙන්න ඕනෑ. ගරා මුදල් ඇමතිතුමාගේ කථාවෙදී කීව්වා, රබර්වලට ඉදිරියට හොඳ වෙනවාය, ඒ නිසා රබර් අලුතෙන් වගා කිරීම ගැන කල්පනා කරනවාය කියා. ඒකත් ඉතා මත් වැදගත් දෙයක් බව මම සදහන් කරනවා.

මෙම අයවැය විවාදයේදී සෑම මන්ත්‍රී වරයෙකුම වාගේ නාස්තිය ගැන කථා කලා. අපි සෑම දෙනෙක්ම නාස්තිය ගැන කථා කරනවා, මිසක් ඒ ගැන මෙකක්ද කළ යුත්තේ කියා විමසන්නේ නැහැ. ගම් පහ ගරා මන්ත්‍රීතුමා (ඇස්. ඩී. බණ්ඩාර නායක මහතා) ඇහුවා අපි මේ අවුරුදු හතරහමාර ඇතුළත හොරු කී දෙනෙක් අල්ලා තිබෙනවාද කියා. ගම්පහ ගරා මන්ත්‍රීතුමා කියනවා හොරුන් අල්ලන්න කියා. ඇත්ත වශයෙන්ම මෙය ජාතික ප්‍රශ්නයක්. මහවැලියේ සීමෙන්ති ආදී දේවල් නැති වෙනවලු. අපි හැමෝම මේවා කියනවා. නමුත් කවුරුවන් පිළිය මක් ගැන කථා කරන්නේ නැහැ. මොකද හේතුව? කරන්න ක්‍රමයක් ඇත්තේ නැහැ. මේ ගැන පත්තරයේත් සදහන් තියම කර තිබෙනවා. මම දැක්කා. මම විස්තර

වශයෙන් කතා කරන. න බලපොරොත්තු වුණත් දැන් මම කෙටියෙන් කතා කරන්නේ. මේ විනාශකාරී තත්ත්වය අද ඊයේ ඇති වුණු එකක් නෙමෙයි. මම ඒ බව කියන්නේ කනගාටුවෙන්. මේ රටට නිදහස ලැබී ආර්ථික නිදහසක්, විශේෂයෙන් විශාල ආර්ථික දියුණුවක් ඇති වුණා. නමුත් කියන්න කනගාටුයි, ආර්ථික දියුණුවක් ඇති වුණත් අප රටේ විනය අතින් පිරිහීමක් ඇති වුණා.

මම විරුද්ධ පක්ෂයෙන් විශේෂ ඉල්ලීමක් කරන්න බලපොරොත්තු වෙනවා. විනය ඇති කළේ කවුද? එක්දාස් නම සිය පණස් ගණන්වලදී එක්තරා පිරිසක් “සාදුකින් පෙළෙනවුන් දැන් ඉතින් නැගිටියාවු—ධනපති හැතිකරේ නැති කරවු, නැති කරවු” කිය කියා පෙළපාලි ගියා. මොකද ඒ? ආණ්ඩුව ධනපතියන් හැටියට පෙන්නා හේද ඇති කර ඊර්ෂ්‍යාව ක්‍රෝධය ඇති කර මොකද කළේ? හැම කෙනකු තුළම, හැම තැනම අවිනිත භාවය ඇති කලා. ඒ නිසා මේ තත්ත්වය ඇති වී තිබෙනවා. මෙය එක්කෙනකුට නතර කරන්න බැහැ. මේ රටේ අවිනිත භාවය නැති කරන්න නම් ඊට විරුද්ධව යුද්ධයක් ප්‍රකාශ කරන්න ඕනෑ. මම ඉතා මත් සන්තෝෂ වෙනවා, ‘ඩේලි නිවිස්’ පත්‍රයේ මෙන් මේ විධියේ දෙයක් පළ වී තිබීම ගැන:

‘It may will be that there should be a Parliamentary Commission to go into the waste of funds and the frauds in Government departments and corporations. This would probably save not millions, but billions. There must be some method of eliminating the large scale fraud and corruption.’

What is at issue is not merely rupees and cents. It is the whole future of our people ; our self-respect and integrity as a nation.”

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අපි කතා කලාට පමණක් මෙය හරියන්නේ නැහැ. ගෙදර විනය තියෙන්න ඕනෑ, පාසලේ විනය තියෙන්න ඕනෑ. ඒ වාගේම පන්සලේත් වෙනත් හැම තැන කමත් විනය තියෙන්න ඕනෑ. අවිනිත භාවයට විරුද්ධව යුද්ධ ප්‍රකාශ කරන්න ඕනෑ. මේ රටේ නාස්තිය තිබෙනවාය, වින

යක් නැත කියා විරුද්ධ පක්ෂය හැම රැස්වීමකදීම කියනවා. මේ රටේ විනය ඇති කරන්න හැමදෙනාම එකමුතුව ක්‍රියා කරන්න ඕනෑ. යුද්ධය ප්‍රකාශ කළ දාට තමයි මේක හරියන්නේ. ඒ නිසා කොමිෂන් සභා පත් කිරීමෙන් පලක් නැහැ. කොමිෂන් සභා ඕනෑ තරම් පත් කර තිබෙනවා. ඒවා හමස් පෙට්ටියට යයි. එව්වරයි. හැම කෙනෙක්ම මේ ගැන සැල කිලිමත් වෙන්න ඕනෑ. සිගරට් කැල්ලක් බිම දැමීමත් ඒකත් නාස්තිය. තව කෙනෙක් ඕනෑ ඒක අරන් දාන්න. කෝච්චියේ යන කොට කඩාකප්පල් වැඩ කරනවා නම්, බස් එකේ යන කොට සිටි එක කපා ඊට අලාභහානි කරනවා, නම්, පෞද්ගලික දේට හරි, කාගේ දේකට හරි අලාභහානි කරනවා නම් ඒක නාස්තිය. කුඩා කල සිටම, පන්සල පාසලේ සිටම විනයගරුක පිරිසක් ඇති වෙන්න ඕනෑ. දියුණු රටවල් අද ඒ දියුණු තත්ත්වයට පත් වී තිබෙන්නේ ඒ නිසයි. සිංගප්පූරුව වැනි රටවල් ගැන කල්පනා කර බලන විට අපට පෙනෙනවා, හැම තැනම දියුණු වී තිබෙන්නේ විනයක් තිබෙන නිසයි. කවුරුවත් කඩදාසි කැල්ලක් බිම දැමීමෙන් ඔවුන් විනය අනුව ක්‍රියා කරනවා.

මම සිංගප්පූරුවේ එක් ස්ථානයකදී එක්තරා සිද්ධියක් දැක්කා. කාර් නතර කර තිබෙන තැනකින් කාර් අරගෙන යන අය තමන්ගේ ටිකට් පත එතැන අලවා කාරෙක අරගෙන යනවා. කිසිම කෙනෙක් එතැන නැහැ පරීක්ෂම් කරන්න. තමන් විනය ගරුක වී ඒ කටයුතු කරනවා. ඒකයි අගය.

අපේ රටේ නාස්තිය වළක්වන්න නම් තිබෙන එකම ක්‍රමය අපි හැමදෙනාම නාස්තියට විරුද්ධව යුද්ධ ප්‍රකාශ කිරීමයි. විරුද්ධ පක්ෂය විශේෂයෙන් මේ ගැන කල්පනා කරන්න ඕනෑ. විරුද්ධ පක්ෂය මේ ලගදී—අවුරුදු දෙකකට පමණ ඉස්සර වෙලා—කිව්වා, ඡන්දයෙන් පස්සේ සුමානයක් නිවාඩු දෙනවාය කියලා. මොකක්ද එකේ අදහස? කඩා පල්ලා, බිදපල්ලා, හොරකම් කරපල්ලා කියන එකයි. 1970 ඡන්දයෙන් පස්සේ

[ඉන්දුදාස හෙට්ටිආරච්චි මහතා]
 ඒ වාගේ තත්ත්වයක් ඇති වුණු බව මම දන්නවා. මන්ත්‍රීවරයා ඉක්සරවෙලා ගියා, ගෙවල් සිය ගණනක් කැඩුවා. ඒ උදවිය අවිනිතභාවයක් මේ රටේ ඇති කළ නිසා තමයි, මේ තත්ත්වය ඇති වී තිබෙන්නේ. දිනත්ත බැරි නිසා දැන් ඒ ගොල්ලෝ එහෙම කියන්නේ නැහැ.

මේ තත්ත්වය නැති කරන්න හැම පක්ෂයක්ම මේකට විරුද්ධව යුද්ධ ප්‍රකාශ කරන්න ඕනැ. මම කනගාටු වෙනවා වෙලාව තැනිවීම ගැන. මේ ප්‍රශ්නය ගැන තවත් කරුණු රාශියක් කතා කරන්න තිබෙනවා.

මම දන්නවා, මගේ අත් දැකීම් අනුව කියන්න පුළුවන්, අපේ පළාත්වල කැලෑ තිබුණා අක්කර 12,000 ක් පමණ. අක්කර 12,000 ට මොකද කළේ? එහාට එක එක්කොනා ගෙන ගොස් පදිංචි කෙරෙව්වා. මේ අය යන කොට ගියේ කොහොමද? “අපි කාටද බය, අපිට කවද බය?” ඒ විධියේ සටන් පාල කිය මින්, මහජනයා පෙළඹෙන විධියේ වැඩ පිළිවෙලවල් කරමින්. අක්කර 12,000 ක් නැති කරල දැමීමා. ලබ්‍රගමට වතුර නැතිව ගියෙත් ඒ නිසයි. ඒ නිසා මෙයට කළ යුතු එකම දේ තමයි විනය පිරිහෙන්නට ඉඩ නොතැබීම. විනය නොපිරිහෙන්නට කටයුතු සලසන්න ඕනැ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මම කනගාටු වෙනවා, කාලය සීමාවීම ගැන. මට තව මිනිත්තු කීපයක්වත් දෙන්න පුළුවන් නම් හොඳයි.

sion, inflation and what not!—a Budget, in my view, which has not heaped the budrens which our political opponents thought would be heaped on the people just before the Minister of Finance presented the Budget.

It is said that the late Mr. Wanninayake had the record of presenting in this House five consecuted Budgets on behalf of the UNP and now I find that the present Minister of Finance has equalled that record. It is my belief that he will score another point when he presents the sixth UNP Budget in the new Parliament in Jayawardenepura.

Mr. Deputy Speaker, it is customary when we discuss the Budget proposals, for Members of Parliament to pinpoint, apart from budgetary proposals, the general conditions, political and otherwise, and in that context today is the fifth day that we are discussing the Budget proposals. The Members from the Tamil United Liberation Front and the SLFP have been focussing attention on many a political problem that exists in our country. As one who represents an electorate in the Tamil-speaking areas, I have the privilage, on behalf of the Government and as District Minister, at one time of Jaffna District and now of Mullaitivu, of refuting on this occasion many of the charges levelled, particularly by my good Friends from the Tamil United Liberation Front. The Members of the Tamil United Liberation Front made a general allegation that this Government has discriminated against the Tamil-speaking areas as far as development of those areas is concerned. I must say here and now that if any Government in the past discriminated against economic development in the Northern Province, in the Tamil-speaking areas, it was certainly not the United National Party Government.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
 (உப சபாநாயகர் அவர்கள்)
 (Mr. Deputy Speaker)
 බොහොම කනගාටුයි.

(ஜனாப் அப்துல் றஸ்ஸாக் மன்ஸூர்—
 முல்லைத்தீவு மாவட்ட அமைச்சர்)
 (ஜனாப் அப்துல் றஸ்ஸாக் மன்ஸூர்—
 முலத்தீவு மாவட்ட அமைச்சர்)
 (Mr. Abdul Razak Munsoor—District Minister, Mullaitivu)

Mr. Deputy Speaker, I must congratulate the Hon. Minister of Finance for having presented this Budget in the midst of world recession.

I wish to draw their attention to the history of the United National Party Government. They would remember that the first and second United National Party Government gave the Tamil-speaking areas many an agricultural and industrial development project those days. One should not forget the fact that the Gal Oya Scheme was started by the first United National Party Government under the leadership of late Mr. D. S. Senanayake. It is said that it cost then Rs. 400 million. The Hon. Minister of Finance in his Budget Speech said that the country is moving towards self-sufficiency in rice and I must say that what the United National Party Government did in the 1950s helped the Amparai District to produce not less than 12 per cent of the paddy production this year. Similarly, when Mr. G. G. Ponnambalam happened to be in the United National Party Government many an important industrial venture was started in those areas during that period. In this connection I quote here the Cement Factory, the Paper Factory and the Chemicals Factory that are situated in the Tamil-speaking areas.

Sir, if there was one government that has not cared for any development in the Tamil-speaking areas it was the former coalition government of the SLFP.

Mr. Deputy Speaker, during the last four years that this Government has been in existence, I can point to many a development project started in those areas. The Hon. Minister of Industries the other day pointed out in reply to the hon. Member for Nallur that Rs. 1,000 million is going to be spent by this Government for the development of Kankesanturai harbour and the cement factory.

தலைவர் அவர்களே,

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

It is not only for Kankesanturai, but for the whole country.

අබ්දුල් රසාක් මන්සූර් මහතා

(ஜனாப் அப்துல் ரஸ்ஸாக் மன்ஸூர்)

(Mr. Abdul Razak Munsoor)

So when we want to spend money for the agricultural development of the whole country, on the Mahaweli Scheme, you say there is discrimination. Is it fair, I ask, on your part to say so. The national ventures and schemes are started by a government for the whole country, but you think in terms of an area and say "Now, well, we are not cared for; we are being discriminated against."

Mr. Deputy Speaker, similarly when you take the Tamil-speaking areas in the Eastern Province, you would see that during the last four years, this Government has improved many a project which had been neglected by the last Government. For example, you take the railway station at Batticaloa. The Railway Station at Batticaloa is a very important railway station in the whole of Eastern Province, and there were no facilities for commuters in the past. Now more than Rs. 8,000,000 have been expended by this Government to improve facilities at the Batticaloa station.

Now, coming to the housing projects in the Northern and the Eastern province, the hon. Member for Vavuniya yesterday made a wild allegation that the Hon. Prime Minister has not given sufficient houses for the Northern and Eastern provinces. This is far from the truth. Hon. Member for Udippiddy is present here. He would know that he has given more than 500 houses, self-aided, direct construction houses, and a model village in the Northern Province. Similarly, Mr. Deputy Speaker, in Vavuniya, he gave a model village and a number of houses. In my own District of Mullaitivu, there is a model village and a housing complex which are coming up. We could have completed this, but, because of the consideration the Hon. Prime Minister gave to the hon. Member of Parliament to decide the site, this complex had unfortunately got delayed.

[අඩවුල් රසායන මන්දිර මහලා]

Let us take the Trincomalee District. The hon. Member for Trincomalee will agree with me that there too he has got a model village and a housing complex. So are all the other Districts where Tamil-speaking people are living in large numbers. Therefore, one should not come here and make a wild allegation that as far as the housing projects are concerned, the Government and the Hon. Prime Minister have been discriminating. I am sure, he would know that more than 5,000 houses have been built in Amparai and Paddirippu areas under the housing programme of this Government.

Mr. Deputy Speaker, when one considers the budgetary proposals of the Hon. Minister of Finance, one should consider the real economic picture of not only Sri Lanka, but the entire world. Words like depression, inflation, and oil prices describe the Phenomenon, which even develop countries like the United States, United Kingdom, and other countries are facing. When this Government came into being our whole object had been economic development and solving the unemployment problem. For the last four years the Hon. Minister of Finance has been very successful in formulating budgetary proposals keeping in mind these main objectives.

Time and again we hear in this House that this Government is borrowing unlimited amounts of money from the World Bank and the IMF. It has become a habit for hon. Members of the TULF and the SLFP to respect over and over again that the Hon. Minister of Finance by borrowing this money is mortgaging the future generations of this country. I wish to tell them that he is borrowing this money particularly to protect and preserve the future generations by developing this country and making the quality of life good for the future generations.

It is also alleged that our Minister of Finance is not disclosing to this House the terms on which these monies are borrowed. You would recall, Mr. Deputy Speaker, that more than once in this House the Hon. Minister of Finance has stated that the terms on which these monies were borrowed from the IMF and the World Bank are the best that any Finance Minister could have got in any part of the world. As far as we are concerned, we have one hundred per cent confidence in our Finance Minister that he will not in any way, by trying to borrow this money for the economic development of this country, jeopardize the political and other interests of the country.

Another argument, put forward by the hon. Member for Nallur, is that the IMF and the World Bank are not giving these loans for nothing. He is correct. Mr. Deputy Speaker, you and I know very well that when a person goes to one of our Banks to borrow money for his personal use it is the fundamental duty of that institutions to go into the creditability of the person—find out his assets, find out his capability for repayment—before any loans are passed. Similarly, anybody with an elementary sense would know that the World Bank, the IMF and other financial institutions are giving large sums of money to our country, firstly, because these monies are going to be utilized not for consumption but for development, and, secondly, because these international financial institutions have tremendous faith and confidence in the Government of the day. That is where, as I see it, the previous Ministers of Finance, like Dr. N. M. Perera, failed to borrow such large sums of money for development purposes whereas the Hon. Minister of Finance has succeeded. Perhaps, some of them are jealous of this! But when we make observations on some of these matters we do not expect the Opposition to always appreciate our

approach, because fundamentally the Opposition parties' politics, and philosophy as far as the economy is concerned are different from those of the Government.

Now, the Tamil United Liberation Front believe, they say, in a socialist form of economy. They ask us always whether we have a central plan for the economic development of our country. I wish to tell them that one need not have a centrally planned economic programme to develop a country. As far as we are concerned, we know how to develop this country economically. Ours is an agricultural country, and the main stay of our economy is agriculture. That is why at the outset of this Government coming into office they gave paramount importance to the development of agriculture by starting the Mahaweli Division Scheme. Some people quarrelled with us saying that we had taken more than we could eat.

The hon. Member for Trincomalee this morning said that we were hasty in starting all the three projects at the same time. It is true that we were hasty, but we know that, if this Government had not started three or four projects at the same time, we will be facing the problem of cost escalation. The costs of these projects are increasing every day.

The Mahaweli Schme is not intended merely to achieve economic prosperity. It is also going to meet another vital demand of our country, namely hydro power. We are all aware that this country is facing a bad period as far as hydro power is concerned. Numerous small industries have come up, and we are unable to cope up with their demands for power. Therefore, it is very vital that this project should be completed as early as possible if we are to see any real economic development in this country.

Another important aspect of the discussion of the Budget appears to be, according to hon. Member from the Northern region, that no finan-

cial provision has been made for the District Development Councils. I want to tell my hon. Friends that Development Councils were established only five months back. These councils were established with a noble motive. In previous years every Government that came into power promised that administration would be decentralized in the various districts. Many of our communal and other problems got infected because of the centralized nature of the administration. Our Government has decided to decentralize administration with good intentions so that at the local level it will be easier for the Tamil-speaking people to get their work done.

As the hon. Member for Trincomalee pointed out, I agree that we are facing a lot of practical problems. At present we are paying the chairman and the members of the council from the allocation that we receive for the local bodies. Well, we have to do that. But I can tell the hon. Members that once this system starts working, with the Co-operation of the opposition members in those councils it will certainly be possible to solve many of our local problems in the area.

Sir, I represent an area where 100 per cent of the people are Tamil-speaking. For the last so many years the people in that district did not have electricity. Perhaps there are two districts in the whole of Sri Lanka where people did not enjoy hydro-electricity. Mullativu is one of those districts. Area-wise it is 1,200 square miles, but the people never saw electricity there. But during the period of this Government, during the last one year, this Government has released Rs. 8 million for the development of electricity in that area. So how can you say there is discrimination? The Government is very considerate and His Excellency is very keen that there should not be discrimination as far as disbursement of funds is concerned.

[உறுத்தல் செய்து கொடுக்கப்படுகிறது.]

Mr. Deputy Speaker, you are asking me to windup now, but there are a few matters that I would like to clarify. Anyway, before I conclude I would mention two matters which particularly concern the people of the Eastern Province, that is of the northern part of Batticaloa. Every Government that came into power promised to give the people of those areas all financial assistance when they came into power to extend the railway south of Batticaloa. Similarly our Government also promised them. So far no meaningful step has been taken in that direction.

The other matter is this. Ours is an area where the fishing industry is thriving, and it has done well during this period. There has been a 40 per cent increase in production. But we do not have a fisheries harbour for the fishermen in those areas.

I appeal to the Hon. Minister of Finance to have these two matters in mind when the development of the northern region of the Batticaloa District is considered.

Thank you.

එම්. හැලීම්. ඉෂාක් මහතා (මැද කොළඹ නුබ්වත)

(ஜனாப் எம். ஹலீம் இஸாக்—கொழும்பு மத்தி மூன்றாம் அங்கத்தவர்)

(Mr. M. Haleem Ishak—Third Colombo Central)

Mr. Deputy Speaker, my Colleague and Friend the hon. District Minister for the Mullaitivu made certain observations and charged that the last Government discriminated against the people of the eastern Province or that little development work was done in the East and the North during the last regime. I have to disagree with him. The last Government did not discriminate against any province in this country. It is purely due to the policies of the last Government that the farmer in the Northern Province was guaranteed a price for the commodities that he produced. Today he is unable to get a fair price for what he has produced.

As far as the Eastern Province is concerned, our leader, the hon. Member for Medawachchiya (Mr. Maithripala Senanayake), when he was Minister of Irrigation and Power, constructed a bridge in Batticaloa, which made it possible to save a distance of 40 miles for the people of that area, mainly to transport paddy. Even with regard to the other electorates—Kalmunai, Pottuvil, Sammanthurai, Amparai, Trincomalee and Mutur—as far as the SLFP Government is concerned they treated those electorates equally without any discrimination.

Regarding development, I have got to say that when a live broadcast of the Hon. Minister's speech was made over the radio the people of this country really thought that they were going to get the benefits of development by at least a reduction in prices in the essential commodities like rice, flour, sugar etc. Instead, what did they get? Before the Hon. Minister of Finance's speech was over, the price of a packet of cooked rice went up by 50 cents. Today the price of raw rice has gone up by Re. 1. His Excellency the President, when he addressed the Jathika Sevaka Sangamaya at the Ramakrishna Hall very recently, said that 50 per cent of the population, or let us say 7½ million people, are living on an income of less than Rs. 300. If the Government accepts what His Excellency the President has said, then I do not think that the Hon. Minister in his budget proposals would have imposed a BTT on practically every item the ordinary consumer has to buy.

Consider an item like beedis. The Hon. Minister expects to collect Rs. 70 million from beedi alone. I represent a working class electorate. For a number of people living in my electorate the only luxury today is a cup of plain tea and a beedi. When the Hon. Minister expects to collect Rs. 70 million in the form of BTT from beedis and when prices go up, do you expect the ordinary worker, the ordinary shanty dweller, the ordinary slum dweller, to have a cup of tea and the luxury of beedi?

Take another proposal. Where the capitalist is concerned, the affluent is concerned, the stamp duty on cheques will give him only Rs. 3 million; but the ordinary man, the poorest in the country, who smokes a beedi is called upon to pay Rs. 70 million by the present Budget proposals of the Hon. Minister.

வசந்த உதயரத்னா உறுப்பினர் (அரணாயக்க)

(திரு. வசந்த உதயரத்னா—அரணாயக்க)

(Mr. Wasantha Udayaratna—Aranya-
yaka)

To discourage smoking!

එම්. හැලීම් ඉෂාක් මහතා

(ஜனாப் எம். ஹலீம் இஸாக்)

(Mr. M. Haleem Ishak)

You will discourage smoking and encourage them to get into their graves very soon through sheer hunger. [Interruption] All that I have got to say is that you will drive them into their grave very soon through sheer starvation and hunger.

In 1977, when the Hon. Minister of Finance presented his first Budget he told this House that the cost of living index had gone up to 200 points, and also that he does not believe it to be a correct calculation, and he said that people will be unable to live with that cost of living.

අනුර බස්ටියන් මහතා

(திரு. அனூரா பஸ்தியான்—கொழும்பு
மேற்கு)

(Mr. Anura Bastian—Colombo West)

Wages have also been increased.

එම්. හැලීම් ඉෂාක් මහතා

(ஜனாப் எம். ஹலீம் இஸாக்)

(Mr. M. Haleem Ishak)

Yes, that is one of the points I will come to.

That is what the Hon. Minister of Finance said in his Budget Speech of 15th November 1977:

“The Colombo Consumers’ Price Index reflected an increase from 138 in May 1970 when the last Government assumed

office to 200 when it was thrown out of office by the long-suffering masses.” OFFICIAL REPORT; 15th November 1977; Vol. 24, c. 267.

That was an increase of 62 points. What is the position today? In September this year the Cost of Living Index had gone up to 360 and in November this year it had gone up to 390. How are you going to compensate these people for this rising cost of living? The proposal is to pay Rs. 2 per point. Do you think it is fair and reasonable that the people who are suffering, whose cost of living has gone up to 390 from 200 points in 1977, should he paid the small sum of Rs. 2 per point? That is why, when the workers of this country protested last year and when they went on strike, they said, “Please give us a wage increase of Rs. 300, and also Rs. 5 for every point of the cost of living index.”

Today the Government should accept that the demand of the workers that day, the workers who have been thrown out of employment—over a lakh of people are in their homes suffering, begging in the streets of Colombo and various parts of the country, without employment—that their demand was the most just demand when they asked for an increase of wages by Rs. 300. It is not only Rs. 300 that they wanted; they also wanted an extra Rs. 5 for every point of the cost of living index.

අනුර බස්ටියන් මහතා

(திரு. அனூரா பஸ்தியான்)

(Mr. Anura Bastian)

You were behind it to topple the Government!

එම්. හැලීම් ඉෂාක් මහතා

(ஜனாப் எம். ஹலீம் இஸாக்)

(Mr. M. Haleem Ishak)

Whether to topple the Government or not, I hope that the young hon. Member for Colombo West Mr. Anura Bastian will accept the fact that the Hon. Minister of Finance accept today that they have to pay Rs. 2 for every

[හලිම් ඉසාක් මහතා]

point in the Index. So, when in that year these workers wanted a Rs 300 raise in wages—over a lakh of them wanted that—they actually wanted Rs. 320 according to the calculation today.

The cost of living index for the entire seven years was up by only 62 points. Today it has gone up by 166. What did the UNP promise? They said, "When we come into power, the UNP will give the utmost priority to reducing the cost of living which reached Himalayan heights under Sirima's rule and made daily life unendurable." But what did they do? What action did they take to protect the workers, the ordinary people of this country? The first action that they took was to plunder the rice ration books which the people held for many years.

Why are subsidies given in certain under-developed or developing countries? It is because the State knows that the wage earners with the wages that they get are unable to manage their affairs. That is why subsidies are given. But this Government which made a very positive and definite promise to the people, not only on the platforms but through a printed manifesto which they sent round the country, grossly betrayed the confidence that was placed in them by the people.

The people thought that throwing the SLFP Government out was definitely going to bring benefits for them. Yet 19 lakhs voted for the SLFP. The UNP got 31 lakhs of votes and received a clear mandate to run this country, but very unfortunately all the promises which were given to the poor people of this country, the Government betrayed. But a certain class of people in this country benefited—the rich industrialists, the big business magnates. The rich became richer, the poor became poorer.

Now, the hon. Member for Colombo West (Mr. Anura Bastian) posed me a question about the wage increase. It is absolutely true that you gave three wage increases. I would like to ask the Hon. Minister of Finance whether these wage increases were given to the private sector employees. Today there are quite a number of big mercantile firms that are not paying this Rs. 70 to the private sector employees. Take the plantation sector where the Government is the owner of 70 or 80 per cent of the plantations in this country. The plantation sector is represented in this House by no less a person than the Hon. Thondaman, one of the leaders of the plantation working class. Then you have got the Jathika Sevaka Sangamaya boss, Hon. Mathew. What have you done? You have not paid these employees the Rs. 70 that your Government promised to pay as a proposal of the budget. These poor plantation workers are unable to agitate today. If they agitate, they will be called "Tigers" who are trying to throw this Government out.

Take the private sector. Hundreds of mercantile establishments are not paying the Rs. 70 which was promised in the last Budget.

අනුර බස්ටියන් මහතා

(තිரு. அனூரா பஸ்தியான்)

(Mr. Anura Bastian)

What about your firm?

එම්. හලිම් ඉසාක් මහතා,

(ஜனாப் எம். ஹலீம் இஸாக்)

(Mr. M. Haleem Ishak)

Certainly, we pay it. You can come and check my books.

You gave three increases but the real wage, the Hon. Minister of Finance agreed, was much less than the real wage that they were then getting. I would like to read some statistics from the Central Bank Report. In 1977 the real wage of technical and clerical employees was 103. Today—July 1981—their real

wage is 88. The real wage of minor employees in 1977 was 131: today, it has gone down to 125. In 1977 the real wage of Central Government employees was 118.3: today, it has come down to 108. What did the Finance Minister tell us?

He told us in his Budget Speech of 1977 that the cost of living of the ordinary people went up by leaps and bounds while the real wages declined. The queues lengthened and hunger stalked the land. That is what he told us. Now, I would like to ask the Hon. Minister whether the real wages from 1977 to-date has gone up or come down? It has come down. The ordinary people of this country are finding it impossible to have even one meal a day under the present conditions. [Interruption] The hon. Member might laugh.

මන් ඉවරයෙන්

(அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(A Member)

During your time they were eating from the dust bins!

එම්. හලීම් ඉෂාක් මහතා

(ஜனாப் எம். ஹலீம் இஸாக்)

(Mr. M. Haleem Ishak)

Today, even in the dust bins of the City of Colombo, especially close to my office near the YMBA Building, at 3 o'clock in the afternoon, there is nothing available for the poor people to eat. If the hon. Member for Colombo West only visits the Fort at about 2 or 2.30 p.m. he will see the number of people, poor children, around the dust bins. Those who come after 3.30 p.m. find nothing in the dust bins.

One of the proposals of the Minister of Finance is to bring in a tax of 15 per cent on minors' investments in the form of deposits in certain commercial banks. Now, Sir, the middle class man or the working class man, is in a position to deposit Rs. 25 a month for a child or two he has. I do not think taxation will encourage savings. When a man, a worker, deposits Rs. 25 today he expects to get a

fair amount of money twenty years later for his child. If you are going to impose a 25 per cent tax on the interest he derives from the deposit that he makes, I am sure that the Government is not encouraging saving. I would, therefore, appeal to the Hon. Minister to consider the question of taking away this tax.

He expects to get Rs. 1,290 million from BTT. Does he expect to get this BTT from the capitalists of this country? I assure the Hon. Minister that by this he is taxing the poor, for every item of food stuff has gone up in price. In his Budget Speech he expected the price of rice to go up by ten cents. He admitted that the price of rice will go up by ten cents. The next day in the City of Colombo the price of rice went up by one rupee. Every item of food has gone up in price. If he expects to collect Rs. 1,290 million only from the capitalists class, I am sure, he is making a mistake for it is the poor who will have to pay it ultimately. Even when you buy a pound of fish from some dealer, because he has to pay the BTT on some other article, he will collect it from on the fish you buy.

So, it is not surprising at all that whenever the UNP came into power it had to satisfy the people it represents in this country—the large capitalists, the industrialists and the vested interests in this country. That is why right along the working class and the trade unions have been agitating against this Government. They have had the past experience of their actions whenever people gave them a mandate to rule the country.

Sir, the people really thought that with all these big schemes, with all these development projects, they are going to be benefited at least by the fifth Budget of this Government, but actually they have been thoroughly disappointed. They have had no relief or benefits, and they have now been called upon to pay various duties and various penalties in the form

[සලිම ඉෂාක් මහතා]
 of BTT. I would not say that this will be the only 'budget'; as in past years, many gazettes will come and many more measures will come to see that the poor people of this country are deprived of their benefits. The working-class had been agitating for relief. I appeal to the Hon. Minister of Finance and to the Government even at this late stage to consider the plight of the poor working class—the people who have not involved in strikes, the people numbering over a lakh who are suffering. I appeal to the State to see that they are reinstated with back wages—I repeat, with back wages.

I do not wish to take any more time, as I think I have exhausted the time allotted to me. I appeal to the Government again on behalf of the strikers, to see that they are taken back, with payment of back wages. Thank you, Mr. Deputy Speaker.

අ. හා. 5.49

කේ. බලිලිව. ආර්. එම්. ඒකනායක මහතා (මාතලේ දිසා ආමන්තූමා)

(திரு. கே. டபிள்யு. ஆர். எம். ஏக்கநாயக்க —மாத்ரளை மாவட்ட அமைச்சர்)

(Mr. K. W. R. M. Ekanayake—District Minister, Matale)

ගරු නියෝජ්‍ය කළුනායකතුමනි, අපේ රජය බලයට පත් වීමෙන් පසුව, ගරු මුදල් ආමන්තූමා විසින් ඉදිරිපත් කරනු ලැබූ 5 වැනි අයවැය ලේඛනය සම්බන්ධයෙන් 16 වැනිදා සිට අද වන තුරු විවාදයට සහභාගි වූ ආණ්ඩු පක්ෂයේ මැති ආමන්තූමන් මෙන්ම විරුද්ධ පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරු සෑම කෙනෙක්ම ගුණ දොස් විවේචනයක යෙදුණා. විරුද්ධ පක්ෂය නිතරම උත්සාහ කළේ මෙය ඉතාමත්ම අසාර්ථක අයවැයක් බව පෙන්වීමටයි. මෙදා ඒ අයට එතරම් කරුණු නැහැ. බිඩිය තමයි; අල්ලාගෙන දඟලන්නේ. අපේ ගමේ ගොඩේ කතුවක් තිබෙනවා, බොරුවෙන් වටුවෙන් මිනිහෙක් රවටා ගන්නට ඔතා නම්, පොඩි බිඩියක් දාපු වාම හරි කියා. දැන් මේ අයත් පොඩි බිඩියක් මහජනතාවට දාන්න උත්සාහ කරනවා, මේ අයවැයේ තිබෙන අසාර්ථක භාවය ඔප්පු කිරීම සඳහා.

මේ පෙර ඉදිරිපත් කළ අයවැය ලේඛන ගැනත් විරුද්ධ පක්ෂය කලා කළේ එහෙමයි. මේක මහජනතාවට මහ හිස රදයක්, කරදරයක්, එයින් කිසිම සහනයක් සලසා නැහැ කියායි කිව්වේ. නමුත් අපට මතකයි, සංවර්ධන සභා ජන දවලදීත්, පළාත් පාලන ජන ද වලදීත් මහජනතාව විරුද්ධ පක්ෂයෙන් ඉදිරිපත් කළ කරුණු කොතෙක් දුරට පිළිගෙන තිබෙනවාද කියන එක. එය ඒ අවස්ථා වලදී ඔවුන් සනාථ කලා.

එහෙම නම්, මේ අයවැය ගැනත් විරුද්ධ පක්ෂය කොතරම් කලා කලත්, කිසිම සැකයක් නැතිව කියන්න පුළුවන් 1983 වෙන කොටත් ඒ ජනතාව ආණ්ඩුව කෙරෙහි—එක්සත් ජාතික පක්ෂය කෙරෙහි—තිබුණු ඒ ඇල්ම, ඒ ලැදියාව එසේම පවත්වා ගෙන යන බව. ඒ ගැන කිසිම සැකයක් නැහැ. යම් යම් උත්සව වලට ගියාම අපට ඇතිලා තිබෙනවා, අපට පෙනිලා තිබෙනවා, දැනිලා තිබෙනවා, මොන තරම් අත්‍යලංකාරයෙන්, මොන තරම් හොඳට ඒ උත්සව සංවිධානය කරලා තිබුණත් ඊට සහභාගි වෙලා යන ඇත්තෝ, පොඩි සුළු වරදක් අරගෙන, “ඕකා ඔහොම තොවෙයි කරන්නට තිබුණේ, මේ විධියට. මේක මෙහෙම තේ කරන්න තිබුණේ”, කියමින් අඩුපාඩුව ගැන පමණක් කලා කරනවා. නමුත් එහි තිබෙන අතික් වරිතාකම් ගැන කතා කරන්නේ නැහැ.

ලෝක ප්‍රසිද්ධ ක්‍රීඩකයෝ ක්‍රීඩා කරන ක්‍රීඩා පිටිවල “ඕකා ඔහොම තොවෙයි ගන්න තිබුණේ. මේ පැත්තට අරගෙනයි. ගහන්න තිබුණේ. ඉලක්කය වෙනස් වුණා”, ආදී වශයෙන් තරඹන්නෝ මහ ලොකුවට කතා කරනවා. නමුත් ඒ ක්‍රීඩාව ගැන අඛමල් රේණුවක තරම්වත් දැනුමක් ඔවුන්ට නැහැ. පින්ත අරගෙන ඒ ඇත්තන්ට දුන්නොත් ක්‍රීඩා කරන්න අවබෝධයක් නැහැ. කඩුලු මොන විධියට කඩාගෙන වැටෙයිද කියන්න බැහැ. බෝලය දුන්නොත් බෝලය පැටලෙනවා, ගහන්න බැරුව. ඒ විධියට තමයි විරුද්ධ පක්ෂය මේ අයවැය ලේඛනය ගැන නිතරම කලා කරන්නේ.

අපි දන්නවා පසුගිය වකවානුවලදී, “ඉලලීම් 14 ක්, 21 ක්, 7 ක් ඉල්ල පල්ලා; රජයට කරදර කරපල්ලා; වැඩ වර්ජනය කරපල්ලා. අපි තමයි, වැඩ කරන ජනතාවගේ ඉටු දෙවියා; ගැලවුම් කාරයා” කියා කතා කළ අර්ථ ශාස්ත්‍රයේ කෙළ පැමිණි මිනිස්සු මේ විධියට මේ රටේ මහජනතාව වෙනුවෙන් අයවැය ලේඛන පිළියෙළ කළත්, ඒවායින් මොන විධියේ සාර්ථකභාවයක් ඇති වුණද කියන එක මේ රටේ ජනතාවට තවම අම තක වෙලා නැහැ. අපි කියන්නේ නැහැ අපේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ඉදිරිපත් කළ අයවැය ලේඛනය සියයට සියයක් සාර්ථක අයවැයක් කියා. නමුත් විරුද්ධ පක්ෂය පෙන්වන හැටියට එය සියයට සියයක් අසාර්ථක අයවැයක් නොවන බව විතරක් අපි ප්‍රකාශ කරන්නට කැමතියි.

ගරු මුදල් ඇමතිතුමා බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. මේ පස්වැනි අයවැය ලේඛනයෙන් මේ රට සුරපුරක් කරන්න. නමුත් සුරපුරක් කිරීම සඳහා එතුමා තැබූ පස්වැනි පියවරයි. මේ මෙවැනි අය වැය ලේඛනවලින්, මෙවැනි සහනදායක ක්‍රම රටේ ඇති කිරීමෙන්, එතුමා බලාපොරොත්තු වෙන්නේ මොනවද? අද බලන්න, වි ගොවිතැන් කරන ගොවියාට පමණක් නොවෙයි, සෑම වගාවක්ම කරන ගොවියෙකුට මේ අයවැය ලේඛනයෙන් සහන සලසා තිබෙනවා. සුළු අපනයන හෝග වගා කරන ගොවියාට සහන සලසා තිබෙනවා. මේවායේ ප්‍රතිඵල අපට ලැබෙන්නේ ඉදිරියේදීයි.

ඒ වගේම මට මතකයි, දිවංගත ඩී. එස්. සේනානායක මැතිතුමා—ජාතියේ පියා හැටියට සලකන එතුමා—ඔය නොයෙකුත් ව්‍යාපාර ඇති කරමින් මහජනතාවට ඒවාට ගෙන ගොස් පදිංචි කරවන අවස්ථාවේදී, ඔය විරුද්ධ පක්ෂයම තමයි, කිව්වේ, “රුවන්වැලිසෑය තරමට ධනස්කන්ධයක් වැය කරමින්, කැලෑ එලි කරල, අහිංසක මිනිසුන් එහි ගෙන ගොස් මරන්න උත්සාහ කරනවා. අපට පුළුවන් හාල් ගත 10 ට ගෙනාවත් දෙන්න” කියල. නමුත් ඒ කිව්ව කතා ගණනකටවත් ගන්නේ නැතිව එතුමා කරගෙන ගිය ව්‍යාපාරය නිසා තමයි, අද අපට ආබම්බරයෙන්

කියන්නට පුළුවන් වි තිබෙන්නේ ගොඩේ හාල් සේරුවක් කනවයි කියා. අද අපට එහෙම කියන්න පුළුවන් වි තිබෙන්නේ එතුමාට පින් සිද්ධ වෙන්නයි. ඒ වගේම මහවැලියට වියදම් කරන ධනස්කන්ධය ගැනත් අද විවේචනය කරනවා. මේවායේ ප්‍රතිඵල ලැබෙන්නේ තට අවුරුදු 10 කින්, 15 කින් බව අපට කියන්න පුළුවන්.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, අද ලෝකයේම උද්ධමනකාරී තත්ත්වයක් ඇති වි තිබෙනවා. එවැනි උද්ධමනකාරී තත්ත්වයක් තිබියදීත් අපේ ගරු මුදල් ඇමති තුමා මේ සලසා තිබෙන සහන පටු දේශ පාලන කල්පනාවලින් තොරව අගය කරන්න ඕනෑ. එතුමා හිඟමනේ යනවයි කිව්වා. අද ලංකාව ප්‍රසිද්ධ හිඟමනෙක් බවට පත් වි තිබෙනවය කියා විරුද්ධ පක්ෂයේ අය කිව්වා. ඇත්ත. අපේ මූලතිව් දිසා ඇමතිතුමාත් ඒ අදහස ප්‍රකාශ කළා. අපේ මුදල් ඇමතිතුමා එවැනි හිඟමනක ගියා නම් ගියේ හුදෙක් එතුමාගේ පෞද්ගලික සැප සම්පත් වර්ධනය කර ගැනීමට නොවෙයි. මේ රටේ ජීවත් වන එක්කෝටි හතලිස් ලක්ෂයක් පමණ වන ජනතාවට සහනයක් සැලසීම සඳහායි, එතුමා හිඟ මනේ ගියේ. එහෙම නම් අපි විරුද්ධ පක්ෂයෙන් අහනවා, “මෙහෙම හිඟමනේ යන්න සි දුවුණේ ඇයි?” කියා.

අද මැද කොළඹ තුන්වන ගරු මන්ත්‍රී තුමා හාල් සේරුව ගැන කතා කළා. මේ හැම දෙයක්ම දේශපාලනය කර ගත්තා. හාල් සේරුවත් දේශපාලනය; පිරි රාත්තලත් දේශපාලනය; සිනි රාතනලත් දේශපාලනය. මේවා ගිනියම් කළ යකඩ කියලයි මේ අය හිතාගෙන හිටියේ. මේවාට අත ගහන්න භය වුණා. ඇයි භය වුණේ? තමන්ගේ පුටුව ආරක්ෂා කර ගැනීම සඳහායි. රටට හෙන ගහල ගියත් කමක් නැහැ; සදු බලයේ ඉන්න ඕනෑ. පිරි මිල වැඩි කළොත්, සිනි මිල වැඩි කළොත් මහ ජනයා කුලප්පු වෙයි, මහජනතාව කල කිරෙයි, ඒ නිසා මහජනයා ඉදිරියට නැවත ගිය විට අවස්ථාවක් නොදෙයි කියන බිය නිසයි මේවාට අත නොගැසුවේ.

[කේ. බබළිච්. ආර්. එම්. ඒකනායක මහතා]
 නමුත් මේ රටේ මහජනතාව මොන
 මතයක් දැරුවත් යම් පාලකයෙක් හයක්
 සැකක් නැතිව මේ ගිනියම් යකඩේ
 තදින්ම ඇල්ලුවා නම් ඒ ඇල්ලුවේ අපේ
 ජනකාන්ත ජනනායක ජේ. ආර්. ජයවර්
 ධන ජනාධිපති උතුමාණන් වහන්සේ බව
 අපි කියනවා.

මෙසේ මේ හැසිදැසි ක්‍රියා මාර්ග ගැනී
 මෙන් අපි අදහස් කරන්නේ මොකක්ද?
 මේ රට හැමදාම හිඟමනේ තියන්න බැහැ.
 අපි නිදහස ලැබුවේ 1948 දීයි. දැනට
 අවුරුදු 33 ක් ගත වී තිබෙනවා. පරම්පරා
 වක් ගත වී තිබෙනවා. මේ කාලය ඇතු
 ලත අපි ලබා තිබෙන ආර්ථික ප්‍රයෝජනය
 මොකක්ද? අපි ටිකක් කල්පනා කර
 බලන්නට ඕනෑ. මේ කාලය ඇතුළත
 ආර්ථික වර්ධනයක් ඇති වුණද කියා.
 අපි කල්පනා කර බලන්නට ඕනෑ.
 වැනි එවැනි වර්ධනයක් නොවුණේ
 වෙන හේතුවක් නිසා නොවෙයි. බල
 කාමිත්වය නිසයි. මේ හිඟකෑම ජේ.
 ආර්. ජයවර්ධන යුගයේදී අපි නවත්
 වනවා. හිඟකෑම ආරම්භ කළේ අපේ
 ආණ්ඩුව නොවෙයි. මීට පෙර තිබුණු ආණ්
 ඩුවල මැති ඇමතිවරුන් මුදල් ඇමති
 වරුන් හිඟකෑමේ යෙදුණා. නමුත් අපට
 ලැබෙන විධියට ඒ අයට හිඟමන් ලැබුණේ
 නැහැ.

ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩුව
 තිබුණු කාලයේදී ඒ ආණ්ඩුව ලෝක
 බැංකුවෙන් ණයක් ගන්නට ඉදිරිපත්
 වුණා. ලැබුණේ නැහැ. නමුත් ඒ කාලයේ
 දීම සෙන්ටි ඇත්තනිස් හාඩ්වෙයාර්
 ස්ටෝරිස් අයිතිකරු වන ඥාතම් මහත්
 මයාට ලෝක බැංකුවෙන් ණයක් ගන්නට
 පුළුවන් වූ බව මට මතකයි. එතකොට මේ
 රටේ සිටින පුරවැසියෙකුට දැක් වූ සැල
 කිල්ල එදා තිබුණු ආණ්ඩුවට දැක්වූයේ
 නැහැ. එහෙම වුණේ ඒ ආණ්ඩුවට දෙබිඬි
 ප්‍රතිපත්ති තිබුණු නිසයි. එවැනි දෙබිඬි
 ප්‍රතිපත්ති අපට නැහැ. අපේ අවංක ප්‍රති
 පත්ති අනුව ලෝකයේ සෑම රටක්ම
 අපට උදව් දෙන්නට ඉදිරිපත් වෙනවා.

ලංකාව උගත සංවර්ධිත රටක්. උගත
 සංවර්ධිත රටවල් සංවර්ධනය කරන්නට
 සෑම දියුණු රටක්ම අත හිත දෙන්නට
 ඉදිරිපත් වී ඉන්නවා. අද අපට ආබම්බර
 යෙන් කිව හැකි කරුණු දෙක තුනක්
 තිබෙනවා. අද පුත්තලම දිස්ත්‍රික්කය,
 කරුණාගල දිස්ත්‍රික්කය, මාතලේ දිස්
 ත්‍රික්කය සංවර්ධනය කිරීම ලෝක බැංකුව
 භාරගෙන තිබෙනවා. මේ යොදවන එක
 සත්‍යයක් වත් ආපසු ගෙවන්නේ නැහැ.
 මාතලේ දිස්ත්‍රික්කයේ සංවර්ධනයට
 ලෝක බැංකුවෙන් කෝටි 37 ක් ලැබී
 තිබෙනවා. ඒවාගේ මාතර දිස්ත්‍රික්කයත්
 භාර අරගෙන තිබෙනවා. හම්බන්තොට,
 නුවරඑළිය, අනුරාධපුරය ආදී දිස්ත්‍රික්
 කන් භාර අරගෙන තිබෙනවා. බදුල්ල
 දිස්ත්‍රික්කය භාර ගන්නට යනවා. අපට
 ආර්ථික ශක්තියක් නැත්නම්, තිබෙන
 කෙනෙකුගේ උදව් උපකාර ඇතිව මේ
 සංවර්ධනය කළ යුතුයි. අපි එය කරන්නට
 ඕනෑ. මේ තිබෙන උද්ධමනකාරී තත්ත්
 වයෙන් ලෝකය මිදෙයිද කියල අපට
 කියන්නට බැහැ. එන්න එන්නම තත්ත්
 වය බැරෑරුම් වෙනවා විනා එය පහතට
 වැටෙනවාය කියා අපට කියන්නට බැහැ.
 අද අපට ආධාර දෙන්නට රටවල් ඉදිරි
 පත් වෙනවා. අද ඒ ආධාර ලබා ගන්නට
 යන්නට පිටත් වෙනවා. නමුත් අද මේ
 තිබෙන උද්ධමනකාරී තත්වයේ හැටියට
 තව අවුරුදු පහළොවක් විස්සක් විසි
 පහක් යන විට අද දියුණුවෙන් දියුණුවට
 පත් වී තිබෙන රටකට වුණත් තවත් රට
 කට ආධාර කරන්නට බැරී තත්ත්වයක්
 උදා වෙන්නට පුළුවනි. එහෙම නම් අපි
 පසුතැවිලි වුණොත්, ආධාර ලබා ගන්නට
 පසුබට වුණොත් ප්‍රමාද වුණොත් අපට
 කවදාවත් මේ රට සංවර්ධනය කරන්නට
 ලැබෙන්නේ නැහැ. දැන් මේ හිඟමනේ
 යන්නේ මේ රටේ සිටින එක්කෝටි හත
 ලිස් ලක්ෂය වෙනුවෙන් පමණක් නො
 වෙයි; අනාගත පරපුරත් වෙනුවෙන්.

සෑම රටකම පරම්පරාවක් දුක් විදින
 නට ඕනෑ ඊළඟ පරම්පරාව සැපවත් කරන
 නට. අපේ දෙමව්පියන් දුක් වින්ද තිසා
 තමයි, පරිත්‍යාගයක් කළ නිසා තමයි අපිට

අද මෙවැනි උත්තරීතර සහාවකට ඇවිත් කලා කරන්නට අවස්ථාව ලැබුණේ. එසේ නම් අපේ යුතුකම විය යුත්තේ අපේ ඊළඟ පරම්පරාව මීට වඩා සැපවත් කරන්නට අපිත් යම්කිසි කැපවීමකින් වැඩ කිරීමයි. අපේ ජනාධිපති උතුමාණන් වහන්සේත් ගරු මුදල් ඇමතිතුමාත් මුළු කැබිනට් මණ්ඩලයත් අද මේ කටයුතු කරන්නේ අත්ත එ කැපවීමෙන්. ඊළඟ පරම්පරාව කිසිම රටකට හිඟමනේ නොයවන්නයි මේ කටයුතු කරන්නේ. මේ අය වැය ලේඛනයෙන් ගරු මුදල් ඇමතිතුමා, ඉදිරිපත් කර තිබෙන යෝජනාවලත් අපේ අනෙකුත් සංවර්ධන ව්‍යාපාරවලත් ප්‍රතිඵල සමහර විට අපට හුක්ති විදින්නට නොලැබෙන්නට පුළුවනි. නමුත් අනාගත පරම්පරාවට ලැබෙනවා. එදාට ඒ ඇත්තො, “අපේ මුතුන් මිත්තො—අපේ අත්තල තමුන්ල—හිඟමනේ ගිහින් හරි මේ රට මේ විධියට සංවර්ධනය කළ නිසා තමයි අද අපි මේ විධියට දිවි පෙවෙතා ගෙන යන්නේ” කියනවාට කිසිම සැකයක් නැහැ.

පිරිවැටුම් බද්ද ගැන විපක්ෂයේ මන්ත්‍රී වරු සඳහන් කළා. බඩු ආනයනය කරන වෙළඳුන්ගෙන්, නැව් පිටින් ගෙන්වන වෙළඳුන්ගෙන් සහ තොග වෙළඳුන්ගෙන් පිරිවැටුම් බද්ද අය කරන්නට පුළුවන් වෙයි. තොද වෙළෙන්දාගෙන් සිල්ලර වෙළෙන්දාට යන විට සිල්ලර වෙළෙන්දා එදා තමන් ලැබූ ලාභයත්, දැන් ගෙවන්නට තිබෙන පිරිවැටුම් බද්දත් සුළු වෙළෙන්දාගෙන් අය කර ගන්නවා. සුළු වෙළෙන්දා ඊළඟට මොකද කරන්නේ? ඔහුගේ පාඩු විදින්න කැමති නොවෙන්න පුළුවනි. එම නිසා ඔහු පාරිභෝගිකයාගෙන් එය අය කර ගැනීමට කටයුතු කරනවාට කිසිම සැකයක් නැහැ. විරුද්ධ පක්ෂයේ අද කතා කරන්නේ ඕක ගැනයි. පිරිවැටුම් බද්ද ගැන කතා කරනවා. බීඩි ගැන කතා කරනවා. ඔය දෙක හැර වෙනත් කතා කරන්න දෙයක් නැහැ. වෙනත් කාලවල අයවැය ලේඛන ඉදිරිපත් කරන කොට රටේ පවතින්නේ මහ ගාලගෝවිටියක්. වෙළෙන්දෝ බඩු හංගනවා. අරහෙ මෙහෙ ගෙන යනවා. නොයෙකුත් කසු කුසු, මුදල් ඇමතිතුමා තමන්ගේ යෝජනා ඉදිරිපත් කරන්න මත්තෙන්, පත්‍රවලට අත්සන්

මෙනතට දැනි ඉවරයි. අපේ කැබිනට්ටු වෙහි ඒවා නැහැ. එම නිසා තමුන්තාත් සෙට පෙනි යනවා ඇති, අයවැය ගැන පාර්ලිමේන්තුව තුළ උණුසුම් ලෙස කතා කළත්, රටේ මහජනතාව කතා කරන්නේ නැති බව. රටේ මහජනතාව එකක් කිය නවා. බඩු විකාක් ගණන් යයි කියනවා; බඩු මිල වැඩි වෙයිද කියලා අහනවා. බඩු නැහැයි කියන්නේ නැහැ. එදා අයවැය—අපේ ආණ්ඩුව බලයට එන්නට පෙර අයවැය—ඉදිරිපත් කළ සෑම අවස්ථාවක දීම අසන්න ලැබුණේ ‘බඩු නැහැ, බඩු නැහැ’ කියන කතාවයි. අද ඒ වගේ තත්ත්වයක් ඇති වි නැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය කලානායකතුමනි, ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ යුතුකම මේ රටේ ජනතාව වෙනුවෙන් එතුමා මනාව ඉටු කර තිබෙනවා. එතුමා පැහැදිලිවම ඒ සඳහා අඩිතාලමක් දමා තිබෙන බව අපට පෙනෙනවා. පිවැටුම් බද්ද වැඩි කිරීම නිසා ආනයනය කරන වෙළෙන්දා, තොග වෙළඳුන් වාගේම සිල්ලර වෙළෙන්දොත් උත්සාහ කරනවා, පාරිභෝගිකයන් ගසා කැමට. එම නිසා ආහාර දෙපාර්තමේන්තුවත්, ඒ වාගේම වෙළඳ ඇමතිතුමාත් එක්ක සාකච්ඡා කර මේ වැඩි කළ පිරිවැටුම් බද්දෙන් සත්‍යක්වත් පාරිභෝගිකයන් ගෙන් අල්ලා ගන්න ඉඩ නොතබන ලෙස ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටින්න කැමතියි.

ඇත්ත වශයෙන්ම මේ රටේ වංශ කතාවක් ඉදිරියේදී ලියාවෙනවා නම්, සංවර්ධනය ගැන ලියාවෙනවා නම් ඒ යුගය ජේ. ආර්. යුගයය කියා ලියාවෙනවාට කිසිම සැකයක් නැහැ. මෙවැනි සංවර්ධනයක් කරන්න ජේ. ආර්. ඇතුළු කැබිනට් මණ්ඩලය උත්සාහ කරන අවස්ථාවේදී එයට අකුල් හෙළා පිරිසකුත් මේ රටේ සිටියාය කියා ලියාවෙනවා නම්, විරුද්ධ පක්ෂයේ අයගේ නම් ද එහි සඳහන් වෙනවාට කිසිම සැකයක් නැහැ. එවැනි වංශ කතාවක් ලියවෙන විට අපේ මුදල් ඇමතිතුමාගේ නම විශේෂයෙන් ලියාවෙනවාට කිසිම සැකයක් නැහැ; ජේ. ආර්. යුගය ගැන ලියාවෙනවාට කිසිම සැකයක් නැහැ; විරුද්ධ පක්ෂයේ මේ අය කළ බොළඳ කතා ගැනත් ලියාවෙනවාට කිසිම සැකයක් නැහැ.

[කේ. ඩබ්ලිව්. ආර්. එම්. ඒකනායක මහතා]
 අවසාන වශයෙන්, අපි ප්‍රාර්ථනා කර
 නවා, මුදල් ඇමතිතුමා ඉදිරිපත් කරන
 මේ අයවැය යෝජනා අනුව මේ රටට යහ
 පතක් වන්නටත් ඒ යහපත කිසි කෙනෙ
 කුට අයහපතක් නොවන්නටත්. ඒ
 අන්දමට කටයුතු සලස්වන්නට වගබලා
 ගන්නා ලෙස ඉල්ලමින් මා නිහඬ
 වෙතවා.

අ. හා. 6.03

පී. බී. කවිරත්න මහතා (රත්තොට)

(කි.ප්‍ර. ජී. ඩී. කවිරත්න—රත්තොට)

(Mr. P. B. Kaviratne—Rattota)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ගරු
 මුදල් ඇමතිතුමාගේ 5 වන අයවැය
 ලේඛනය සම්බන්ධයෙන් වචන කීපය
 කින් හෝ මෙම අයවැය විවේචනය
 කිරීමට, සාකච්ඡා කිරීමට, සහභාගි වීමට
 ඉඩ දීම ගැන පළමුවෙන්ම තමුන් නාන්
 සේව ස්තූතිවන්න වෙනවා. විශේෂ
 යෙන්ම ව්‍යාපාර පිරිවැටුම් බද්ද ආහාර
 ද්‍රව්‍යවලින් අය කිරීම නිසා දුගී ජනතාව—
 පාරිභෝගිකයා—අමාරුවේ වැටෙනවා
 කියන මූලික කාරණයයි විරුද්ධ පක්ෂයේ
 මන්ත්‍රීවරුන්ගේ විවේචනයට ලක් වුණේ.
 මේ කාරණය සත්‍යයක්ය කියා අපටත්
 පිළිගන්න සිද්ධ වෙනවා. ව්‍යාපාර පිරි
 වැටුම් බද්ද වෙළෙන්ඳො ප්‍රයෝජනයට
 ගෙන, අහිංසක පාරිභෝගිකයා ගසා කන
 නිසා, විශේෂයෙන් මේ ප්‍රධාන ආහාර ද්‍රව්‍ය
 වලට, මේ ව්‍යාපාර පිරිවැටුම් බද්ද පැනවීම
 සුදුසුද කියා තමුන් නාන්සෙගෙ කල්පනා
 වට හාජන වෙන්න ඕන.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි,
 විරුද්ධ පක්ෂය සඳහන් කලා, නොයෙ
 කුත් අමාරුකම් රටේ ඇති වෙලා තිබෙන
 වාය කියා. අපි පිළිගන්නවා අමාරුකම්
 තිබෙන විත්තිය අපි ඒක නැතෝ කියා
 කිව්වෙ නැහැ. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ඒක
 නැතෝ කියල කිව්වෙ නැහැ. මේ අමාරු
 කම් නැති කරගෙන රටේ ජනතාවට යහ
 පතක් ඇති කරන්න අපට සිද්ධ වෙනවා,
 රට දියුණු කරන්න. ඒ

දියුණු කරන්න තමයි ගරු මුදල් ඇමති
 තුමා පියවර කීපයක් මේ අයවැයෙන් අර
 ගෙන තිබෙන්නේ. මහවැලි ව්‍යාපාරයට
 මුදල් විශාල සම්භාරයක් යොදල තිබේ
 නවා. මට ප්‍රථම කතා කළ මුදකොළඹ
 තුන් වන මන්ත්‍රීතුමා (හලීම් ඉෂාක්
 මහතා) කීව්වා, අපි ධනපතින් සන්තෝෂ
 කරන්න මේ අයවැය ඉදිරිපත් කලාය,
 එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ඉතිහාසය හැම
 දාමත් කලේ ධනපතින් සන්තෝෂ කිරී
 මය කියල. මම බොහොම කනගාටු
 වෙනවා ඒ අන්දමට ප්‍රකාශ කිරීම ගැන.
 අද මහවැලි ව්‍යාපාරය යටතේ ගෙවී පවුල්
 ලක්ෂ ගණනක් පදිංචි වී සිටිනවා. අවුරුදු
 ගණනාවක් තිස්සේ ඔවුන් ඒ යටතේ
 ආදායම් ලබනවා.

1958 පිලිප් ගුණවර්ධන මැතිතුමා කෘෂි
 කර්ම ඇමති වශයෙන් සිටි වකවානුවේ
 කුඹුරු පනත ඉදිරිපත් කරමින් එතුමා කළ
 කථාවේදී එතුමා සඳහන් කරන්නා යෙදුණා,
 කුඹුරු පනත ප්‍රයෝජනයට ගැනීමෙන්—
 කුඹුරු පනත ක්‍රියාත්මක කිරීමෙන්—අක්
 කරයකින් ලැබෙන වී බුසල් 32 වෙනුවට
 අක්කරයකින් වී බුසල් 64 ක් ලබා ගත්
 තට එතුමා බලාපොරොත්තු වෙනවා කියා.
 ඒ 1958 වෙ. අද මහවැලි ව්‍යාපාරය කඩිනම්
 ලෙස ක්‍රියාත්මක කිරීමෙන් අසරණ අහිං
 සක ගෙවී පවුල් ලක්ෂ ගණනක් මහවැලි
 කඩිනම් ව්‍යාපාරය තුළ පදිංචි කිරීමෙන්—
 නෙලලා නොවෙයි වී ඉහල—අක්කරයකින්
 වී බුසල් 80 ක් 90 ක් ලබා ගන්නා තත්
 ත්වයක් අද ඇති වී තිබෙනවා. මට කල්
 පනා කරන්න අමාරුයි, අපි මේ පදිංචි
 කලේ ධනපතියොද කියා. පැල්පත් හදා
 ගෙන කුඹුරු කොටන්නෝ මේ රටේ ධන
 පතියොද කියන එක ගැන කල්පනා කරන්
 නය කියා විරුද්ධ පක්ෂයෙන් මා ඉල්ලා
 සිටින්න කැමතියි.

මේ පියවරවල් අරගෙන රට දියුණු කරන්
 නට යන විට ඒ ගැන අපි කල්පනා කර
 තිබෙන්නෝ ආර්ථික අතින් පමණක්
 නොවෙයි. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා හොද සිහි
 කල්පනාවෙන් කටයුතු කර තිබෙනවා.
 රටේ ජනතාවගේ ආර්ථික දියුණුව පමණක්
 ඇති කර මදි. රටේ ජනතාවගේ සංස්
 ක්‍රමවලට දියුණුවක් ඇති කරන්න ඕන.

පී. බී. කවිරත්න මහතා

(திரு. பி. பி. கவிரத்ன)

(Mr. P. B. Kaviratne)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, ජාතික සමගිය පිළිබඳව කොච්චර ප්‍රශ්න තිබුණත්, ගරු ජනාධිපතිතුමා දුටුව එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් සමග ඉතාම සහයෝගයෙන් සාකච්ඡා කළා මේ රටේ ජාතික සමගිය ඇති කරන්න. ප්‍රශ්න මෙව් වර ගොඩගැසී තියෙද්දීත් ගරු අග්‍රාමාත්‍ය තුමා උදාගම් විශාල සංඛ්‍යාවක් උතුරු තැනෙනහිර ප්‍රදේශවල ආරම්භ කර තියෙනවා. ත්‍රිකුණාමල ආසනයේ, උඩුප්පිහි ආසනයේ, මන්නාරම ආසනයේ, මුතුර් ආසනයේ, පොතුවිල් ආසනයේ ගම් 4 ක්, සමන්තුරේ ආසනයේ ගම් 3 ක්, කල්කුඩා ආසනයේ ගම් 1ක්, මඩකලපුව ආසනයේ ගම් 2 ක්, පිහිටුවා තිබෙනවා, ගරු අගමැති තුමාගේ නායකත්වය යටතේ මේ ආණ්ඩුව.

මම විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ සිටින දුටුව එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණේ ගරු මන්ත්‍රී වරුන්ට මතක් කර දෙන්න කැමතියි, අපි වගකීමක් ඇතිව කටයුතු කරන බව. මේ ආණ්ඩුවේ සියලුම මැති ඇමතිවරුන් වගකීමක් ඇතිවයි කටයුතු කරන්නේ. මේ නොබෝදා සිදු වූ අවාසනාවන්ත සිද්ධි ආරංචි වූ හැටියේම අපි මාතලේ දිස්ත්‍රික්කයේ දුටුව ජනතාවගේ ආරක්ෂාවට සියලුම කටයුතු යෙදු බව මතක් කරන්නට කැමතියි. 15,000 ක් දුටුව ජනතාව ඉන්න ආසනයක් නියෝජනය කරන මන්ත්‍රීවරයෙක් වශයෙන් මම වගකීමෙන් යුක්තව කියන්නට කැමතියි. අපි වගකීමක් නැතිව කටයුතු කර නැති බව. මේ ගරු සභාවේ මන්ත්‍රීවරුන් බොහොම දෙනෙක් දුටුව ජනතාවගේ ආරක්ෂාව ඇති වන ආකාරයට කටයුතු කර තිබෙනවා. ඒ ගොල්ලන්ගේ ආරක්ෂාව ඇති කර තිබෙනවා. ඒ නිසා දුටුව එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ට මම මේ කාරණය මතක් කරන්න කැමතියි. තමුත්තාත් සේලා උගත් මන්ත්‍රීවරු. තමුත්තාත් සේලා දන්නවා, ඉතිහාසය. ලෝක ඉතිහාසයේ කොහෙවත් ජාතියක් දියුණු වී නැහැ, ස්ථාවර ආණ්ඩුවක් නැති කාලයක. බලවත්ත ආණ්ඩුවක්, ස්ථාවර ආණ්ඩුවක්

මිස ජාතික සමගියක් නැති ආණ්ඩුවක් කිසිම වකවානුවක ලෝකයේ කිසි රටක ආර්ථික සමෘද්ධියක් හෝ සාමාජික සමෘද්ධියක් හෝ ලබාගෙන නැහැ.

ඇත යන්න ඕනෑ නැහැ, අපි ඉන්දියාව ගනිමු. අශෝක අධිරාජ්‍යයාගේ යුගයේදී තමයි, ඉන්දියාවේ කලා ශිල්ප මෙන්ම ආර්ථික ශ්‍රී සමෘද්ධියක් ඇති වුණේ. මහා අක්බාර් රජතුමාගේ කාලේත් ඒ සමෘද්ධිය ඒ ආකාරයටම ඇති වුණා. මේ රටෙන් දුටුවාමුණු රජතුමා, මහා පරාක්‍රමබාහු රජතුමා වැනි ප්‍රබල නරපතියන් රජ කළ වකවානුවල තමයි සමෘද්ධියක් ඇති වුණේ. මම මේ කෙටි කාරණය ඉදිරිපත් කළේ රටක දියුණුව ඇති කරන්නට නම් මුදල් ඇමතිතුමා සල්ලි ගෙව්වාට පමණක් මදි බව, විශාල ව්‍යාපාර යෝජනා කළාට පමණක් මදි බව පෙන්වන්නටයි. ජාතියේ වගකීම භාර ගන්න නායකයන් යයි කියා ගන්න පුද්ගලයන් සියලු දෙනාම එකතු වෙලා, ජාතික සමගිය පිළිබඳව කටයුතු නොකළොත් ඒ ව්‍යාපාර ඔක්කොම කඩා කප්පල් වෙනවා, අඩපණ වෙනවා. මම දුටුව එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ට මතක් කරන්නට කැමතියි, මේ රටේ ජාතික සමගියක් ඇති කරන්නට නියම වකවානුව මෙය බව.

මට මතකයි, දැනට අවුරුද්දකට විතර උඩදී ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා, ආනන්දතිස්ස ද අල්විස් මැතිතුමා, යාපනයේ අවාසනාවන්ත සිද්ධිත් සම්බන්ධයෙන් කළ කථාව. මට මතකයි, මම එය හැන්සාඩ් වාර්තාවෙන් කියෙව්වා. එදා බොහොම පැහැදිලිව එතුමා ප්‍රකාශ කළා, අපි ලැහැස්තියි, දුටුව ජනතාවගේ අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා කරගෙන, ඔවුන්ගේ සංස්කෘතියට ගෞරව කරමින් ඔවුන් සමග රට දියුණු කරන්න, කියා. ඒ වගේ බුද්ධි සම්පන්න ඇමතිවරුන්, ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමා, අතිගරු ජනාධිපති උතුමාණන්, වැනි අය සිටින මේ වකවානුවේත් අපට බැරි වුණොත් මේ කටයුත්ත ඉටු කරන්න, මා කල්පනා කරන්න නැහැ, නැවත වෙනත් වකවානුවක එය කරන්නට පුළුවන් වෙයි කියා.

1958 ජාතිවාදී කෝලාහල ඇති වුණාට පස්සේ මේ ගරු සභාවේදී ගරු බණ්ඩාර නායක අගමැතිතුමා මෙහෙම කීව්වා: “ගෞරවනීය ලෙස—honourably කියන වචනයයි පාවිච්චි කළේ—සෑම ජාතියකටම මේ රටේ ජීවත් වන්නට බැරි එකම ප්‍රශ්න එතුමා කළ ප්‍රකාශයේ ඒ විධියට සඳහන් වාස කරන්නේ නැහැ” 1958 ඇති වූ ජාතිවාදී කලබල පිළිබඳව 1958 ජූනි 4 වනදා එතුමා කළ ප්‍රකාශයේ ඒ විධියට සඳහන් වෙනවා මේ රටේ පහළ වුණු සෑම නායකයෙක්ම ජාතික සමභිය අවධාරණය කළේ, එය මේ රටේ ජාතික ශ්‍රී සමාධියට වැදගත් වන නිසයි. එම නිසා මේ අවස්ථාවේදී මා ඒ ගැන වැඩිදුර කරුණු කියන්න යන්නේ නැහැ. මේ අවස්ථාවේදී දුටුව එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණේ මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන් මා ඉතා ගෞරවයෙන් ඉල්ලා සිටින්න කැමැතියි; අති ගරු ජනාධිපතිතුමා වැනි, ගරු අගමැතිතුමා වැනි ශ්‍රේෂ්ඨ නායකයන් ඉන්නා මේ වකවානුව තුළ, මේ තරම් බුද්ධිසම්පන්න මධ්‍යස්ථ මතධාරී ඇමති වරුන් සිටින වකවානුව තුළ මේ අවාසනාවන්ත ජාති හේද වාදය මූලිකව දමා ඒ ජාතික සමභිය තුළින් මේ රටේ ශ්‍රී සමුදාය ඇති කිරීම සඳහා උදවු වන්නා ය කියා.

මගේ වචන ස්වල්පය අවසන් කරන්න මත්තෙන් සඳහන් කරන්න ඕනෑ තවත් කාරණයක්. මුදල් ඇමතිතුමාගේ අයවැය ලේඛනය සම්බන්ධයෙන් පමණක් නොව පෞද්ගලිකව එතුමා සම්බන්ධයේ නුත් මේ ගරු සභාව තුළදී නොයෙක් විවේචන කෙරුණා. අපට වඩා දේශපාලන අතින්, බුද්ධිය අතින්, උගත්කම අතින් පරිපාලකත්වයට පත් වුණු උදවියන් ඒ විවේචනවලට සම්බන්ධ වුණා. මේ අවස්ථාවේදී මම එකක් කියන්න කැමැතියි. තමන්ගේ ධනය, තමන්ගේ කාලය, තමන්ගේ තනතුරු අත්හැර ජනතාව වෙනුවෙන් සේවය කිරීම සඳහා ඇප—කැප වන පුද්ගලයන් පහළ වන්නේ ඉතා මත් කලාතුරකිනුයි. අපේ ගරු මුදල් ඇමතිවර රොනී ද මැල් මැතිතුමා එවැනි

පුද්ගලයෙක් බව මා සඳහන් කරන්න කැමැතියි. එතුමාගේ වැරදි ඇති; අඩුපාඩු කම් ඇති. රටේ ආර්ථික දේහය අසාධ්‍ය ලෙස රෝගී තත්ත්වයකට පත්ව තිබුණු අවස්ථාවක, අවුරුදු 4 ක් වැනි සුළු කාලයක් තුළ අංග සම්පූර්ණ අයවැය ලේඛන තුළින් එය පූර්ණ සුවදායී තත්ත්වයකට ගෙන එන්න, එමඟින් මේ රටේ ආර්ථික ශ්‍රී සමුදායක් ඇති කරන්න මුදල් ඇමති තුමාට පමණක්, තනි පුද්ගලයකුට පමණක් පුළුවන්කම තිබුණාය කියා යමෙක් කල්පනා කරනවා නම් එය මුදල් ඇමති තුමාට කර බලවත් අසාධාරණයක් බවයි, මගේ පෞද්ගලික හැඟීම.

එතුමා සම්බන්ධයෙන් පමණක් නොව වෙනත් ඕනෑම ගරු ඇමතිතුමකු සම්බන්ධයෙන් වුණත් යම් විවේචනයක් කරනවා නම්, ඒ ඇමතිතුමා විසින් සිය ජීවිත කාලය තුළ මේ රටේ ජනතාවට කරන ලද ඉමහත් සේවයට ගරු කරමින් පෞද්ගලිකත්වයෙන් තොරව, පෞද්ගලිකත්වයෙන් බැහැරව, ඒ විවේචනයේ යෙදෙන හැටියට මා ඉතා ගෞරවයෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. අවසාන වශයෙන්,

මේ අයවැය ලේඛනය නිසා සුළු වශයෙන් හෝ ජනතාවට පැටවෙන බර අඩු කරන්න පුළුවන් යම් යෝජනාවක්, විශේෂයෙන් පිරිවැටුම් බද්ද තුළින් දුගී දුප්පත් ජනතාවට ඇතිවන අමාරුකම් නැති කරන්න පුළුවන් යම් යෝජනාවක් වෙනොත් ඒ ගැන අවධානය යොමු කරන ලෙස ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසන් කරනවා.

අ. භා. 6.18

එන්. ඒ. සෙනෙවිරත්න මහතා (කැගල්ල දිසා ඇමතිතුමා)

(திரு. என். ஏ. செனேவிரத்ன—கேகாடு மாவட்ட அமைச்சர்)

(Mr. N. A. Seneviratne—District Minister, Kegalle)

නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ 5 වැනි අයවැය ලේඛනය පිළිබඳව කෙරෙන මේ විවාදයට සහභාගි වීමට හැකි වීම පිළිබඳව මම පෞද්ගලිකව සන්තෝෂ වෙනවා. අයවැය ලේඛනයක්

[එන්. ඒ. සෙනෙවිරත්න මහතා]
 ඉදිරිපත් කිරීම ඉතාමත් අපහසු කාර්යයක්, අද පවතින ආර්ථික ප්‍රශ්න දිනා බලන විට. තුන් වැනි ලෝකයේ, දියුණු වන රටක් වන ශ්‍රී ලංකාවේ මුදල් ඇමති තුමාට පමණක් නොව දියුණු රටවල් වන ඇමෙරිකාව, එංගලන්තය වැනි රටවල මුදල් ඇමතිවරුන්ට පවා, අයවැය ලේඛන ඉදිරිපත් කිරීමෙහිලා ඉතාමත් අමාරු තත්ත්වයක් පැන නැගී තිබෙන බව අපි දන්නවා. එය අපේ විශේෂ සැලකිල්ලට ගත යුතු කාර්යයක්. මුදල් අතින් අමාරු, ආර්ථික තත්ත්වය අතින් අමාරු, මේ රටේ වෙනත් කිසිම මුදල් ඇමතිවරයකු මුහුණ නොදැරූ උද්ධමනකාරී තත්ත්වයක් ජාත්‍යන්තර වශයෙන්ම පවතින අවස්ථාවක් පවා මේවැනි අයවැය ලේඛනයක් ඉදිරිපත් කිරීම පිළිබඳව ගැරු මුදල් ඇමති තුමාට අපි විශේෂයෙන් ස්තූතිවන්ත වෙන්නා ඕනෑ.

අයවැය ලේඛනයක් ඉදිරිපත් කිරීම අමාරු වුණත් ඒ ගැන විවේචනය කිරීම නම් ඉතාමත් පහසුයි. එය විරුද්ධ පාර්ශ්ව වශයෙන් හැම විටම කෙරෙන කාර්යයක්, කොසි තරම් හොඳ අයවැය ලේඛනයක් ඉදිරිපත් කළත් විරුද්ධ පාර්ශ්වය එය විවේචනය කරන බව අපි දන්නවා. මේ අවස්ථාවේදී අපි විශේෂයෙන් මතක තබා ගන්න ඕනෑ, මුදල් ඇමතිතුමා මේ අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කර තිබෙන්නේ 1983 මැතිවරණයට අවුරුදු 1 1/2 ක් පමණක් තිබෙද්දී බව. 1983 මැතිවරණය අමතක කර, මේ ලංකාවේ අනාගත ජනතාව, මේ රට පිළිබඳව කල්පනා කර ඉතා ශ්‍රේෂ්ඨ පරමාර්ථයක් ඇතිව, මෙවැනි වැදගත් අයවැය ලේඛනයක් ඉදිරිපත් කිරීම පිළිබඳව අපි විශේෂයෙන් ආඩම්බර වෙතවා. මා හිතනවා, ඒ නිසාම ගැරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ නමත්, මේ රජයේ අතිගරු ජනාධිපතිතුමාගේ නාමයත් ලංකා ඉතිහාසයේ රත් අකුරින් ලිය වෙනවාට සැකයක් නැහැ. අපි කවුරුත් බලාපොරොත්තු වෙතවා: තාවකාලික සුවයක්, තාවකාලික සහනයක්. මම කියන්නට කැමතියි. ගැරු සභාපතිතුමනි, රටක් පාලනය කරන අප ප්‍රශ්න කළ යුතු දෙයක් නමයි, අපි බලාපොරොත්තු විය යුත්තේ ජනතාවට තාවකාලික සහනයක් ලබා දීමට නොව, ජනතාවගේ පවු දේශපාලන මතිමතාන්තර

නම් රට සංවර්ධනය කර සඳාකාලික සහනයක් ජනතාවට ලබා දීමද යන්න. මේ අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කිරීමේ පරමාර්ථය තාවකාලික සහනයක් ජනතාවට ලබා දී, ජනතාව රටටා 1983 දී ඡන්දය දීමට නොවෙයි. 1983 න් පසු මේ රටේ ඇති වන තව අවුරුදු සියයක් තුළ ඇති වන, ජනතාවට සංවර්ධනය වූ රටක ඉතා උසස් ජනතාවක් වශයෙන් ජීවත් වීමේ අවස්ථාවක් සලසා දීමයි. අපි දන්නවා, 1947 සිට මේ දක්වාම මේ රටේ සෑම මුදල් ඇමතිවරයෙක්ම අයවැය ලේඛනයක් හදන විට, රට සංවර්ධනය කරන විට විදේශීය රටවල් වලට යනවා, මුදල් ඉල්ලාගෙන හීගමනේ. මම කියනවා, මෙය අපි ජාතියට කරණ සම්පූර්ණ අගෞරවයක් ; විශාල අවනම්බුවක්.

ගැරු සභාපතිතුමනි, දෙවන ලෝක මහා සංග්‍රමයෙන් පසු ලෝකයේ දියුණුව කරගිය ජපානය හා ජර්මනිය යන රටවල් කිසිම රටක සහයෝගයක් නැතිව, කිසිම ආධාරයක් නැතිව ඉතා ශ්‍රේෂ්ඨ ඡානීන් වශයෙන් කෙටි කාලයක් තුළ දියුණු වී සිටින්නේ ඒ රටවල ජනතාවගේ ජනීය පිළිබඳව ඇති කැක්කුමත්, රට පිළිබඳව ඇති කැක්කුමත්, රට පිළිබඳව ඇති හැඟීමත් නිසා බව මම මේ අවස්ථාවේදී සදහන් කරනවා. ඒ රටවලට ඒ ආකාරයෙන් දියුණු වන්නට හැකි වුණ නම් ලංකාව වගේ රටක ජීවත් වන ජනතාවට එ ආකාරයෙන් දියුණු වන්නට හැකියාවක් නැත්තේ කුමක් නිසාද කියා මම ප්‍රශ්න කරන්නට කැමතියි.

නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, අපි කවුරුත් කරන වැඩක් නමයි, පිල් දෙකකට බෙදීලා අපි හැමදාම ගහගන්නට බල පොරොත්තු වෙතවා. මැතිවරණයක් පමණ විට ගහගන්නවා. මැතිවරණය අවසානයේදී පාර්ලිමේන්තුවට ඇවිත් බලාපොරොත්තු වෙන ඉතාම නුසුදුසු කාර්යයක් නමයි, පාලනය කරන රජය සම්පූර්ණයෙන්ම ජනතාවගේ අප්‍රසාදයට ලක් කරලා ලබන මැතිවරණයේදී ජයග්‍රහණය කිරීම. මේ පටු පරමාර්ථය නිසා අපේ රට මේ තත්ත්වයට වැටුණු බව අපි කවුරු වුණත් මේ අවස්ථාවේදී පිළිගත යුතුයි. එමනිසා අපි කවුරුත් කළ යුත්තේ ජනතාවට තාවකාලික සහනයක් ලබා දීමට නොව, ජනතාවගේ පවු දේශපාලන මතිමතාන්තර

අමතක කර දමා රට පිළිබඳ හැඟීමෙන්, ජාතිය පිළිබඳ හැඟීමෙන් එක්සත් ජාතියක් මේ රටේ බිහිකිරීම සඳහා සිංහල, ද්විභ, මුස්ලිම් සහ සෙසු සෑම ජාතියක්මත් එකට එකතු වී මේ රට වැටී ඇති ආර්ථික ප්‍රපාතයෙන් ගොඩ ගෙන ආර්ථික දියුණුව කරා යන, ආර්ථික නිදහස ලත්, නිදහස් ජනතාවක් වශයෙන් අනාගතයේදී නැගී සිටීමට කටයුතු කිරීමය කියන එක මා මේ අවස්ථාවේදී සඳහන් කරන්නට කැමතියි.

මුදල් ඇමතිවරයෙක් අයවය ලේඛනයක් ඉදිරිපත් කරන විට බිඞියේ මිල වැඩි කියන එක ප්‍රශ්නයක් නොවෙයි. බිඞිය සහ දහය වුණත්, විසි පහ වුණත් ප්‍රශ්නයක් නැහැ. මම කියන්නට කැමතියි, බිඞිය කියන එක ප්‍රච්චලා විසි කරන දෙයක්. බිඞියට, අරක්කු විදුරුවට, සිගරට එකකට වඩා ලොකුයි මේ රටේ ජනතාව, මේ රටේ අනාගතය, මේ රටේ අනාගත පරම්පරාව. අපි බලාපොරොත්තු වන්නේ, මේ වැනි පියවර අරගෙන මේ ජාතිය නැති කිරීමට වත්, රට පරිහානියට ගෙන යාමට වත් නොවෙයි. අපි බලාපොරොත්තු වන්නේ මේ රට සම්පූර්ණයෙන්ම සංවර්ධනය කර අද ජීවත් වන ජනතාවට වඩා උසස් ශ්‍රේණිය ජනතාවක් මේ රටේ බිහි කිරීමය කියන එක මේ අවස්ථාවේදී සඳහන් කරන්නට කැමතියි. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ඉතාමත් දුරදර්ශී ලෙස කල්පනාකර නොයෙක් පියවරවල් ගෙන තිබෙනවා. තව අවුරුදු 25 ක් තුළදී බලාපොරොත්තු සහිතවම විශාල ආදායමක් ලැබෙන ක්‍රම ඇති කිරීමට නොයෙක් පියවරවල් අරගෙන ගෙන තිබෙනවා.

මට මතකයි, කලින් කළ කපා මැද කොළඹ තුන්වන මන්ත්‍රීතුමා (එම්. හලිම් ඉෂාක් මහතා) කිව්වා, ජීවන වියදමේ වැඩි වන අංකයට රුපියල් දෙක බැගින් වඩි කිරීම තීරණය කර තිබුණත් ඒ පිළිබඳව සැහීමට පත් වෙන්නා බැරිය කියා. තමුන් තාන්සේ දන්නවා, 1970 සිට 1977 දක්වාත් මේ ජීවන අංකය වැඩි වෙමින් පැවතුණා. එසේ වැඩි වුණ ජීවන අංකයට ඒ අවුරුදු 7 අතුළත කොපමණ මුදලක් වැඩි කළාද කියා මම ප්‍රශ්න කරන්න කැම.

නිසි. [බාබාකිරීම්] රුපියල් පහළවක් වැඩි කර තිබෙනවා, පඩිය පමණක්. මම අහනවා තමුන් තාන්සේගෙන් පසුගිය රජය ඉතුරු කළ හාණ්ඩාගාරය හාරගෙන කොඞි තරම් අමාරුවකට පත් වී සිටියත් මේ අවුරුදු හතරහමාර ඇතුළත ඉතා අමාරුවෙන් හෝ රජයේ සේවකයන් වෙනුවෙන් වැටුප් වැඩි කර නැද්ද කියා.

තමුන් තාන්සේට මතක ඇති පසුගිය රජයේ මැති ඇමතිවරන් සෑම අවස්ථාවකදීම ජනතාවට කිව්ව හැටි රටේ අමාරු තත්ත්වයක් තිබෙන්නේ, පටි තද කර ගන්නය, කැම අඩු කරගන්නය, ලැබෙන පඩියෙන් සැහීමට පත් වෙන්නය කියා. මම තමුන් තාන්සේට කියන්න කැමතියි, අපේ ගරු ජනාධිපති උතුමාත්, අගමති තුමාත් ඇමතිවරුත් නීතරම් කියන්නේ, ලැබෙන පඩිය මදිය, ජනතාවට අමාරුය, රටේ අමාරු තත්ත්වයක් තිබෙනවාය, තමුන් එසේ තිබියදීය අපට පුළුවන් හැටියට අපි මේ සහන සලස්වනවාය කියා. මම හිතනවා. මෙවැනි වකවානුකදී එය ඉතා මත්ම වැදගත් දෙයක් කියා.

මේ රටේ වඩි කරන ජනතාව ගැන කල්පනා කර ගරු මුදල් ඇමතිතුමා රු. 107 කින් සේවක පඩිය වැඩි කර තිබෙනවා. සමාජවාදය ගැන කපා කරන තමුන් තාන්සේලාගෙන් මම අහනවා, ඉල්ලීම් 21 ක් දීමට පොරොන්දු වූ මුදල් ඇමතිවරයෙකුත් ආවා, ඒ මුදල් ඇමතිවරයාට වත් පුළුවන් වුණාද කියා රු. 50 කින් පඩිය වැඩි කරන්න. එදා අවුරුදු 7 ක් රට පාලනය කර රටේ සංවර්ධනයට කිසිම පියවරක් නොගෙන කැ ගැසූ අයම තමයි අද පාර්ලිමේන්තුවට ඇවිත් වේදිකාවලට ඇවිත් කැ ගහන්නේ, දෙන පඩිය මදිය මේ රජයෙන් පඩි වැඩි කෙළේ නැහැ කියා. එම නිසා මම විශේෂයෙන් මුදල් ඇමතිතුමාට ස්තූතිවන්න වෙනවා, වැඩි කරන ජනතාව ගැන කල්පනා කර රු. 107 කින් පඩි වැඩි කිරීමට කටයුතු කිරීම ගැන.

ඊළඟට විරුද්ධ පක්ෂය ඉදිරිපත් කළ තවත් තර්කයක් නම් මුදල් ඇමතිතුමාගේ යෝජනාවෙන් පස්සෙ හාල් මිල රුපියලකින් නැග්ග කියන එකයි. ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, අද හාල් සේරුවක් රු. 6.50 කට 6.75කට ගන්න පුළුවන්. මම

[එන්. ඒ. සෙනෙවිරත්න මහතා]
 තමුත්තන්සේට කියනවා, ඒ රු. 6.50 හෝ 6.75 ට හෝ හාල් සේරු දෙකක් නොව, හල් සේරු 100 ක් වුණත් අද පාරේ ගෙනයන්නට පුළුවන්ය තහනමක් නැත කියා. තමුත් පසුගිය රජය කාලයේදී රුපියල් 10 බැගින්වත් අරගෙන හාල් සේරු දෙකකට වඩා පාරේ ගෙනයන්න අවස්ථාවක් දුන්නේ නැහැ.

මම මේ අවස්ථාවේදී තමුත්තන්සේට විශේෂයෙන් පෙන්වා දෙන්න කැමතියි, පිටරටින් හාල් ගෙන ඒම අද කොයි තරම් දුරට අඩු කර තිබුණත් අපේ රටේ හාල් සේරුවක මිල තවමත් රු. 7.50 න් ඉහළට ගිහින් නැත කියා. ඊට හේතුව පසු ගිය අවුරුදු හතරහමාර ඇතුළත මේ රජය විසින් කරන ලද ශ්‍රේෂ්ඨ සංවර්ධනයේ ප්‍රතිඵලයයි. අද ඕනෑම වෙළඳ සැලකට ගියොත්, ඕනෑම වෙළඳ ආලකට ගියොත් මේ රටේ නිෂ්පාදනය කරන හාල් ඕනෑ තරම් ගන්න තිබෙනවා. එදා සල්ලි තිබුණත් බඩු ගන්න තිබුණේ නැහැ. බඩු හොය හොයා කඩවල් ගානෙ යනවා. අතේ සල්ලි තිබුණත් බඩු ගන්න තිබුණේ නැහැ. අද සල්ලි අතේ තිබෙනවානම් ඉතා පහසුවෙන් ඕනෑ තරම් බඩු ගන්න පුළුවන්.

ඊළඟට අප සලකා බැලිය යුත්තේ රටේ අනාගතය බලාගෙන කොපමණ මුදලක් ගරු මුදල් ඇමතිතුමා වැය කර තිබෙන වාද කියයි. මම කියන්න කැමතියි. 1984 සිට 1985 දක්වා, ප්‍රතිශෝධන සංවර්ධන ආයෝජනවලින්, දස ලක්ෂ 650 කින් දස ලක්ෂ 480 ක් පමණ සම්පූර්ණයෙන් වියදම් කර තිබෙන්නේ මේ රටේ වාරි මාර්ග කටයුතු සඳහා බව. වාරිමාර්ග කටයුතු ගැන කල්පනා කරන විට මීට අවුරුදු දාහකට පමණ පෙර මේ රටේ ජීවත් වූ පර ක්‍රම බහු රජතුමා වැනි රජවරු සිටි යුගය අපට සිහි වෙනවා.

එදා රජය සම්පූර්ණ කාලය මිංගු කළේ වැව් අමුණු හදා, ඇළ වේලි හදා මේ රටේ ගෙවි ජනතාව පුනරුත්ථ පනය කිරීමටයි. සිංහල ජාතිය ඇති වූ තාක් කල් පටන් මෙතෙක් ගත වූ අවුරුදු 2570 තුළ යෝධ සංවර්ධන ව්‍යාපාර දියත් කර, ඒ යෝධ

සංවර්ධන ව්‍යාපාර මගින් රට සංවර්ධන කිරීම අරමිහ කළේ ශ්‍රීමත් ජනාධිපති ජේ. ආර්. ජයවර්ධන ජනාධිපතිතුමන්ගේ යුගයේදී බව මම ආඩම්බරයෙන් සඳහන් කරනවා. මේ විදියට රුපියල් 10 ලක්ෂ 45 දාහක වැය කර වාරිමාර්ග කටයුතු අරමිහ කර ඒ වැව් අමුණු දියුණු කරන්නේ කා වෙනුවෙන්ද කියා මම අහනවා. පසුගිය රජයේ හත් අවුරුද්ද තුළටත් මෙවැනි දෙයක් කරන්න පුළුවන් වුණාද කියා මම අහනවා. වාරිමාර්ග කටයුතු දියුණු වීමෙන් විශාල සහනයක් සැලසෙන්නේ ගෙවි ජනතාවටයි. වාරිමාර්ග කටයුතු දියුණු වීමෙන් වි ගෙවිතැන දියුණු වී ආහාර අතින් රට ස්වයම්පෝෂිත වීමට පහසුවක් ලැබෙනවා. ඒ අනුව මම කියන්න කැමතියි. පිටරටට ඇදී යන කෝටි ගණන් ධනය මේ රටේ රඳා පවතින බව. ඒ අවස්ථාවේදී අපට පුළුවන් වෙනවා, මේ රටේ කම්කරු රාජ්‍යතන්ත්‍රයේ යෙදී සිටින සෑම ජනතා වකගේම පඩි වැඩි කර ඒ අයගේ තත්වය දියුණු කරන්නට.

අපි කවුරුත් පරිත්‍යාගශීලීව කටයුතු කරන්න ඕනෑ. ජාතියක් හැදීම, රටක් හැදීම ඉතාම අමාරු කාර්යයක්. සිංහල රජ කාලයේදී සංවර්ධන කටයුතු වලදී ජනතාවගේ ශ්‍රමය ගන්නාවිට බලයෙන් වැඩ ගන්නා ක්‍රමයක් තිබුණා. එදා ප්‍රජාතන්ත්‍ර වාදයක් තිබුණේ නැහැ. රජවරුන්ට ඕනෑම කෙනෙකුගෙන් වැඩ ගන්න පුළුවන් කම තිබුණා. අද ගරු මුදල් ඇමතිතුමාටවත් ගරු ජනාධිපතිතුමාටවත් බැහැ, ජනතාව ගෙන් බලහත් කාරයෙන් වැඩ ගන්න. මේක ප්‍රජාතන්ත්‍ර වාදය පවත්නා රටක්. සෑම ජාතිකයකුටම කතා කිරීමේ නිදහස ලිවීමේ නිදහස, තමන් කැමති දෙයක්, වැඩක් කිරීම නිදහස තියෙනවා. මේක බලෙන් වැඩ ගන්න යුගයක් නොවෙයි. අපි ජනතාවගේ ශ්‍රමය ගන්නේ, ජනතාවගේ බුද්ධියට ඉඩ හැරලයි. ඒ අනුව මේ රට සංවර්ධනය කිරීමේදී ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදීව එය කරන්නට අපට සිදු වෙනවා. මේ රටේ ඒකාධිපති වාදයක් තිබුණා නම් රට සංවර්ධනය කිරීම පහසු කාර්යයක්.

විශේෂයෙන් සඳහන් කළ යුතු කරුණක් තිබෙනවා. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ඉතාම උත්සාහයෙන්, ඉතාම කලපනාකාරීව යම් යම් පියවරවල් ගෙන තිබෙනවා. මේ රටේ තේ වගාව සඳහා සහනාධාර වැඩි කළ යම් රජයක් තිබුණා නම් ඒ එකම රජය අපේ රජය බව මම තමුන් තාන්සේට ආඩම්බරයෙන් සඳහන් කරනවා. පහතරට තේ අක්කයක් සඳහා දුන් රුපියල් අට දාහේ සහනාධාරය රුපියල් දහ දාහ දක්වා වැඩි කර තිබෙනවා. එය ඉතාම ලොකු දෙයක්. උඩරට හා මැද රට තේ අක්කරය කට දුන් රුපියල් දහ දාහේ සහනාධාරය රුපියල් දොළොස් දාස්පන්සියය දක්වා වැඩි කර තිබෙනවා. නිෂ්පාදන සහනාධාර වැඩි කිරීමෙන් මිටත් වඩා විශාල සංවර්ධනයක් ඇති වෙනවා. ගරු මුදල් ඇමති තුමාගේ පරමාර්ථය නිෂ්පාදනය සඳහා සහනාධාර දී ජනතාව උනන්දු කර මිට වඩා තේ නිෂ්පාදනය වැඩි කර අනාගතයේදී දැනට වඩා විශාල ආදායමක් ලබා ගැනීමයි.

රබර් සහනාධාරය අක්කරයකට රුපියල් දාහකින් වැඩි කර තිබෙනවා. ඒක ඉතාම විශාල දෙයක්. විශේෂයෙන් කැගලිල දිස්ත්‍රික්කය වැනි ප්‍රදේශවලට එය ඉතාම තදින් බලපානවා. රබර් වගා කරන කැගලිල, කළුතර, මොණරගල ආදී ප්‍රදේශවලට මෙය ඉතාම තදින් බලපානවා. අලුතෙන් වගා කරන රබර් අක්කරයකට රුපියල් හාර දහස් වැඩිකර තිබෙනවා, වැඩිපුර. මොණරගල ප්‍රදේශයේ අලුතෙන් රබර් වගා කරන වැවිලිකරුවාට විශේෂයෙන් සුළු වතු හිමියන්ට විශාල සහනයක් මෙයින් සැලසෙන බව මම කියන්න කැමතියි.

තේ අපනයන බද්ද, රබර් අපනයන බද්ද, අඩු කිරීමෙන් නිෂ්පාදනයට විශාල ප්‍රයෝජනයක් ලැබෙනවා. මම අහනවා, ගරු නියෝජ්‍ය සභාපති තුමනි, මේවා සංවර්ධන පියවරවල් නොවෙයිද කියා. විශේෂයෙන්ම මේවායේ ප්‍රතිඵල අපට දකින්න පුළුවන් වන්නේ තව අවුරුදු 8 ක් 10 ක් ගිය පසුයි. තව අවුරුදු 8 ක්, 10 ක් ඇතුළත දී මේ රටේ බලාපොරොත්තු රහිත විශාල දියුණුවක් ඇති වෙනවා.

රීළඟට සඳහන් කරන්න කැමතියි, ලංකාවේ යෝධ සංවර්ධන ව්‍යාපාරයක් වන මහවැලි සංවර්ධන ව්‍යාපාරය ගැන. එම ව්‍යාපාරය සම්බන්ධයෙන් ගරු මුදල් ඇමති තුමා ඉතාම ලොකු සැලකිල්ලක් දක්වා තිබෙනවා. මෙය අයවැය ලේඛනයෙන් එම ව්‍යාපාරය සඳහා රුපියල් දස ලක්ෂ 750 ක අතිරේක මුදලක් ලබා දී තිබෙනවා. මම කියන්න කැමතියි, එය ඉතාම විශාල දෙයක්. ශත 10 කින්, ශත 05 කින් බඩු මිල අඩු කරනවාට වඩා, යෝධ සංවර්ධන ව්‍යාපාරයකට දස ලක්ෂ 750 ක් දීමෙන් ඉතා විශාල ප්‍රයෝජනයක් ඇති වෙනවා. මෙයින් රට සංවර්ධනය වීම, නිෂ්පාදනය වැඩි වීම, ඒ සමගම රැකියා වැඩිවීම නිසා මේ රටේ ජනතාවට විශාල සහනයක් ඇති වෙන බවට කිසිම සැකයක් නැති බව මේ අවස්ථාවේදී සඳහන් කරන්න ඕනෑ.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, අවසාන වශයෙන් ගරු මුදල් ඇමතිතුමා මේ අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කරමින් රටේ අනාගත සංවර්ධනය සඳහා ගත්තා වූ ශ්‍රේෂ්ඨ පියවර පිළිබඳව එතුමාට අපේ ස්තූතිය පිරිනමමින්, මටත් කතා කරන්න අවස්ථාවක් අහමිබෙන් හෝ ලබා දීම ගැන තමුන් තාන්සේටත් ස්තූති කරමින් මම කතාව අවසන් කරනවා.

එම්. වින්සන්ට් පෙරේරා මහතා
(කීරු. எம். வினசகந் பெரேரா)
(Mr. M. Vincent Perera),
I move,

“That the Debate be now adjourned.”

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සහා සම්මත විය.
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
Question put, and agreed to.

කැවා. හිරේ යන තරමට වැඩ කරලයි, අපි ඉතාම අමාරුවෙන් දුකෙන් මෙතැනට ආවෙ. ඒ නිසා මුදල් තිබුණු පළියට පවුල් බලය තිබුණු පළියට කිසිම කෙනෙකුට පාද්ලිමේන්තුවට පැරවුම් කරන්නට ඉඩ තියන්න අපි කැමති වුණේ නැහැ. අන්න ඒ නිසයි, අපි ඒ අවස්ථාවේදී උපාලි විජේ වර්ධන මහත්මයාට විරුද්ධ වුණේ. කවද හරි තරඟයක් කරල එතුමාට එන්න පුළු වන් නම්—එන්න පුළුවනි—අපට කමක් නැහැ. ඉඩ තියෙනව ලංකාවේ පුද්ගලයකුට මෙතැනට එන්න. ඒ ගැන මා කියන්නේ එපමණයි.

ඒවාගේ මම මහෙළා දකින දේකුත් තියෙනව. උපාලි විජේවර්ධන මහත්මයා ඊයේ පෙරේද පටන් ගත් “අසිලන්ඩ්” පත්‍රයෙන් ගැරු අගමැතිතුමාටත් ගැරු මුදල් ඇමතිතුමාටත් ඉතාම නෝබිනා විධියට පහර ගහනව. මා ඉල්ලා සිටිනවා මේ අවස්ථාවේදී ඒ කැන වැඩේ නවත්වන්නය කියල. අගමැතිතුමාටත් මුදල් ඇමතිතුමාටත් මෙහෙම මඩ ගහන කොට, මුළු ලංකාවේ ආණ්ඩුවටම මුළු මහත් සිංහල ජාතියටම ඒ මඩ ගහන්නේ. ඒවාගේම “චිත්‍ර මිත්‍ර” කියන කලාපයෙහුත් ගැරු මුදල් ඇමතිතුමාට ඉතාම නෝබිනා අන්දමට බැනල තිබුණා.

ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මහතා

(*திரு. ஆர். ஜே. ஜி. து மெல்*)

(Mr. R. J. G. de Mel)

ඒ ගැන මා වචනයක් කියන්නට ඕනෑ. “චිත්‍රමිත්‍ර” කියන ඒ කාටුත් සඟරාවේ ඇදල තිබුණ බල්ලෙක්. ඒ බල්ලට නම දමා තිබුණ රොනිය කියල. මම කියනව ඒ “චිත්‍රමිත්‍ර” පළ කරන උපාලිය වගෙ මම හොර බල්ලෙකුත් නොවෙයි, පර බල්ලෙකුත් නොවෙයි කියල.

වෛද්‍යවෘත්තීය නෙවිල් ප්‍රනාන්දු මහතා
(*திரு. டாக்டர் நெவில் பெர்னாண்டோ*)
(Dr Neville Fernando)

ඒ විධියේ අපහාසාත්මක කතා අපි හෙළා දකිනවා. උපාලි විජේවර්ධන මහත්මයා ගෙන් මා නැවත වරක් ඉල්ලා සිටිනවා, හෙට සිටවත් කරුණාකර මේක නවත් වන්නය කියල. අපි ඔක්කොම සිංහලයෝ. මේ අපේ ආණ්ඩුවේ ඇමතිවරු. ඒවාගේම එයත් ආණ්ඩුවේ සංස්ථාවක—නීත්‍යානුකූල ආයතනයක—උසස් නිලධාරියෙක්. ඒ නිසා මේක අදවත් නවත්වන්නය කියා මා යළිත් ඉල්ලා සිටිනවා.

නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මට කවදා මේ ගැරු සභාවෙන් යන්න වෙයිද කියල දන් නො නැහැ. 25 වැනිදා මට විරුද්ධව චෝදනා විභාග කර බලනවා. තව දවස් කීයක් මට මේ ගැරු සභාවේ කළා කරන්නට පුළුවන් වෙයිද කියල මම දන්නෙ නැහැ. එම නිසා මම අන්තිම වරටත් ගැරු මුදල් ඇමතිතුමාගෙහුත් ඒවාගේම උපාලි විජේවර්ධන මහත්මයාගෙහුත් ඉල්ලා සිටිනවා මේ මඩ ගැහීම නවත්වන්නය කියල.

ඊළඟට මා කල් දී තිබෙන ප්‍රශ්න තුන ඉදිරිපත් කරනවා.

I am asking from the Hon. Minister of Parliamentary Affairs the following questions :

1. Who appointed Mr. Upali Wijewardene as the Director-General of the Greater Colombo Economic Commission?
2. Is he a swindler or a smuggler?
3. Is it a necessary qualification to be a director of the GCEC?
4. If he is a smuggler or swindler, will he be removed?

As regards the hospital at Galle, though it is being constructed for the Department of Health, the executing agency is the Department of Buildings.

னேப்தென் பீஸ்கோபி மெனா

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

In respect of the hospital at Galle also I have asked the estimated cost, the date of commencement of work and the projected date of completion.

ஸமநி பீஸ்கூரீஸ மெனா

(திரு. காமினி ஜயசூரிய)

(Mr. Gamani Jayasuriya)

You could get it from the Department of Buildings. If you want me to oblige, I will try and get it.

னேப்தென் பீஸ்கோபி மெனா

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

I asked a Question, and a half-baked Answer has been given!

ஸமநி பீஸ்கூரீஸ மெனா

(திரு. காமினி ஜயசூரிய)

(Mr. Gamani Jayasuriya)

It is not a half-baked Answer. This is information you have to get from the Department of Buildings.

னேப்தென் பீஸ்கோபி மெனா

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

What is the estimated cost of the hospital at Galle?

ஸமநி பீஸ்கூரீஸ மெனா

(திரு. காமினி ஜயசூரிய)

(Mr. Gamani Jayasuriya)

I do not have the estimate, because that is done by the Department of Buildings.

னேப்தென் பீஸ்கோபி மெனா

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

If the Minister does not know what is happening in his own Ministry, whom am I to ask? I cannot ask the Department of Buildings. The Department of Buildings will say, "That is not our business; you better ask the Ministry of Health!"

ஸமநி பீஸ்கூரீஸ மெனா

(திரு. காமினி ஜயசூரிய)

(Mr. Gamani Jayasuriya)

If you ask them, I am sure they will not say that.

கலாநாயகர் அவர்கள்

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Now, what is your question?

னேப்தென் பீஸ்கோபி மெனா

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

I want to know what is the estimated cost of the hospital at Galle which is being built by the Department of Buildings, given by the Ministry of Health.

கலாநாயகர் அவர்கள்

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Hon. Minister, will you answer now, or do you want time?

ஸமநி பீஸ்கூரீஸ மெனா

(திரு. காமினி ஜயசூரிய)

(Mr. Gamani Jayasuriya)

I will give him the answer.

ශාමිණී දිසානායක මහතා
 (ශ්‍රී ලංකා කාමිනී ක්‍රිශානායක)
 (Mr. Gamini Dissanayake)

ඒ පැනතෙලු හිටියේ. නමුත් මානසික වශයෙන් මේ පැත්තේ. ශාරීරික වශයෙන් ඒ පැත්තේ.

ගරු කථානායකතුමනි, ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා මහතාගේ දේශපාලන ඉතිහාසය ගැන කවුරුත් දන්නවා. මේ රටේ වාමාංශික දේශපාලන ව්‍යාපාරයේ ප්‍රබල නායකයෙක්. වෘත්තීය සමිති නායකයෙක් එංගලන්තේ ලංඩන් විශ්ව විද්‍යාලයේ හේ කවිකාව රියවරයෙක් වෙලා හිටිය ආචාර්ය හැරල්ඩ් ලැස්කිගේ හෙදම ශිෂ්‍යයෙක්. මාක්ස්වාදයේ පිලිගැනීම, මාක්ස්වාදයේ සිද්ධාන්ත අනුව කළ දේශපාලනඥයෙක් මම එතුමාට කිව්වා, “දැන් තමුන් තාත්සේ මුදල් ඇමතිවරයා හැටියට කටයුතු කරනවා. තමුන් තාත්සේට පෙනෙනවා ඇති තමුන් තාත්සේගේ දේශපාලන අදහස් මොනවා වුණත්, ලංකාව වැනි කුඩා රටක ආර්ථික තත්ත්වය ගැන කලීයා කර බලන විට ඕනෑම ආණ්ඩුවකට ගන්න පුළුවන් ක්‍රියා පටිපාටිය පටු මාර්ගයකට සීමා වෙනවා” කියා. මම හිතන්නේ එතුමා ඒකට එකඟ වුණා. එතුමාගේ මනස මොන විධියට ක්‍රියා කළත්, එතුමාගේ ක්‍රියා ඒකට එකඟ වුණා. එම නිසා තමයි, එතුමා නොයෙක් අවස්ථාවලදී කටයුතු කළේ එතුමා තුළ විශ්වාසයක් තැනි පෞද්ගලික අංශය දිරි ගන්වා, ඒ පෞද්ගලික අංශය ලවා ප්‍රාග්ධනය නිපදවීමේ මාර්ග සකස් කරන්න. උදාහරණයක් හැටියට ගත්තොත්, එතුමා තමයි, මැණික් සස්ථව පටන් ගත්තේ. එදා යු. බී. වත්තිආයා මුදල් ඇමතිතුමා ඉදිරිපත් කළ ‘ෆීක්ස්’ ක්‍රමය—විදේශ විනිමය හිමිකම් සහතික ක්‍රමය—විවේචනය කළත්, එතුමාගේ අයවැය ලේඛන මාර්ගවලින් හමු අවස්ථාවකදීම ඒ ‘ෆීක්ස්’ ක්‍රමය වඩ වඩාත් විසුණු කලා, වඩා වඩාත් වෙනත් කලා. ඒක ලංකාවේ ආර්ථික ප්‍රතිපත්තියේ එක අත්තිවාරමක් බවට පත් කලා.

එපමණක් නොවෙයි, අපේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමා කථා කලා, බදු සහන ගැන. ‘Tax Holiday’ ගැන. ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා මුදල් ඇමතිතුමා එදා බදු සහන විශාල වශයෙන් දුන නා. ඒ, පෞද්ගලික අංශය ලවා වැඩි වැඩියෙන් නිෂ්පාදනය කරවා, ධනය නිපදවලා බදු ලබා ගන්න. ඊළඟට එතුමා මුදල් සහවා සිටි කට්ටියට සහනයක් දුන නා. සල්ලි ඔක කොම වමාරන න, එළියට ගෙන එන්න, අපි අය බදු අය කරන්නේ නැහැ කියලා එතුමා කිව්වා. ඒ මුදල්වලින් කොටසක් ආණ්ඩුවට දීලා ඉතුරු කොටස ඒ අයම තබා ගන්න කියලාත් කිව්වා. මම දන්නේ නැහැ, ඒ කලයේ හැටියට කොපමණ බිද්දක් ආණ්ඩුව ලබා ගන්නාද කියා මට මතකයි, ලංකාවේ අස්සක් මල්ලක් නැර තිබූ සල්ලි එළියට ගෙන ආවා. එතුමා කිව්වා—to bring out the blackmoney කියලා. ඒ විධියටයි, එතුමා කටයුතු කළේ. මම හිතන්නේ මුදල් ඇමතිවරයා හැටියට අර පුටුවේ වාඩි වුණාම අර විරුද්ධ පක්ෂය පැත්තේ ඉඳගෙන කරන දේශනා අනුව නොවෙයි, කටයුතු කරන්න පුළුවන් වෙන්නේ. එතකෙට පේනවා—

මෛත්‍රීපාල සේනානායක මහතා (මැද වච්චිය)
 (ශ්‍රී ලංකා මාමත්‍රිපාල සේනානායක—
 மதவாச்சி)

(Mr. Maithripala Senanayake—Meda-wachchiya)
 කොටත් වෙන දෙයක්.

ශාමිණී දිසානායක මහතා
 (ශ්‍රී ලංකා කාමිනී ක්‍රිශානායක)
 (Mr. Gamini Dissanayake)
 කොටත්වෙන දෙයක්ය කියලා මැද වච්චියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කියනවා. ඒ පැත්තේ ඉන්න කොට පේන්නේ එක විධියකට. ඒ පැත්තේ ඉන්න කොට කල්පනා කරන්නේ කෙකිකක් අරගෙන අහසට දමා සල්ලි ඕනෑ තරම් කඩා ගන්න පුළුවන්ය කියලයි, අත්තනලල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා) කල්පනා කරන්නේ එහෙමයි. සල්ලි ගොඩ ගන්න ක්‍රම තිබෙනවාලු. ඒවා දැන්

කියන්නේ නැතිලු. We have our own plans. මට මතකයි එහෙම කිව්වා. එතුමා ඒක අනුමත කරමින් දැන් ඔලුව වනනවා. මා නම් ප්‍රාර්ථනා කරනවා, එතුමාගෙ ඒ ක්‍රමය, ඒ ඓතිහාසික පාර්ලිමේන්තු ආසනයේ හිටපු මන්ත්‍රීතුමියගෙ පරණ ක්‍රමය නොවේය කියා. ඒ කියන්නේ හදට ගිහින් ගෙනෙන ක්‍රමය නොවෙයි කියා. I hope that it is not a plan of hers. I also hope that it is not her five or six-year plan. She also came and admitted that it should be thrown into the dustbin, into the limbo of forgotten things.

ඒ නිසා මා කියන්නට උත්සාහ කළේ ගරු කථානායකතුමනි, අර පැත්තේ සිට මේ පැත්ත බලන ක්‍රමයත් මේ පැත්තේ සිට ප්‍රශ්නවලට මුහුණ පාන ක්‍රමයත් අතර හාත්පසින්ම වෙනස් තත්ත්වයක් තිබෙන බවයි. ඒ අනුව තමයි, ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා මුදල් ඇමතිතුමා කටයුතු කළේ. ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා මානිතුමා දිගටම අයවැය ලේඛන 5 ක් ඉදිරිපත් කළා. එතුමාගේ මූලික මානසික විග්‍රහය අනුව කටයුතු කිරීමේදී එතුමාට තිබුණු ප්‍රශ්න මෙන්ම මේවායි. එතුමාට අමතක වුණා, තමාගේ න්‍යායාත්මක මත ක්‍රියාවට යෙදීමේ දී කිසිසේත් සමාජ සහ ආර්ථික ව්‍යවර්ණය තමා කැමති විධියට නම්මා ගන්නට බැහැ කියන එක. ඊළඟට එතුමා තුළ පෞද්ගලික අංශය ගැන ලොකු විශ්වාසයක් තිබුණත් එතුමාට බැරි වුණා, එතුමාගේ මතසින් එතුමාගේ දේශපාලන හතුරන් සහ පෞද්ගලික අංශය අතර තිබුණු සම්බන්ධකම නැති කර ගන්නට. එතුමා පෞද්ගලික අංශය කිව්වේ ය. එක්. පී. එකට. යු. එන්. පී. කිව්වේ පෞද්ගලික අංශයට. එම නිසා එතුමාට ලොකු අමාරුවක් ඇති වුණා තමාගේ පක්ෂයට සහ තමන්ටම එතුමාගේ “ඩයිලොමා එක” — එතුමාගේ තිබෙන විවිකිච්චාව — නිරවුල් කර දෙන්නට.

ඊළඟට ගරු කථානායකතුමනි, හැම මුදල් ඇමතිවරයෙකුටම එමෙන්ම හැම ආණ්ඩුවකටම තිබෙන ප්‍රශ්නයක් තමයි, මැතිවරණයකට මුහුණ දෙන්නට අපේ

ව්‍යවස්ථාව අනුව තිබෙන නීතිය. එයින් ගැලවෙන්නට බැහැ කාටවත්, මොනවා කළත්. දැන් එංගලන්තයේ අගමැතිනියටත් මුහුණ පාන්නට තිබෙන ලොකු ප්‍රශ්නයක් තමයි ඒක. මොන ආර්ථික ප්‍රතිපත්තියක් ක්‍රියාත්මක කළත් එහි ප්‍රතිඵල ලබන මැතිවරණයට පෙර නෙලන්නට ඕනෑ. ආර්ථික ප්‍රතිපත්තියක් බොහොම හොඳයි, බොහොම ඉහලයි, කියා ජනතාව බඩගින්නේ තබන්න බැහැ. මොකද, බඩගින්නේ සිටින ජනතාවක් ආර්ථික ප්‍රතිපත්තියක් දෙස බලන්න කැමති නැහැ; ලැහැස්ති නැහැ.

මා කියන්නට කැමතියි, අපි අර කෝට්ටේ පාර්ලිමේන්තුව හැදීමේදී නොයෙක් යන්ත්‍රෝපකරණ—බුල් ඩෝසර්, ටු ක්ටර් ආදිය—පාවිච්චි කර ප්‍රදේශය දියුණු කරන විට හුඟක් දූවිලි මතු වෙනවා. ඒ නිසා පාර අයිතේ තිබෙන ගෙවල්වල පුටු, මේස, ජනෙල් රෙදි, පාරේ නවත්වා තිබෙන රථ වාහන, ඇඳුම් පැළඳුම් අදි ඔක්කොටම දූවිලි ගහන්න පටන් ගත්තා. ඒ නිසා මා දැක්කා පෝස්ටර් එකක් ගසා තිබුණා. මා හිතන්නේ එය කර තිබෙන්නේ තරුණයින්. “උතුමාණනි, දූවිල්ලෙන් තොරව ජීවත්වීමේ නිදහස දෙනු මැනවි” කියන එකයි ඒ පෝස්ටරයේ තිබුණේ. ඒ කියන්නේ අපි ඒ සංවර්ධනය කරගෙන ගියත් එතන දූවිලි තැවරී සිටින මනුෂ්‍යයා කල්පනා කරන්නේ දූවිල්ල ගැනයි. මනුෂ්‍ය ස්වරූපය එයයි. දෙවැනි ලෝක යුද්ධය වෙලාවේ එංගලන්තයේ ජන්දයක් විමසුවා නම් හිටිලිට විරුද්ධව කරගෙන ගිය යුද්ධය ක්‍රියාත්මක කළ යුතුද, නැද්ද කියා, මා ඕනෑම ඔට්ටුවක් ගත්තවා, එංගලන්තය යුද්ධයෙන් ඉවත් විය යුතුය කියා ජනතාව ජන්දය දෙන බවට. ජනතාව කල්පනා කරන්නේ තමන්ගේ දරුවන් ගැන; තමන්ගේ ජීවිතයේ අමාරු කම් ගැන; කැම බීම ගැන; නිවස ගැන; දරුවන්ගේ අධ්‍යාපනය ගැන. එය කාටවත් වලක්වන්නට බැහැ. එය කොමියුනිස්ට් ලෝකයේත් එහෙමයි; බටහිර ලෝකයේත් එහෙමයි; අපේ ආසියා අප්‍රිකා රටවලත් එහෙමයි; සත්තුත් එහෙමයි. කුරුල්ලොත් ඉස්සරවෙලා හදන්නේ

[ගාමිණී දිසානායක මහතා]
 කුඩුව. එම නිසා ගරු කථානායකතුමනි,
 මේ ඡන්දයෙන් ඡන්දයට ප්‍රතිඵල පෙන්
 වීමේ අභියෝගය 1948 සිට පත් වූ හැම
 රජයකටම මුහුණ පාන්නට සිදු වූ අභියෝ
 ගයකි.

ගරු කථානායකතුමනි, තමුන් තාන්සේ
 සිටියා, 1965 සිට 1970 දක්වා තිබුණු ඩඩ්ලි
 සෙනානායක මැතිතුමාගේ ආණ්ඩුවේ
 නියෝජ්‍ය ඇමතිවරයෙක් වෙලා. තමුන්
 තාන්සේට අවංකව කියන්න පුළුවන්ද,
 1965 සිට 1970 දක්වා මේ රටේ ආර්ථික
 දියුණුවක් තිබුණේ නැහැ කියා? ආචාර්ය
 එම්. පෙරේරා මුදල් ඇමතිවරයා හැටි
 යට කෝපන්සේගන්වල තිබුණු නොබැඳි
 ජාතීන්ගේ සාකච්ඡාවකට ගෙස් කිව්වා
 එතුමාගේ රටේ 1966 සිට 1970 දක්වා—
 ඒක එයාට පිළිගන්න සිදු වුණා වාර්තා
 වලින්—ලෝකයේ තිබුණු උසස්ම කෘෂි
 කාර්මික විප්ලවය කෙරුණා කියා.

They had to admit that from 1966-1970
 there was the most significant agri-
 cultural revolution called the 'green
 revolution' of Sri Lanka. That was
 the period of office of the late Mr.
 Dudley Senanayake who implement-
 ed the food programme—the agricul-
 tural food programme under the late
 Mr. M. D. Banda.

එහෙම කියල තවදුරටත් කිව්වා, දියුණු
 වීගෙන එන රටවල් අතර එක අවුරුද්දකට
 සියයට 7 ක, සහ සියයට 8 ක පොදු සංවර්
 ධනයක් ඇති වුණු රට ලංකාවය, කියා. ඒ
 සාකච්ඡාවේදී එතුමා එහෙම කිව්වා. ඒක
 මම හැන්සාඩ් වාර්තාගත කර තබනවා,
 ලබන වකවානුවේදී. එහෙම පිළිගන්නත්
 ආණ්ඩුවට මොකද වුණේ? පැරදුණා. මක්
 නිසාද? ඊට වඩා ව්‍යාප්ත, බලාපොරොත්තු
 සහිත 'හදෙත් හාල් දෙනවා' වැනි වින්
 තන ඉදිරිපත් වුණු නිසයි. ආණ්ඩු වෙනස්
 වීමේ අර්බුදයට මුහුණ දීමට හැම ආණ්ඩුව
 කටම සිද්ධ වෙනවා. ඒකත් ආචාර්ය එන්.
 එම්. පෙරේරා වැනි මුදල් ඇමතිවරුන්ට
 මුහුණපාන්න සිදු වුණු අර්බුදයකි. මෙවැනි
 පසුබිමක අපේ අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත්
 කර තිබෙන්නේ. අමාරු කාර්තව්‍යයක්
 in a very difficult situation.

මේ තත්ත්වය කුමක්ද කියා අපි පොදු
 වේ බැලුවොත් අපට මේ තත්ත්වය මේ
 විධිය විග්‍රහ කරන්නට පුළුවනි. රටේ ජන
 ගහනය 1948 දී තිබුණා මෙන් දෙගුණයක්
 වෙලා, අවුරුදු 30 කට පස්සෙ. 1948 ජන
 ගහනය දශ ලක්ෂ 6 සි; අද දශ ලක්ෂ
 14.9 සි. 14.9 million as against 6 million
 in 1948. මේ ජනගහනයෙන් සියයට
 85 ක් පමණ ජීවත් වෙන්නේ නූතන
 ගම්බද පරිසරයක. ඒ කියන්නේ සියයට
 85 ක් පමණ වූ පිරිසර ජනතාව ජීවත්
 වෙන්නේ කෘෂිකර්මයෙන්.

අපේ විදේශ විනිමය ප්‍රධාන වශයෙන්ම
 ලැබෙන්නේ, හැම මන්ත්‍රීවරයකු දත්තා
 පරිදි, ගරු මුදල් ඇමතිතුමාත් ප්‍රකාශ කර
 තිබෙන විධියට, ව විලි කර්මාන්තයෙන්.
 About two-thirds of our foreign ex-
 change comes and will continue to
 come from the plantation economy
 created during the British period, and
 from which we have not yet succeed-
 ed in breaking away.

අවුරුදු 40 ක්, 50 ක් පමණ මේ රටේ
 තිබුණු නිදහස් අධ්‍යාපන ක්‍රමය—
 the free education system—
 නිසා අපේ රටේ ජනතාව, ආර්ථික පිපාස
 යක් තිබුණත්, අද මුළු ආසියාවේම උගත්
 පිරිසක් වන නිසා ඉහළ බලාපොරොත්තු
 ඇති කරගෙන ජීවත් වෙනවා. The social
 vision and expectations are very high.
 ආණ්ඩු සේවයේ, ලිපිකරු සේවයේ, විශ්ව
 විද්‍යාලවල, හැම ක්ෂේත්‍රයකම—අපේ ආර්
 ථික දුර්වලකම රටක් හැටියට අපිව හිර
 කරගෙන හිටියත්—පෞද්ගලිකව හැම
 මනුෂ්‍යයෙකුගේම තිබෙන සමාජ දේශ
 පාලන හා ආර්ථික චින්තනය ඉතාම උසස්.
 Very high social horizon.
 මේ අනුව ගිය ආණ්ඩුව ක්‍රියාත්මක කළ
 ප්‍රතිපත්තිය ගැන කල්පනා කර බලන විට,
 1977 වන විට මේ ඉහළ බලාපොරොත්තු,
 චින්තන 'මට මගේ දම්වැල් කඩාගෙන
 ඉදිරියට යන්න ඕනෑ' කියන කැක්කුම
 කිසිසේත් සංසිදුවා තිබුණේ නැහැ. එහි
 ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් 1977 වන විට ඕනෑම
 පුරවැසියකු හිරහාරයට ගැනීමේ නීත්‍යානු
 කූල බලය ආණ්ඩුව අත්කරගෙන තිබුණා.

පසුගිය ආණ්ඩුව පැවති කාලයේ තිබුණු තත්ත්වය මෙයයි : ප්‍රධානත්‍රී පත්‍ර ආයතන වසා දැමීම; ප්‍රධානත්‍රී පළ කිරීම තහනම් කිරීම; දේශපාලන පක්ෂ තහනම් කිරීම, ආහාර හිඟය මන්ද පෝෂණය; ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට පෙත්සමක් ඉදිරිපත් කිරීමේ අයිතියවත් නොදී, චෝදනා ඉදිරිපත් නොකර අසීමිත කලයක් තරුණන් හිර භාරයේ තබා ගැනීම; අවුරුද්දෙන් මාස 9 ක් විශ්ව විද්‍යාල වසා දැමීම; විද්‍යෝදය හා විද්‍යාලංකාර විශ්ව විද්‍යාල වසා දැමීම විශ්ව විද්‍යාල තුළ අත් බෝම්බ ගුවි කෙළි; ගිනි පුපුරු; සැණකෙළි; අධ්‍යාපන ආයතන වසා දැමීම, උසස් අධ්‍යාපන යන් ලබා ගැනීමට දක්ෂකම් තිබෙන පරම්පරාවේ ඒ අයිතිය ක්‍රියා විරහිත කිරීම, මේ කරුණු නිසා ලේ වැගිරීම්—

කථානායකතුමා

(*சபாநாயகர் அவர்கள்*)

(Mr. Speaker)

Order, please! The hon. Member for Kotmale, you are not allowed to read newspapers in the House.

ආනන්ද දසනායක මහතා (කොත්මලේ)

(*திரு. ஆனந்த தஸநாயக்க—கொத்தமலை*)

(Mr. Ananda Dassanayake--Kotmale)

I am preparing for my speech, Sir.

කථානායකතුමා

(*சபாநாயகர் அவர்கள்*)

(Mr. Speaker)

But, according to Standing Orders you are not allowed to read newspapers in the Chamber.

ආනන්ද දසනායක මහතා

(*திரு. ஆனந்த தஸநாயக்க*)

(Mr. Ananda Dassanayake)

All right, Sir.

ශාමිණී දිසානායක මහතා

(*திரு. காமினி திஸாநாயக்க*)

(Mr. Gamini Dissanayake)

මේ වගේ පසුබිමක් තමයි; විප්ලවකාරී කටයුතු වලට, ඒ ලේ වැගිරීම් වලට, අන්ත චාදී ක්‍රියාවලට වේදිකාව හැදුවේ. පසුගිය

ආණ්ඩුව යටතේ ගෙවුණු හත් අවුරුද්ද තුළ තිබුණේ, එවැනි තත්ත්වයකයි. ඒවාට ලොකු කට්ටියක් සම්බන්ධ වුණා. නමුත් සම්බන්ධ වුණු ලොකු කට්ටිය බේරුණා, හාල ම. ස්සෝ අහු වුණා. අන්ත ඒ සිද්ධාන්තය උඩයි, හිර භාරයට ගත් අර පිරිස නිදහස් කරන්න අපේ ගරු ජනාධිපතිතුමා තීරණය කළේ. දැන් ඒ කට්ටියත්, කලවානේ මන්ත්‍රීතුමාගේ (සරත් මුත්තෙට්ටුවෙගම මහතා) පක්ෂයත් අතර තරගයක් තිබෙනවා, කාටද උරුමය අයිති විය යුත්තේ කියා.

සරත් මුත්තෙට්ටුවෙගම මහතා (කලවාන)

(*திரு. சரத் முத்தெட்டுவெகம—கலவான*)

(Mr. Sarath Muttetuwegama—Kalamana)

අපේ තරගය මොකක්ද, තවුන් තාත් සේලාගේ තරගයත් සමග සංසන්දනය කරන කොට?

ශාමිණී දිසානායක මහතා

(*திரு. காமினி திஸாநாயக்க*)

(Mr. Gamini Dissanayake)

තරගය, හැම පැත්තේම තිබෙනවා. ඒ නිසා තමයි, අද තිබෙන්නේ තරගකාරී ආර්ථිකයක්—Free enterprise system කියා අපි කියන්නේ.

මෙවැනි පසුබිමක තමයි, මේ අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කර තිබෙන්නේ. මේ පසුබිම මත තමයි, මහජනයා අප බලයට පත් කළේත්. අප බලයට පත් කළේ පාලනය කරන්න නොවෙයි, සේවය කරන්නයි. විරුද්ද පාර්ශ්වයේ උදවිය ආණ්ඩු බලයේ ඉන්න කාලයේ නම් කීවේ, තමන් පත් කළේ පාලනය කරන්න කියායි. නමුත් අපි නම් කියන්නේ, අප පත් කළේ සේවය කරන්න කියායි. සේවය කරන්න බැරි නම් අයිත් වෙනවා. එයයි, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සිද්ධාන්තය. ඒ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සිද්ධාන්තය අනුව බලයට පත් වුණ ආණ්ඩුව හාර ගන්න ඕනෑ, තමන්ට ලැබුණු උරුමයනුත්. කලින් ආණ්ඩුව මුදල් ණයට ගෙන තිබුණා නම් එය

[ගාමිණී දිසානායක මහතා]
 ගෙවන්නා බිනා. එය පෞද්ගලික ප්‍රශ්න
 යක් නොවෙයි. කලින් ආණ්ඩුව ආයතන
 යක් ඇති කලා නම් එය ද්‍රව්‍යවත්ත බිනා.
 එය පෞද්ගලික ප්‍රශ්නයක් නොවෙයි.
 කලින් ආණ්ඩුව ආයතනයක් ඇති කලා
 නම් එය ද්‍රව්‍යවත්ත බිනා. කලින් ආණ්ඩුව
 කලින් ආණ්ඩුව යම් නීතියක් නීති
 පෙතට ඇතුළු කලා නම් එක්කෝ ඒ
 නීතිය ක්‍රියාත්මක කරන්න බිනා, එහෙම
 නැත්නම් එය නීති පොතෙන් ඉවත්
 කරන්න බිනා. මේ ආණ්ඩුවටත් සිදු
 වුණා, ඒ විධියට කළ යුගයක උරුමක්කාර
 යන් වෙන්න. 1977 දී හිරෙන් නිදහස්
 කළ සංඛ්‍යාව 20,000 ක් පමණ වෙනවා.

ආනන්ද දසනායක මහතා
 (ති.රු. ඉනන්ත ත්‍යනායක)
 (Mr. Ananda Dassanayake)
 විරුද්ධ පාර්ලිමේන්තු නායකතුමාට
 විරුද්ධව යෝජනාවක් සම්මත වුණා. එය
 තවම ක්‍රියාත්මක වුණේ නැහැ.

ගාමිණී දිසානායක මහතා
 (ති.රු. කාමිණී ත්‍යනායක)
 (Mr. Gamini Dissanayake)
 ඒක ප්‍රයිවේට් මේම්බර්ස් මෝෂන්—
 Private Member's Motion—එකක්.
 ඒක ප්‍රයිවේට්ලි—Privately—ක්‍රියාත්මක
 කරනවා. හැබැයි, කොත්මලේ මන්ත්‍රීතුමා
 සම්බන්ධයෙන් යෝජනාවක් සම්මත
 වුණොත් නම් අතුරුම ක්‍රියාත්මක කර
 නවා.

ආනන්ද දසනායක මහතා
 (ති.රු. ඉනන්ත ත්‍යනායක)
 (Mr. Ananda Dassanayake)
 ඇමතිතුමා එහෙම කිව්වත් සමහර නීති
 ක්‍රියාත්මක වන්නේ නැහැ.

කොත්මලේ මන්ත්‍රීතුමා ශ්‍රී ලංකා නිද
 හරියටම කියන්න මම දන්නේ නැහැ.
 හස් පක්ෂයේ කොයි කණ්ඩායමේදැයි

ගාමිණී දිසානායක මහතා
 (ති.රු. කාමිණී ත්‍යනායක)
 (Mr. Gamini Dissanayake)

ආනන්ද දසනායක මහතා
 (ති.රු. ඉනන්ත ත්‍යනායක)
 (Mr. Ananda Dassanayake)
 අපිට පැත්තක් නැහැ.

ඇත්ත, සමහර නීති ක්‍රියාත්මක වත්
 නේ නැහැ. උදාහරණයක් වශයෙන් ගත්
 තොත්, 'රේල්වේ ලයින්' එකේ යැම
 තහනම් කියා නීතියක් තිබෙනවා. නමුත්
 කොත්මලේ මන්ත්‍රීතුමා (ආනන්ද දස
 නායක මහතා) වුණත් 'රේල්වේ ලයින්'
 එකේ යනවා. ඉතින් මොනවා කරන්නද?

ගාමිණී දිසානායක මහතා
 (ති.රු. කාමිණී ත්‍යනායක)
 (Mr. Gamini Dissanayake)

අපි කියන්නේ මේකයි: ඔහු මුල්
 පුවුවේ වාඩි වී සිටින්නේ ශ්‍රේෂ්ඨ නායක
 යෙක්. තමුත්තන් සෙගෙ පැත්තේ
 තායිකාව පාර්ලිමේන්තුවට රිංගා ගත්තේ
 1960 දීයි. මෙතුමා 1948 ඉදලම පාර්ලි
 මේන්තුවේ ඉන්නවා. එම නිසා, කල්පනා
 කර-කර ඉන්න බිනා නැහැ. යන්න
 එතුමාගෙ පැත්තට. ඒක තමයි, නියම
 පක්ෂය.

ආනන්ද දසනායක මහතා
 (ති.රු. ඉනන්ත ත්‍යනායක)
 (Mr. Ananda Dassanayake)

ආනන්ද දසනායක මහතා
 (ති.රු. ඉනන්ත ත්‍යනායක)
 (Mr. Ananda Dassanayake)
 ඔය හදන්නෙ අවුලවන්නයි.

ගාමිණී දිසානායක මහතා
 (ති.රු. කාමිණී ත්‍යනායක)
 (Mr. Gamini Dissanayake)
 මොකක්ද, ඒ නීතිය?

ශාමිණී දිසානායක මහතා

(තිரு. කාමිනී ත්‍රිලාභායාචාර්ය)

(Mr. Gamini Dissanayake)

අවුලවත්ත වුවමනා නැහැ. අපි කියන්නේ ඇත්ත නේ : නීතියෙන් ඉවත් කළ කෙනෙක් පක්ෂයෙන් ඉවත් කරන්න තමන් තාත්සේලාට බැරි නම්, එය තමන් තාත්සේලාගේම ප්‍රශ්නයක්.

ආනන්ද දසනායක මහතා

(තිரு. ආනන්ද ත්‍රිලාභායාචාර්ය)

(Mr. Ananda Dassanayake)

දැන් හින්දර නිමිගෙන එන්නේ. හව වික දවසකින් නිමෙනවා.

ශාමිණී දිසානායක මහතා

(තිரு. කාමිනී ත්‍රිලාභායාචාර්ය)

(Mr. Gamini Dissanayake)

හින්දර නිමෙනේනේ එතුමාට සම්පූර්ණයෙන්ම නායකත්වය භාර දුන්නාට පස්සේ පමණයි.

ගරු කථනායකතුමනි, එමනිසා මේ ප්‍රශ්නවලින් ගැලවෙන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ. ඒවාට මුහුණ දෙන්න ඕනෑ. එමනිසා තමයි මේ අයවැය විවාදයේදී කතා කළ එක ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක් “බහු මන්ත්‍රී ආසන තැත්නම් ඔහුන ඉන්නේ පස් දෙනයි” කියා කිව්වේ. තමන්ත්තේ සේගේ බේරුවල ආසනයෙන් එක් කෙනෙක් ආවා. හාරිස් පත්තුවෙන් එක් කෙනෙක් ආවා. මද කොළඹින් එක් කෙනෙක් ආවා. ඉතුරු වෙන්නේ පස් දෙනයි. ඒ ජනතාව ගත් තීරණය. ඒ පුද්ගලික විරුද්ධකම් නිසාය කියා මම හිතන්නේ නැහැ. ඒක ප්‍රතිපත්ති අනුකූල පරාජයක්.

ඉලංගරත්න මහත්මයා දැන් අර එක පක්ෂයක උප සභාපති හැටියට පත් වුණාට පසුව දැන් අනුර බණ්ඩාරනායක මහත්මයා කියනවා, ඉලංගරත්න මහත්මයාගේ වෙළඳ ප්‍රතිපත්ති සම්පූර්ණයෙන්ම අසාර්ථක වුණාය, ඒ නිසා තමයි, පක්ෂය පරාජයට පත් වුණේ කියා. ඒ ප්‍රතිපත්ති අනුකූල තත්ත්වයක්. හම තැනම පෝලිම්, බඩුමුට්ටුවල හිඟකම, පාරි

හෝගික ප්‍රශ්න ආදිය තිබුණා. ඉතින් අපි මෙය පිළිගන්නේ ප්‍රතිපත්ති අනුකූල ජයක් හෝ පරාජයක් හැටියට.

මෙවැනි ව්‍යවර්ණයක හිඳගෙන අපි කිව්වා, අපි කිසිම න්‍යායක වහලුන් නොවෙයි, අපි න්‍යාය බර්මයක් අනුගමනය කරන්නේ නැහැ, අපි මේ ලංකාවේම මවා ගත් බණ්ඩාරනායක වැනි රුකක පස්සේ යන්නෙන් නැහැ, අපි කල්පනා කරනවා, මේ රටේ මතු පරම්පරාවක් එක ප්‍රතිරූපයකට—(බාධා කිරීමක්)

ආනන්ද දසනායක මහතා

(තිரு. ආනන්ද ත්‍රිලාභායාචාර්ය)

(Mr. Ananda Dassanayake)

බණ්ඩාරනායක මහත්මයාත් රුකක යක් හැටියට සලකනවාද?

ශාමිණී දිසානායක මහතා

(තිரு. කාමිනී ත්‍රිලාභායාචාර්ය)

(Mr. Gamini Dissanayake)

අර ගහගෙන තිබෙන්නේ ගෝල්ෆ්පේස් එකේ. ඒක රුකකයක් තමයි.

ආනන්ද දසනායක මහතා

(තිரு. ආනන්ද ත්‍රිලාභායාචාර්ය)

(Mr. Ananda Dassanayake)

ඒකට නොවෙයි, අපි ගරු කරන්නේ එයාගේ ප්‍රතිපත්තිවලට.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

පත්තර බලනවිට කිසිම කලබලයක් තිබුණේ නැහැ. දැන් පටන් ගන්නා වගෙයි.

ශාමිණී දිසානායක මහතා

(තිரு. කාමිනී ත්‍රිලාභායාචාර්ය)

(Mr. Gamini Dissanayake)

ගරු කථානායකතුමනි, අපි එතුමාට ඒකට ඉඩ දුන්නාට කමක් නැහැ. මොකද? එතුමා පත්තරය කියවනවා නොවෙයි, පත්තරය බලනවා. කියවීමක් බැලීමත් අතර වෙනසක් තිබෙනවා.

[ගාමිණී දිසානායක මහතා]

එතකොට, මේ පසුබිමට න්‍යායකින් තොරව අමේරිකන් පලාන්, රසියන් පලාන්, පසුබිම ඉයර් පලාන්, සිකස් ඉයර් පලාන් හදන්නේ නැතිව අපි මේ රටේ ආර්ථික, සමාජ, දේශපාලන තත්ත්වයට ගැලපෙන ක්‍රමයක් සකස් කර ගන්න විය යුතුය අපි කිව්වා. ඒ අනුව අපි දැක්ක අවුල, ආර්ථික අවුල නිරවුල් කිරීමේ, වැටී සිටින ප්‍රජාතායෙන් ගොඩ එමේ මාර්ග සකස් කර ගන්න අපි උත්සාහ කළා. මම කල්පනා කරනවා, මේ අවුරුදු හතර මේ අයවය ලේඛනයේ පසුබිම හැටියට සලකන්නට පුළුවන්, අවුරුදු හතරක්. සමහර උදවිය කියනවා වගේ කිරියෙන් පැණියෙන් උතුරන රටක් හදනවාය කියා මම කියන්නේ නැහැ. මම හිතන්නේ නැහැ, අග්නිදිග ආසියාවේ හෝ අප්‍රිකාවේ කිසිම ආණ්ඩුවකට එවැනි සමාජයක් හදන්න පුළුවන්ය කියා, විජ්ජාවකින්. අපි කරපු ව්‍යායාමයෙන්, උත්සාහයෙන් සැහෙන දියුණුවක් අපි මේ රටේ අති කර තිබෙනවා. ඒක දන්නවාද?

We have done a reasonably good job according to me

මම කැමතියි අපේ ගරු අධිකරණ ඇමතිතුමා ඒ තත්ත්වය විස්තර කිරීම සඳහා කියු වාක්‍යයක් සඳහන් කරන්න. “මේක දිව්‍ය ලෝකයක් නොව, ඒ සමගම අපායකුත් නොව” යනුවෙන් එතුමා කිව්වා.

I would like to say that what we have in this country today is certainly not a heaven, but it is not a hell either. Our approach—to the situation, Sir, would summarise the prevailing situation in our country today.

නමුත් මේක දිව්‍ය ලෝකයක් කියා කල්පනා කරනවාද? අපායක් කියා කල්පනා කරනවාද? අපි බලන්න ඕනෑ ආසියාවේ හා අප්‍රිකාවේ අනිත් සමාජවල තිබෙන තත්ත්වය.

We must have a good comparison with what is happening in the rest of Asia and Africa. We cannot compare ourselves with Japan or America, or

for that matter with the Soviet Union or any one of those developed countries in the Communist bloc or the Western bloc. Our yardstick must be those countries like us, who are struggling to develop, who are struggling to match development with the resources that we have and to meet the real challenges of hunger and poverty.

ඒ අනුව බලන විට බටහිර ලෝකයේ රටවලටත් ප්‍රශ්න තිබෙනවා. අපි ගනිමු එංගලන්තය. ඒ රටේ මහ රැජින ශ්‍රී ලංකාවට ආවා. එංගලන්තයේ ලක්ෂ 30 ක් රක්ෂාවල නැතුව ජීවත් වෙනවා— 3 million registered unemployed in England.

එහෙ ආර්ථික ප්‍රතිපත්ති නිසා සැහෙන සමාජ විපය්‍යාසයක් ඒ රටේ දකින්න තිබෙනවා. අපට කියන්න පුළුවන් දෙවන ලෝක යුද්ධයෙන් පස්සේ මෙවැනි සමාජ දේශපාලන සහ ප්‍රතිපත්‍යානුකූල සිටින අති වුණ යුගයක් මීට පෙර එංගලන්තයේ තිබුණේ නෑ කියා. We can say, Sir, that there has never been a contentious era in British politics as we witness today.

එංගලන්තය නමයි ඉර නොබසින අධිරාජ්‍යය. එතකොට ඒ රටෙන් විශාල ප්‍රශ්න තිබෙනවා. බටහිර ජර්මනිය ඉතා මත් දියුණු කාර්මික රටක්. ලොරි හදනවා, බස් හදනවා, දියුණුව යකඩ කර්මාන්තයක් තිබෙනවා. දෙවැනි ලෝක යුද්ධයේදී මුළු ලෝකයම හොල්ලන කාර්මික ශක්තියක් තිබුණා—troops, arms and ammunition manufacturers. නමුත් ඩොලර් කෝටි 100 ක් සවුදි අරාබියෙන් ණයට ගන්න.

Ten billion dollars to balance the budget. Just like our Hon. Minister of Finance, the German Minister for Economic Affairs is having a tremendous problem. 10 billion US dollars have been given by Saudi Arabia to bridge the gap—not for development but to bridge the gap in the budget.

ඒ වගේම ඉන්දියාව. ගරු මැදවව්වියේ මන්ත්‍රීතුමා මෙමුනිපාල සේනානායක මහතා කියවන්න ඇති පත්‍රයේ. The biggest IMF stand-by credit has been given to India, 5.3 billion US dollars. It is the biggest ever stand-by credit facility given by the IMF to India.

ඉන්දියාව මොකද කෙළේ? කවුරුත් විවේචනය කරනවාද? විරුද්ධ පක්ෂය විවේචනය කරනවා ඉන්දියාවේ ආර්ථික ප්‍රතිපත්තිය සම්පූර්ණයෙන්ම වෙනස් කළාය කියා මේ මුදල ලබාගැනීමට. I think a motion is coming in the Lok Sabha.

සරත් මුත්තේටුවෙගම මහතා
(ති.ප්‍ර. சரத் முத்தேட்டுவெகம)
(Mr. Sarath Muttetuwegama)
Today.

ගාමිණී දිසානායක මහතා
(ති.ප්‍ර. காமினி திஸாநாயக்க)
(Mr. Gamini Dissanayake)
Today.

විවේචනයක්. කවුරුවත් කියනවාද, ඉන්දිරා ගාන්ධි අග්‍රාමාත්‍යතුමිය තමාගේ රට පාවා දුන්නාය කියා. ඒක හාරගන්න පුළුවන් තර්කයක්ද? එතුමිය එහෙම කැරලිද? එතුමිය තීරණය කර තිබෙන්නේ මේ විශාල මුදල ලබාගැනීමටයි, ඉන්දියාවේ ආර්ථිකය දියුණු කරන්න ඒ මුදල වුවමනා නිසා.

ඒලඟට ජපානයේ ආර්ථික ප්‍රශ්න තිබෙනවා. ඉම විග්‍රහ කරන්න වුවමනාවක් නැහැ. නමුත් අද තිබෙන ආර්ථිකයන් අතුරෙන් ඒ ප්‍රශ්නවලින් සැහෙන නිදහස් ආර්ථිකයක් ජපානයේ තිබෙනවා. නමුත් ජපානයට තිබෙන ලොකුම ප්‍රශ්නය ඉතාමත් අධික මිලට තෙල් ගැනීමයි. නමුත් ඒරට ලබා ඇති කාර්මික දියුණුව නිසා තමන් නිෂ්පාදනය කරන බඩුවලට තෙල් මිල එකතු කරන්න ජපානයට පුළුවන්. එතකොට අපේ කලවානේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (සරත් මුත්තේටුවෙගම මහතා) නිතරම ලෝක ජන මාධ්‍යයට ප්‍රකාශ කරනවා.

බැලුවම අද ඒ රටේ ආහාර හිඟයක් තිබෙනවා. ආහාර ප්‍රශ්න තිබෙනවා. පෝලන්තයේ සමාජය දෙදරල අද කොමියුනිස්ට් අ.ද.ඩුව නිදහස් වෑන්තිය සමිතින් සමග ලොකු සවිඳණ ඇති වී තිබෙනවා. විශාල ප්‍රශ්නයක්. ඒ වගේම රුමේනියාව විශාල ආර්ථික ප්‍රශ්නවලින් හෙල්ලෙනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, ඔහුම රටක් ගත්තෙන් එතැන ආර්ථික ප්‍රශ්න තිබෙනවා. මේවායින් නිදහස් වී අපට සිටින්නටද පුළුවන්ය කියා විරුද්ධ පක්ෂයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් හෝ අපි කවුරුත් හෝ බලපොරොත්තු වෙනවාද? දියුණු රටවලට හෙමිබිරිස්සාව හැදෙන විට අපට නිවීමෝනියාව හැදෙනවා. මොකද සම්බන්ධකම? බණ්ඩාරනායක මහත්මිය අග්‍රාමාත්‍යතුමියට සිටි කාලයේදී අපට නිකම් සල්ලි වගයක් මම දන්නේ නැහැ, ගණන කියද කියා. මැදවව්වියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට (මෙමුනිපාල සේනානායක මහතාට) මතක ඇති, මට අමතකයි—ලැබුණා. To balance internal budget. දස ලක්ෂ 100 ක් ලැබුණා. 100 million. අද චීනයට ඒක කරන්න බැහැ. අද චීනය ලෝක බැංකුවට, ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදලට බ.දී සිටිනවා. අද චීනය ආර්ථිකය විවෘත කිරීමට ප්‍රතිපත්තියක් අනුගමනය කරනවා. චීනයට ඇවිත් සල්ලි තැන්පත් කරන්න කියා විදේශීය කොමි පැනිවලට කියනවා. කර්මාන්ත දියුණු කරන්න කියනවා, කෘෂිකර්මය දියුණු කරන්න කියනවා. නොයෙකුත් විධියේ දිරිගැන්වීම් දෙනවා, ස්ථාවර භාවය දෙනවා. We want your money. We want your capital. We want your technology. ඒ නිසා, මේ වාගේ තත්ත්වය කින් අපේ ආර්ථිකය නිදහස් කර ගන්නට නම් අර පැරණි ආර්ථික සිද්ධාන්ත අනුව නොව, ලෝකය ගමන් කරන මාර්ගයේ අපි යන්නට ඕනෑ. අපට එයින් තොර අනාගතයක් නැහැ.

අවුරුදු 15 කට පෙර අපි එක වූකේටර් යන්ත්‍රයක් ලංකාවට ගෙන්නුවේ තේ රාත්තල් දාහක් පිට කැරලා. අද එම යන්ත්‍රයම ගෙන්වන්න තේ රාත්තල් 20 දාහක් පිට කැරලා. We are living with not only our inflation but we are

[ගාමිණී දිසානායක මහතා]

lock, stock and tractor, the inflation of the West or from wherever we buy. It is so whether we buy from Bulgaria or Poland. ඉතින් ගරු කථානායකතුමනි, මෙවැනි තත්ත්වයක් තිබෙන විට අපි මේකට මුහුණ පාන්න ඕනෑ යම් කිසි ක්‍රමයකින්. ප්‍රතිපත්ති විවේචනය කරන්න පුළුවන්. ප්‍රතිපත්ති ගැන සාකච්ඡා කරන්න පුළුවන්. ප්‍රතිපත්ති ගැන අදහස් ප්‍රකාශ කරන්න පුළුවන්. අරක හොඳයි, මේක හොඳයි කියන්න පුළුවන්. නමුත් සාකච්ඡා ඉවර වුණොයින් පස්සේ අපි තීරණයක් ගන්නවා. ඒ තීරණය, සාකච්ඡා කළ ඔක්කෝම අදහස් අනුව ගන්න බැහැ. එසේත් එකක් තෝරා ගන්න ඕනෑ. ඒ තීරණය කුමක්ද? අපි ආණ්ඩුවක් හැටියට තීරණ ගන්නවා. වෙනත් තීරණ වෙනත් අදහස් නැත කියා අපි කියන්නේ නැහැ. නමුත් අපි ගන්න තීරණය, අප රටේ ඉතිහාසය, සංස්කෘතිය, අපේ ජාතියේ තිබෙන දක්ෂකම් හා දුර්වලකම්, අප රටේ සම්පත් අනුව ගන්න ඕනෑ.

අපි විදේශාධාර ගන්නේ නැත්නම් ඇති වන තත්ත්වය මම තව විකකින් කියන්නම්. ත්‍රිකුණාමලයේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් (ආර්. සම්පත්දත් මහතා) නල්ලුර්ගි ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් (එම්. සිවසිතාපිපරම් මහතා) අපි විදේශාධාර ගැනීම හොඳ නැහැයි කීව්වා. නමුත් අපට එක සංවර්ධන යෝජනා ක්‍රමයක්වත් ක්‍රියාත්මක කරන්නට බැරි වෙනවා විදේශාධාර නැත්නම්.

There is not a single development project we can undertake today without foreign assistance, from wherever it comes. That is why India has also taken 5.8 billion US dollars. That is the situation of the world today.

ජාතියක් හැටියට අපට පුරුදු කර තිබෙන්නේ සටන් පායවලින් කල්පනා කරන්නයි. ඒවා අලංකාරයි, ශබ්දයි, බොහෝම මිහිරියි. ගිය ආණ්ඩුව කාලයේ මේවා හොඳ ලක්ෂණව හදා තිබුණා. 'සිරිමා සෝඡලිස්මි' කිව්වා, 'බණ්ඩාරනායක සෝඡලිස්මි' කිව්වා, 'හසුමේන් සෝඡලිස්මි' කිව්වා, දැන් 'මෙත්‍රිපාල සෝඡලිස්මි' කියනවා ඇති. තොයෙක් විධියේ නම් කිව්වා. නමුත් තීරණ ගන්න ඕනෑ ප්‍රති

පත්ති අනුවයි. The context of your Policies is an entirely different Question. මේ ප්‍රතිපත්ති අවුරුදු ගණනක් තිස්සේ ක්‍රියාත්මක කළා. සිදු වුණේ ඉස්සරහට යන්නේ නැති සමාජයක් ඇති විමයි. ජනගහනය වැඩි වෙනවා. ආර්ථික සංවර්ධනය ඊට සමාන නැහැ. එතකොට පිටරටින් බඩු ගෙන්වීම විදේශ විනිමයේ තිබෙන විෂමතාවයන් අනුව කරනවා. එම නිසා කර්මාන්තශාලා සියයට සියයක් නිෂ්පාදනය කරන්නේ නැහැ. මොකද? අමු ද්‍රව්‍ය ගෙන්වා ගන්න බැරි නිසා. සමහර කර්මාන්තශාලා, සියයට 20ක නිෂ්පාදිත්වයක් දරන්නේ. සමහර ඒවා සියයට 30 ක නිෂ්පාදනයක් දෙනවා. සමහර ඒවා සියයට 50 යි. කිසිම කමාන්ත ශාලාවක් පුළුවන් මට්ටමට නිෂ්පාදනය කරන්නේ නැහැ. සමහර කර්මාන්තශාලා වලට පුළුවන්, නිෂ්පාදනය කරන ප්‍රමාණය වගේ දෙගුණයක් නිෂ්පාදනය කරන්න. They can double production. මේ අවුරුදු හත තුළ, ගරු බණ්ඩාරනායක මැතිණිය අග්‍රාමාත්‍ය ධුරය දැරූ අවුරුදු හත තුළ, හැම කර්මාන්ත ශාලාවක්ම සියයට 20 ක්, සියයට 30 ක්, සියයට 40 ක්, සියයට 50 ක් තමයි, නිෂ්පාදනය කළේ. අමු ද්‍රව්‍ය ගෙන්වා ගන්න සල්ලි නැති නිසා ඉතිරි හරිය නිෂ්පාදනය කළේ නැහැ.

අතික් කාරණය, විදේශ විනිමය සම්බන්ධයෙන් උසාවි දමාගෙන තිබුණා. ඒවා ක්‍රිමිනල් වැරදි හැටියට පත් කළා. බෙල්ලෙන් අල්ලා ගෙන හිරේ දමල වහල තියනවා; යවනවා හිරේට. එක නීතියක් හදනවා, විදේශ විනිමය වංචා කැනි කරන්න. ඒ හදපු නීතිය කඩන නිසා තවත් නීති 10ක්ම ගෙනෙනවා, ඒ වැරදි මර්ධනය කරන්න. The creation of laws to prevent one offence leads to the passing of 10 more laws to prevent the new crimes perpetrated as a result of the original laws. මේ විධියට තමයි, රට පාලනය වුණේ.

මෙන්න මේ වගේ තත්ත්වයක් උඩ— අපේ කලවාන මන්ත්‍රීතුමා දන්නවා ඇති—සුගෝස්ලාවියාවේ හිටපු නියෝජ්‍ය අග්‍රා මාත්‍යවරයෙක් වන මිලොවන් ඩිජ්ලාස්

නමැත්තා බොහෝම වටිනා පොතක් ලිව්වා, ඒ කාලේ. ඒ පොතට කියනව “new class” කියල. අලුත් පංතිය; අලුත් රදල වාදය. එහි මූල්‍ය සාධක මොන වාද? ඒ ගොල්ලන් කිසිම වගකීමක් දරන්නෙ නැහැ. පරණ රටලවාදයට වඩා දහ ගුණයක්, සිය ගුණයක් නපුරුයි. පරණ රදලවාදයට වාදයට වඩා සිය ගුණයක් වත්කම් තිබෙනවා. ඒ අය සංස්ථා පාලනය කරනවා. දෙපාර්තමේන්තු පාලනය කරනවා. කෝටි ගණන් හම්බ කරනවා. එසේ හම්බ කර අලුත් සමාජ පංතියක් ඒ මාර්ගයෙන් හදනවා. ඒකට තමයි කියන්නේ, “new class” කියල; “new society” කියල. එසේ කර, අර නැති කරන්න උත්සාහ කළ සමාජ ක්‍රමයට වඩා හාත්පසින්ම ජරා, නපුරු ක්‍රමයක් ඇති කරනවා. ඔන්න ඔය ගොල්ලන් තමයි—තමුත් නාන්සේලාගේ මන්ත්‍රී වරු නොවෙයි—පසුගිය ආණ්ඩුව කාල දැමීමේ; නැති කළේ. ඒ “new class” එක ඒ නිසා ආණ්ඩුව කටයුතු කරන විට මෙන්න මේ අයගෙන් බේරෙන්න ඕනෑ; නිදහස් වෙන්න ඕනෑ. මේ අය තමයි, අහිංසක මන්ත්‍රීවරුන්ට නොයෙකුත් පහසුකම් දෙන්න උත්සාහ කරන්නේ. ලැජ්ජාවක් නැහැ; බියක් නැහැ. සල්ලි හම්බ කරන්න ඕනෑම දෙයක් දෙනවා. තමුත් අපි ආඛම්බරයෙන් කියන්න ඕනෑ, අපේ ආණ්ඩුව මීට පෙර කිසිම ආණ්ඩුවකට කරන්න බැරි වුණ දෙයක් කර තිබෙනවා. අපේ නීති පද්ධතිය නිසා අපේ මන්ත්‍රී වරුන් හුඟක් දුරට එයට ගොදුරු වීම වළක්වා තිබෙනවා. මා හිතන විධියට තමුත් නාන්සේලාගේ ආණ්ඩුවක් පිහිටෙව්වත්, කවුරු කළත්, ඒ කරන්න ඕනෑ දෙයක්. නැත්නම් කොළඹින් බේරෙන එක ලේසි නැහැ. හාරිස් පත්තුවේ දෙවැනි මන්ත්‍රීතුමා (ආර්. පී. විජේසිරි මහතා) හිතන වෙනවා. ඒ මන්ත්‍රීතුමා දන්නවා, මේ සමාජයේ වෙන දේවල්.

මොත්‍රීපාල සේනානායක මහතා
 (ති.රු. මාමත්‍රීපාල සේනානායක)
 (Mr. Maithripala Senanayake)
 ඒවා තවත් වෙනවාය කියන එකයි අපට කියන්න තිබෙන්නේ.

ගාමිණී දිසානායක මහතා
 (ති.රු. කාමිණී ත්‍රිලාභානායක)
 (Mr. Gamini Dissanayake)
 වෙනවා ඇති. තමුත් අපි හුඟක් දුරට අඩු කරල තිබෙනවා. සම්පූර්ණයෙන් නැති කරන්න බැහැ.

මොත්‍රීපාල සේනානායක මහතා
 (ති.රු. මාමත්‍රීපාල සේනානායක)
 (Mr. Maithripala Senanayake)
 ඒක ඇත්ත.

ගාමිණී දිසානායක මහතා
 (ති.රු. කාමිණී ත්‍රිලාභානායක)
 (Mr. Gamini Dissanayake)
 ටිකක් ඇති. තමුත් තමුත් නාන්සේලාගේ කාලයේදී එළිපිටමත් කළා.

ආර්. පී. විජේසිරි මහතා
 (ති.රු. ආර්. පී. විජේසිරි)
 (Mr. R. P. Wijesiri)
 ඒ කාලයේදී එළිපිට කළ දේවල් විතරයි. හැංගි හොරා—

ගාමිණී දිසානායක මහතා
 (ති.රු. කාමිණී ත්‍රිලාභානායක)
 (Mr. Gamini Dissanayake)
 නැහැ, ඒක බොහොම වැරදියි. එහෙම නොවෙයි. තමුත් නාන්සේලාගේ පාර්ලිමේන්තුවේ හිටියේ නැහැ. අපි හිටියා. ඒක කොයි තරම් දියුණු වුණද කිව්වොත්, මෙතැන දෙන්නෙක් ගහ ගත්තා. බණ්ඩාරනායක අග්‍රාමාත්‍යතුමියගේ බෙල්ලට වමනය කරන්න හැදුවා, එක් කෙනෙක්. ඒවා විග්‍රහ කරන්න වුවමනා නැහැ. තමුත් ඒවා සිදු වුණා.

ආර්. පී. විජේසිරි මහතා
 (ති.රු. ආර්. පී. විජේසිරි)
 (Mr. R. P. Wijesiri)
 කරුවල උස්ස ගෙන යන කොට විසි වුණා.

ගාමිණී දිසානායක මහතා

(*திரு. காமினி திஸாநாயக்க*)

(Mr. Gamini Dissanayake)

ආණ්ඩුවේ සේවය තුළින් පමණක් නොවෙයි ඒ අලුත් පන්තිය ඇති කළේ. විරුද්ධ පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන්ට හොඳට මේවා කියන්නට ඕනෑ. විශේෂයෙන්ම කොත්මලේ මන්ත්‍රීතුමා බොහොම අහිංසක මන්ත්‍රීවරයෙක්. එතුමන්ලා දන්නේ නැහැ ඒව. “කෝටා” දීල අලුත් “කැපි ටැලිස්ට් ක්ලාස්” එකක් බිහි කලා. ලංකාවට බඩු ගෙන්වීම “කෝටා” සිස්ටම් එක උඩයි කළේ. තමා කැමති උදවියට “කෝටා” එකක් දෙනවා. එක් කෙනෙකුට “කෝටා” එකක් දෙනවා, මහන මැණිත් ගෙවන්නට. තව කෙනෙකුට “කෝටා” එකක් දෙනවා, ඊඩියෝ ගෙන්වන්නට. තව කෙනෙකුට “කෝටා” එකක් දෙනවා, රෙදි ගෙන්වන්නට. කිසිම තරඟයක් නැහැ. ඔවුන් ගෙන්වන ඕනෑම ජරාවක් විකුණන්නට පුළුවනි. තව කෙනෙකුට “කෝටා” එකක් දෙනවා “තර්මෝස්ට් ලාස්ක්ස්”—උණු වතුර බෝතල්—ගෙන්වන්නට. ඒ කාලයේ ඉන්දියාවෙන් පැමිණි නියෝජිත පිරිසක් අපට දැන්වූ කාරණයකුත් මේ අවස්ථාවේදී කියන්න සතුටුයි. උණු වතුර බෝතල් ගෙන්වන්නට “පර්මිට්” එකක් ලබා ගත් එක් තැනැත්තෙක් ඉන්දියාවට ගිහින් ඒ කර්මාන්ත ශාලාව අයිතිකරුවාගෙන් ඇහුවලු, “තමුසෙල ලඟ තරක් වූ විසි කරන උණු වතුර බෝතල්—රිජෙක්ට්ස්—නැද්ද?” කියල. මොකද ඒව ඇතුළට සවි කලාට පස්සෙ පේන්නෙ නැහැ. ඒව මොකටද කියල ඇහුවම, “ඒව නියතව නම් අඩු මිලකට දෙන්න” ය කිව්වලු. ඉතින් ඔහුගේ ඉල්ලීම අනුව ඒවා ලබා දී තිබෙනවා. “ක්වොලිටි කොන්ට්‍රෝල්” එකක් තිබුණේ නැහැ. “ප්‍රයිස් කොන්ට්‍රෝල්” එකක් තිබුණේ නැහැ. ඉතින් ඔවා මෙහාට ගෙන්නවා. අපේ පාරිභෝගිකයා ඒවා අරගෙන දැවුණ්ට දෙන උණු කිරි ටික වක් කරනවා. තැත්නම් උණු තේ කෝප්පයක් දමනවා. මිනිත්තු දහයක් යන්න ඉස්සෙල්ල අර කිරි ටික තැත්නම් තේ කෝප්පය සීතල වෙනවා. කර්මාන්ත ශාලාවලින් විසි කරන දේවල් තමයි, ඔවුන් ගෙන්නුවේ. තමුත් ඔවුන්

ගේ “ඉන්වොයිස්” වල නියෝගේන් හරි මිල; හොඳ එකකට ගන්න මිල. එසේ කර ඉතිරි කර ගත් මුදල් ඔවුන්ගේ පෞද්ගලික ඕනෑ එපාකම්වලට පාවිච්චි කලා. මේ එක නීතියක් දමන කොට ඒ නීතියෙන් බලාපොරොත්තු වන දේ නොවෙයි, ඊට වැඩිය හාත්පසින්ම වෙනස් දෙයක් වෙන්නේ. තරඟකාරිත්වයක් නොතිබුණු නිසා ඒ කාලයේ ඕනෑම ජරාවක් විකුණන්නට පුළුවන් වුණා, පාරිභෝගිකයාගේ වුවමනාව නිසා. මා මතක් කර දුන් ඔය සල්ලි වලින් හදපු ගොඩනැගිල්ලකට තමයි, අද පොර කන්නෙ. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ මූලස්ථානය හැදුවෙ කොහොමද?

මෙත්‍රිපාල සේනානායක මහතා

(*திரு. மைத்திரிபால சேனநாயக்க*)

(Mr. Maithripala Senanayake)

පක්ෂයේ සාමාජිකයන්ගේ ආධාරවලින්.

ගාමිණී දිසානායක මහතා

(*திரு. காமினி திஸாநாயக்க*)

(Mr. Gamini Dissanayake)

පක්ෂයේ සාමාජිකයන්ගේ ආධාරවලින් නොවෙයි. මේ “නිව් ක්ලාස්” එකෙන්.

ආර්. පී. විජේසිරි මහතා

(*திரு. ஆர். பி. விஜேசிறி*)

(Mr. R. P. Wijesiri)

කෝට්ටේ තමුත්තාන්සෙලගෙ එක හදන්නෙ කොහොමද?

ගාමිණී දිසානායක මහතා

(*திரு. காமினி திஸாநாயக்க*)

(Mr. Gamini Dissanayake)

අපි තවම හදල නැහැ නොවැ. අපි අවුරුදු හතරක් කලා. තමුත් තවම බැරිවුණා එහෙම එකක් කර ගන්න.

ආර්. පී. විජේසිරි මහතා

(*திரு. ஆர். பி. விஜேசிறி*)

(Mr. R. P. Wijesiri)

ඒ සල්ලි එකතු වෙන්නෙ කොහෙන්ද? ඒ සල්ලි අතුවලටත් යනවා. මේකෙ එහෙම නොවෙයි, එක තැනකට ආව.

ගාමිණී දිසානායක මහතා

(*திரு. காமினி திஸாநாயக்க*)
(Mr. Gamini Dissanayake)

තමුත්තාන්සේලා නොවෙයි. මා පුර්වතා කරනවා, අපේ මැදවේචියේ මන්ත්‍රිතුමාට ඒ ගොඩනැගිල්ල ලැබෙන්න ඕනෑ කියා. එතුමා තමයි, පක්ෂයේ නියම නායකතුමා. තමුත් ඒක හැදුවේ එතුමා නොවෙයි. You must get the building. I hope you will get it. You deserve it.

ගරු කථානායකතුමනි, වික කලකට පසු ඔය මවන මිලිගුව නැති වෙනවා. දැවුන්ට කිරි නැති වෙන කොට, ආහාර නැති වෙන කොට, සමුපකාරවල පෝලිම් ඇති වෙන කොට, අදින්න රෙදි නැති වෙන කොට, ලිමයිත්ට එක්සර්සයිස් පොත් නැති වෙන කොට, ඔය සටන් පාඨවලින් මවන මිලිගුව නැති වෙනවා. ඒ ක්‍රියාත්මක කළ සමාජ වාදය, පොතෙන් විග්‍රහ කරල කටින් විග්‍රහ කරල පෙන්වන්න බැහැ, ඒක හරි යන දෙයක් නොවෙයි කියල. තමුත් සත්‍යයෙන්, එදිනෙදා ජීවිතයෙන්, ඒක ඔප්පු වුණා. ඉතින් කොහොමද ඒක ආයෙන් හදන්නෙ?

ගරු කථානායකතුමනි, නිදහස ලැබෙන කොට අපට තිබුණා ආසියාවේ සැහෙන තත්ත්වයක්. දියුණු රටක් හැටියට. මුළු අග්නිදිග අසියාවෙන්ම හොදම මහා මාර්ග ක්‍රමය—the best road network—තිබුණේ ලංකාවේ.

සරත් මුත්තෙට්ටුවෙගම මහතා

(*திரு. சரத் முத்தெட்டுவெகம—கலவான*)
(Mr. Sarath Muttetuwegama—Kala-wana)

දැන් නම් මහාමාර්ග හරිම ලස්සනයි!

ගාමිණී දිසානායක මහතා

(*திரு. காமினி திஸாநாயக்க*)
(Mr. Gamini Dissanayake)

අද එක සැතපුම්ක හදන්න ලක්ෂයක් ඕනෑ.

It takes Rs. 100,000 to make one mile of road, the hon. Member for Medawachchiya (Mr. Maithripala Senanayake) will know it.

මොත්‍රිපාල සේනානායක මහතා

(*திரு. மைத்திரிபால சேனாநாயக்க*)
(Mr. Maithripala Senanayeke)

If you maintain them, you do not need to spend so much.

ගාමිණී දිසානායක මහතා

(*திரு. காமினி திஸாநாயக்க*)
(Mr. Gamini Dissanayake)

I know, but if one inherits a thing that is broken down, how does one do it over-night?

මොත්‍රිපාල සේනානායක මහතා

(*திரு. மைத்திரிபால சேனாநாயக்க*)
(Mr. Maithripala Senanayeke)

You have been in office for four years, and still you are talking of inheritance!

ගාමිණී දිසානායක මහතා

(*திரு. காமினி திஸாநாயக்க*)
(Mr. Gamini Dissanayake)

මේ තත්ත්වය ලංකාවට සීමා වූ දෙයක් නොවෙයි. 1981 ජූලි මාස 15 වැනිදා හවානා නුවරදී 68 වෙනි අන්තර් පාර්ලිමේන්තු සම්මන්ත්‍රණය පැවතුණා.

අපේ කොන්මලේ ගරු මන්ත්‍රිතුමාත් (ආනන්ද දසනායක මහතා) එයට ගියා, සාමාජිකයෙක් හැටියට. ආපසු එනවිට අළුත් සුවි කේස් එකකුත්—බ්‍රිෆ් කේස් එකකුත්—අරන් ආවා [බාධා කිරීමක්] ඒකේදී මේ අදහස් හුවමාරු කර ගන්නා. බලමු, පොදුවේ මේ තත්ත්වය මොකක්ද කියා. ආසියාවේ රටවල්වල, අප්‍රිකාවේ රටවල් වල, මේ අපේ රටවල් වල—දුප්පත් රටවල්වල—තත්ත්වය. අය මැක්නමාරු ලිව්වා පොතක්, ගරු කථානායකතුමනි, “One Hundred Nations, Two Billion People.” කියලා. ඒ කියන්නේ “රටවල් සියය, ජනගහනය කෝටි දෙසීයයි”. එතකොට මේ සාකච්ඡාවේදී කිව්වා, මේ දුප්පත්ම රටවල්වල ලබන ශත වර්ෂය උදාවෙන කොට ජනගහනය කෝටි සියයේ ඒවා 6.4 ක් වෙනවා කියා. ඒ කියන්නේ ගිය ශත වර්ෂය කාල සීමාවන් තුළ වැඩිවුණු ජනගහනයට වඩා සියයට 55 ක වැඩිවීමක්, මේ ලබන අවුරුදු 20 දී

[ගාමිණී දිසානායක මහතා]

වෙනවා කියායි. මොකද, වැඩි වැඩියෙන් ජනගහනය වැඩිවෙන්නේ, අපේ දුප්පත් රටවල්වල. එතකොට මේ වැඩිවීම පෙන් ක්‍රමී කරන්න පුළුවන්, ලෝකයේ ජනගහනය, ගිය අවුරුදු 1950 ට වැඩිවුණු ආකාරයෙන්. The fantastic increase of population in the poorest countries in the world. එතුමා ගිය සාකච්ඡාවේ දී සඳහන් වුණා මෙය. එතකොට ඒ වැඩිවීමේ ඔරු උසුලන්න කිසිසේත්ම මාර්ගයක් නැතිවෙන්නේ, අපේ නොදියුණු ලෝකයේ ජීවත්වෙන ජනතාවටයි.

දියුණු වූ රටවල එක මනුෂ්‍යයකුගේ ආදායම රුපියල් තුන් සියයක් වැඩිවෙන කොට නොදියුණු ලෝකයේ වැඩිවෙන ආදායම රුපියල් පහළොවයි. One dollar per capita increase in developing countries—20 dollars increase in the developed countries දියුණු වූ රටවල ආදායම අපේ පුරවැසියකුට මෙන් විසි පස් ගුණයක්, තිස් ගුණයක්, වැඩි වෙනවා. ඔක්කෝටම වැඩිය අමාරු තත්ත්වය ආහාර නිෂ්පාදනයයි. ඉතාම උසස් වර්ගයේ පොහොර වර්ග පාවිච්චි කිරීම නිසා දියුණු වූ ලෝකයේ ආහාර නිෂ්පාදනය; අක්කරයෙන්, අපි නිෂ්පාදනය කරන ආහාර ප්‍රමාණයට වඩා දෙගුණයක්, තුන් ගුණයක් වැඩි වෙනවා. අපට පොහොර ගන්නත් සල්ලි නැති වෙනවා.

මෙම සාකච්ඡාවේ දී සඳහන් කළා, දශ ලක්ෂ 450 ක් අපේ රටවල්වල—තුන් වැනි ලෝකයේ රටවල්වල—ජීවත්වෙන ජනතාව මන්දපෝෂණයෙන් පෙළෙනවා කියා; අවුරුද්දකට දශ ලක්ෂ විස්සක්, උපදින දරුවෝ, ආහාර නැතිව මැරෙනවා කියා. Twenty million die without food or milk මේකයි FAO ආයතනය—Food and Agricultural Organization—අපේ රටවල් වල අනාගතය ගැන කල්පනා කරලා කරන සමීක්ෂණය. ලෝක බැංකුවත්, මේ සමීක්ෂණයට එකඟ වෙනවා.

ඉඩම් ප්‍රශ්නය ගැන කල්පනා කර බලන විට, FAO ආයතනය ප්‍රකාශ කරනවා, අද එක මනුෂ්‍යයකුට අක්කර දෙකහමාරක් දෙන්න පුළුවන් නම්, අනාගතයේ දී ජනගහනය වැඩිවීමත් සමගම, ලබන ගත වර්ෂය උදා වන විට, එක මනුෂ්‍යයකුට අක්කර බාගයක් දෙන්න බැහැ කියලා. ඉඩම් පිපාසයත් අපේ රටවල් බොහොමයක වැඩි වෙන්නේ දියුණු වෙච්ච රටවලට වඩා ජනගහණය වැඩි වන නිසා. ඉතාම භයානක අනාවැකිය, තුන් වන ලෝකයේ ආහාර නිෂ්පාදනය වැඩිවෙනවාට වැඩිය අඩුවෙනවාය කියන එකයි. Reduce the rate of agricultural development අදත් පෝලන්තයේ තිබෙන ප්‍රශ්න, අප්‍රිකාවේ සමහර රටවල තිබෙන ප්‍රශ්න ඔය ආහාර හිඟය නිසයි. මේ අනිත් අප කල්පනා කර බලන විට, එක් දහස් නවසිය තිස් හතළිස් පණස් ගණන්වල, මහාමාන්‍ය හි. එස්. සේනානායක අගමැති තුමා කළ කෘෂිකර්ම සංවර්ධනය ගැන රටක් හැටියට අපි එතුමාට ස්තූතිවන්න වෙන්න ඕනෑ. මට ලගදී රොබට් සේනානායක මහත්මයා කිව්වා, “දැන් නම් රටේ ඕනෑ තැනකට යන්න පාරවල් තියෙනවා; පහසුකම් තියෙනවා; මට මතකයි, තාත්ත එක්ක එන්න මිනිසේ ඉදලා හැතැප්ම 18 ක් පයින් ගියා,” කියල. ඒ, සොරබොර වැව පැත්තට; වැද්දෝ ජීවත් වුණු ප්‍රදේශයට. මේ විශාල අනාගත චිත්තනයක්.

ලෝකයේ අද ආර්ථික විශේෂඥයෝ එක කරුණක් ගැන එකමුතුවක් දක්වනවා, ඒ උදවිය කියනවා, අනාගතයක් තිබෙනවා නම් තිබෙන්නේ, තමාගේම ආහාර නිෂ්පාදනය කරන රටවලටය, තමන්ටම බලශක්ති නිෂ්පාදනය කරන්න පුළුවන් රටවලටය කියා. අපට වැළැක්වෙන්න බෑ. ඒක තමයි සත්‍යය. එම නිසා මෙම තත්ත්වය උදාවන විට අපට රටක් ජාතියක් හැටියට මානසික සහනයක් තිබෙන්න ඕනෑ. මේකට මුහුණ දෙන්න පුළුවන්ය කියා. කොහොමද මේකට මුහුණ දෙන්නේ? මුහුණ දෙන්න නම්, ඒ අනාගතය ගැන කල්පනා කරලා, අපට සුදුසු ආර්ථික රටාවක් හදන්න ඕනෑ.

ඩී. එස්. සේනානායක අගමැතිතුමාගේ කාලයේ ඉදල ගෙන ගිය කෘෂිකර්ම වැඩ කටයුතු නිසා, සී. පී. ද සිල්වා ඇමතිතුමා, පීලිප් ගුණවර්ධන ඇමතිතුමා, එම්. ඩී. බණ්ඩා ඇමතිතුමා, ඒ වාගේම ඩබ්ලිව් සේනානායක අගමැතිතුමා හුඟක් මහන්සි වී වැඩ කළ නිසා, අහාර අතින් අපේ උට සැහෙන ස්වයම්පෝෂිත තත්ත්වයකට පත් වී තිබෙනවා. නමුත් අනාගතය කොහොමද? ගරු කථානායකතුමනි, ත්‍රිකුණාමලයේ මන්ත්‍රීතුමා (අ.ඊ. සම්පත් දන් මහතා) කීව්වා, ලොකු දේවල් කරන එක හොඳ නැහැ කියලි.

H spoke of the obsession with big things, grandiose things. He said, "Do not do it." I will tell you why we must do them.

ආර්. සම්පත් දන් මහතා (ත්‍රිකුණාමලය)
(திரு. ஆர். சம்பந்தன்—திருகோணமலை)
(Mr. R. Sampanthan—Trincomalee)
Do not do only those things.

ගෘමිණී දිසානායක මහතා
(திரு. காமினி திஸாநாயக்க)
(Mr. Gamini Dissanayake)

Sometimes, those who are not implementing them get distracted from little things that are done because attention is always focussed on the big things. I have to tell you that from 1948, of the major irrigation schemes or projects, we have done only four, viz. Walawe, Gal Oya, Ranjangana and Polgolla. These are the only four irrigation schemes we have undertaken in this country for the last 30 years from 1948, after the restoration of the Parakrama Samudra, Giritale, Minneriya, Allai, Kantalai, Kalawewa and so on.

බලශක්තිය අංශයෙන් කාසල්ටී ව්‍යාපාරය පමණයි. එතකොට අපට සිද්ධ වුණ, 1977 දී මේ තත්ත්වයට මුහුණ දෙන්න. Not to scratch the surface but to see in which direction would lie the solutions to these very pressing economic problems.

ආර්ථික ප්‍රතිපත්තිය තෝරා ගන්නා විට —අතේ තිබෙන ඇඟිලි දහය වාගේ, ඔක්කොම තෝරා ගන්න ඕනෑ. You must liberalise the economy, you must give strength to the private sector, so that you can develop a tax base. Then you must allow the free movement of people, you must have an independent judiciary, independent courts. Then you must get the capital from wherever it is the cheapest and the best: IMF, the World Bank, multi-lateral sources, aid consortium. It is one bundle. You cannot have all this and have exchange control. You cannot have this system and have quotas. That is the bed-rock of our Hon. Finance Minister's policy. He cannot go and tell the IMF: "Look here, we don't agree with you on this—but you had better give us your aid." If that was so, Mrs. Indira Gandhi could have got aid. They are not anxious to give people. If you want assistance—those institutions were created for a certain purpose—you have got to abide by the rules of the Club. In the same way you have got to abide by the rules of the Club in the COMECON countries.

ගරු කථානායකතුමනි, අපි මේ තත්ත්වයට මුහුණ දුන්නා. අපි කීව්වා මේ වැටී තිබෙන ප්‍රජාතයෙන් ගොඩ ගන්නට ඉක්මණට සංවර්ධන ක්‍රමයක් ඇති කර ගන්නට ඕනෑ කියා. මා කලින් ප්‍රකාශ කළ පරිදි ඒ සැලැස්ම න්‍යාය ධර්මයකට සම්බන්ධ නැහැ; 5 year-plan එකකට සම්බන්ධ නැහැ. ගරු ජනාධිපතිතුමාත්, ක්‍රම සම්පාදක ඇමතිතුමා හැටියට ගරු මුදල් ඇමතිතුමාත්, කැබිනට් මණ්ඩලයත් හැදෑ සැලැස්මක්. අද ඒ සැලැස්ම ක්‍රියාත්මක කිරීමේදී අමාරුකම් ඇති වී තිබෙනවා, උද්ධමනය නිසා. ඒ කියන්නේ පැටුල් මිල වැඩිවීම, යකඩ මිල වැඩි වීම ආදිය නිසා. එය වෙනම ප්‍රශ්නයක්. එහෙනම් සැලැස්ම වෙනස් කළ යුතුයි. එය වෙන දෙයක්. නමුත් සැලැස්ම හරි.

[ගාමිණී දිසානායක මහතා]

මම කීවිම, අපි 1948 සිටම හැදවේ ලොකු වාරිමාර්ග ක්‍රම 4 යි කියා. ඒ හතර අපට මදි, මේ රටේ ප්‍රශ්න විසදන්නට; පවුල් පදිංචි කරවන්නට; රැකියාවල් දෙන්නට. ඊළඟට අපි තීරණය කළා, හැම අතින්ම සංවර්ධනය දිරිගන්වන්නට මහ වැලි යෝජනා ක්‍රමය ආරම්භ කරන්නට.

කථානායකතුමා

(*சபாநாயகர் அவர்கள்*)

(Mr. Speaker)

You have taken a long time.

ගාමිණී දිසානායක මහතා

(*திரு. காமினி திஸாநாயக்க*)

(Mr. Gamini Dissanayake)

How long can you permit me ?

කථානායකතුමා

(*சபாநாயகர் அவர்கள்*)

(Mr. Speaker)

How long do you want to have ?

Five minutes is enough ?

ගාමිණී දිසානායක මහතා

(*திரு. காமினி திஸாநாயக்க*)

(Mr. Gamini Dissanayake)

Ten minutes.

කථානායකතුමා

(*சபாநாயகர் அவர்கள்*)

(Mr. Speaker)

A large number of Members have still not spoken. I will give you five minutes more.

ගාමිණී දිසානායක මහතා

(*திரு. காமினி திஸாநாயக்க*)

(Mr. Gamini Dissanayake)

Ten minutes.

කථානායකතුමා

(*சபாநாயகர் அவர்கள்*)

(Mr. Speaker)

Right.

ගාමිණී දිසානායක මහතා

(*திரு. காமினி திஸாநாயக்க*)

(Mr. Gamini Disanayake)

ගරු කථානායකතුමනි, අපි තීරණය කළා, මේ මහවැලි යෝජනා ක්‍රමය අවුරුදු 30 ක කාලසීමාවක් තිස්සේ නොකර කඩි නමින් කරන්නට. අපි හුඟක් දුරට මුදල් ලබා ගන්නා අඩු පොලියට. මුලදි “කෙ මර්ෂල් ක්‍රෙඩිට්ස් වලට” යන්නේ නැතිව, එංගලන්තය වගේ ආණ්ඩුවලින් සම්පූර්ණ යෙන් ත්‍යාගයක් හැටියට ගන්නා.—as a grant— අපි එය ලබාගෙන එහි පරමාර්ථය කර ගන්නා මේ කාල සීමාව තුළ ලංකාවේ විදුලි බලය තුන් ගුණයක් කරන්නට. එසේ නැත්නම් අපට කර්මාන්ත දියුණු වක් ඇති කර ගන්නට බැහැ; “හයි රයිස් බිල් සිංස්” දමන්නට බැහැ.

උද්‍යෝගයක් හැටියට අපි කොළඹ ගත්තොත් කොළඹ විදුලි බල ක්‍රමය, වතුර පයිප්ප, “ස්වරේජ් සිස්ටම්” ආදිය අවුරුදු 100 ක් පරණයි. මේවා ඔක්කොම අලුත්වැඩියා කරන්න ඕනෑ. ගම්වලට විදුලි බලය දෙන්න ඕනෑ. අද ලංකාවේ තිබෙනවා ගම් 17,800 ක්. ගම්වල කෙසේ වෙතත් අපේ අගනුවර වන කොළඹින් භාගයකට විදුලි බලය නැහැ. බත්තරමුල්ල පැත්තට ගියොත්, කොල්ලුපිටියේ සමහර කොටුවලට ගියොත්, ඒවාට විදුලි බලය නැහැ. අපි ඒවාට විදුලි බලය දෙන්න ඕනෑ. එය දෙන්නට තිබෙන එකම මාර්ගය, ලාහම මාර්ගය, හැකි තරම් ඉක්මණට මේ විදුලිබල යෝජනා ක්‍රම ක්‍රියාත්මක කිරීමයි.

ඊළඟට ඉඩම් අක්කර ලක්ෂගණනකට වාරිමාර්ග පහසුකම් දෙන්නට ඕනෑ. වියලි කලාපයේ ඉඩම් ඉතා සලීකයි. එහෙත් එක අඩුවක් තිබෙනවා. ඒ වතුරයි. මේ ජලාශ බැඳීමෙන් ඒ වතුර පිපාසය නැති කරන්න පුළුවන්. අද ලංකාව සහලින් ස්වමිපෝෂිත වී තිබෙනවා නම් එසේ වී තිබෙන්නේ කුඩා වාරිමාර්ග ක්‍රමවලට වඩා අක්කර දහස් ගණන් සංවර්ධනය කර තිබෙන ලොකු වාරිමාර්ග ක්‍රම නිසයි. ඒ නිසයි, ඒ ප්‍රශ්නය හුඟක් දුරට විසදී තිබෙන්නේ. ඒවායේ පදිංචි කළ ගොවීන් ජනතාව අද බදු ගෙවනවා.

ඊළඟට අනික් ප්‍රශ්නය මෙයයි: මේවා මේ වකවානුවේ කළේ නැත්නම් කවදාවත් කරන්න බැහැ. කාසල්පි විදුලිබල මධ්‍යස්ථානය හදන්න 1953 ගිය වියදම දශ ලක්ෂ 52 යි. අද කාසල්පි විදුලිබල මධ්‍යස්ථානය හදනවා නම් දශ ලක්ෂ 2,000 ක් මිනූ.

I would like to tell the hon. Member for Trincomalee that Castlereagh which cost Rs. 52,000,000 in 1953 will today cost Rs. 2,000 million ; and the entirety of the country's hydro-electric output is being generated from Castlereagh, Polpitiya, Moussekel'e, and the Norton complex, which provide 380 megawatts of power--hardly sufficient to meet the growing needs of an expanding economy. So, Mahaweli, Sir, justifies itself on power alone, although the irrigation potential is enormous. So, if we wait to do these things in the future, we will never do them ; because, we will not get the resources to undertake such work. If we had delayed getting the £ 100 million grant for Victoria from Britain, say, for another two years, Britain would not have been in a position to give that grant. So we need capital, and we have gone to get that capital to the cheapest source. We have gone to the World Bank as in the last government, and to the IMF. We are not ashamed to say so. We will continue to do so, and we will push this development through soon.

Then, if you consider, as was discussed, in the 68th Inter-Parliamentary Conference in Havana, the plight of the third world countries, you will not grudge this increase in the cost of living. You will not grudge people going through some hardships. We get that feeling from the country when we go round. That is why in all the by-elections, in all the local government elections, wherever we have had an opportunity of testing public opinion, we have got that positive response. We feel we can go ahead with these programmes.

The Hon. Minister of Finance must be congratulated, because, in all the expenditure in the development schemes that we have started, 82-83 will be what you call the bulk year. The Victoria dam will be progressing this year. They will start pouring concrete. Kotmale head-works are starting. Maduru Oya will be finished end of next year. So the expenditure is the heaviest during these periods, and that is how the inflow of capital from the lending institutions and the aid-countries also have been worked out.

So, Sir, I must say that it is a difficult year. The Hon. Minister of Finance has admirably resolved this problem in the best way he can. We are looking at a development era--an era in which so many thousands of acres will be ready for settlement, head works will be completed. And it is in that spirit that I would ask the hon. Members of the Opposition, particularly my good friend the hon. Member for Medawachchiya who is on the threshold of undertaking tremendous responsibilities, to give us the co-operation that his experience can give. Without this, one government can't solve all the problems.

මොණ්ට්‍රීපාල සේනානායක මහතා
(ති.රු. මෛත්තිරිපාල ජෙනෙරායක්ක)
(Mr. Maithripala Senanayake)

You think the future is in our hands!

ගාමිනී දිසානායක මහතා
(ති.රු. ගාමිනී තිසානායක්ක)
(Mr. Gamini Dissanayake)

Maybe; you had better consult your astrologer.

මොණ්ට්‍රීපාල සේනානායක මහතා
(ති.රු. මෛත්තිරිපාල ජෙනෙරායක්ක)
(Mr. Maithripala Senanayake)

We do not consult astrologers.

சுவிஸ் டிசனாயக் கெ

(திரு. காமினி திசனாயக்க)
(Mr. Gamini Dissanayake)

Therefore, I think, the Opposition should give this Government the fullest co-operation because this Government has undertaken the biggest development this country has ever known or ever will see, on the success of which the future contentment of our country would depend.

சரத் மூத்தெட்டுவெகம் கலவான (கலவான)

(திரு. சரத் முத்தெட்டுவெகம்—கலவான)
(Mr. Sarath Muttetuwegama—Kalanawana)

Mr. Speaker, this Budget Debate that has progressed at times took on some of the characteristics of the type of match that was being played at the Sugathadasa Stadium recently, where there was a great wrestling bout between Dara Singh and various contenders. This Debate also at times reminded us that there was a big bout going on the between various factions in the Government. Sir, I do not want for a moment to get into that debate, because the Minister of Finance has congratulated himself really for having been able to present, for the fifth time, a Budget of the UNP Government. That is itself is something of a record, and in the circumstances I think the Minister of Finance rightly congratulated himself because he has managed to survive as Minister of Finance in spite of those wrestling bouts that took place from time to time.

ஆர். ஜே. ஜி. தி. மெல்

(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. தி. மெல்)
(Mr. R. J. G. de Mel)

Body-line bowling!

சரத் மூத்தெட்டுவெகம் கலவான

(திரு. சரத் முத்தெட்டுவெகம்)
(Mr. Sarth Muttetuwegama)

Anyway, Sir, we are looking at this Budget in the context of the past four years as well as what it will mean for the people of this country in the near future. As the Minister of

Finance himself has said, the situation in the world is critical. All the economies of the developed capitalist countries have shown a distinct recession in the last few years. No less a person than the President of the United States has openly started talking of what he calls a limited nuclear war.

The World Bank and the International Monetary Fund, which have been the guide, philosopher and friend of this Government, have now come sharply under the control of the American Government, and the American Government has said that they are going to try to use those institutions as instruments of their policy. It is in that context that we have to look at this Budget and to see what in fact it offers us.

The UNP came into power in 1977 and announced certain policy decisions. Our position is that these policy decisions which the UNP announced are only partially their own; the rest of the policy was dictated to them—dictated by the World Bank and the IMF. What has been the result of the open, so-called liberalized free trade policy, the dismantling of controls, the devaluation—all these conjointly? The Government told this House and the people of this country, "This is the road to development." I think the hon. Member for Kaduwela (Mr. M. D. H. Jayawardena) has already quoted the Hon. Minister. The Minister has on one occasion said that this is the journey to the promised land. His Excellency the President has said that this is the strategy for development. Yesterday, today, every day he says that. Some people have said that the model is Singapore. The Minister of Finance, of course, very correctly showed that the development of Singapore took place in a completely different context to what obtains in Sri Lanka today in relation to size, in relation to the period, in relation to the boom and recession in the capitalist world. But for some people Singapore was the model. In this context we have to look, Sir, to

see where the policy of the UNP has led us, whether the price the people of this country have paid has resulted in benefit to the people, in development of the country and, in any event, at least a glimmer of hope for the future? What is the position?

The first thing that this Government did when they came into power was to go and undertake a devaluation. It is well known—I do not think the Hon. Minister will seriously deny it—that the World Bank had been pressing the Sri Lanka Government for the devaluation of the rupee. People sometimes tend to compare the aid that the previous Government got and the aid and loans that this Government has got. I have said it before on the Floor of this House that one of the reasons was the reluctance of the previous Government, particularly under Dr. N. M. Perera's tenure as Minister of Finance, to involve itself in the devaluation that was asked. But this Government devalued the rupee.

The devaluation was of a very large extent. In 1977 the devaluation was 86 per cent and after having devalued by 86 per cent we have put the rupee on the float. An 86 per cent devaluation occurred in 1977, and since then the rupee has been floating. We are told—I think it has been said elsewhere; I think Esmond Wickremasinghe's letters are now coming out to the public—that the IMF has asked that a further devaluation in the context of the float be undertaken to make the Dollar equivalent to 24 Sri Lanka rupees. We do not know whether that is so or not, but the floating rupee has undergone a further devaluation since 1977. There is a gentleman—I think he is a Dutchman who flies in occasionally to Sri Lanka called Schelling—who advises the Centrad Bank or who really controls the floating currency rate. He is the man who was responsible for overseeing the operation when the FEEC Scheme was cut off. This Mr. Schelling operates the float. Some economists call this system of floating the “dirty float”.

What has happened as a result of the new float is that since 1977 up to April 1981 the rupee has been devalued against the Pound Sterling by 26.3 per cent, against the Dollar by 12.8 per cent, against the Japanese Yen by 24 per cent, against the Deutsch Mark by 14.9 per cent, and against SDR million by 14 per cent. That is up to April 1981 and there has been a further float, a further devaluation thereafter.

Now, we have felt the consequences of the devaluation in our daily lives. The purpose of devaluation from the Government's point of view is that it will encourage our exports. That is one of the reasons. We make our exports what they call buoyant”, more competitive in the world. The price that we as consumers—the ordinary man in the street—have to pay for that is that in a country like Sri Lanka, where there is a very high import content in our daily life, we have to pay more for our imports. I want to ask the Hon. Minister: is the price that we pay commensurate with the benefits that we have got?

We are talking of growth. The Hon. Minister in the course of his Budget speech said that we have had a very high average rate of growth over the last four years. Starting from the base we are at, the Hon. Minister will concede that that growth in figures themselves is not such an astounding thing because we are starting from a very low base. If we examine the growth sectorally, we find that the growth is not something that we can really be proud of. The Hon. Minister of Lands & Land Development and Minister of Mahaweli Development just now said that we have to depend on our traditional exports for two-thirds of our export earnings and that we have to continue to do so. Look at the growth that we have had sectorally. What has happened?

It is well known that the growth in 1978 was 8.2 per cent which is really an astounding figure, by figures. In 1979 it was 6.2 per cent, and in 1980 it was 5.5 per cent. But where has the growth taken place? When you relate this to figures and percentages,

So, Sir, as far as the devaluation is concerned, it has not helped our main exports, tea, rubber and coconut, because there has been a drop in production and also there has been a drop in the export prices. It has not helped us in exporting our manufactured goods because the manufactured goods really resulted in the re-export of imported raw materials. So far as that is concerned, There has not been anything really staggering in that.

But what has happened with this liberalized economy? What other consequences has it brought to our people? According to the Colombo Consumer Price Index—a very antiquated price index, very badly calculated now, and probably not reflective of the increases in prices sufficiently—there has been a very curious situation. In 1976, according to the Colombo Consumers' Price Index, there was a one per cent increase in the cost of living. I quote from page 46 of the Annual Report of the Central Bank for the year 1980 :

“The annual average of the Colombo Consumers' Price Index registered an increase of 26 per cent in 1980 compared with one per cent increase each in 1976 and 1977, a 12 per cent increase in 1978 and a 11 per cent increase in 1979.”

It is quite clear that one of the reasons for that is the devaluation plus the domestic inflation, with which I will deal later on. But, have the wages of the people kept up with the increase in the cost of living? I am talking of real wages, not money wages. The Minister of Finance has, even in this budget, said that there is going to be an increase of Rs. 107, in the emoluments of Public Servants—Rs. 45 basic and the rest to come on a computation of the cost of living index.

The strikers, who struck work last year, in 1980, made a demand at that time for an increase of Rs. 300 plus a Rs. 5 increase for every point in the cost of living index. The question of strikers has been variously dealt with in different ways by different Minis-

tries. The Government has no policy on that strike. But, nevertheless, I ask you, Sir, what has happened? At the time when prices were escalating by 26 per cent in 1980, what was the position of the real wages of employees?

I have told this House that a peculiar situation arose about this Central Bank Report this year, It was redrafted three times. It was sent back three times by the Monetary Board, of which Mr. Panditharatne, the President of the UNP is one of the Members. He is one of the Members, and this Monetary Board sent this report back three times!

ஶ. சீ. சீ. டி. டி. டி. (இந்தக் காலம் சமீபமாக அமைந்தது.)

(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. த. மெல்—நிதி, அமைப்புப் பத்திரிகை அமைச்சர்)

(Mr. R. J. G. de Mel—Minister of Finance & Planning)

Are you suggesting that Mr. Panditharatne wanted this report redrafted?

ஶ. சரத் முத்தெட்டுவெகமா

(திரு. சரத் முத்தெட்டுவெகமா)

(Mr. Sarath Muttetuwegama)

I do not know. I am saying that Mr. Panditharatne was a Member of the Monetary Board and that the Monetary Board sent the report back three times.

ஶ. சீ. சீ. டி. டி. டி.

(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. த. மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

It is the normal thing for the Monetary Board to look into the report, amend it when necessary. I do not know whether they amended it three times, but certainly every year the Monetary Board had made certain amendments in the report before it was finally published.

ஶ. சரத் முத்தெட்டுவெகமா

(திரு. சரத் முத்தெட்டுவெகமா)

(Mr. Sarath Muttetuwegama)

I do not want to add to any problems, but I want to say that never in the history of the Central Bank and

[සරත් මුත්තේටුවෙගම මහතා]

the Monetary Board had a report been sent back three times. I ask the Hon. Minister, is it because the grammar was bad, the punctuation was incorrect or the spelling was faulty? No! It is because the original Central Bank Report, which was sent by the Research Unit that drafted it, was too strong for Mr. Panditharatne who is a direct representative of the United National Party on the Monetary Board. He has no other function there. Questions have been asked that he is an adviser of the Grindlays Bank, that he is an adviser to commercial banks, that he is in financial and monetary business. He cannot serve on the Monetary Board. In no way is he fit to serve on the Monetary Board. That is beside the point. What I am saying is this. The Central Bank Report which was sent back, still says, at page 48, that at the time when prices went up by 26 per cent, real wages of the population, of the workers, started dropping. The footnote given states:

"The real wages are computed by deflating money wages by the Colombo Consumers' Price Index".

So, the real wages of Government employees declined by 11.6 per cent in 1980. This is a curious situation. Prices rose by 26 per cent while real wages were declining. There is a relationship between the two. The Rs. 70 has not been given in 1980 to the largest section, the plantation workers. Giving that Rs. 70 to other section has not helped them last year and when prices went up in that manner. So, that is the price the people of this country had to pay for this devaluation. Then, of course, came inflation. The Hon. Minister of Finance brought that Budget Book tied with a green ribbon. Various people tried to put various constructions to that. Somebody had asked whether he was a prisoner of the green ribbon. This is symbolic. We have all heard the Minister of Finance from time to time. He has been able

to speak out his mind freely—I mean, not privately. He has spoken out his mind freely.

சார். ஜே. சி. டி. டி. டி. மெல்

(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. த மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

In the House?

සරත් මුත්තේටුවෙගම මහතා

(திரு. சரத் முத்தேட்டுவெகம)

(Mr. Sarath Muttetuwegama)

In the House, his strategy to the House.

Last year when he was making the Budget Speech, in the concluding stages the Finance Minister said "No supplementary estimates will be allowed." I am talking of inflation. The 1981 Budget was originally 13.1 billion and it was cut by 2 per cent across the board and made Rs. 11.1 billion. What happened? I have been raising it time after time in this House. He read out a letter which he had written to His Excellency the President. "I hope therefore that you will see that all the Ministers will abide by the undertaking not to bring supplementary estimates."

On another occasion when Treasury Bills were to be printed, I read from the World Bank Report. It said you cannot have this kind of strategy, because the more influential Ministers are able to grab—the World Bank their guide, philosopher and friend says—a larger part of the resource cake. What happened this year? Tomorrow or the day after—on the 26th—we are having the 22nd supplementary estimate. It works out to Rs. 1.8 billion. He may have one strategy. They may have had an agreement. His Excellency might have been written to. It is of no consequence because the more influential Ministers who grab a larger part of the resource cake—at the World Bank says—have come here with impunity, with Cabinet sanction, and got Rs. 1.8 billion nearly 10 per cent

of the last estimated expenditure. How could a Government work like this? What is the result to the consumer? There is inflation staggering inflation. The Hon. Minister of Finance said that it has come down. I do not know, Sir, from where these figures come. Everybody knows that "it is coming down" means it is less this year over the last year's inflation, last year's was less over the previous year's. The World Bank in its May 1981 Report said that the inflation was 44 per cent. Truly, it is a frightening figure for a country like ours. How did it happen? Is it because of the international factor? That was a factor, but everybody is conceding that it was largely due to domestic spending.

Sir, you are presiding here for the last four years; you have been here before, we have been here. We are sitting here. This is not a bad place, but for some mysterious reason we must be in one Parliament in Jayawardhanepure with billiard rooms and all. What is that expenditure? Is that priority expenditure?

ஸர்த் திசுமயக் கெ மகனா

(திரு. காமினி திலாநாயக்க)

(Mr. Gamini Dissanayake)

What rooms did you say? Billiard, must be in your house.

சரத் மூத் தெடுவெகம மகனா

(திரு. சரத் முத்தெட்டுவெகம)

(Mr. Sarath Muttetuwegama)

I know what rooms are there in my house.

Anyway, I am asking you whether it is priority expenditure—when a government is having financial troubles, when a government is on the brink of financial disaster, when it works out its priorities to give itself so much room in Jayawardanepura, to take the Diyawanna oya, recoup it, and put up a structure. Look at housing. What has happened to housing? It is a big joke.

There is a housing scheme going on near the Liberty cinema; they started at Rs. 1 million for unit, now it has gone up to Rs. 1.8 million, but no takers. Take the housing schemes at Bullers road it is the same; super market, Borella, has been stopped. The same thing has happened. Everybody has advised them, their friends have advised them to stop this expenditure because it is inflational and at the end the people pay for it. That is why the cost of living index is going up, and that is why the real wages are dropping. The Government thereafter—I do not know whose policy it was—started lending money from the commercial banks, the largest of which are controlled by the Government—the Bank of Ceylon and the Peoples' Bank—at 16 per cent interest until recently in addition to LSDs, tax exemptions, dismantling of all controls practically, the stoppage of industrial growth in this country. What would the money go for? When they stopped bank credit recently, or rather when they increased the interest rate, there arose a serious liquidity problem in the country. LSD was given and therefore with impunity people started importing vans like Hiace, Toyota and all sorts of things. Tax exemptions were given, but there was no channelling of this money that has been given by the Government to certain people, for certain priorities, for inputs, for fertilizer imports. No such consideration was given. They just started importing as and what they liked; and what was the result? Further inflation and the people are paying for all this. That is the position, Sir.

Last year and the year before last, whatever the Government may say, people's savings started decreasing. I am not talking of investments, but savings as savings. In 1979 fixed deposits was 66.3 per cent, in 1980 it had dropped to 47.4 per cent. Savings deposits dropped from 18.2 per cent in 1979 to 2.8 per cent in 1980. That is actually as far as these people who started getting bank credit are

[සරත් මුත්තේවෙල මහතා]

concerned. They just started importing as and what they liked. That also created its own inflationary tendency.

Then, as regards the talk of this Government that they have increased this and increased that for the people, I want to say that there is a very interesting situation. I looked through the way in which people who enjoyed certain benefits have fared under this Government. This is how they have fared. There has been a severe cut in the living standards of the people. Of course there has been an announced Government policy that there will be no subsidies. There are no subsidies for the people who buy things that are imported. There have been subsidies for the rich because they have got subsidies by way of tax exemptions and tax reductions. This is the position regarding subsidies: In 1977 they formed 16 per cent of the budgeted expenditure. In 1978 they formed 12 per cent. In 1979 they formed 11 per cent. In 1980 it was 1 per cent and in 1981 it was 0.5 per cent. So that, as far as the people who were living on subsidies were concerned that was the end of their journey.

Then, there are certain matters which are vital to this country. As a result of fights, struggles, strikes waged by the people, they were able to get certain concessions from rulers. What I mean is, no government gave them anything because it wanted to give them. It was because the people fought for them. What is happening now? For instance, take education. How has the Government actually fared in regard to expenditure on education? I am reading from the Central Bank Review of the Economy, Table 47. In that, Item 9 gives the Total Current Expenditure as a Percentage of G.N.P. In 1972, Education represented 4.1 as a percentage of the G.N.P. In 1980, it has come down to 1.8 per cent. Of course, we cannot now talk in terms of rupees and cents, but in millions. There is no relation, but this percentage of 4.1 in 1972, has come down to 1.8 per cent in 1980.

How has health fared? Again, Item 19 states that total Health Expenditure as a percentage of total Government Expenditure in 1971 it was 7 percent. The total expenditure on health was 7 percent of the total expenditure of the Government. In 1980 it has come down to 5 percent because this liberalised policy at the dictates of the World Bank has led to a cut in living standards, increase in prices decline in real wages, a decrease in exports, a fall in tea, rubber and coconut production. And even the exports, manufacturing exports, are concentrated in two areas, namely in petroleum and garments, which are of a very high import content.

Now, Sir, in this context, with health and education being cut and the subsidies being cut, I want to refer to a book written by a person called Paul Harrison—it is called "Inside the Third World". He talks of a situation, where in the United States, a body called the Overseas Development Council of the United States, conducted a survey into the physical quality of life in this country. I will read an extract from it—It is not very long. They are calculating the physical quality of life. They give each country a score of one for the worst performance and hundred of the best.

"The index provides a good judgement of the reach of health and educational systems and of the nutritional status of the people (which in itself, reflects the state of employment, wages, landholding and so on). Since a nation can attain a high average score only if wide sections of the population have high literacy and good health, the index also gives an indication of how far the benefits of development have reached the majority.

The maximum score of one hundred was achieved by only one country in the world, Sweden. The higher-income countries as a whole scored an average of ninety five.

Generally, the richer the country, the higher its score. The forty-nine poorest countries (with average incomes in 1974 of \$152) scored an average on the PQLI

of only thirty-nine. The thirty-nine lower middle-income countries (average income \$ 338) rated fifty-nine, while the thirty-five upper-middle income countries scored sixty-seven. Several individual countries, however, managed to score much higher than might have been expected. Despite her low income of \$130 per head in 1974, Sri Lanka achieved the astonishing score of eighty-three, because of her literacy and life expectancy and low infant mortality, reflecting her free education and health services and subsidized food rations."

Those are the sectors which I have shown you which are going down. In 1974 this was the PQLI; we had achieved 84. Our average income was \$ 130 and all other countries in that category achieved only below 30; we achieved 84. This was an exceptional thing because of the subsidised food, the health and medical services and so on. Then, Sir, we have gone down on those two, on health and education, and the subsidies have disappeared. Why? Because the Government has told us that they are taking us to the promised land. The Bank rates are increased to 24 per cent.

I was told a story that when the Queen came here she was talking to members of our own royal court here, and she asked the person who was seated next to her, "Well, madam, what are your interests?" Immediately the answer was "24". [Interruption].—I do not want to mention names. But this is the position. Our people speculate in various spheres, and think in terms of 24 percent, 25 percent and 26 percent. I don't blame her. This what is in everybody's mind. So we are paying the price for all this. The Government has promised us that they will take the people of this country to the promised land. I do not know whether the promised land is Singapore, but anyway, we are on that journey now, and on that journey we have more subsidies. Our PQLI in 1974 was so high due to subsidies, health and education. Health and education, I have shown, are going down in the context of this general expenditure.

I have another interesting figure. Consider kerosene consumption. Now, kerosene is consumed by the poorest villager in this country. The maximum kerosene consumption is to light up the home. Some people may be cooking with kerosene and shifted to other things also, but that is minimal. From the figures of kerosene consumed I will show you how the standard of living in our villages is dropping. I refer to Table 44 of the "Review of the Economy, 1980", a publication of the Central Bank. It says that in 1970 the number of metric tons of kerosene sold was 272,516. Since then the population has increased and the number of houses has increased, but in 1980 the consumption of kerosene has gone down to 188,648—a 32 per cent drop. What are you doing to our people? I have gone to the villages and found out. They do not light a lamp at all. They cook, eat and sleep by 6.30 p.m. You have cut the expenditure on health, you have cut the expenditure on education, as against the total expenditure, the subsidies have been knocked out. People do not light their lamps in the night. And you are taking us to the promised land! And on this journey to the promised land what has happened?

Look at the disparities in living today. Look where your free trade and the liberalization of the economy have taken us. Are we controlling our scarce resources? Are we making maximum use of them? Sir, there are bathroom suites imported into this country which are priced at Rs. 30,000 per set. Forty per cent of the houses in this country do not have a toilet at all. Sixty per cent of the people who are in the hospitals today are there because they have bowel diseases caused by their water being contaminated with faecal matter. And you are getting down bathroom suites worth Rs. 30,000! There are shops in the Fort now selling shirts at Rs. 1,050—the Van Heusen shirt—when there are people

[சுரன் இந்நேடுபெறல் மொழி]

without a scrap of cloth to put on their backs still in the villages. There are shoes costing Rs. 1,000 a pair. This is your free, liberalized trade! It is our foreign exchange you are spending to import these things. There are thousands and thousands of people who cannot buy even a pair of rubber slippers to wear. Sir, in the Ceramic Corporation there is a section at Kollupitiya where they sell a dual tap to be fitted on to a bath—hot and cold tap—with a telephone shower on top. Do you know the cost of it? Rs. 9,900 for the tap alone.

ஸரணி டிசனாயக்க மொழி

(திரு. காமினி திஸாநாயக்க)

(Mr. Gamini Dissanayake)

Some of your party leaders have got them installed.—[Interruption]

சுரன் இந்நேடுபெறல் மொழி

(திரு. சரத் முத்தெட்டுவெகம)

(Mr. Sarath Muttetuwegama)

I do not want to reply to imbecilic comments. Two taps with two telephone showers—[Interruption]. I do not want to start talking about who has built what houses just now. I am talking of the general prices. I will do that also one of these days. I was referring to the dual tap with a telephone shower which sells for Rs. 9,900. And you are asking the people to do without subsidies, not to light a kerosene lamp.

ஈர். ஜே. பி. டி. டி. மெல்

(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. த. மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

You are a connoisseur of good things, it seems to me.

சுரன் இந்நேடுபெறல் மொழி

(திரு. சரத் முத்தெட்டுவெகம)

(Mr. Sarath Muttetuwegama)

During the last few days I was going round the shops because I wanted to give these figures to the House.

ஈர். ஜே. பி. டி. டி. மெல்

(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. த. மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

I did not know such good things were here.

சுரன் இந்நேடுபெறல் மொழி

(திரு. சரத் முத்தெட்டுவெகம)

(Mr. Sarath Muttetuwegama)

You did not know—you might not have known.

What has happened in this country of free liberalization of trade? There should be development. There should have been employment. Has there being employment? I will give you certain figures from no less a source than the Central Bank Report about employment in this era where we have sacrificed everything. Page 44, the Annual Report of the Central Bank.

கலாநாயகர்

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Which year?

சுரன் இந்நேடுபெறல் மொழி

(திரு. சரத் முத்தெட்டுவெகம)

(Mr. Sarath Muttetuwegama)

1980. The report I am dealing with is for 1980—the last report.

“Despite the high cumulative total for the period 1979-80, there has been a steady decrease in the rate of employment creation in the organised sector, particularly in 1980. Compared with 145,000 jobs, and 115,000 opportunities in 1978 and '79 respectively, the number of employment offered by government departments, semi-government institutions, and other organised private-sector enterprises (i.e. those contributing to the Employees Provident Fund) amounted to only 18,035.”

Now Sir, somebody might say—and say it with some justification—that there have been certain jobs created in the self-employment sector. I grant that. But when you say the government sector, the entire corporation sector, and the entire sector in which

the EPF operates—that is, a very wide sector—and only 18,000 jobs had been created last year; and everybody admits that the annual entrance to the job market is over 150,000 a year.

So I am asking “Why are we paying this price?” If the prices are going up, if the real wages are dropping, if the disparities are widening, and the employment rate is dropping, the traditional agricultural exports are dropping, manufacture is only in petroleum and garments, which we get from one country and send to another, why this liberalised trade? I am asking this, because it is very interesting. I will come to it in a little while. This government is now caught on the horns of a dilemma. One section is for the liberal and open economy, and another section that constitutes the invisible government led by Mr. Esmond Wickramasinghe has written to the President advocating protectionism, advocating re-valuation. And there is an important lobby—I do not want to mention names; I do not want to name names—but there is an important lobby backing them. What I am saying is—I am not going to say on which side I am: whether for protectionism or for an open economy—all I am saying is that the capitalist system has failed. It does not matter who is in control. The capitalist system, as an answer, as a solution to Sri Lanka's problems, has failed miserably; and whether you say now “revalue and protect”, or say “open economy and liberalise”, the dilemma is there. And that is why I say, these contradictions are now surfacing. That is not entirely a subjective matter, these contradictions; not entirely. Replacing the Finance Minister with Upali Wijewardane will not be a solution to these problems. He may be having the Midas' touch in the business world but what is the policy? Policy has been dictated from abroad—by the World Bank and the IMF—we are victims. That is the position.

Sir, next year, the projects for 1980, the decade of the '80s, is dismal. I am only a layman; I read it only in the magazines. They say that the least developed countries and third world countries are going to face a number of difficulties in the '80s because protectionism has started in the developed countries. Already we have it. I think the Ministers and all have to go once in a way to ask that the quotas be relaxed, for our export of garments Sir. What I am saying as they have started protectionism. The Third World countries themselves are protecting against each other. We have no future in the export trade for the next few years. So, that is the dilemma this government has, and that is why it has failed miserably in generating income from the traditional sector. What has happened to tea, rubber, and coconut? I know I will discuss it in the Committee stage, Sir. But that fall in production—why is it? There are historical reasons—one reason is, the Companies deliberately ran them down prior to nationalisation, mistakes in the nationalised early ventures. What about the mistakes now? What about the people who had a free-hand, who could have given them over, if they wanted, to the private sector? What has happened? Declining and declining and declining! Antiquated gentleman as head of the SLBC! I am not saying anything personal—he is living in the 19th century—and as for the chairman of the JEDB, he is living in the 21st century. None of them are living in the 20th century. Production is falling.

I mean, you have only to an estate to see what is happening. Talk to the planters: one of the most disciplined sectors at one time. Today, they do not give twopence for him. Anyway, I will not talk about that now. I will do so at the Committee stage because I do not want to take the time of the House now. But, that is why we are in this dilemma.

[ஊர்ன் இன்னைப்புவேளெ மெலா]

After his return from Japan, the Minister has made speeches and said "The rich never had it so good. Their days are numbered" or something to that effect. I forget what he exactly said, but he has said something like that. Their days may be numbered, but their stars are not, bad because of what is happening. What has a certain Minister done?

ஊர். ஜே. ஜி. டி. மெல் மெலா

(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. த மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

I am speaking historically.

ஊர்ன் இன்னைப்புவேளெ மெலா

(திரு. சரத் முத்தெட்டுவெகம)

(Mr. Sarath Muttetuwegama)

And you will be speaking historically for a long time hence. I hope he would not go into history. Sir, he has taxed the rich by a once and for all surcharge on income tax and wealth tax. How much is he getting, Sir? Rs. 200 million. Beedi smokers contribute Rs. 70 million; cigarette smokers Rs. 225 million; arrack drinkers Rs. 200 million and the BTT from all of us is Rs. 1,290 million. The rich only Rs. 200 million and each of them will have to drink six bottles less of whisky and take three dinners less at the Oberoi and then they can pay their tax. He cannot tax them. He may be having some conception, but he cannot do it, because this Government is pulling in different directions. Somebody has said that Ted Kennedy has described the Reagan Government as a Government of the rich, for the rich, by the rich. If he has seen our Government he would have not been talking of Regan's Government!

ஸாமினி டிசனாயக்க மெலா

(திரு. காமினி திஸாநாயக்க)

(Mr Gamini Dissanayake)

How many tax-payers are there in the country? What is the total number of tax-payers in Sri Lanka?

ஊர்ன் இன்னைப்புவேளெ மெலா

(திரு. சரத் முத்தெட்டுவெகம)

(Mr. Sarath Muttetuwegama)

That is the position in regard to how the Budget is going to be financed. And income tax, what does it constitute as a part of the—

கலாநாயகர் குழு

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Order, please! The Sitting is suspended till 2 p.m.

உட்பின்னும் சபை துவங்குவதற்கு சபைத் தலைவர் அவர்கள் 2 மணிக்கு வரவேண்டுகிறார்.

அதன்படி, அமர்வு பி. பி. 2 மணிவரை இடைநிறுத்தப்பட்டு, மீண்டும் ஆரம்பமாயிற்று.

Sitting accordingly auspended till 2 P.M. and then resumed.

ஊர்ன் இன்னைப்புவேளெ மெலா

(திரு. சரத் முத்தெட்டுவெகம)

(Mr. Sarath Muttetuwegama)

Mr. Speaker, before we adjourned for lunch I was speaking on the question of employment and the fact that the Central Bank Report had said that there were only 18,000 jobs created in what they call the organized sector for the whole of 1980. There is another interesting statistic in the Central Bank's Review of the Economy at Table 55 where they give the composition of employment in government departments. According to this table, there are five categories in government departments. Category No. 3 is "minor employees", and minor employees are defined as including messengers, *karyala karya sahayakas*, attendants, orderlies, drivers, unskilled workers, semi-skilled workers and skilled workers. Now, how has employment in that sphere been? In 1968 there were 96,995 employees in the category known as minor employees, including all those people—skilled workers, semi-skilled workers and the like. In 1980 the number of people employed in that category was 95,000. After four years of this Government, after

four years of the liberalized economy, after four years of job expansion and journey to the promised land, what was 96,000 minor employees in 1968 has come down to 95,000 in 1980. That is the position regarding employment.

Now, it would be worthwhile finding out who actually is paying for this carnival, for the tamasha, the “ལེན་ལོ་བོ” that is going on, because we have got into what economists call the “dependent syndrome.” We are becoming more and more dependent as a country, as a people, and the figures of imports of goods and services as a percentage of the Gross Domestic Product have started increasing. In 1978 it formed 39 per cent of the GDP. In 1979 it increased to 46 percent, and in 1980 it has increased to 53 per cent. The Finance Minister, in the course of his Budget Speech and on several occasions earlier, talked of the necessity of cutting our coat according to the cloth. The position is that our expenditure is rapidly outpacing our income. Of course, there are various theories, but the fact is that the revenue for 1981 is Rs. 61,000 million and the expenditure is said to be Rs. 68,000 million. So, as far as the Government is concerned, it seems to be doing anything but cutting the coat accordingly to the cloth.

Sir, earlier I referred to income tax. Income tax as a percentage of the total government expenditure is declining—both personal and corporate tax. The total income tax as a percentage of the total government expenditure in 1977 had formed 11 per cent; in 1978 it formed 6 per cent; in 1979 it formed again 6 per cent. In 1980 and 1981 it went up marginally to 7 per cent. The result is that in this year's Budget income tax, personal and corporate, has declined in income tax receipts, but the taxation is levied by indirect taxes, the biggest being the Rs. 1,300 million on BTT. Everybody knows that the BTT is going to be borne by the consumers. Then, Sir, as regards the Rs. 200 million from

surcharge on wealth tax, Rs. 70 million is coming from the beedi smokers. All I am trying to say is that there is no proportion in this. After all, the Government brought down the tax salbs when they came to power in 1977. I have with me the World Bank Report. The World Bank has said, “There is a conscious policy on the part of the Government to levy less income tax”. Some people even say that income tax is a thing of the past, that there is going to be indirect taxation of the people, the masses. That is going to be the levy of the future. But in this Budget when Rs. 200 million is coming from surcharge, by adding up the increases from arrack, cigarettes and beedi, one sees that it is the poorest class of people who is actually being hit by this taxation in addition to the indirect tax in the form of BTT.

Sir, from where is the money for the unfinanced gap going to come? The economists and even Friedman have said that if you have unfinanced gaps in the country's Budget estimates, that means there is going to be another form of hitting the people because it has to come from Treasury Bills. There is no other way. The Minister has optimistically even made provision for under-expenditure. There will be some under-expenditure in some Ministries, but those Ministers who have been described by the World Bank as those who grab the largest share of the resources will come here with supplementary estimates next year again, and then the Hon. Minister of Finance will not be able to stop it. Even the Hon. Minister will not be able to stop the Treasury Bills. So the unfinanced gap will have to be borne by the people.

Another thing that the Minister made very much of was the fact that our public debt service burden is very small. He said it is something like 7 per cent, and it is nothing. I am challenging the Hon. Minister on those figures, because there are several ways of computing it. If you take it on the basis of a country's capacity to pay out of its own export earnings, then the figure will be very much higher. In any event, I want to bring

[ஊர் ஓர் ஓர் ஓர் ஓர் ஓர் ஓர்]

to your notice that because of the shifting pattern in the grants and loans and the money that we are borrowing from the commercial banks, the picture of the debt service burden will change for the worse. So, in regard to our heavy foreign financing in the last few years, in 1977 grants and loans comprised 21 per cent and commercial bank loans amounted to only 5 per cent. In 1978 it shifted slightly, grants and loans being 24 per cent and the commercial bank loans amounting to 6 per cent. In 1979 grants and loans went down to 19 per cent, and the commercial bank loans also went down to 3 per cent. In 1980 grants and loans came down to 15 per cent, but commercial bank loans went up to 16 per cent. When we start paying back non-concessional financing—what we have borrowed from the commercial banks—the picture of the debt service pattern will start shifting adversely as far as the people of this country are concerned.

Then there is the whole question of corruption and kick-backs. This is related to the fights that are going on. I want to ask the Hon. Minister whether it is not correct that Mr. Hopper, his friend from the World Bank when they met in Tokyo, did not actually allege that 35 per cent of the money that comes to this country as grants, loans, etc., is going by way of commissions and kick backs. It is a very serious matter, if it is so. Whether the percentage is right or not is not the point, but everybody knows that a large percentage is going by way of commissions and kick-backs. These are loans, grants or commercial bank borrowings which we have to pay in one form or the other. Whether the interest is 1 per cent, whether the gestation period is long or short, the people of this country have to pay this. 35 per cent of this money whether it is going into Mahaweli, whether it is going into housing, whether it is going into the lead projects or the non-lead projects, is being collected by some Mafia, that is the commission agents in this country, and we will have to pay.

ஊர். ஊர். ஊர். ஊர் ஊர் ஊர்

(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. த மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

You said 35 per cent Commission ?

ஊர் ஓர் ஓர் ஓர் ஓர் ஓர் ஓர்

(திரு. சரத் முத்தெட்டுவெகம)

(Mr. Sarath Mutteutwegama)

Commissions, cut-backs, kick-backs corruption and all that. How much did Mr. Hopper say it was in Tokyo ?

ஊர். ஊர். ஊர் ஊர் ஊர் ஊர்

(திரு. ஆர். பி. விஜேசிரி)

(Mr. R. P. Wijesiri)

How much did the former Chairman of the People's Bank get ?

ஊர் ஓர் ஓர் ஓர் ஓர் ஓர் ஓர்

(திரு. சரத் முத்தெட்டுவெகம)

(Mr. Sarath Mutteutwegama)

I am not naming names but I am saying that this is the picture.

ஊர். ஊர். ஊர் ஊர் ஊர் ஊர்

(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. த மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

The hon. Member is making the statement that nearly one-third of all this expenditure goes in the form of commissions.

ஊர் ஓர் ஓர் ஓர் ஓர் ஓர் ஓர்

(திரு. சரத் முத்தெட்டுவெகம)

(Mr. Sarath Mutteutwegama)

A little more than one-third. 35 per cent.

ஊர். ஊர். ஊர் ஊர் ஊர் ஊர்

(திரு. ஆர். பி. விஜேசிரி)

(Mr. R. P. Wijesiri)

You are not getting your money's worth.

ஊர். ஊர். ஊர் ஊர் ஊர் ஊர்

(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. த மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

I have heard of 1 per cent and 2 per cent, and in some places going up to 3 per cent, but I have never heard of 35 per cent in my whole life.

සරත් මුත්තේවෙගම මහතා .

(திரு. சரத் முத்தேட்டுவெகம)

(Mr. Sarath Muttetuwegama)

Not the commission alone but the kick-backs, thefts, cut-backs, waste, corruption, everything, which we are going to pay.

ආර්. ජේ. ජී. ද මෙල් මහතා

(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. த மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

That makes the point clear. 35 per cent goes in the form of waste, corruption, kick-backs, commissions and so on.

සරත් මුත්තේවෙගම මහතා

(திரு. சரத் முத்தேட்டுவெகம)

(Mr. Sarath Muttetuwegama)

It does not go into the projects but goes into private hands.

ආර්. ජේ. ජී. ද මෙල් මහතා

(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. த மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

I nearly fainted when you said 35 per cent goes in the way of commissions and kickbacks.

සරත් මුත්තේවෙගම මහතා

(திரு. சரத் முத்தேட்டுவெகம)

(Mr. Sarath Muttetuwegama)

If the Hon. Minister is interested, he might calculate the percentage of Mr. B. J. Fernando's commission, which he originally sued for. What percentage of that particular job did the commission constitute?

ආර්. ජේ. ජී. ද මෙල් මහතා

(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. த மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

I think I have made the calculation. It is 3 or 4 per cent.

සරත් මුත්තේවෙගම මහතා

(திரு. சரத் முத்தேட்டுவெகம)

(Mr. Sarath Muttetuwegama)

That is not bad. That is commission alone. That has to come from the building.

I will now relate to you a story about a modern Diogenes, which I have related here earlier. Diogenes set out with his lamp looking for the truth. He started in Downing Street in England, and he was near the house of the Prime Minister, Mrs. Thatcher, when he was apprehended by MI-5 and taken to the Prime Minister. She asked, "Who are you, and what are you doing in this land?" He said, "I am Diogenes and I am looking for the truth." She said: "Look, what the Gallup poll shows is that I am trailing third, and we are having a lot of problems. Friedman has put me into trouble. I just cannot afford to tell the truth. Go further west". And Diogenes with his lamp went to America and was walking around near Regan's White House when he was apprehended by the FBI this time. He was taken to Regan and was asked "What are you doing here?" He said: "I am Diogenes, looking for the truth." Regan said: "I am on the verge of a limited nuclear war and I cannot afford to tell the truth. Go East". So he came to India, and in India he was walking near Vidhya Bhawan, the Prime Minister's residence. The CID arrested him and took him to Mrs. Gandhi. She said "Moraji Desai, a small flash-in-the-pan, has put us ack by several years. I have many problems with all these separatist tendencies: I cannot afford to tell the truth. But do down south, there is a little country there, Sri Lanka: the have what is called a Dharmista Government. You might find it there." So Diogenes came with his lamp, and when he was walking around he was arrested by the CID and taken to President Jayawardene, who asked him, "What are you doing?" Diogenes said, "I started this journey with a lamp looking for the truth, but after I came to Sri Lanka I am looking for my lamp".

As far as the commissions and kick-backs are concerned, that is the position. Sir, I only want to say this— [Interruption]. If he expects us to laugh, I mean he has another thought

[சுரன் இன்னைப்பெறே மெய்ய]

coming. The point is this, that we are as I said, getting into a dependent syndrome. We are dependent on aid. Now, the 14 billion rupees out of the 21 billion rupees is being financed by loans, grants, so on and so forth. They are not being paid to us for nothing. They are not being paid because the donors and the givers think that Sri Lanka is a beautiful country or because we have 50 years of adult franchise as somebody else says. They are being paid for a particular purpose, and the purpose is becoming increasingly more revealed.

What is the position, Sir, when Mrs. Kirkpatrick was able to address a letter to the Hon. Minister of Foreign Affairs or to the Government—it was virtually a show-cause notice—and ask the Government “Why the devil did you, Sri Lanka, ... when we have given you so much of money”—that is at the back of her mind—“go to this Foreign Ministers’ meeting and get involved in a resolution which mentions the United States 21 times or 12 times”—or whatever it is? She, as the representative of the United States Government had the gumption, I say, to write to an independent government—the Hon. Minister of Foreign Affairs is not here, I do not know whether he is in Sri Lanka or not: he was at this Foreign Minister’s meeting at New York—and ask, “Why did you do this?” What was our reply? Our reply was, “That is all right, we were not there during the voting time and we should not have done that”. We have pleaded in mitigation. The picture, the pattern, that I am trying to show is that they are getting us by the throat. The World Bank is an instrument for this. The IMF dictates the policies. We have gone lock, stock and barrel along with them and furthermore—

ஸாமினி திசாநாயக்க மெய்ய

(திரு. காமினி திசாநாயக்க)

(Mr. Gamini Dissanayake)

Have they done this something to India also?

சுரன் இன்னைப்பெறே மெய்ய

(திரு. சரத் முத்தெட்டுவெகம)

(Mr. Sarath Muttetuwegama)

I am not going to discuss India, Sir. The Indian Parliament is discussing it just at the moment.

ஸாமினி திசாநாயக்க மெய்ய

(திரு. காமினி திசாநாயக்க)

(Mr. Gamini Dissanayake)

The same Institution—

சுரன் இன்னைப்பெறே மெய்ய

(திரு. சரத் முத்தெட்டுவெகம)

(Mr. Sarath Muttetuwegama)

They are having a five-week session. They are going to discuss, with the entire opposition asking for the entire details of that loan. Will you give us the letters of intent that you have signed? There was a book earlier, written by a researcher, which was called the “Death Trap”. It showed how countries that borrowed from the World Bank got into that “death trap”. I have another book here, written I know by a person by no means sympathetic towards these countries. This is a book called “The Third World Calamity” written by Brain May. At page 198, it describes the World Bank and says—

“Political interests, however, do not always, or even most often predominate directly in bank policy”

That is not a statement with which I agree. Then he goes on to say—

Generall the *sine quanon* is that the granting of aid, as it is called, must be consistent with Western economic needs, which are usually seen in the short term, although the overall concept purports to be long-term. Huge construction contracts provide profits and jobs for the West.”

So that the World Bank has its own interests, the interests of its principals at heart, and the World Bank has told us, “Liberalize, devalue have an open economy, dismantal your controls.” This is where we are landed trouble. Take the case of the Coastal Bermuda Contract; these are all part

of the pattern, I say that this monetary policy, the failure of the Government, has landed us where we are not in any way able to say "no" to a request like that.

ஸ்திரீ தீசாநாயக மஹா

(திரு. காமினி திராநாயக்க)

(Mr. Gamini Dissanayake)

What contract?

ஸ்திரீ தீசாநாயக மஹா

(திரு. சரத் முத்தெட்டுவெகம)

(Mr. Sarath Muttetuwegama)

The Coastal Bermuda Contract with the Petroleum Corporation gives the right to have all those oil tanks with the facilities for refuelling and rest and recreation—a euphemism—but that is the term that is used. That is also part of the pattern. I say that is the way that this Government is going; there is no hope for this Government by way of the popular ballot. The popular ballot is out and you will be going the way of South Korea, Taiwan and the Philippines in some ways, and Singapore, where democracy either exists nominally or where in fact there is naked authoritarianism where Fascism prevails. That is where this road is going to lead you to, because the people are being robbed to pay for luxuries of the rich, because the commissions that are being earned have to be borne by the people and there is indirect taxation on the people while the richest, the top layer is getting off practically scot-free in the process.

Mr. N. U. Jayawardena, in a very revealing statement said that this is the best budget in the circumstances. He must be a friend of the Hon. Minister.

ஃர். ஜே. ஜி. தி. டி. டி. மெல்

(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. தி. மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

A very old friend. I have mentioned him a number of times in this House.

ஸ்திரீ தீசாநாயக மஹா

(திரு. சரத் முத்தெட்டுவெகம)

(Mr. Sarath Muttetuwegama)

Even if he is not a friend, the class dictates that statement. That is the best Budget for them in the circumstances, but is it the best Budget for the people? Can you get votes? The Hon. Minister of Mahaweli Development said that the Government has repeatedly won Municipal elections, elections to Development Council, by-elections. Naturally, when you tell the people, "I will give you eight pounds of cereals. I will take you to the promised land!" You have been leading the people, not to the promised land but up the garden path.

ஸ்திரீ தீசாநாயக மஹா

(திரு. காமினி திராநாயக்க)

(Mr. Gamini Dissanayake)

You led them to the cemetery!

ஸ்திரீ தீசாநாயக மஹா

(திரு. சரத் முத்தெட்டுவெகம)

(Mr. Sarath Muttetuwegama)

For a time they were hoodwinked. They were hoodwinked and they say, "Well, maybe, this is the path of development", but the time is not long when they will realise that it is not so. This country has people who are militant, people who have fought for their rights. Those national overheads in education, in health, were the results of what the people fought for and achieved. Independence, 50 years of adult franchise—all this was obtained and retained by the fight of the people of this country, and they are not going to allow this kind of thing. It is not a question of voting. They will not be able to have elections. I want to ask the Hon. Minister—there is now a big war going on. A lot is at stake for a lot of people, those whom I said are the commission agents, the cut-back people, the kickbacks. They have a

[සරත් මුත්තේටුවෙගම මහතා]

lot at stake. For the Members of this House who are in the back benches, they have only a seat to lose, but for those people they have a lot to lose, and that Mafia is on. I think, it is the best for everybody to have their security tightened, because even physical attempts will be made—those who want to retain power, which means to them a type of life which they have never known before; to them it is nothing. Mr. Bandaranaike—after all nobody expected it—one morning a man walked in and assassinated him in broad daylight in Rosmead Place. And, if people are going to prevent it, I think, they must also be prepared because this is the Mafia, the Mafia at the bottom of it.

ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මහතා

(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. து மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

Who is the leader of this Mafia ?

සරත් මුත්තේටුවෙගම මහතා

(திரு. சரத் முத்தேட்டுவெகம)

(Mr. Sarath Muttetuwegama)

I am not going to get involved in these fights, Sir. There are many leaders of many Mafias and each of them has got a stake to protect and each of them will fight, and one never knows where the blows will fall. That is why I say that the people of this country are the only safeguard, the people who have been militant, who have fought and who have been deceived by the Government, from the eight pounds of cereals up to the talk of the promised land. They will fight and in the end they will win.

අ. හා. 2.24

විරමන්ති සමරවීර මහතා (වැඩ බලන අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා)

(திரு. வீரவாணி சமரவீர—பதில் கல்வி அமைச்சர்)

(Mr. Weerawanni Samaraweera—Acting Minister of Education)

ගරු කථානායකතුමනි, මට කතා කරන්නට අවස්ථාවක් ලබා දීම ගැන මා ස්තූති වන්න වෙනවා. එක්සත් ජාතික පක්ෂ රජයේ පස්වැනි අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කර තිබෙන මේ අවස්ථාව, රජයට එ' වගේම මහජනතාවටත්, මේ පක්ෂය තුළ මේ රජය නිසා, අපේ ආර්ථික සමාජ ප්‍රතිපත්ති නිසා, කොඹි තරම් දුරට, මේ රටේ ආර්ථික වශයෙන් සමාජ වශයෙන් සංවර්ධනයක් ඇති වී තිබෙනවාද කියා සලකා බලන්නට ඉතාම සුදුසු අවස්ථාවයි. මේ රටේ පමණක් නොව ලෝකයේ ඕනෑම රටක පාලන තන්ත්‍රයේදී, සමාජ ආර්ථික යනාදී සෑම ප්‍රශ්නයක් පිළිබඳවම තක්සේරුවක් කරන්නට, අගැසීමක් කරන්නට, කොඹි තරම් දුරට එ' පාලන යන්ත්‍රය තුළ රටේ ජීවත් වන ජනතාව—සමාජය—ඉදිරියට ගමන් කර තිබෙනවාද, ගමන් කිරීමේදී ඇති වන ගැටළු, බාධක, සමාජික ප්‍රශ්න මොනවාද, ඇති විය යුතු පරිවර්තනයන් මොනවාද කියා සලකා බලන්නට අයවැය ලේඛන විවාදය, ආදායම් හා වියදම් පිළිබඳව සාකච්ඡා කරන වෙලාව, අවස්ථාවක් කර ගැනීම ඉතාම වැදගත්. මෙය කණ්ඩායම් දෙකක් දෙපිලට වෙන් වී, බෙදී, ඇති කරගන්නා හුදු වාදයක් පමණක් නොවෙයි. සත්‍ය වශයෙන්ම සමාජයේ විශාල, ඉතාම වැදගත්, වටිනා, මහා සමාජ සංවාදයක් බවට පත් විය යුතුයි. ලෝකයේ රටවල් දියුණු වී තිබෙන්නේ පටු වාද, ආකල්ප, පිළිබඳව එක තැන

නතර වී තමන් එල්ල ගත් තීරණ මත, තමන් රැදිල ඉන්න ඒ දර්ශන වටා කොටු වී, හිර වී ඒ තුළම තමන් රැදී, ඒ තමන් එල්ල ගත් මත වාද, ස්ථිර කිරීම සඳහා පමණක්ම කටයුතු කිරීමෙන් නොවෙයි. එහෙම වුණොත් අපට කවදාවත් සමාජ සංවර්ධනයක් පිළිබඳව පොදු සංවාදයක් තුළින් ඉදිරියට ගමන් කිරීමට අමාරුයි. ඒ නිසා අපට සිදු වෙනවා සියලුම පක්ෂ වලට—දේශපාලන සිද්ධාන්ත, දර්ශන අනුගමනය කරන ඒවා ක්‍රියාත්මක කරන සියලු දෙනාටම—අවධාරණයෙන් කියන්නට, මේ සෑම දර්ශනයක්ම ඇති වී තිබෙන්නේ මිනිසා සඳහා බව. මනුෂ්‍යයාගේ සමාජ සංවර්ධනය සඳහායි. පුද්ගල වාදය මත නොවෙයි.

මිනිසා ජීවත් විය යුත්තේ දර්ශනය ආරක්ෂා කිරීම සඳහා නොවෙයි. දර්ශන පැවතිය යුත්තේ මිනිසා ජීවත් කරවීම සඳහායි. මේ දර්ශනය මත පිහිටා 1973 න් ආරම්භ වුණු එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ පවර්තන යුගය නිසා, කෙටි කාල සීමාවක් තුළදී මේ රටේ කෝටියකටත් වඩා විශාල ජන සංඛ්‍යාවකට, මේ රටේ සෑම ජන කොටසකටම, ජාති, ආගම්, පක්ෂ, හේද වලින් තොරව එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ සමාජ, ආර්ථික දර්ශනය අවුරුදු තුනක් තුළදී ජනතාවට ඒත්තු ගන්වන්නට, පුළුවන් වුණා. ඒ ඒත්තු ගැන්වීම නිසා ජනතාව තුළ කිසියම් හැඟීමක්, අවබෝධයක් විශ්වාසයක් ඇති කරවන්නට පුළුවන් වුණු නිසා, මේ පරිවර්තන යුගය ඇති කරන්න මුල් වුණු ශ්‍රීමත් ජනාධිපති තුමාගේ පක්ෂයට මේ රටේ වගකීම ජනතාව විසින් භාර දුන්නා.

1977 දී ජනතාවගේ වරම ලබා ගෙන, අදට සැහෙන කාලයක් ගත වී තිබෙනවා.

ඒ ජනතා වරම ජනතාවට ආපසු භාර දෙන්නට, අපේ ගිවිසුම අවසාන කරන්නට සිදු වෙනවා. ඔවුන් කෙරෙහි හියම් විශ්වාසයක් අපි තැබුවාද, අපි කෙරෙහි ඔවුන් තැබූ විශ්වාසය පිළිබඳ කොයි තරම් දුරට අවබෝධයක් අපට ඇති කරගන්න පුළුවන් වුණාද, කොයි තරම් දුරට සමාජ සංවර්ධනයක් රටේ ඇති වුණාද, කොයි තරම් ආර්ථික සංවර්ධනයක් රටේ ඇති වුණාද, 1977 දී ජනතාව තුළට අපි යන කොට තිබුණු ප්‍රශ්න, ගැටළු හා අමාරුකම්වලට බාධකවලට, යම්කිසි සහනයක් සලසා දෙන්නට, ඔවුන්ට ජීවත්වීමේ මාර්ග පාදා දෙන්නට පුළුවන් වුණාද කියා දැනගන්නට, ඒ ජනතාව අතරට යන්න තව අවුරුද්දක් තිබෙනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, මෙය ඉතාම හොඳ අවස්ථාවක් අපට අප කෙරෙහි අගෑ ගිමක්, තක්සේරුවක් කර ගන්නට. ඒ වගේම මුළු මහත් රටට, 1948 සිට ඇති වුණු—ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී දේශපාලන නිදහස තුළ ඇති වුණු—පාර්ලිමේන්තු ආණ්ඩුක්‍රම තුළින්, රටේ සංවර්ධනයට, රටේ සමගිය සදාචාරය ආරක්ෂා කරන්නට, මොන කණ්ඩායම් තුළින් මොන දර්ශනය තුළින්, මොන නායකත්වය තුළින් ජනතාව එක්ක ඉදිරියට පියවර කීපයක් යන්න පුළුවන් වුණාද කියා තක්සේරු කරන්නට මේ අයවැය ලේඛන විවාදය ඉතාම වැදගත් වෙනවා. එම නිසා කොයිම දේශපාලන පක්ෂයක් හෝ කණ්ඩායමක් හෝ තමන්ගේ පටු වාද හේද මත නතර වී පවතින රජයට පහර ගසමින් ඒ තුළින් ජනතාව තමන් වෙත නම්මා ගැනීමට වෙහෙස දැරීමත් ඒ මගින් ඊළඟ මැතිවරණයේදී බලයට පත්වීම සඳහා ජනතාව නම්මා ගැනීමට තර්ක ඉදිරිපත් කිරීමත්

මේ අය වැය ලේඛන විවාදය උප

[විරවන්ති සමරවීර මහතා]
ශ්‍රේණි කර ගනිමින් ඒක ඉතාම කණ
ගාවුදායකයි.

මේ අවස්ථාවේදී අපේ ද්‍රවිඩ එක්සත්
විමුක්ති පෙරමුණේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් මේ
විවාදයට සහභාගි වුණා. ඒ අතරතුරේදී ඒ
ගරු මන්ත්‍රීවරුන්, මේ අය වැය විවාදයේදී
ඇති වුණු යම් යම් යෝජනා ගැන සතුව
ප්‍රකාශ කළා. ඒ වාගේම, ද්‍රවිඩ එක්සත්
විමුක්ති පෙරමුණේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන්
යම් යම් අවස්ථාවලදී රජයේ යම් යම්
කරුණු ඉදිරිපත් කළා. මේ කාලය තුළදී
රජය ඒ ප්‍රදේශ කොට්ඨාශ කෙරෙහි එතරම්
සැලකිලිමත් භාවයක් දක්වා නැත කියා
ඒ අය කරුණු ඉදිරිපත් කළා. ඒ ගරු
මන්ත්‍රීවරුන්ගේ කීමේ සත්‍යතාවක්
නිබේද, අපි ඒ අයගේ ඉල්ලීම් පැහැර හැර
නිබෙනවාද, එසේ නැත්නම් ජාති, ආගම්
කුල හේදවලින් තොරව අපි පොදු සංවර්ධන
ධනය සඳහා ජාතික ධනය කොතෙක් දුරට
බෙදා හැර නිබෙනවාද යන වග අපට
සංඛ්‍යා ලේඛනවලින් සොයා ගන්න පුළු
වනි. එක් එක් අමාත්‍යාංශය පිළිබඳ සංඛ්‍යා
ලේඛන මම ලබා ගන්නා. මම කැමතියි
ඒවා ඉදිරිපත් කරන්න.

1977 සිට අද දක්වා යාපනේ දිස්ත්‍රික්ක
යට එක් එක් අමාත්‍යාංශයෙන් වෙන් කර
නිබෙන මුදල් පිළිබඳ සංඛ්‍යා ලේඛන මා
ලග නිබෙනවා. ඉඩම් අමාත්‍යාංශය විසින්
ඉඩම් සංවර්ධනයට, වැව් අමුණු හරිගැස්
සීමට, වාරිමාර්ග හරිගැස්සීමට, ජනතාව
අතරට ගොස් ඔවුන්ගේ දුක සැප සොයා
බලා කටයුතු කිරීමට රු. 6,30,59,150 ක්
යාපන දිස්ත්‍රික්කය සඳහා වෙන් කර තිබේ
නවා. වෙන් කර තිබෙන මේ විශාල මුදල්
සම්හාරය ගැන සලකා බලන විට, අපේ
කොට්ඨාශවලට, දිස්ත්‍රික්කවලට පවා මේ
තරම් පහසුකම් ලැබී තිබෙනවාදැයි සමහර
අවස්ථාවලදී අපට සැක හිතනවා.

පාලකයන්ගේ පරම යුතුකම විය
යුත්තේ, හැඟීම විය යුත්තේ, ජනතාව
ජීවත් කරවීමය යන සත්‍යය එක්සත්
ජාතික පක්ෂයේ රජය තුළ මෙදා පමණක්
නොව අවුරුදු ගණනාවක් තිස්සේ, ගත
වර්ෂ ගණනාවක් තිස්සේ, විදේශීය බල
වේගයන්ට යටත් වී සිට ක්‍රමානුකූලව
නිදහස ලබා ගත් දවසේ සිටමත් තිබුණා.
අපේ මූලික පරමාර්ථය, දර්ශනය වුණේ
මිනිසා ජීවත් කරවීම, ජීවත් වීමට වුවමනා
කරන හොඳ පරිසරයක් ඇති කිරීම,
ආර්ථික පහසුකම් දීම, මානුෂික නිදහස,
අයිතිය ලබා දීම යන මේවායි. නමුත් එදා
සිටම කොමියුනිස්ට් පක්ෂය, ලංකා සම
සමාජ පක්ෂය යන වාමාංශික පක්ෂ ඒ
ප්‍රතිපත්තියට නොයෙක් අන්දමින් පහර
ගැසුවා. එදා අපේ පක්ෂය රටේ නොයෙක්
වාරිමාර්ග යෝජනා ක්‍රම ඇති කරන්නට
යෝජනා කරන විට, මේ වාමාංශික පක්ෂ
අපේ තරුණ තරුණියන්, ජනතාව නො
මගට පොළඹවමින්, ඔවුන් තවදුරටත් කම්
මැලියන්, උදාසීන පුද්ගලයන් වශයෙන්
තමන්ගේ පැත්තට හරවා ගන්නට
කටයුතු කළා. සටන් පාඨවලින් පමණක්
ඔවුන් තමන්ගේ පැත්තේ රඳවා ගන්නට
මහත්සි ගත් උදවිය එදා ඩී. එස්. සේනා
නායක අගමැතිතුමා නොයෙක් සංවර්ධන
යෝජනා ක්‍රම ඇති කරන විට ඒවාට
අවහිර කළා.

අපේ ගරු ඉඩම් ඇමතිතුමාට, ඉඩම්
අමාත්‍යාංශයට නොයෙක් විධිගේ චෝදනා
ඒල්ල වුවත් එතුමා විශාල මුදල් සම්හාර
යක් යාපනේ දිස්ත්‍රික්කයට මේ වන විට
වෙන් කර තිබෙන බව මම පෙන්වා
දුන්නා. 1977 ජූලි සිට යාපන දිස්ත්‍රික්කය
තුළ රාජ්‍ය අංශයේ ආයෝජන පිළිබඳ
විස්තර ප්‍රකාශය මම සහාගත කරනවා.*

*ගැන්සාඩ් කාර්යාලයේ ඇත.
ஹன்சாட் அலுவலகத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

එක් එක් අමාත්‍යාංශය 1977 සිට මේ දක්වා ශාපනය දිස්ත්‍රික්කයට බැර කර තිබෙන මුදල් ප්‍රමාණය මෙහෙමයි :

	රු.
ඉඩම් සහ ඉඩම් සංවර්ධන අමාත්‍යාංශය ...	6,30,59,150
වෙ.ළඳ හා නාවුක කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍යාංශය ...	21,01,000
අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය ...	75,70,551
උසස් අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය ...	2,60,56,020
විදුලිබල හා බලශක්ති අමාත්‍යාංශය ...	3,79,46,099
රාජ්‍යාරළුමක අමාත්‍යාංශය ...	9,85,34,974

ශාපනය දිස්ත්‍රික්කයේ ආරක්ෂාව සඳහා 1977 සිට මේ දක්වා රු. 9,85,34,974 ක් වැය කර තිබෙනවා. ශාපනය දිස්ත්‍රික්කයේ ගරු මන්ත්‍රිතුමන්ලා රටේ සාමය ආරක්ෂා කිරීම සඳහා රජයත් සමග දැන් සහයෝගයෙන් ක්‍රියා කරනවා. මුලදී යම් යම් අවස්ථාවලදී කිසියම් අපහැදිලි තත්ත්වයක් ඇති වුණා. මේ විශාල මුදල් සම්

භාරය දෙස බලන විට එතුමන්ලාට පෙනී යනවා ඇති, අපේ රටේ ජනතාව අතර හේද වසුරන්තටද. රටේ සාමය ආරක්ෂා කරන්නටද, මේතරම් විශාල මුදල් සම්භාරයක් වැය කරනට යෙදුණේ, කියා. අනික් අමාත්‍යාංශවලින් 1977 සිට මේ දක්වා ශාපනය දිස්ත්‍රික්කයට වැය කර තිබෙන මුදල් ප්‍රමාණය මෙහෙමයි :

	රු.
ග්‍රාම සංවර්ධන අමාත්‍යාංශය ...	3,43,589
කම්කරු අමාත්‍යාංශය ...	21,92,889
පළාත් පාලන, නිවාස හා ඉදිකිරීම් අමාත්‍යාංශය ...	4,81,85,057
කර්මාන්ත හා විද්‍යා කටයුතු අමාත්‍යාංශය ...	22,34,17,732
ප්‍රවාහණ කටයුතු අමාත්‍යාංශය ...	2,25,000
ගමනා ගමන ම.ණ්ඩල අමාත්‍යාංශය ...	2,43,40,354
වැවිලි කර්මාන්ත අමාත්‍යාංශය ...	15,06,367
අධිකරණ අමාත්‍යාංශය ...	8,06,500
කෘෂිකර්ම සංවර්ධන හා පර්යේෂණ අමාත්‍යාංශය ...	1,05,86,698
ධීවර කටයුතු අමාත්‍යාංශය ...	2,69,01,000
යෞවන කටයුතු හා රැකිරක්ෂා අමාත්‍යාංශය ...	62,36,186
ග්‍රාමීය කර්මාන්ත සංවර්ධනය පිළිබඳ අමාත්‍යාංශය ...	22,46,394
තැපැල් හා විදුලි සංදේශ අමාත්‍යාංශය ...	4,38,94,626
සෞඛ්‍ය අමාත්‍යාංශය ...	63,68,428
රාජ්‍ය අමාත්‍යාංශය ...	32,00,000
සමාජ සේවා අමාත්‍යාංශය ...	13,87,809
පාර්ලිමේන්තු කටයුතු හා ක්‍රීඩා අමාත්‍යාංශය ...	1,70,000
ආහාර හා සමුපකාර අමාත්‍යාංශය ...	46,43,527
මහා මාර්ග අමාත්‍යාංශය ...	6,14,36,087
ස්වේදේශ කටයුතු අමාත්‍යාංශය ...	2,07,296
ජනතා වතු සංවර්ධන අමාත්‍යාංශය ...	5,64,380

එකතුව ... 70,41,27,713

ආර්. පී. විජේසිරි මහතා

(කි.රු. ඡාරි. ඡාරි. ජී. බි.ඥෙ.සි.ආ)

(Mr. R. P. Wijesiri)

ඒ ඔක්කොම දී තිබෙන්නේ ඒ අයටයි. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන්ට නම් සහ 5 ක්වත් දීලා නැහැ.

විරවන්ති සමරවිර මහතා

(කි.රු. බී.ර.ව.බි.නි.ස.ම.ර.වී.ර.)

(Mr. Weerawanni Samaraweera)

මන්ත්‍රීවරුන්ට දී නැහැ. නමුත් ඔවුන් නියෝජනය කරන කොට්ඨාශවල ජනතාවට යහපතක් වී තිබෙනවා. මන්ත්‍රීවරුන්ටත් ලැබෙනවා, දවසකට රු. 200 බැගින්.

ආර්. පී. විජේසිරි මහතා

(කි.රු. ඡාරි. ඡාරි. ජී. බි.ඥෙ.සි.ආ)

(Mr. R. P. Wijesiri)

අපිට රු. 200 යි. නමුත් නාන්සේට කියද?

විරවන්ති සමරවිර මහතා

(කි.රු. බී.ර.ව.බි.නි.ස.ම.ර.වී.ර.)

(Mr. Weerawanni Samaraweera)

මගේ නිලය, වගකීම අනුවයි, එය ගෙවන්නේ. නමුත් නාන්සේත් මෙතැනට ආවොත් ඒ ගණන හමිබ වෙයි. හැබැයි එන්න ලැබෙයිද දන්නේ නැහැ.

ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මහතා

(කි.රු. ඡාරි. ඥෙ. ඉ. ජ. මෙ.ම.)

(Mr. R. J. G. de Mel)

හාරිස් පත්තුවේ දෙවැනි මන්ත්‍රීතුමාට (ආර්. පී. විජේසිරි මහතා) දෙගුණයක් ලැබෙනවා.

ආර්. පී. විජේසිරි මහතා

(කි.රු. ඡාරි. ජී. බි.ඥෙ.සි.ආ)

(Mr. R. P. Wijesiri)

ඔවා, විමධ්‍යගත අයවැයෙන් වෙන් කළ ඒවා නේද?

විරවන්ති සමරවිර මහතා

(කි.රු. බී.ර.ව.බි.නි.ස.ම.ර.වී.ර.)

(Mr. Weerawanni Samaraweera)

ඒ විධියට විශාල මුදල් සම්භාරයක් යාපනයේ අර්ධ දීපය වෙනුවෙන් වියදම් කර තිබෙනවා. ඒ වාගේම, මේ බිහි වීමට

නිවාස 3,359 ක් හදා දී තිබෙනවා. ඒ පිළිබඳ විස්තර හැන්සාඩ් වාර්තාවට ඇතුළු වීම සඳහා මම සහාගත කරනවා.*

1977 වන විට සමාජ අසාධරණකම්, ආර්ථික අසාධරණකම් කොසි තරම් ඇති වී තිබුණාද කියා තමුත් නාන්සේ ලා දන්නවා. විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායකතුමා දන්නවා. පසුගිය ආණ්ඩු කාලයේදී කොසි තරම් දරුණු විධියට, අමානුෂික ආකාරයට වද—වේදනා—හිංසා —පීඩාවලට භාජන වන්න සිදු වුණාද කියා.

ඇත්ත වශයෙන්ම ජාතිවාදී අරගල බිහි වුණේ අපේ කාලයේ නොවෙයි. 1956 න් තමයි, ඊට මුල පිරුණේ. බොහොම දෙනෙක් කෑ ගහනවා, 1956 දී විශාල සමාජ පරිවර්තනයක් ඇති වුණාය කියා. නමුත් එදායින් පස්සේ නේද, එතෙක් සමාජයේ හෙමින් සිරුවේ ගලාගෙන ගිය සාමකාමී සමාජ පරිසරයට හානි වුණේ? හුදෙක් බලය ලබා ගැනීම සඳහා; ජාතිය බොහොම ඉක්මනින් අවුස්සන්න පුළුවන් ආගම, භාෂාව, මුල් කරගෙන, ඒ තුළින් සහ, වෙද, ගුරු, ගොවි, කම්කරු කියා පංච මහා බලවේගයක් ඇති කරගෙන ඒ උදවියත් සමඟ පාර්ලිමේන්තුවට ගිහින් පැය 24 න් සිංහල රාජ්‍ය භාෂාව කරනවාය කියන ප්‍රකාශයක් කොට ඒ තුළින්, එතෙක් අනාදිමත් කාලයක් තිස්සේ සාමයෙන්—සාමදානයෙන් ජීවත් වුණ ද්‍රවිඩ ජනතාව සමඟ හේදයක් ඇති කර; භාෂාව අනුව, ආගම අනුව ඒ ඒ උදවිය වෙන් කර කොටු කිරීමෙන් මේ විධියේ හේදයක් ඇති වුණේ කියා මම අහනවා. නමුත් එයින් කාටවත් ප්‍රතිඵලයක් ලැබුණේ නැහැ.

එදා 'සිංහල පමණයි' කියන සටන් පාඨය නිසා අපේ අනිංසක ගම්බද සිංහල තරුණ—තරුණියන් ලක්ෂ සංඛ්‍යාත පිරිසක් සිංහලෙන් පමණක් අධ්‍යාපනය ලැබුවත්, ලෝකයේ ඇති වී තිබෙන කාර්මික විප්ලවය හා සමාජ පරිවර්තනය නිසා, රුකියාවක් ලබා ගැනීමේදී ඉංග්‍රීසිය අවශ්‍ය වී තිබෙන බැවින් ඔවුන් අමාරුවේ

* කථාව අවසානයේ පළකර ඇත. உரையின்றுதியில் தரப்பட்டுள்ளது. Digitized by Nishcham Foundation. Reproduced at end of speech.

වැටුණා. දැනත් යම්—යම් අවස්ථාවලදී අපේ අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයට පහර ගහන්නෙන් 'ඉංග්‍රීසි ගුරුවරුන් නැහැ' කියමිනුයි. නමුත් ඒ තත්ත්වය ඇති වුණේ අවුරුදු 15 ක 20 ක කාලයක ඉදලා නේද?

එදා අර විධියට සංස්කෘතිය ගැන කථා කළ ඒ පක්ෂය 1956 දී බලයට පත් වීමෙන් පසුසේ, පිරිවෙන් අධ්‍යාපනය සම්පූර්ණයෙන්ම විනාශ කර දැමීමා; පිරිවෙන්වලට නිබුණු ගෞරවනීය තත්ත්වය නැති කර දැමීමා. වැඩියක් තබා, හික්ෂුන් වහන්සේට සමාජයේ නිබුණු ගෞරවය පවා 1959 වන විට විනාශ වුණා. මුළු මහත් ලෝකයේම පූජනීය තත්ත්වයක් දැරූ බෞද්ධ දර්ශනය කෙරෙහිත් සැක පහළ වන්න පටන් ගත්තා, අවි—ආයුධ අතට දී ශ්‍රමණ වේශධාරීන් ලවා රවේ පාලකයන් විනාශ කරවන්න, මරවන්න කටයුතු යෙදුණු අවස්ථාවේදී.

භාෂා හේදය ඇති වුණේ, 1956 න් පසුසේ නේද? භාෂාව අනුව මිනිසුන් කොටු වන්න පටන් ගතතේ, වෙන්වන්න පටන් ගත්තේ, එතෙක් ඒ ඒ ගම්වල සාමයෙන්—සාමදානයෙන් ජීවත් වුණු මිනිසුන් ඇතකොටා ගන්න පටන් ගත්තේ ඊට පසුසේ නේද? උඟව පළාතෙන් ආරම්භ වුණු ඒ ජාතිවාදී අරගල යේදී වැලිමඩ හිටපු මන්ත්‍රී කෝ. එම්. පී. රාජරත්න මහතා වැනි අය තාර අරගෙන, බුරුසු අරගෙන ගිනිත් දෙමළ පුවරුවල තාර ගැවේ, ශ්‍රී අකුර ඇත්තේ ඒ කාලයේ නේද? අපේ රට අර්ථික වශයෙන් පසු බැස තිබෙනවාය, මිනිසුන් අතර සහජී වනය පිළිබඳව සැක පහළ වී තිබෙනවාය කියා අද යමෙක් අපේ පක්ෂය කෙරෙහි කිපෙනවා නම් ඒ අය මතක තබා ගන්න ඕනෑ; ජාති, ආගම්, කුල, පක්ෂ හේද අනුව මිනිසුන් කොටු වන්න පටන් ගත්තේ බණ්ඩාරනායක අගමැතිතුමාගේ ආණ්ඩුව පිහිටව්ව්වාට පසුසේ බව. ඒ කාලයේ ඇති වුණු තුවාල තවමත් සනීප වී නැහැ. එම නිසා විවින්—විට ඒවායේ වේදනාවන් පළ වෙනවා; නොයෙක් ආකාරයෙන් ඒවා එළි දකිනවා. ජාතිවාදී උත්මත්තකයන්, අන්ත ජාතිවාදීන් බිහි වුණේ 1956 න් පසුසේයි. එම නිසා අද අපි කොයි තරම් අමාරුවෙන්ද, මේ ගමන යන්නේ?

කථානායකතුමනි, තමුන් නාන්සේ ලෝකයේ කොතැනක හෝ දැක තිබෙනවාද, ජාති වාදයෙන් ජයග්‍රහණය අත්පත් කර ගත් රටක? හිටලර්, මුළු ලෝකයේ හැම කෙනෙකම පාහේ දන් නා සුප්‍රසිද්ධ කෙනෙක්. නමුත් ඒ නම කියවෙන විටත් මුළු ලෝකයම බියෙන් මිරිකෙනවා, මේ ලෝකයට ත්‍රස්තවාදය බිහි කළ පුද්ගලයා හැටියට ඔහු සිහි කරමින්. ඔහු කෝටි ගණන් වූ මිනිසුන්ගේ මළ කදන් උඩ කොඩිය ඉසවූ පුද්ගලයෙක්. එහෙත් ඒ පුද්ගලයාගේ අවසානය ලගා වුණේ. බිම් ගෙයක් තුළ තමාගේම ආයුධවලින් තමාටම වෙඩි තබා ගෙන සිය දිවි නසාගැනීමෙනුයි. එහෙම නම් කොතැනද, ජාති වාදය ජයග්‍රහණය කළේ? කිසිම තැනක ජාති වාදය ජයග්‍රහණය කළේ නැහැ. ජාති වාදය තුළින් සමාජ සංවර්ධනයක් ඇති කරන්න පුළුවන්ය කියන අය අපේ පක්ෂය තුළ නැහැ. එවැනි අදහසක් අප තුළවත්, අපේ පක්ෂය තුළවත් ඇත්තේ නැහැ. අපි බලාපොරොත්තු වන්නේ මිනිසා කියන වචනය තුළ තවත් තවත් හේද ඇති කරන්න නොවෙයි. ආගම් කුලහේද තිබෙන්නේ මිනිසා සදහායි. මිනිසුන් එවාට වහලුන් නොවිය යුතුයි. භාෂාව අවශ්‍ය වන්නේ මිනිසාගේ පැවැත්ම සදහායි. නමුත් මිනිසා භාෂාවේ වහලෙක් බවට පත් වෙලා භාෂාව නිසා ඇත කොටා ගන්නා සමාජ පරිසරයක් ඇති නොවිය යුතුයි කියන එකයි, එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ පිළිගැනීම. ඒ නිසා නේද 1977 සිට මේ දක්වා අවුරුදු හතරක කාලය තුළදී රුපියල් 70, 41, 27, 713 ක් යාපනය අර්ධද්වීපයේ ජනතාවට බෙදා දී තිබෙන්නේ. ඔවුන්ගේ ආර්ථික පසුබිම ඇති කරන්නයි, කිසියම් භෞතික වෙනස් වීමක් අවශ්‍ය නම්, සමාජ භූගෝලීය වෙනස්කම් අවශ්‍ය නම් ඒවා ඇති කරන්නයි, පාරවල්, ඇළවල්, දොළවල්, ගංගා ඇති කරන්නයි, පාසල් ඇති කරන්නයි. ආරෝග්‍යශාලා ඇති කරන්නයි ඒ මුදල් ලබා දී තිබෙන්නේ අපේ පක්ෂයේ කොතැනක හරි හැඟීමක් තිබුණා නම් ජාතිවාදය උඩ දුට්ට ජාතීන් සුළු ජාතීන් හැටියට කොටු කරන්න ඕනෑය, අපිත්

[විවේකී සමරවිත හෙතා]

කරන්න ඕනෑම, ඇරිපික වශයෙන් පසු බසවන්න ඕනෑම කියා, මේ තරම් විශාල මුදල් සංඛ්‍යාවක් වෙන් කරන්නේ නැහැ. ගරු කථානායකතුමනි, එ නිසා තමයි, අපි නිතරම මහත්සි ගන්නේ, සමාජයේ හැමෝම එකට එකතු වෙලා ලාංකික ජනතාවක් හැටියට මේ උදා වි තිබෙන ලෝක උද්ධමනිකාරී, කණගාටුදායක තත්වයෙන් මිදී, අප ජීවත් වන සමාජයේ මිනිසුන් හැටියට යහතින් ජීවත් වෙන්න සුදුසු පිරිසිදු වාතාවරණයක් ඇති කරවන. භෞතික වෙනස්කම්වලින් පමණක් රටක දියුණුවක් ඇති කරන්න බැහැ. මිනිසුන්ගේ හැඟීම් ආකල්ප වෙනස් වෙන්න ඕනෑ.

මම කැමතියි විපක්ෂයේ ගරු නායකතුමාට මතක් කරන්න, භාරතයේ පමණක් නොව මුළු මහත් ලෝකයේම ශ්‍රේෂ්ඨ නායකයෙක් හැටියට පිළිගන්නා මහත්මා ගාන්ධි තුමා, පෙබරල් පක්ෂයේ හිටපු නායක වෙල්වනායගම් මැතිතුමා ඉතාම ගෞරවයෙන් සිහිපත් කළ ශ්‍රේෂ්ඨ නායකයෙක්. එතුමා පමණක් නොවෙයි, අපිත් එසේම සිහිපත් කරනවා. එතුමා මුළු මහත් භාරතයට සාමය ලගා කර දෙන්න, ජනතාවට ස්වාධීනත්වය ඇති කරන්න මුලින්ම ගමන් කළේ ඇත ගම් දනවු වලට. එතුමා තුළ ජාතිවාදය තිබුණේ නැහැ. ආගම්වාදය තිබුණේ නැහැ. කුල වාදය, පළාත්වාදය තිබුණේ නැහැ. ලෝකයම පිළිගන්නවා, එතුමා ශ්‍රේෂ්ඨතම සමාජ සේවකයෙක්, නායකයෙක් හැටියට. තමුත්තාත්සේලාත් පිළිගන්නවා. ගරු කථානායකතුමනි, එතුමා යම් යම් අවස්ථා වලදී බිතාන්‍ය අධිරාජ්‍යයෙන් භාරත ජනතාව නිදහස් කර ගන්න සටන් කරන වෙලාවේදී සටන් පාඨයක් කර ගත්තේ ත්‍රස්තවාදය නොවෙයි, ගෞරෝසු කම් නොවෙයි, මටසිලටුහාවයයි.

විශාල වශයෙන්, තදබල විධියට රෝග පැතිර යමින් තිබුණු ඒ කාලයේ මිනිසුන් ත.ස. හැඟීමක් ඇති කරන්න ඕනෑම කියා ගම්වලට ගොස් ඔවුන්ට සෞඛ්‍ය පහසුකම් ලබා දෙන්න, ඒ පිළිබඳව හැඟීමක් ඇති කරන්න, සවස් යාමයේ ගම්මුත් එකතු කර ඔවුන්ගේ ජීවන තත්වය නැගීම.

විම සඳහා කටයුතු කරන්න එතුමා කාලය ගත කළා. ජනතාව එක කාසු කර පිරිසිදු වතුර පාවිච්චි කරන හැටි, වැසිකිලි පහසු කම් ඇති කරන හැටි, වැසිකිලි පාවිච්චි කරන හැටි ආදී සුළු දේවල් පවා ඔවුන්ට පැහැදිලි කර දුන්නා. ඔවුන්ට කලින් ඒවා අවබෝධ කර ගෙන තිබුණේ නැහැ. ගම්මුත් සමග එකතුවී සවස් යාමයේ වැසිකිලි වලක් භාරා, එය පාවිච්චි කරන හැටි උගන්වා, පිරිසිදු ජලය පානය කරන්න උගන්වා පසුවදා පොත් දර ගැමියෝ නැගිටින්නටත් කලින් එතනට ගොස්, පෙර දින සවස් යාමයේ සාකච්චා වෙදී කියා දුන් දේ පිළිපදිනවාද යි එතුමා සැගවී බලා සිටියා. සමහර ගැමියන් තමන් වතුර බොන ලීද ලුගට ගොස් කැන කරන්න, ජරා කරන්න පටන් ගත් විට මෙතුමා කිසිවක් නොකියා, තමන්ම ගොස් ඒ පුද්ගලයා පැහැර දේවල්, කකු කළ දේවල් අර වැසිකිලි වලට දමා, ඒ විධියට උගන්වා අවබෝධයක් හැඟීමක් ලබා දුන්නා. මනුෂ්‍ය ඉතිහාසයේ පහළ වූ මානව දයාවෙන් පිරුණු නායකයෙක් හැටියට එතුමා අපිත් පිළිගන්නවා නම්, දව්ඩ එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණත් පිළිගන්නවා නම්, අවුරුදු පතා සමරනවා නම් එතුමාගේ චිත්තනය අපේ හදවත් තුළ රැවිපිළිඳවී දෙන්න ඕනෑ නේද?

ගරු විපක්ෂ නායකතුමනි, ඔබතුමා මට වඩා වයෝවෘද්ධයි. දේශපාලන ජීවිතයේ, පමණ ජීවිතයේ, ලෝකය පිළිබඳව, රට රට පිළිබඳව අතත්ත අප්‍රමාණ කරුණු ඔබතුමා දන්නවා වෙන්න පුළුවන්. ඔබ තුමා දන් ජීවිතයේ සන්ධ්‍යා කාලය කරා ගමන් කරන්නේ. ඔබතුමාත් අපිත් අනුගමනය කරන දර්ශනය අනුව ආගම ධර්මය අනුව අපි පිළිගෙන අවසානයයි. මිනිසෙකුට සදාකල් ජීවත් වෙන්න බැහැ කියා. ස්වභාව ධර්මය අනුව කවදා හෝ මේ පොළවටම පස් වෙන්න ඕනෑ.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

වීරවන් යු සමරවීර මහතා

(කීරු. வீரவள்ளி சமரவீர)

(Mr. Weerawanni Samaraweera)

ඔව්, අපි හැමෝම, මේ සභාවෙ ඉතාම තද විධියට රටට ලෝකයට කපා කළ ශ්‍රේෂ්ඨ නායකයන්, පූර්වාදර්ශයන් ඉදිරි පත් කරමින් කපා කළ ශ්‍රේෂ්ඨ නායකයන් අද අප අතර නැහැ. අපේ දැනින්, දුදරුවන්ගේ දැනින් පස් දමා පොළවේ වලලා දමා විනාශයට ගිහිත්. ඔබතුමාටත් අපටත් ඒ කම සිද්ධ වේවි. එසේ නම් “මගේ වචනය නිසා, මගේ ප්‍රතිපත්තිය නිසා, මගේ වැඩ කටයුතු නිසා, මගේ පැවැත්ම නිසා, මා අනුගමනය කළ දර්ශනය නිසා, මා අවට ජීවත් වෙව්ව, ඒ වගේම මා සමග ජීවත් වන සිය දහස් දෙනෙකුට වේදනාවෙන්, හිංසාවෙන් පීඩාවෙන්, දුකෙන්, දෙමව්පියන්ට දරු පැට වුන් නැතිව, පළාත් වාසීන්ට අසල්වැසියන් නැතිව, ඔවුන්ගේ ජීවිත ගොරෝසු කමින් ක්‍රෝධකමින්, වෛරයෙන් තණ්හාවෙන් බලයෙන් විනාශ වෙනවා දකින්නට මගේ අවසාන කාලයේදී මට සිද්ධ වුණාය; සිය දහස් ගණනකගේ ජීවිත අනඵලයේ අවාසනාවන්ත විධියට විනාශ වුණාය” කියන හැඟීම ඇතිව මේ ලෝකයෙන් සමුගන්න, එතුමාටත් අපටත් සිද්ධ විය යුතුද එසේ නැතිව සමාජ සේවකයෙක් නම්, පොදු ජන සේවකයෙක් නම්, පොදු ජන සේවයට කැප වී වැඩ කරන කෙනෙක් නම්, ජීවත් වන තත්පරයක් පාසා තම ජීවිතයේ පසුබිම සකස් විය යුත්තේ තමන්ගේ ජයග්‍රහණය ගැන හෝ තමන්ගේ කණ්ඩායමේ ජයග්‍රහණය ගැන හෝ අප හැම දෙනෙක්ම ලබා ගැනීමට ආශා කරන භෞතික යානාන්තර ගැන නෙව, අප නිසා ජීවත් වන සමාජයට අපෙන් යහපතක් වුණාද අයහපතක් වුණාද කියන වින්තනය මතය යන්න අපි කල්පනා කළ යුතුයි. අප උගත් භාෂාවන්ගෙන්, අප ලබා ඉදිරිපත් කර ලෝකයේ දේශපාලනය පිළිබඳව, ආර්ථික විද්‍යාව පිළිබඳව අනන්ත අප්‍රමාණ පොත් පත් පෙරලා අපට කපා කරන්න පුළුවන්; වාද කරන්න පුළුවන් නමුත් ඒ හැම දේකින්ම පල ප්‍රයෝජනයක් ලැබෙන්නේ සත්‍ය වශයෙන්ම සැබෑ ජීවිතය තුළට අපි එබී බැලුවොත් පමණයි.

දක්ෂ කවිකයන් වෙන් න පුළුවන්. හොඳ තර්ක ඉදිරිපත් කරනවා වෙන් න පුළුවන්. නමුත් අවසාන ප්‍රතිඵලය මිනිසාගේ විනාශය නම්, සමාජයේ අසාධාරණකම නම්, සමාජයේ අසමගීය නම් මිනිසා ශීලා වාර වුණාට පස්සේ මිනිසාගේ පැවැත්ම සදහා සොයා ගත් ආගම්වලට, ජාතිවලට, භාෂාවලට කොටු වී අපි විනාශ වෙනවා නම්, අප මේ යන ගමන සංවර්ධනය කරා යන ගමනක් නොව, විනාශය කරා යන ගමනක් බව අපි කියන්න ඕනා. එසේ නම් ඒ ගමන මෙතැනින් තතර කරගෙන යළිත් අපි වනවාට මිනිසාගේ පැත්තට ආපසු ගමන් කරන එක, මිනිස් වර්ගයට කරන ලොකු සේවයක් වෙනවා ඇති.

ඒ නිසා අප සෑම දෙනාටම කපා කරන්න සිද්ධ වී තිබෙන්නේ සාමය හා සමගීය අවශ්‍යය කියන එක ගැනයි. ඒ දර්ශනය මත පිහිටා ගමන් කර ඇති අපි ඉදිරියට ගොස් තිබෙන නිසා එදාට විඩා ප්‍රාණවත් බවක්, සමාජමය ගොඩ නැඟීමක්, සංවර්ධනයක් රට තුළ හෙමින් සිරු වේ සිදු වී තිබෙනවාය කියා අපට කියන්න පුළුවන්. මේ රටේ පමණක් නොවෙයි, ලෝකයේ ඕනෑම රටක හඬ නගා කියන්න පුළුවන් අවංකත්වයක් ඇති, වචනයේ පරිසමාප්තාර්ථයෙන්ම තමන් කපා කරන වචනයම ක්‍රියාත්මක කරන්න සූදුනම්, ඒ වාගේම ක්‍රියාත්මක කරන හැම වචනයක් ම කපා කරන්න පුළුවන්, ජනතාවගේ සමගීය සහ අභිවාද්ධිය ඇති කිරීමට ක්‍රියා කරන බල ලෝභයෙන් තොරව සත්‍ය කපා කරන, කොතෙක් අමාරුකම් තිබුණත් සත්‍ය මතම ඉදිරියට ගමන් කරන්නට වෙහෙස දරන පක්ෂයක නායකයෙක් හැටියට ගරු ජනාධිපතිතුමා මේ අවස්ථාවේදී අපි ගෞරවයෙන් සිහිපත් කරනවා.

අපට තිබෙන්නේ අත්දැකීම් ස්වල්පයයි. නමුත් අපේ ජීවිත පවා මේ රටේ අලුත් පරම්පරාවට නව ආලෝකයක්, නව දර්ශනයක් දෙමින් හැඩගැසී ඇති නිසා ගොරෝසුකම නොව, මටසිඵු කමත්, ආශාවන්ගේ මධ්‍යස්ථ බවත් පිළිබඳව අවබෝධයක් ලගා කර ගනිමින් එක කණ්ඩායමක් වශයෙන් සාමකාමීව වෙසෙන්නට අපේ පක්ෂය තුළ ඉඩ තිබෙන බව මම මතක් කරනවා.

[විචාරණ සමරවර මහතා]

එතුමා ආදර්ශමත් නායකයෙක්. සමාජය එදාට වඩා පියවරක් හෝ ඉදිරියට ගොස් තිබෙනවා. අඩුපාඩු පෙන්වන්න පිළිවන්. අයවැය ලේඛනයේ දුර්වලකම් පෙන්වන්න පුළුවන්. විවේචන කරන්න පුළුවන්. අසාධාරණකම් වුණාය කියා පෙන්වන්න, ඔප්පු කරන්න පුළුවන් වෙන්න පුළුවන්. නමුත් නිදහස ලබා ගැනීමෙන් පස්සේ මේ වන තුරු බලයට පත් වූ රජයන් අතුරෙන්, ක්‍රමානුකූල සැලැස්මක් පදනමක් යටතේ ජනතාවත් එක්ක අමාරුකම් මධ්‍යයේ සංවර්ධනය සඳහා ඉදිරියට ගිය රජයක් තිබෙනවා නම් එය එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ජේ. ආර්. ජයවර්ධන ජනාධිපතිතුමාගේ නායකත්වය යටතේ තිබෙන මේ රජය කියා අපට හඬ නඟා කියන්න පුළුවන්.

එම නිසා අපි අභියෝගයක් කරන්නට කැමතියි. මේ සභාව තුළින් මා ජනතාවගෙන් අහන්නට සතුටුයි, අපි සුදුසු නැත්නම් මේ ශ්‍රේෂ්ඨ නායකත්වය සුදුසු නැත්නම් මේ පක්ෂය හොඳ නැත්නම් මේ ප්‍රතිපත්ති හොඳ නැත්නම් අනාගතයේදී අප වෙනුවට මේ රටේ තවත් තෝරා ගන්නට ඉන්න නායකයා කවුද කියලා. සමාජ සංවර්ධනය පිළිබඳව සමාජ සාධාරණත්වය පිළිබඳව ඊළඟට ක්‍රියා කළ හැකි, මේ රටේ එක්කෝටි හතළිස් ලක්ෂයක ජනතාවගේ නායකත්වය භාර ගත හැකි නායකයා කවුද? පක්ෂය මොකක්ද? ප්‍රතිපත්තිය සහ දර්ශනය මොකක්ද? අනික් හැම පක්ෂයකටම අභියෝගයෙන් යුතුව මා ඒ ප්‍රශ්නය ජනතාවගෙන් අහනවා. කිසිම කෙනෙක් නැහැ. අද මේ එක්සත් ජාතික පක්ෂය හැරුණු විට. වෙනත් සෙවණක් නැහැ, ජනතාවට යන්න. මේ පක්ෂයේ නායකයා හැරුණු විට සෙවනැල්ලක් නැහැ, ජනතාවට. මේ පක්ෂයේ ආර්ථික දර්ශනය හැරුණු විට සමෘද්ධියේ මාවතෙහි ගමන් කරන්නට මිනිසුන්ට වෙනත් දර්ශනයක් නැහැ. වෙනත් හැම පක්ෂයක්ම අද දිය වී ගොස් තිබෙනවා. පුද්ගලවාදය, ආත්මාර්ථය පමණක් කොටු කර ගත් පිරිසක් ඒ සඳහාම ජනතාව මෙහෙයවීම නිසා ජනතාව හෙමින් සැරේ පක්ෂ වලින් දර්ශන වලින් ඇත් වුණා. ඒ ඇත්වීමේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් අද

එක්සත් ජාතික පක්ෂය හැරුණු විට ජනතාවට සහනයක් ලබා ගන්නට තවත් තැනක් නැහැ. මේක නරක නම් මීට වඩා හොඳ වෙන කිසිම පක්ෂයක් මේ රටේ නැහැ. ඒ සෑම තැනකම තිබෙන්නේ ජාතිවාදය, ආගම් වාදය, කුල වාදය, පන්ති හේදය සහ පවුල් වාදය.

අද අම්මට පුතා නැහැ. සමහර දෙමව් පියෝ අද වේදනාවෙන් කඳුළු හලනව. බලලෝභය නිසා ජීවිත කාලයක් තිස්සේ හැද දරා පැටව් ටික විනාශ වෙලා. පවුල විනාශ වෙලා. අවසානයේදී, මගේ පවුල් ජීවිතය සාර්ථක වුණා, මගේ දරු පැටව් හදා ගත්තා, මගේ දරු පැටව් හොඳින් ඉන්නවා, මට දුකක් නැහැ, වේදනාවක් නැහැ කියා සැනසිල්ලෙන් ඇස් දෙක පියා ගන්නට බැහැ. අද දරුවන්ට සන්තෝෂයෙන් ඉන්න විධියක් නැහැ. අද දෙමව්පියෝ අතරමං වෙලා. දරුවන්ගෙන් දෙමව්පියෝ ඇත් වෙලා. ඒ විධියේ කණගාටුදායක පවුල් දකින්න තිබෙනවා. මේ රටේ කිසිම දරුවෙකුට කිසිම මැණි කෙනෙකුට ඒ ප්‍රසිද්ධ පවුලට ඇති වූ වේදනාව ඇති නොවේවායි කියා මා ප්‍රාර්ථනා කරනවා. මේ රටේ බෞද්ධ පසුබිම තුළ බෞද්ධ දර්ශනය තුළ ඇති වෙන්නාවූ ඒ සාමකාමී ආදරය, කරුණාව සහ දයාව මේ රටේ දෙමව්පියන් තුළ ඇති වේවා. මේක අනික් අයට ආදර්ශයක් නොවේය කියාත් මා ප්‍රාර්ථනා කරනවා. මේ රටේ ජනතාවට වෙන යන්න තැනක් නැත්නම් අඩුපාඩුකම් තිබෙනවා නම්, අමාරුකම් තිබෙනවා නම්, දුර්වලකම් තිබෙනවා නම් අපි හැම කෙනෙකුම එකට එකතු ඒ අඩුපාඩුකම්, අමාරුකම් සහ දුර්වලකම් මකා ගෙන තවදුරටත් සමාජ සංවර්ධනය ඉදිරියටම ගමන් කරවන මෙන් මේ ගරු සභාව තුළින් ජනතාවට ආරාධනය කෙරෙමින් මගේ කථාව මෙයින් අවසාන කරනවා.

සහාමේසය මත තබා ලද ලැයිස්තුව මෙසේයි :

சமூகத்தில் வைக்கப்பட்ட நிரல் வருமாறு.

The list tabled is follows :

1981 නොවැම්බර් 23 දිනට ග්‍රාමීය නිවාස වැඩ සටහන

වැඩ කෙරුණ යන ග්‍රාමීය නිවාස යෝජනා ක්‍රම

දිස්ත්‍රික්කය	ආසනය	නිවාස යෝජනා ක්‍රමය	නිවාස සංඛ්‍යාව					
			අත්කම්	ආදර්ශ	ධීවර			
යාපනය	...	කයිට්ස්	...	34	...	—	...	—
	...	කයිට්ස්	...	45	...	—	...	—
	...	කයිට්ස්	...	36	...	—	...	—
	...	කයිට්ස්	...	30	...	—	...	—
	...	වඩුක්කෝඩේ	...	23	...	—	...	—
	...	වඩුක්කෝඩේ	...	44	.....	—	...	—
	...	කෝපායි	...	38	...	—	...	—
	...	කෝපායි	...	38	...	—	...	—
	...	කෝපායි	...	40	...	—	...	—
	...	වාචාකච්චේරි	...	43	...	—	...	—
	...	වාචාකච්චේරි	...	70	...	—	...	—
	...	පේදුරුතුඩුව	...	—	...	40	...	—
	...	පේදුරුතුඩුව	...	30	...	—	...	—
	...	පේදුරු තුඩුව	...	25	...	—	...	—
	...	පේදුරුතුඩුව	...	50	...	—	...	—
	...	පේදුරු තුඩුව	...	39	...	—	...	—
	...	පේදුරුතුඩුව	...	—	...	—	...	20
	...	කන්කසන්තුරේ	...	—	...	80	...	—
	...	කන්කසන්තුරේ	...	—	...	—	...	25
				585	120		45	
මන්නාරම	...	මන්නාරම	...	30	...	—	...	—
	...	මන්නාරම	...	—	...	—	...	25
	...	මන්නාරම	...	—	...	—	...	25
				30	—	—	50	—
වව්නියා	...	වව්නියා	...	15	...	—	...	—
	...	වව්නියා	...	10	...	—	...	—
	...	වව්නියා	...	10	...	—	...	—
	...	වව්නියා	...	15	...	—	...	—
	...	වව්නියා	...	10	...	—	...	—
				60	—	—	—	—
මුලතිව්	...	මුලතිව්	...	—	...	—	...	56
	...	මුලතිව්	...	—	...	64	...	—
				—	64	—	56	—
			675	184	—	151	—	

1981 නොවැම්බර් 23 දිනට ග්‍රාමීය නිවාස වැඩ සටහන
(යාපනය, මන්නාරම, වවුනියාව, මුලතිව් දිස්ත්‍රික්කවල වැඩ අවසන් නිවාස යෝජනා ක්‍රම.)

දිස්ත්‍රික්කය	ආසනය	නිවාස යෝජනා ක්‍රමය	නිවාස සංඛ්‍යාව		
			අත්කම්	ආදර්ශ	ධීවර
යාපනය	... උඩුපිටි	... රාජග්‍රාමම්	—	85	—
	... වඩුක්කෝඩේ	... සීනෝර් (තෝප්‍රිකාඩු)	45	—	—
	... යාපනය	... පොමාවැලි	32	—	—
	... යාපනය	... පාසවුර්	—	—	25
	... ජේදුරුතුඩුව	... උඩුකුරෙයි	—	—	20
	... ජේදුරුතුඩුව	... නාගර්කෝවිල්	—	—	20
			77	85	65
මන්නාරම	... මන්නාරම	... මාතාග්‍රාමම්	—	50	—
			—	50	—
වවුනියාව	... වවුනියාව	... මාමඩුව	30	—	—
		... වාරිකුට්ටි උගරුව (රංකෝගම)	—	72	—
			30	72	—
මුලතිව්	... මුලතිව්	... කල්ලපාඩු	—	—	50
			—	—	50
මුළු එකතුව			107	207	115
1981 නොවැම්බර් 23 වැනිදිනට වැඩ කෙරෙන/වැඩ නිමි මුළු නිවැසි ගණන			782	391	266

කළමනාකරු (ග්‍රා.නි.)
සහායක වෙනුවට,
ජාතික නිවාස සංවර්ධන අධිකාරිය.

මැතිවරණ කොට්ඨාශ නිවාස

දිස්ත්‍රික්කය	මැතිවරණ කොට්ඨාශය	වැඩ අවසන්	වැඩ කෙරිගෙන යන
	... වඩුක්කෝඩේ	35	30
	... කන්කසන්තුරෙයි	35	30
	... මානිපේ	35	30
	... කෝපායි	35	30
	... උඩුපිටි	35	30
	... ජේදුරුතුඩුව	35	30
	... වාචාකච්චේරි	35	30
	... නල්ලූර්	35	30
	... යාපනය	35	30
	... කිලිනොච්චි	35	30
එකතුව		385	330
මන්නාරම	... මන්නාරම	35	30
වවුනියාව	... වවුනියාව	35	30
මුලතිව්	... මුලතිව්	35	30
එකතුව		490	420

1981 නොවැම්බර් 23 දින සඳහා වෛද්‍ය සේවාවේ වැඩ කරන සේවකයන්ගේ සංඛ්‍යාව

	මැති. නිවාස	අත්කම් නිවාස	ආදර්ශ නිවාස	ධීවර නිවාස
දැනට වැඩ කෙරීගෙන යන වැඩ අවසන් නිවාස	420	675	184	151
	490	782	391	266
එකතුව	910	1457	575	417
මුළු නිවාස සංඛ්‍යාව	... 3359 යි.			

අ. හා. 2.58

මෛත්‍රීපාල සේනානායක මහතා (මැදවව්විය)

(திரு. மைத்திரிபால சேனநாயக்க—மதவாச்சி)

(Mr. Maithripala Senanayeke—Medawachchiya)

ගරු කළානායකතුමනි, වැඩ බලන අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාගේ ප්‍රාර්ථනාව ගැන පළමුවෙන්ම වචනයක් දෙකක් කියා මගේ අදහස් ප්‍රකාශ කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා. එතුමාගේ කථාවෙන් කීව්වා— වෝදනාවක් කලා—බණ්ඩාරනායක අග මැති තුමාගේ කාලයේදී තිබුණු ආණ්ඩුව ජාතිවාදී කලබලවලට තුඩු දෙන කටයුතු කලාය කියල. ඒ සම්බන්ධයෙන් දැන් සොයා බලන්න ගියොත් ඒ නවක මන්ත්‍රී තුමා—වැඩ බලන ඇමතිතුමා—කියන දේට වඩා වෙනස් වෙනත් දේවල් හෙළි වෙන්නට පුළුවනි. මා ප්‍රීට වඩා ඒ ගැන යමක් කියන්නේ නැහැ.

වැඩ බලන ඇමතිතුමා ඉතාම හොඳ අදහසක් ප්‍රකාශ කලා. යම් විධියකින් මේ රටේ ජාතිවාදී කලබල ඇති වෙනවා නම් ඒවා නැති කිරීමට එතුමා සිටින පක්ෂය සුදුනම්න් සිටින බව එතුමාගෙන් ප්‍රකාශ වුණා. ඒ අදහස මමත් සම්පූර්ණයෙන්ම අනුමත කරනවා. මා එය මීට ප්‍රථමයෙනුත් මේ ගරු සභාවේදීත් පිටදීත් ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා. මොන යම් හේතුවක් උඩ හෝ ජාතිවාදී ප්‍රශ්න රටේ තිබෙනවා නම් ඒවා නැති කරනවාය කියා පසුගිය මහා මැති වරණ කාලයේදී ජනාධිපතිතුමාගේ නායකත්වයෙන් යුත් එක්සත් ජාතික පක්ෂය ප්‍රකාශයක් කලා. ජාතීන් අතරේ සමගිය අඩු වෙලා තිබෙනවා නම් අනික් දේශපාලන පක්ෂයන් සමග වටමේස සාකච්ඡා වක් ඇතිකර ඒ මාර්ගයෙන්, ඒ අඩු වීම නැති කිරීමට ක්‍රියා කරනවාය කියා ප්‍රකාශ

යක් කලා. ඇත්තවශයෙන්ම එවැනි අවස්ථාවක් ඉදිරියට අපට දෙනවා නම්—රජය එවැනි දෙයක් ඉදිරිපත් කරනවා නම්— ඒ කියන්නේ, සෑම දේශපාලන පක්ෂයකම නියෝජිතයෝ එකතු කරලා වට මේස සාකච්ඡාවක් මාර්ගයෙන් මේ රටේ ඇති වෙනගෙන යන, ඇති වෙව්ව, ජාතිවාදී කලබෝලහල යමක් තිබෙනවා නම්, ඒවා නැති කිරීමට අපගේ සම්පූර්ණ සහාය අපි දෙන බවට, මා නියෝජනය කරන පක්ෂය වෙනුවෙන්, මේ අවස්ථාවේදී මා ප්‍රකාශ කරන්නට සතුටුයි. ඒ කියන්නේ, ඇත්තවශයෙන්ම මේ පුංචි දිවයිනේ එකම මවකගේ දරුවන් වශයෙන් සිටින අපි, එවැනි තත්ත්වයක් මොන යම් කරුණක් නිසා හෝ ඇති වී තිබෙනවා නම්, එය නට පුළුවනි. මා ඊට වඩා ඒ ගැන යමක් දීමට සුදුනම්ව සිටිනවා.

යම් දේශපාලන පක්ෂයක් මේ ගරු සභාවේදී අද නියෝජනය කෙරෙන්නේ නැහැ කියා, ඒ අයට ආරාධනය නොකිරීමට හිතා මතා තිබෙනවා නම්, එසේ නොකර, මහජනතාවගේ නියෝජිතයන් වශයෙන් පිළිගත් දේශපාලන පක්ෂ අද රටේ තිබෙනවා නම්, ඒ දේශපාලන පක්ෂන් එකතු කරලා, ඒ අයත් සමග එවැනි සාකච්ඡා වක් කිරීමට රජය ඉදිරිපත් වෙන්නාය කියන ඉල්ලීමක් මේ අවස්ථාවේදී, අප පක්ෂය වෙනුවෙන් මේ ගරු සභාව මාර්ගයෙන්, මුළු රටටම කියන්නට මා ඉදිරිපත් වෙනවා.

ගරු කළානායකතුමනි, එපමණයි වැඩ බලන අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාගේ ඒ ආයාචනයට මට කියන්නට තිබෙන්නේ. ඇත්ත වශයෙන්ම රටේ දියුණුවට එවැනි දෙයක් වෙනවා නම් අපේ සහයෝගය ඊට

[මෙහිපාල සේනානායක මහතා]
 දෙනවා. දේශපාලන වශයෙන් අපේ මත
 හේද නිබන්ධන. ගරු බණ්ඩාරනායක අග
 මැති තුමා අපිට පෙන්වා දුන් ඒ මාර්ගය
 ඔස්සේ ගමන් කරන අපිට ඇත්ත වශ
 යෙන් කියනවා නම්, එවැනි තත්ත්වයක්
 මේ රටේ උදා කර ගැනීමට මේ රටේ හැකි
 යාවක් තිබෙනවා නම්—සමහරෙක් කිය
 නවා නම් මා මැරුණු හැටියට සලකනවාය
 කියලා—මරෙන්න ඉස්සරවෙලා එවැනි
 තත්ත්වයක් මේ රටේ ඇති කිරීමට හැකි
 යාවක් තිබෙනවා නම්, මා ඉතා සන්තෝෂ
 වෙන බව මේ ගරු සභාව මාර්ගයෙන් මා
 ප්‍රකාශ කරන්නට සතුටයි.

ආර්. පී. විජේසිරි මහතා

(ති.රු. ආර්. පී. බි.ඉ.සි.හි)
(Mr. R. P. Wijesiri)

කවරුවත් නොවෙයි, ජාතික සමගියේ
ආදර්ශයක් දී තිබෙන නායකයා.

ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මහතා

(ති.රු. ආර්. ඉ. ඉ. ජ. මෙල්)
(Mr. R. J. G. de Mel)

ගෙදරින් පටන් ගන්න එපායා සමගිය !

ආර්. පී. විජේසිරි මහතා

(ති.රු. ආර්. පී. බි.ඉ.සි.හි)
(Mr. R. P. Wijesiri)

ඔව්, ගෙදරින් පටන් ගන්න එපායා සම
ගිය, වේදිකාවේ විතරක් නොවෙයි.

මෙහිපාල සේනානායක මහතා

(ති.රු. මා.ත්.පි.පා.ල.සේ.නා.ය.ක.)
(Mr. Maithripala Senanayake)

ඔය කාරණාවක් යම් යම් දවස්වල එක්
සන් ජාතික පක්ෂය මට විරුද්ධව පාවිච්චි
කලා. නමුත් වැඩේ හරි ගියේ නැහැ කියා
කියන්න ඕනෑ.

ආර්. පී. විජේසිරි මහතා

(ති.රු. ආර්. පී. බි.ඉ.සි.හි)
(Mr. R. P. Wijesiri)

දැන් වැරදිවිට අයත් පාවිච්චි කරනවා කියන්න වුවමනා කරන්නෙ නැහැ. ඒ

මෙහිපාල සේනානායක මහතා

(ති.රු. මා.ත්.පි.පා.ල.සේ.නා.ය.ක.)
(Mr. Maithripala Senanayake)

ගරු කපානායකතුමනි, මේ එක්සත්
ජාතික පක්ෂ ආණ්ඩුවේ මේ මුදල් ඇමති
තුමා ඉදිරිපත් කළ පස්වැනි අයවැය ලේඛ
නය පිළිබඳ විවාදයටයි, අද අපි සහභාගි
වන්නේ. එදා අප ගෙන ගිය ප්‍රතිපත්ති
වලට විරුද්ධව, ඒවා අහක දමලා, එක්සත්
ජාතික පක්ෂ ආණ්ඩුවේ ප්‍රතිපත්ති අනුව,
—අලුත් ප්‍රතිපත්ති මාලාවක් පිට—එතුමා
දැන් අවුරුදු හතරක් මේ රට පාලනය කලා.
අපි විශ්වාස කලා, මගේ හිතේ මේ රටේ
මහජනතාවත් විශ්වාස කලා, විශේෂ
යෙන්ම පසුගිය මහ මැතිවරණයේදී දුන්
පොරොන්දු අනුව, මහජනතාවගේ එදා
නිබුණු ප්‍රශ්න විසඳන්න, මහජනතාවගේ
ජීවන වියදම අඩු කරන්න, මහජනතාවට
විදින්න සිදු වූ දුක් ගැහැට, ප්‍රමාද දෝෂ,
වෙනත් සෑම දෙයක්ම නැති කරලා, වෙන
සක් ඇති වන විධියේ රජයක්, මේ රටේ
ඇති වේය කියා.

අපේ ආණ්ඩු කාලයේදී මහජනතාවට
යම් විධියක අඩුපාඩුවක් තිබුණා නම්, යම්
විධියක බඩු හිඟයක් තිබුණා නම්, යම්
විධියක රක්ෂා හිඟයක් තිබුණා නම්, ඒ
සියලු දේම නැතිකර මේ රටේ ජනතාව
ගේ ජීවන තත්ත්වය නගාලීමට මේ එක්
සත් ජාතික පක්ෂයේ ආණ්ඩුවෙන් ඒ
එදා දුන් පොරොන්දු ඉටු වන විධියට කට
යුතු සැලසේවිය කියා දේශපාලන වශ
යෙන් මොන මොන මතභේද තිබුණත්
අපත් කල්පනා කලා. නමුත් අපට කන
ගාටුවෙන් නැවත වරක් කියන්න සිදු වී
තිබෙනවා, 1977 සිට අද වනතෙක් මේ විධි
යේ අයවැය මාර්ගයෙන් ඇති කර ගෙන
යන වැඩ පිළිවෙළ අනුව, එදා යම් විධියක
ජීවන තත්ත්වයක් මේ රටේ තිබුණා නම්,
රීටන් වඩා අමාරු තත්ත්වයකට මේ රටේ
මහජනතාව පත් වී තිබෙනවාය කියා.
අවශ්‍ය ණයතුරුස් ලබා ගැනීමට, මේ ආණ්
ඩුව ගෙන යන විවෘත ආර්ථික ප්‍රතිපත්
තිය ඉදිරියට ගෙන යාමට, විශේෂයෙන්ම
ලෝක බැංකුවටත්, ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අර
මුදලටත් දෙන පොරොන්දු උඩ අද ඇති
වී තිබෙන තත්ත්වය මොකක්ද කියා මට

දැන් වැරදිවිට අයත් පාවිච්චි කරනවා කියන්න වුවමනා කරන්නෙ නැහැ. ඒ

කෙසේ වුවත් ලෝක බැංකුවේ හා ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදලේ අවශ්‍යතාවන් පිරිමසාලීමට මේ රජයට යම් යම් පියවර ගන්න සිදු වී තිබෙන බව නම් මම නැවතත් කියා සිටිනවා.

එපමණක් නොවෙයි, 1977 සිට ලංකා රුපියල බාල්දු කිරීමෙන් ඒ ණය දෙන ආයතනවල කොන්දේසිවලට මේ රජයට යටත් වෙන්න සිදුවී තිබෙනවා. ඒ වාගේම කිසිම වගවිභාගයක් නොමැතිව විවෘත ආර්ථික ප්‍රතිපත්තියක් අනුගමනය කිරීම නිසා බඩු තොග පිරිවාර ගලා ඒමට රේගුව විවෘත කර තිබෙනවා. විශේෂයෙන් ම අපේ දිළිඳු ජනකොටස් නිරාහාරයෙන් හා වසංගතවලින් මුදාලීම සඳහා පිහිටාධාර වූ සහනාධාර ඉවත් කිරීමෙන් ඒ ජන කොටස්වලට ආර්ථික වශයෙන් ප්‍රශ්න රාශියකටම අද මුහුණ දෙන්න සිදු වී තිබෙනවා. එදා යම් ප්‍රතිපත්තියක් උඩ ගත් පියවරක් තිබුණා නම්, ඒවා අද සහමුලින් ම නැති කර, රාජ්‍ය අංශයේ යම් යම් කර්මාන්තශාලා, වෙනත් ආයතන ක්‍රමානුකූලව පෞද්ගලික අංශයට පැවරීමේ වැඩ පිළිවෙලක් උඩ මේ රජය ක්‍රියා කර ගෙන යන බව කියන්න ඕනෑ. ඒ වාගේම මෙරට කර්මාන්ත හා ගොවිතැන් ආරක්ෂා වන අන්දමට කාලයක් පුරා දැඩි වෙහෙස ගෙන, උපක්‍රමයෙන් ගොඩ නගන ලද දේශීය කර්මාන්ත හා ගොවිතැන් වෙනස් වී යන අන්දමට මේ කාලසීමාව තුළ වැඩ කටයුතු කර තිබෙනවා.

තවදුරටත් කියනවා නම්, මෙරට ජනතාවගේ මූලික අයිතිවාසිකම් අහෝසි වන අන්දමට පාර්ලිමේන්තුවේ පරමාධිපත්‍යය පවා සීමා වී යන පරිදි ගිවිසුම් මගින් විදේශීය ආයෝජකයන්ට අසීමිත සහතික ලබා දී තිබෙනවා. මෙන්ම මේ විධියට බලන කොට පසුගිය අවුරුදු හතර ඇතුළතදී මේ රජය කරගෙන ගිය වැඩ මේ අයවැය ලේඛනයෙන් තවදුරටත් ඉදිරියට ගෙන යන බවයි, මුදල් ඇමතිතුමාගේ යෝජනාවලින් අපට පැහැදිලිව පෙනී යන්නේ.

ඇත්ත වශයෙන්ම කියනවා නම් මහ ජනතාව යම් විධියක බලාපොරොත්තුවකින් සිටියා නම් ඒ බලාපොරොත්තුව

පූර්ණයෙන්ම නැති වන විධියට අද කටයුතු කර ගෙන යනවාය කියන එක මේ අවස්ථාවේදී නොකියාම බැහැ, මෙන්ම මේ යෝජනා නිසාම. මධ්‍යම පන්තියේ හෝ වේවා, කම්කරු පන්තියේ හෝ වේවා, ගොවි පන්තියේ හෝ වේවා සෑම ජනතාවකටම අද ජීවත්වීමේ අමාරුකම මෙපමණයි කියන්න බැරි තත්ත්වයක් ඇති වී තිබෙනවා.

පසුගිය අවුරුද්දේ රු. 300 ක් ලබා ගැනීමට විශේෂයෙන්ම රජයේ අංශයේ සේවක පිරිස් පියවරක් ගන්න. මෙහෙම විධියේ සහනයක්වත් එදා ඒ අයට නොදී එදා තිබුණු ජීවන වියදමට වඩා දෙනුත් ගුණයකින් වැඩි වී තිබෙන අද ජීවන වියදමට අද දෙන රු. 107ත් කොහෙත්ම පිරිමැසීමක් ලැබෙන්නේ නැත කියා මේ අවස්ථාවේදී කියන්න සිදු වී තිබෙනවා. එපමණක් නොවෙයි. මුදල් ඇමතිතුමාගේ යෝජනා තුළින්, විශේෂයෙන්ම පිරිවැටුම් බද්ද තුළින්, සෑම දෙනාටම එක සේ බර පැට වී තිබෙනවාය කියන එකත් මේ අවස්ථාවේදී නොකියාම බැහැ. ඇත්ත වශයෙන් ම කියවා නම් එතුමාගේ යෝජනාවල තිබෙන මූලික බදු ක්‍රමය වශෙන් කෝටි 129 ක් ලබා ගැනීමට එතුමා ඉදිරිපත් කර තිබෙන පිරිවැටුම් බද්ද—සෑම දෙනාටම එක හා සමාන විධියටයි, මේ පිරිවැටුම් බද්ද යොදා තිබෙන්නේ—ආහාර පාන ආදියටත් සුබෝපහෝගී බඩුවලටත් එක හා සමාන විධියට පාවිච්චි කිරීමෙන් මේ රටේ පොදු මහජනතාවට, වැඩ කරන කම්කරුවන්ට, සාමාන්‍ය මධ්‍යම පන්තියේ රජයේ සේවකයින්ට හා පෞද්ගලික අංශයේ සේවකයින්ට දරන්නට බැරි බරක් මේ අයවැය ලේඛනයෙන් ජනතාව පිට පැට වී තිබෙනවාය කියන එකත් අද අපට ප්‍රකාශ කරන්නට සිදු වී තිබෙනවා. අපි දන්නේ නැහැ, තවම පැහැදිලිත් නැහැ, ඒ වැඩි පටිය එනම්, රු. 107 තේ පඩිය, රජයේ අංශයේ අයට පමණක්ද ලැබෙන්නේ, එහෙම නැත්නම් පෞද්ගලික අංශයේ අයටත් ලැබෙන්න ඇමතිතුමා වල බලා ගන්නවාද කියන එක ගැනත්. එ ගැනත් මේ අවස්ථාවේදී අහන්න කැම

[මෙහිපල සේ නානායක මහතා]

ගරු කථානායකතුමනි, එය ප්‍රමාණවත් නොවේය කියා අපි ප්‍රකාශ කළත්, සුළු වෙන් වුවත් දෙන රු. 107, සාධාරණව සෑම අංශයකටම ලැබෙන විධියට—රජයේ අංශයටත් පොද්ගලික අංශයටත් වතු කම් කරු අංශයටත් ආදී වශයෙන් සෑම අංශයකටම ලැබෙන විධියට—වගබලා ගත යුතුයි කියන ඉල්ලීම මා විශේෂයෙන්ම මේ අවස්ථාවේ කරනවා.

එමෙන්ම අදහසක් වශයෙන් මට ප්‍රකාශ කරන්න පුළුවන්—මම හරියට දන්නේ නැහැ—පොදුවේ සාමාන්‍ය ජනතාවට, ගොවි කම්කරු ජනතාවට, සහනයක් ලබා දීම ඔය විධියේ මාර්ගයකින් කරන්නට බැරි නිසා වෙනත් විධියක මාර්ගයකින්—එදා අපේ ආණ්ඩුව කාලයේ තිබුණා විවිහිස ක්‍රමයක්. ඒ විවිහිස ක්‍රමයෙන් මුදලේ වටිනාකම වෙනස් කිරීමේ අවස්ථාවක් එදා තිබුණා. අන්න ඒ විධියේ විවිහිස ක්‍රමයකින්—ආහාර පාන සඳහා මිල වෙනස් කිරීමේ වැඩ පිළිවෙලක් ඇතිකර පොදුවේ සෑම දෙනාටම එවැනි ක්‍රමයක් මාර්ගයෙන් සහනයක් ලබාදීමේ වැඩ පිළිවෙලක් ඉදිරිපත් කරන්න පුළුවන් ය කියන එකයි මගේ අදහස.

මම අර්ථ ශාස්ත්‍රඥයෙක් නොවෙයි. නමුත් විවෘත ආර්ථිකයක් ය කියා සෑම බඩුවක්ම මේ රටට ගෙන්වන්නේ නැතිව, සාධාරණව මේ රටේ කර්මාන්ත ආරක්ෂා වන විධියටත් ගොවි කර්මාන්තය ආරක්ෂා වන විධියටත් යම් වැඩ පිළිවෙලක් අනුගමනය කරන්න ය කියා මම කියනවා. අපට එදා දෙස කිව්වා මේ රටේ නිෂ්පාදනය වුණු මිලිස් වලට මෙපමණ මුදලක් ගෙවන්න සිදු වුණාය කියා. එහෙත් තමුන් නාන් සේ ලාට අමතක කරන්න බැරි දෙයක් තිබෙනවා. ඒ මිලිස් ටික මේ රටේ වගා කලා නම්, ඒ එහු ටික මේ රටේ වගා කලා නම්, අර්තාපල් වැනි වෙනත් දේවල් මේ රටේ වගා කලා නම් ඒ මුදල යන්නේ පිටරට ගොවි යාට නොවෙයි, මේ රටේ සිටින ගොවීන්ට ය කියන එක අමතක වෙලාද කියන ප්‍රශ්නය අපට මේ අවස්ථාවේදී අහන්නට සිදු වෙනවා. අන්න ඒ නිසයි, මා විශේෂයෙන්ම කියන්නේ විවිහිස ක්‍රමයක්, විශේෂයෙන්ම ආහාර පාන ආදියටත්, මහජනතාවට අවශ්‍ය බෙහෙත් ඒ අයට ඕනෑ රෙදිපිළි ආදියටත්, යෙදවීමක් කර ගන්න පුළුවන් දේවල් කියන්නට ඕනෑ.

වෙනවා නම්, සමහරවිට තමුන් නාන් සේ ලා ඔය ප්‍රතිපත්තියක් වශයෙන් හාරගෙන කරගෙන යන ඔය විවිධ ආර්ථික ක්‍රම තුළට අන්න ඒ විධියේ වැඩ පිළිවෙලක් ඇතුළු කරන්න පුළුවන් නම්, මා විශ්වාස කරනවා අද බදු බරින් හා විශාල අමාරුකම් වලින් ජීවත් වන මහජනතාවට ඒ කට යුත්තෙන් සහනයක් ලබා ගැනීමට හැකි වෙනවා ඇත කියා. අන්න ඒ නිසා එවැනි වැඩ පිළිවෙලක් ඇති කරන්න පුළුවන් ද කියන එක සොයා බලන හැටියට මා ඉතා ඕනෑකමින් ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගෙන් මේ අවස්ථාවේදී ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, මා මුලින් කිව්ව පිළිවෙලට වැඩිම ආදායම මුදල් ඇමති තුමා බලාපොරොත්තු වෙන්නේ පිරි වැටුම් බද්දෙන්. සාමාන්‍යයෙන් බැලුවාම මේ බද්ද පොහොසත් මිනිහාටත්, දුප්පත් මිනිහාටත් එක සේ බලපාන විධියටයි පනවා තිබෙන්නේ. මේ බද්ද පනවූ දා රාත්‍රියේ සිටම බඩු මිල කොතරම් දුරට වැඩි වුණදැයි මා කියන්නට වුවමනා නැහැ, මේ රටේ මහජනතාව ඊට සාක්ෂි දරනවා ඇති.

පසුගිය අවුරුදු හතරේ අයවැය ලේඛන දිනා බැලුවාම කාරණයක් පැහැදිලි වෙනවා. [බාධා කිරීමක්] හැරිස් පත්තුවේ ගරු මන්ත්‍රිතුමා (විජේසිරි මහතා) කියන්නා වගේ බිහිවලින් විතරක් රුපියල් කෝටි 7 ක් ලබන වසරේදී බලාපොරොත්තු වෙනවා. ආදායම් බදු වශයෙන් කෝටි 20 කුත්, පිරිවැටුම් බද්දෙන් කෝටි 129 කුත් ලබාගෙනයි, මුදල් ඇමතිතුමා මේ අයවැය පියන්නට බලාපොරොත්තු වෙන්නේ. එහෙත් එය සම්පූර්ණයෙන්ම පියවි නැහැ. මම හිතන්නේ තවත් කෝටි 200 ක පමණ පරතරයක් තිබෙන බවයි, එතුමාගේ කථාවෙන් අපට දැන ගන්නට ලැබුණේ. මේ අවුරුදු හතරේ මේ රජයේ අයවැය ලේඛනවලින් අපට ලැබී තිබෙන්නේ මොනවාදැයි සම්පිණ්ඩනය කර බලනවා නම් අපට ලැබී තිබෙන්නේ, උද්ධමනය, විදේශණය, නාස්තිය, මුදල් විනාශය, අකාය්‍යික්ෂමතාව, දූෂණ, අධික ජීවන වියදම, පිරිවැටුම් බදු, අයථා පාලනය, ආදියයි. මේ අවුරුදු හතර තුළ අපට දායාද වශයෙන් ලැබී තිබෙන්නේ මේ දේවල් බව පැහැදිලි කියන්නට ඕනෑ.

ගරු කථානායකතුමනි, අප පක්ෂයට ලැබී තිබෙන කාලය සීමිත නිසා මම මිට වඩා කථා කරන්නට යන්නෙ නැහැ. වැඩ බලන අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා සඳහන් කළ කාරණයකට සම්බන්ධ නිසා මම තව එක කාරණයක් මතක් කරන්නට කැමතියි. මා නියෝජනය කරන පක්ෂය, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය—ප්‍රජාතාන්ත්‍රික පක්ෂයෙන් වශයෙන් පාලන බලය ලබා ගන්නට අදහස් කරන්නේ ජන්ද බලයෙන් මිස වෙන යම් මාර්ගවලින් නොවන බව මේ සභාවට පැහැදිලිව කියන්නට ඕනෑ. අද යම් යම් පිරිස් නීති කඩල, ඒ මාර්ගයෙන් මහජනතාවට දුන් කරදර දීල, බලය ලබා ගන්නට බලාපොරොත්තු වෙනව නම්, අපි ඒකට සම්පූර්ණයෙන්ම විරුද්ධ බව, දිවංගත බණ්ඩාරනායක අගමැතිතුමාගේ ප්‍රතිපත්ති අනුව ක්‍රියා කරන අවිනිශ්චාලී පක්ෂයක් වශයෙන් අපේ කටයුතු, අපේ වැඩ පිළිවෙල දියත් කර එවැනි දේවලට විරුද්ධව සෑම අතීතම ක්‍රියා කිරීමට අදහස් කරන බව, තරයේම මේ ගරු සභාවට ප්‍රකාශ කරමින් මගේ කථාව මෙයින් අවසාන කරනවා.

අ. හා. 3.15

එම්. ජෝසප් මයිකල් පෙරේරා මහතා (කම්කරු නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමා)

(*திரு. எம். ஜோசப் மைக்கல் பெரேரா—தொழில் பிரதி அமைச்சர்*)

(Mr. M. Joseph Michael Perera—Deputy Minister of Labour)

ගරු කථානායකතුමනි, ශ්‍රීමත් ජනාධිපතිතුමාගේ නායකත්වය යටතේ එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ රජය ඉදිරිපත් කළ මේ අයවැය සම්බන්ධයෙන් පළමුවෙන්ම මා සතුවුයි, ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට මගේ ස්තූතිය ප්‍රකාශ කරන්න. මේ අයවැය විවාදයට පැටළුණු අනවශ්‍ය ප්‍රශ්නත් තිබුණා. කෙසේ වෙතත්, මේ රටේ මහජනතාව මේ අයවැය දිහා බලන්නේ ඒ විධියේ ආකල්පයකින් නොවෙයි. ඊට ඩඩ්, වෙනස්, ඉතා වැදගත් අපේක්ෂාවකින් යුක්තවයි, ඔවුන් මේ අයවැය දිහා බලන්නේ. මේ මුදල් ඇමතිතුමාම මිට පෙර ඉදිරිපත් කළ අයවැය හතර දිහාත්, පසුගිය රජයත් විසින් ඉදිරිපත් කෙරුණු අයවැය දිහාත් ජනතාව බැලුවේ ඒ ආකල්පයම ඇතිව, ඒ ආකාරයටමයි. ඒ අනුව මට මතක් කරන්නට තිබේ.

මේ රටේ බුද්ධිමත් ජනතාව, රටට ආදරයක් ඇති, නිදහස අගය කරන, තමන්ගේ දරුවන්ට ආදරය කරන, තමන්ගේ දෙමාපියන්ට ආදරය කරන අපේ ජනතාව මේ අයවැය දිහා බලන්නේ කොහොමද කියන එක.

ඉතාමත් දක්ෂ ලෙස ගණන් හිලවූ ඉදිරිපත් කරමින් කලවාන මන්ත්‍රීතුමා (සරත් මුත්තෙට්ටුවෙගම මහතා) උත්සාහ කළා, එක්සත් ජාතික පක්ෂ රජය විසින් ඇති කරනු ලැබූ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී වැඩ පිළිවෙල අනුව මේ අවුරුදු නිපය තුළ අපේ රටේ සංවර්ධනයේ අඩුවීමක්, රැකියා සැපයීමේ අඩුවීමක් ඇතිවුණාය කියා පෙන්වුම් කරන්න. මටත් ප්‍රච්චිති, සංඛ්‍යා ලේඛන තුළින්ම එතුමාගේ තර්ක බොරු කරන්න. නමුත් එතුමාට තරම් කාල සීමාවක් කථානායකතුමාගෙන් මට ලැබී නැති නිසා ඒ විධියට සංඛ්‍යා ලේඛන මගින්ම එතුමාගේ තර්ක බොරු කරන්න මා බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. එතුමාගේ පක්ෂය වැනි වාමාංශික පක්ෂ විශේෂයෙන්ම දක්ෂතාව ලබා ලබාගෙන තිබෙන්නේ, පොත්-පත්වලින් ගණන්-හිලවූ ඉදිරිපත් කරමින් මේ රටේ ජනතාවට වැරදි මාර්ගයක් පෙන්වන්නයි. නමුත් මේ රටේ ජනතාව ඒ ගණන් හිලවී භාරගන්නේ ඒ විධියටම නොවෙයි.

එතුමා කිව්වා, වි නිෂ්පාදනය අඩු වී තිබෙනවාය කියා. ඒ වගේම, රැකියාවන් සැපයීමත් අඩු වේගෙන ගියාය කිව්වා. නමුත් ජනතාව ඒ කීම පිළිගන්නේ නැහැ. ජනතාව දන්නවා, පසුගිය කාලය තුළ මේ රටේ සහල් නිෂ්පාදනයේ වැඩිවී මක් වුණාද-නැද්ද කියා. පසුගිය ශ්‍රී ලංකා සමසමාජ-කොමියුනිස්ට් ආණ්ඩුවේ හත් අවුරුදු කාල සීමාව තුළ ඒවා වැඩි වුණාද, එහෙම නැත්නම් අඩු වුණාද කියාත් ජනතාව හොඳට දන්නවා. එම නිසා ඒ ගැන අපි දිගින්-දිගට වාද කරන්න ඕනෑ නැහැ. ඔය ඉලක්කම් ගණන්-හිලවූ නැතිවාට විශේෂයෙන්ම පොලු යුගය, පාලන යුගය තවමත් ජනතාවට හොඳට මතක තිබෙනවා. බලය ලබා ගන්න කලින් මේ රටේ ගොවි ජනතාව, කම්කරු ජනතාව ගැන බොහොම ආදරයකින් කථා කළ වාමාංශික පක්ෂ, බලය ලැබුණාට පස්සේ ක්‍රියා කොහොමද කියාත් ජනතාවට

[එම්. ජෝසප් මයිකල් පෙරේරා මහතා]
 හොඳට මතකයි. එම නිසා මේ අවස්ථා වේදී, මේ අයවැය විවාදයේදී ඊට වඩා වැදගත් දෙයක් මතක් කර දෙන්න සතුටුයි, මුළු රටේම දැනගැනීම සඳහා.

ජනාධිපති උතුමාණන්ගේ නායකත්වය යටතේ එක්සත් ජාතික පක්ෂය කෙළෙහි ගුණ දන්නා පක්ෂයක්, කළ සේවයට ප්‍රති උපකාර දක්වන පක්ෂයක් හැටියට පරිවර්තනය වී තිබෙන බව අපේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමා මේ අයවැය ලේඛනය තුළින් ඔප්පු කර තිබෙනවා. මෙහිදී විශ්‍රාමිකයන්ගේ ප්‍රශ්නය ඉතාම වැදගත් වෙනවා. ඉතාමත් අවංකව, පිරිසිදු වේතනාවෙන් යුක්තව මේ රටට විශාල සේවයක් කළ, අද විශ්‍රාමිකයන් වශයෙන් මේ රටේ ජීවත් වන පිරිසටත් සිදු වී තිබෙනවා, වර්තමාන සමාජ පරිවර්තන අනුව, සමාජ රටාව අනුව, ආර්ථික වෙනස්කම් අනුව ජීවිතයට මුහුණ දෙන්න. ජීවන වියදම් අංකය ඉහළ ගොස් ඇති නිසා රජයේ සේවකයන්ට සහන සලසන අවස්ථාවක මුදල් ඇමතිතුමා අමතක කළේ නැහැ, ජාතියට සේවයක් කළ ඒ පිරිසටත්— විශ්‍රාමයන්ටත්—, උපහාරයක් වශයෙන් අර වැටුප් වැඩිවීම් දෙන්න.

මොත්‍රිපාල සේනානායක මහතා
 (ති.රු. මාමත්‍රිපාල සේනානායක)
 (Mr. Maithripala Senanayake)

කලින් කෙරුණේ, විශ්‍රාමිකයන්ටත් ඒ වැඩිවීම් දීමයි.

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා (අග්‍රාමාත්‍යතුමා, පළාත් පාලන, නිවාස හා ඉදිකිරීම් ඇමතිතුමා, මහාමාර්ග කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිතුමා සහ පාර්ලිමේන්තුවේ සභානායකතුමා)

(ති.රු. ආර්. ප්‍රේමදාස—ප්‍රධාන අමාත්‍යවරයා, පළාත් පාලන, නිවාස හා ඉදිකිරීම් ඇමතිතුමා, මහාමාර්ග කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිතුමා සහ පාර්ලිමේන්තුවේ සභානායකතුමා)

(Mr. R. Premadasa—Prime Minister, Minister of Local Government, Housing & Construction, Minister of Highways, and Leader of the House of Parliament)

පසුගිය ආණ්ඩුව 'පෙන්ෂන්' එකත් කපා දැමීමා නේද?

එම්. ජෝසප් මයිකල් පෙරේරා මහතා
 (ති.රු. ආර්. ජොසප් මයිකල් පෙරේරා)
 (Mr. Joseph Michael Perera)

ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ නායකතුමා ඉතාමත් වැදගත් අදහසක් ප්‍රකාශ කළා. එතුමාට මතක ඇති, ඒ රජය කාලයේදී උපයන විට ගෙවීමේ ක්‍රමයක් අනුව කටයුතු කළ හැටි. තමුන් නාන්සේට මතක ද මම දන්නෙ නැහැ. පරණ දේවල් බොහොම ඉක්මනට අමතක වෙනවා.

මොත්‍රිපාල සේනානායක මහතා
 (ති.රු. මාමත්‍රිපාල සේනානායක)
 (Mr. Maithripala Senanayake)
 නෑ! නෑ! මතක් කරලා දෙන්න.

එම්. ජෝසප් මයිකල් පෙරේරා මහතා
 (ති.රු. ආර්. ජොසප් මයිකල් පෙරේරා)
 (Mr. M. Joseph Michael Perera)

මම තමුන් නාන්සේට ඉතා වැදගත් එක දෙයක් කියන්නම්. පොඩි අඩුපාඩුවක් පිරිමසාගන්න විශ්‍රාමිකයන්ගේ සංගමය ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමාට සිංදේශයක් ඉදිරිපත් කළා. එහි අඩංගු වී ඇති එක වාක්‍යයක් මම තමුන් නාන්සේට කියලා දෙන්නම්.

කථානායකතුමා
 (ආචාර්යවරයා)
 (Mr. Speaker)
 කොයි කාලයේද?

එම්. ජෝසප් මයිකල් පෙරේරා මහතා
 (ති.රු. ආර්. ජොසප් මයිකල් පෙරේරා)
 (Mr. M. Joseph Michael Perera)

මේක ඉදිරිපත් කරලා දැන් මාස හයක් පමණ වෙනවා. අපි ස්තූතිවන්ත වෙනවා, ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමා මේ පිළිබඳව සම්පූර්ණ පරීක්ෂණයක් කරලා, ඒ නිර්දේශ රාජ්‍ය පරිපාලන අමාත්‍යාංශයට ඉදිරිපත් කරලා දැන් මුදල් අමාත්‍යාංශයට ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. අපේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ඉතා ඉක්මණින් කටයුතු කරන්න බලා පොරොත්තු වෙනවා. මම කියන්නම්.

මෛත්‍රීපාල සේනානායක මහතා
(තිரு. මෛත්‍රීපාල සේනානායක)
(Mr. Maithripala Senanayake)

ගරු කථානායකතුමනි, ඒකට අපි විරුද්ධ වෙන්නෙ නැහැ. මම කිව්වේ අපේ කාලයේදීත් රජයේ අනිකුත් සේවකයන්ගේ පඩි වැඩි කරන විට විශ්‍රාමිකයන්ගේත් පඩි වැඩි කර තිබෙන බවයි.

ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මහතා
(තිரு. ආර්. ජේ. ජී. ද මෙල්)
(Mr. R. J. G. de Mel)

අවුරුදු හතකටම එක පාරයි වැඩි කළේ.

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා
(තිரு. ආර්. ප්‍රේමදාස)
(Mr. R. Premadasa)

රජයේ සේවකයන්ගේ විශ්‍රාම වැටුපත් කපා දැමීම.

එම්. ජෝශප් මයිකල් පෙරේරා මහතා
(තිரு. එම්. ජෝශප් මයිකල් පෙරේරා)
(Mr. M. Joseph Michael Perera)

මම පෙත්වන්නම් කොහොමද වැඩි කළේ කියා. මේ පත්‍රිකාව කියවන ලෙස මම බොහොම ගෞරවයෙන් ආරාධනා කර නවා. මම පෙත්වන්නම් වැඩි කර තිබෙන හැටි. 1977. 12. 31 වැනිදා විශ්‍රාම ගිය විශ්‍රාමිකයෙකුට ලැබෙන විශ්‍රාම වැටුප රු. 448.25 යි. මැදවිච්චියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ නව නායකතුමා (මෛත්‍රීපාල සේනානායක මහතා) පිළිගන්නවා ඇති 1978 ජනවාරි පළමුවැනිදා සිට මේ වෙනස කැඩුවේ ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන ජනාධිපතිතුමා බව.

මෛත්‍රීපාල සේනානායක මහතා
(තිரு. මෛත්‍රීපාල සේනානායක)
(Mr. Maithripala Senanayake)
මොකක්ද වෙනස?

එම්. ජෝශප් මයිකල් පෙරේරා මහතා
(තිரு. එම්. ජෝශප් මයිකල් පෙරේරා)
(Mr. M. Joseph Michael Perera)

තමුත් නාන් සේ ලා විශ්‍රාමිකයන්ට ගෙව්ව දස අවුරුදු පාරිතෝෂිකය මම උදාහරණයක් වශයෙන් පෙත්වන්නම්.

මෛත්‍රීපාල සේනානායක මහතා
(තිரு. මෛත්‍රීපාල සේනානායක)
(Mr. Maithripala Senanayake)

තුන් වතාවක් ගෙවා තිබෙනවා. ඕනෑ කරන්නේ මුදල් ප්‍රමාණය නොවෙයි. අපි ප්‍රතිපත්තිය පිළිගන්නා කියන එකයි, අපට කියන්නට වුවමනා කරන්නේ.

එම්. ජෝශප් මයිකල් පෙරේරා මහතා
(තිரு. එම්. ජෝශප් මයිකල් පෙරේරා)
(Mr. M. Joseph Michael Perera)

මම පෙත්වන්නම් කොහොමද ප්‍රතිපත්තිය ඉෂ්ට කළේ කියා. වැටුප රු. 100.25 යි. විශේෂ ජීවනාධාර රු. 153.00 යි. අමතර දීමනා රු. 140.00 යි. විශේෂ දීමනා රු. 50.00 යි. විශේෂ දීමනා රු. 5.00 යි. එකතුව රු. 448.25 යි. මේ අයට තමුත් නාන් සේ ලාගේ පාරිතෝෂිකය අනුව ගෙව්වේ රු. 4,410.00 යි.

මෛත්‍රීපාල සේනානායක මහතා
(තිரு. මෛත්‍රීපාල සේනානායක)
(Mr. Maithripala Senanayake)
එදා තිබුණු තත්ත්වය අනුව.

එම්. ජෝශප් මයිකල් පෙරේරා මහතා
(තිரு. එම්. ජෝශප් මයිකල් පෙරේරා)
(Mr. M. Joseph Michael Perera)

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන ජනාධිපතිතුමා විශ්‍රාමිකයන්ගේ ඉල්ලීම අනුව මෙය වහාම වෙනස් කළා. ඒ අනුව මොකද කළේ? මම තමුත් නාන් සේට පෙත්වන්නම්.

ඒ අනුව වැටුප රු. 270.00 යි. විශේෂ දීමනාව රු. 135.00 යි. අමතර දීමනාව රු. 50.00 යි. විවාහක දීමනාව රු. 42.50 යි. එකතුව රු. 497.50 යි.

මෛත්‍රීපාල සේනානායක මහතා
(තිரு. මෛත්‍රීපාල සේනානායක)
(Mr. Maithripala Senanayake)

අපි ඒ ප්‍රතිපත්තිය පිළිගන්නා කියා මම කිව්වා.

එම්. ජෝශප් මයිකල් පෙරේරා මහතා
 (ශ්‍රී. ආර්. ජයවර්ධන ජනාධිපති තුමා තමයි, ඒ අනුව 1978 ජනවාරි 1 වැනි දාට පසුව විශ්‍රාම ගිය අයට දස අවුරුදු පාරි තෝෂිකය සඳහා රු. 10,800.00 ක් දෙන්න සැලැස්සුවේ. ඒ වික කරන්න ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ රජය තිබෙන කාලයේදී බැරිව ගියා. අද කතා කරනවා අමුතු විධියට.

ආනන්ද දසනායක මහතා
 (ශ්‍රී. ආර්. ජයවර්ධන ජනාධිපති තුමා තමයි, ඒ අනුව 1978 ජනවාරි 1 වැනි දාට පසුව විශ්‍රාම ගිය අයට දස අවුරුදු පාරි තෝෂිකය සඳහා රු. 10,800.00 ක් දෙන්න සැලැස්සුවේ. ඒ වික කරන්න ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ රජය තිබෙන කාලයේදී බැරිව ගියා. අද කතා කරනවා අමුතු විධියට.

ආනන්ද දසනායක මහතා
 (ශ්‍රී. ආර්. ජයවර්ධන ජනාධිපති තුමා තමයි, ඒ අනුව 1978 ජනවාරි 1 වැනි දාට පසුව විශ්‍රාම ගිය අයට දස අවුරුදු පාරි තෝෂිකය සඳහා රු. 10,800.00 ක් දෙන්න සැලැස්සුවේ. ඒ වික කරන්න ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ රජය තිබෙන කාලයේදී බැරිව ගියා. අද කතා කරනවා අමුතු විධියට.

1978 න් පස්සේ අයටයි ඔය තිබෙන්නේ.

එම්. ජෝශප් මයිකල් පෙරේරා මහතා
 (ශ්‍රී. ආර්. ජයවර්ධන ජනාධිපති තුමා තමයි, ඒ අනුව 1978 ජනවාරි 1 වැනි දාට පසුව විශ්‍රාම ගිය අයට දස අවුරුදු පාරි තෝෂිකය සඳහා රු. 10,800.00 ක් දෙන්න සැලැස්සුවේ. ඒ වික කරන්න ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ රජය තිබෙන කාලයේදී බැරිව ගියා. අද කතා කරනවා අමුතු විධියට.

මේ රටේ ජනතාවගේ දැන ගැනීම සඳහා මම මේ සන්දේශය සභාගත කරන්න කැමතියි. මේ අනුව බලන විට අපේ ගම්වල ජනතාව මේ අයවැය ලේඛනය දිනා බලන ආකල්පය, මම තමුත්තාන්සේලාට පෙන්වන්න උත්සාහ කළේ ඉතාම වැදගත් ක්‍රමයකටයි. මොකක්ද ඒ ක්‍රමය? පාසල් වලින් පිට වන දරුවන්ට මේ රටේ රැකියා අවශ්‍ය වෙන බව, අදින්නට අවශ්‍ය වන බව, කෑම බීම අවශ්‍ය වන බව, ඉදුම් හිටුම් අවශ්‍ය වන බව මේ රටේ ජනතාව හොදින් අවබෝධ කරගෙන තිබෙනවා. එහෙම නම් අද මේ ක්‍රමය වෙනස් කරන්න කලින් රජයක් මගින් කරන්න වුවමනා කරන්නේ මොනවාද කියා ජනතාව අවබෝධ කරගෙන තිබෙනවා. ඒ සඳහා අපට උදාහරණ දෙන්න පුළුවන්. මේ අවුරුදු පහ තුළ එක්සත් ජාතික පක්ෂ රජය මොන විධියේ වැඩ පිළිවෙලක් අනුගමනය කර තිබෙනවාද? වි නිෂ්පාදනය වැඩි කළාද? ආදුම් නිෂ්පාදනය වැඩි කළාද? නිවාස වැඩි වැඩියෙන් හැදවූවාද? රැකියා වැඩි වැඩියෙන් ලබා දුන්නාද? මේ ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු ඉලක්කම්වලින් තොපෙන් නුවාට මේ රටේ ජනතාව හොදින් දැන ගත යුතුය. අපේ රටට එවනවා. නිදහස්

ශ්‍රී ලංකා, සමසමජ, කොමියුනිස්ට් පක්ෂ තුනේ ආණ්ඩුව ඒ හත් අවුරුදු කාල සීමාව තුළදී ඒ ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු දුන්නේ කොහොමද කියා ජනතාව බලා සිටියා. තොයෙක් අමාරුකම් මධ්‍යයේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී පාලනයෙන් ඇත් වී කටයුතු කළ ඒ පක්ෂ තුන වි නිෂ්පාදනය වැඩි කළාද, නිවාස වැඩියෙන් හැදවූවාද, ආදුම් නිෂ්පාදනය වැඩි කළාද, වැඩියෙන් රක්ෂා දුන්නාද කියා මේ රටේ ජනතාව බලා සිටියා.

ආනන්ද දසනායක මහතා
 (ශ්‍රී. ආර්. ජයවර්ධන ජනාධිපති තුමා තමයි, ඒ අනුව 1978 ජනවාරි 1 වැනි දාට පසුව විශ්‍රාම ගිය අයට දස අවුරුදු පාරි තෝෂිකය සඳහා රු. 10,800.00 ක් දෙන්න සැලැස්සුවේ. ඒ වික කරන්න ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ රජය තිබෙන කාලයේදී බැරිව ගියා. අද කතා කරනවා අමුතු විධියට.

එම්. ජෝශප් මයිකල් පෙරේරා මහතා
 (ශ්‍රී. ආර්. ජයවර්ධන ජනාධිපති තුමා තමයි, ඒ අනුව 1978 ජනවාරි 1 වැනි දාට පසුව විශ්‍රාම ගිය අයට දස අවුරුදු පාරි තෝෂිකය සඳහා රු. 10,800.00 ක් දෙන්න සැලැස්සුවේ. ඒ වික කරන්න ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ රජය තිබෙන කාලයේදී බැරිව ගියා. අද කතා කරනවා අමුතු විධියට.

වේදිකාවේ කියන දේ වික දවසකින් ජනතාවට අමතක වෙනවා. නමුත් පාර්ලිමේන්තුවේ කියන දේ අමතක වන්නේ නැහැ, වාර්තාගත වෙනවා. මතු උපදින පරම්පරාවත් ඒවා කියනවා.

අපි එහේ එකක් කියා මෙහේ තව එකක් කියන්නේ නැහැ. එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ දේශපාලන දර්ශනය බොහෝම පැහැදිලියි. මෙහේ එකක් කියා යාපනයේදී තව එකක් අපි කියන්නේ නැහැ. දිස්ත්‍රික් සංවර්ධන සභා මැතිවරණයේදී එක්සත් ජාතික පක්ෂය, පක්ෂයක් හැටියට තරඟ කරන විට ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය කළේ මොනවාද කියා තමුත්තාන්සේ දන්නවා. කාටද ඔවුන් සහයෝගය දුන්නේ? මෙහේ ඇවිත් ඔවුන් එක්සත් ජාතික පක්ෂය ගැන වෙනත් විධියකට කතා කරනවා.

මේ රටේ සංවර්ධනය සඳහා අද ඇති කර තිබෙන වැඩ පිළිවෙලවල් මොනවා දැයි අපි බලමු. මේ අය වැය තුළින් මුදල් වෙන් කර තිබෙන්නේ කොයි ආකාරයටද? විදේශ විනිමය සොයා ගැනීම අපට විශේෂයෙන් අවශ්‍ය වෙනවා. අද අපි අලුත් ආදායම් ඇති කර තිබෙනවා. පිටරටවලට යන අපේ තරුණ තරුණියන් අති විශාල මුදල් සම්පතක් ඇතිව තිබෙනවා. අපේ රටට එවනවා. නිදහස්

වෙළඳ කලාපය ඇති කොට වෙලර් සාප්පු දැමීම යයි විරුද්ධ පක්ෂය එක්සත් ජාතික පක්ෂයට වේදිකාවලින් පුළුවන් තරම් බැන්නා. ඇදුමක් මසතොත් අපි කවුරුත් ඇදුම් මහනවාය කියනවා. මිස වෙලර් සාප්පු කියන්නේ නැහැ. අලුත් වැඩ පිළිවෙලක් නිසා මෙහි අඩුපාඩුකම් නියෝජන පුළුවනි. වැඩ කරන වෙලාවල්, සේවකයන්ගේ පහසුකම් ආදිය සම්බන්ධයෙන් අඩුපාඩු නියෝජන පුළුවනි. නමුත් ඒ ආයතනයක වැඩ කරන ගැහැණු ළමයෙක් උදාහරණයක් හැටියට කියතොත් — මසකට රු. 600 කට වැඩි මුදලක් වේතන හැටියට ලබා ගන්නවා. වැඩිපුර වැඩ කොට රු. 1,000, රු. 1,200 ලබා ගන්නා අයත් සිටිනවා. විසි දාහක් තරුණ තරුණියන්ට මේ සුළු කාලය තුළදී මේ වාසිය ලැබුණේ කාගේ සල්ලි වලින්ද? අපේ රටේ සල්ලි වලින් නොවෙයි. නමුත් විසි දාහක් පමණ ජනතාවට, ඒ අයගේ පවුල්වලට මේ ආදායම් මාර්ගය නිසා අද සල්ලි නියෝජනවා. මෙය එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ දේශපාලන හා ආර්ථික දර්ශනය තුළ තමන් හට ලැබුණු වරප්‍රසාදයක් හැටියට ජනතාව පිළිගන්නවා.

ගරු අගමැතිතුමාගේ නිවාස සංකල්පය යටතේ අද අති විශාල නිවාස ප්‍රමාණයක් හදා තිබෙනවා. කලවානේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (සරත් මුත්තේවට්ටුවෙගම මහතා) ප්‍රශ්න හංගා අලුත් ප්‍රශ්නයක් ඉදිරිපත් කර බේරෙන්න හැදුවා. නමුත් ඒ අයගේ කාලය තුළ ගෙවල් කීයක් හදා කම්කරු ජනතාවට, දුප්පත් ජනතාවට බාර දුන්නාද? අපි මේ අවුරුදු පහ තුළදී ලක්ෂ ගණන් ගෙවල් හදා කාටද බාර දී තිබෙන්නේ? දුප්පත් අහිංසක ජනතාවට, රු. 5 ට, රු. 10 ට, රු. 15 ට, රු. 50 ට කුලී ගෙවල් කාටද දී තිබෙන්නේ? දුප්පත් ජනතාවට.

මහවැලි සංවර්ධන ව්‍යාපාරය යටතේ ජේ. ආර්. ජයවර්ධන නමැති රත්තරන් නාමය රත්තරන් අකුරෙන් ලංකා ඉතිහාසයෙහි ලියවෙන යුගයක් දැන් ඇති වී තිබෙනවා. මේවාගේ යෝජනා ක්‍රම සී. එස්. සේනානායක අග්‍රාමාත්‍යතුමා ඇති කරන විට විරුද්ධ පක්ෂයේ සිටි සමසමාජ පක්ෂ

පක්ෂයේ නායක තුමන් ලා මොනවාද කිව්වේ? මේ තරම් අඩුවට හාල් ගන්න තිබියදීත් මේ තරම් විශාල ධනස්කන්ධයක් ගෙනාවත් වලලන වයි කිව්වා. මේ ඉතිහාසය අපේ ගම්වල ඉන්න සෑම තරුණ තරුණියකගේම අම්මලා තාත්තලා දන්නවා. නමුත් අද අපි සිංහල හාලේ බත් ටිකක් කනවා නම් ඒ කන්නේ කවුරු නිසාද? ඔවුන්ගේ විවේචන මැද්දේ ඒ උදාර සේවය කළ විර සී. එස්. සේනානායක අගමැතිතුමා නිසයි.

ගරු කථානායකතුමනි, පරම්පරාවක් ගත වෙන්න වුවමනා නැහැ. මේ පරම්පරාව තුළදීම මේ රටේ ජනතාව කියාවි, පිටරටින් හාල් ගෙන්නේ නැතිව අපට සිංහල හාල් කන්න පුළුවන් කියා. කෝටි ගණනින් පිටරට ගිය විදේශ විනිමය ප්‍රමාණය මේ රටේ නතර වුණා කියාවි. කවුරුත් නිසාද? ශ්‍රීමත් ජනාධිපතිතුමාගේ ඒ උතුම් නායකත්වය නිසයි. මේ රටේ අනාගත පරම්පරාව දෙස බලා, ඉදිරියට එන්න තිබෙන හයානක තර්ජනය ගැන කල්පනා කර බලා, විශාල මුදල් සම්භාරයක් වැය කරලයි මේ වැඩපිළිවෙලවල් ක්‍රියාත්මක කර තිබෙන්නේ. මේ ව්‍යාපාර තුළින් ආහාර සඳහා වැය වෙන අපේ විදේශ විනිමය ප්‍රමාණය නතර කරගන්න පුළුවන් වෙනවා. අපේ රෙදි කර්මාන්ත ශාලාවල රෙදි නිෂ්පාදනය කර, පිටරටින් ගෙන්වන රෙදි ප්‍රමාණය නතර කරන්නට, සම්පූර්ණයෙන්ම වාගේ නතර කරන්නට අද වැඩ කටයුතු කර තිබෙනවා. මේ නිෂ්පාදනයේ වැඩිවීමක් නොවෙයිද? එහෙමි නම් මේ අපේ ජනතාවට වාසියක් ලැබීමක් නොවෙයිද?

අපි මේ වැඩ කරගෙන යන්නේ අමාරු කම් මධ්‍යයේයි. එහෙම නැතුව තිබෙන මුදල් විකා සහනාධාර සඳහා වැය කර, සහනාධාර තුළින් කෙටි කාලීන තෘප්තියක් මේ රටේ මහජනතාවට ලබා දී, අවුරුදු හයකට පසු ජනතාව අතරට යන්න අපට පුළුවන්කම තිබුණා.

නමුත් ජනතාවට කරුණු අවබෝධ කර දීමෙන් පසුව ජනතාවට සත්‍යය තේරුම් ගන්නවා. මේ අය වැය ලේඛනය මේ රටේ අනාගතය සඳහා, අපේ දරුවන් වෙනුවෙන් සකස් කළ අයවැය ලේඛනයක් බව ජනතාව තේරුම් ගන්නවා.

[එම්. ජෝර්ජ් මයිකල් පෙරේර මහතා]

මේ අවස්ථාවේදී ඉතා කරුණාවෙන් ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට මතක් කළ යුතු කරණයක් තිබෙනවා. විශ්‍රාමිකයින්ගේ ප්‍රශ්නයට, පිළිතුරු නොලැබුණ කොටසට ඉතා ඉක්මණින් සහනයක් ලබා දෙන නිසා ඉල්ලා සිටිනවා. මේ පිරිස ඉතා උදාර සේවයක් කළ කොටසක් ; අපට අමතක කරන්න බැරි කොටසක්. මේ පිරිස සඳහා වැය වන්නේ ඉතාම සුළු මුදලක්. එයත් දීර්ඝ කාලීන වියදමක් නොවෙයි. ඒ මුදල විකිත් වික කෙටි වී ගොස් අන්තිමට අවසන් වෙනවා. එතකොට මේ වියදම සම්පූර්ණයෙන්ම අවසන් වෙනවා. රාජ්‍ය පරිපාලන අමාත්‍යාංශයෙන් දැනට ගණන් බලා තිබෙන හැටියට මේ සඳහා වැය වන්නේ කෝටි පහක පමණ මුදලකි. එම නිසා ඉතා ඉක්මණින් මේ වැඩ පිළිවෙල ක්‍රියාත්මක කරන්න පුළුවන් නම්, මා හිතනවා ඉතාම උතුම් කාර්යයක් කියා. ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු වීම සඳහා ඒ විශ්‍රාමිකයින්ගේ ඉල්ලීම් ඇතුළත් සන්දේශය මා සහාගත කරන්න කැමතියි.*

ඒ වාගේම ඉතාම වැදගත් තවත් කරණයක් මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන්න කැමතියි. පසුගිය වතාවේදීත් මා මේ කරණය මතක් කළා. එනම් අපේ අධ්‍යාපනය ගැනයි. අපේ අධ්‍යාපනය අපට අමතක කරන්න බැහැ. මේ රටේ ඉතාමත් වැදගත් අංශයක් හැටියට සලකන්න තිබෙන්නේ අධ්‍යාපනයයි. මා හිතන විධියට ගුරුවරුන් අමතක කරල අධ්‍යාපනය ගැන හිතන්න බැහැ. අධ්‍යාපනය අමතක කරල, රට ඉදිරියට යන ගමන ගැන හිතන්නත් බැහැ. ඒ නිසා කිසිම දේශපාලන පක්ෂ හේදයකින් තොරව, ආගම් හේදයකින් තොරව, ජාති හේදයකින් තොරව කවුරුත් එකඟ වෙන යෝජනාවක් කෙරෙහි ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කරවන්න කැමතියි. අද මේ රටේ ක්‍රම දෙකක පාසැල් තිබෙනවා. පුද්ගලික පාසැල් හා රජයේ පාසැල් යනුවෙන්

පාසැල් වර්ග දෙකක් තිබෙනවා. මේ නිසා ගම්බද මන්ත්‍රීවරුන්ටත්, මුහුණ දීමට සිදුවී තිබෙන ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා.

අද පුද්ගලික පාසැල් සමග රජයේ පාසැල්වලට තරග කිරීමට සිදුවී තිබෙනවා. එය ඉතාම භයානක තත්ත්වයක්. පුද්ගලික පාසැලකට ඉගැන්වීමේ කටයුතු සඳහා එන උපාධිධාරී ගුරුවරයෙකුට අද රුපියල් 1500 කට වඩා වැඩි පඩියක් ගෙවනවා. ඒ ගමේම, ඒ නගරයේම රජයේ පාසැලේ ඉන්න, ඒ උපාධියම ලැබූ ගුරුවරයාට ගෙවන්නේ රුපියල් 700 යි. එහෙම නම් අර පුද්ගලික පාසැලෙන්, රජයේ පාසැලෙන් ඉගැන්වීමේ කටයුතුවල තිබෙන විෂමතාවය කොසි තරම්ද කියා අපට හිතන්න පුළුවන්. එහෙම වෙලාවකදී ඒකෙන් පහර වදින්නේ කාටවත් නොවෙයි, අර දුප්පත් අහිංසක දරුවන්ටයි. සල්ලි විකාක් තිබෙනවා නම් ඒ දරුවා පෞද්ගලික පාසලකට යවන්න පුළුවන්. රුපියල් 1500 ක පඩියක් ලැබෙන්නේ නැහැ. මම කියන්නේ නැහැ, අනික් ගුරුවරුන් උගන්වන්නේ නැහැ කියා. මම කියන්නේ අර තරම් ශක්තියක් නැහැ කියලයි. ඒ විෂමතාව නැති කළ යුතුයි.

අපට මුදල් ප්‍රශ්න තිබෙන බව අපි දන්නවා. නමුත් මේ ප්‍රශ්නයේදී මුදල් සොයාගන්න පුළුවන් ක්‍රම අපි දන්නවා. එය ඒ අධ්‍යාපන ක්‍රමය තුළම තිබෙනවා. මම අදහස් කරනවා, ඒ පිළිබඳ විස්තර කරක සහා අවස්ථාවේදී ඉදිරිපත් කරන්න. නමුත් මම මේ අවස්ථාවේදී ඉල්ලීමක් කරනවා. කවුරුවත් තරග වෙන්නේ නැහැ, කිසිම සමිති නායකයෙක් විරුද්ධත්වයක් ප්‍රකාශ කරන්නේ නැහැ, ඒ සෑම කෙනෙකුගේම දරුවන්ට උගන්වන ගුරුවරුන් සඳහා පියවරක් ගැනීම ගැන. ඔවුන් අනික් අයට වඩා ජීවිත කැප වීමකින් ඉන්නේ. ගමේ වුණත් හොඳට අදින්න වෙනවා. හොඳ ගෙයක ඉන්න වෙනවා. පාසලට පැමිණීමේදී හොඳ පිළිවෙලකින් එන්න වෙනවා. මනා පැවැත්මකින් යුක්ත වෙන්න වෙනවා. අනික් අය කරන්නා වාගේ වෙනත් රක්ෂාවල ගොදුරු නත් බැහැ, ගුරු තත්ත්වය

*කථාව අවසානයේ පළකර ඇත.
பேச்சினிறுதியில் தரப்பட்டுளது.
Reproduced at end of speech.

ආරක්ෂා කරන්න තිබෙන නිසා. ඒ ගුරු වරුන්ට අඩුම පඩිය රුපියල් දාහක්වත් නොකළොත් අපේ අධ්‍යාපනය අනාගතයේදී බලවත් පිරිහීමකට පත් වන්නට ඉඩ ඇති බව අප සටහන් කරගන්න ඕනෑ. ඒ වාගේම අඩුම පඩිය රුපියල් දාහක් වන විට ඒ ඒ ශ්‍රේණිවල ගුරුවරුන්ගේ පඩි වැඩි විමක් කරන්න සිද්ධ වේවි. නමුත් මම හිතනවා ඒ මුදල අපට සොයා ගන්න පුළුවන්ය කියා. අමතර වියදමක් සඳහා මුදල් පිටින් නොසොයා අපේ අධ්‍යාපන ක්‍රමය තුළින්ම සොයාගන්න පුළුවන්.

උදාහරණයක් වශයෙන් අපි කොසි තරම් මුදලක් ගොඩනැගිලි සඳහා වියදම් කරනවාද බලමු. රජයේ පාසලක් කියා රජයට ගත්තට පස්සේ දෙමව්පියන්ගෙන් මුදලක් ඉල්ලනවා බැහැ. නමුත් අපි දන්නවා, මේ රටේ බොද්ධ ජනතාව, මේ රටේ කතෝලික ජනතාව මීට කලින් වකවානුවලදී පාසල් ගොඩනැගිලි හැදුවේ රජයේ සල්ලිවලින් නොව, දෙමව්පියන්ගේ සල්ලිවලින් බව. දෙමව්පියන් ඒ කටයුත්තට සහභාගි වුණා. පාසලක් තනිකර දෙපාර්තමේන්තුවේ අයිතියට, රජයේ අයිතියට ගත්තොත් දෙමව්පියන් ඇත් වෙනවා. අපි ඒ ගොල්ලන්ට අදහසක් දෙන්න ඕනෑ, ඒ පාසල ඒ දෙමව්පියන්ගේ ය, ඒ දරුවන්ගේ ය කියා. අපට පුළු

වත් ගුරුවරුන් දීමෙන් උදව් කරන්න. අනික් කටයුතු දෙමව්පියන් පිළියෙල කර ගන්න ඕනෑ. අලුත් සමාජයකයි අපි ජීවත් වන්නෙ. අලුත් සමාජයකයි, අපි ගමන් කරන්නෙ. විවෘත ආර්ථිකයක් අපට තිබෙන්නෙ. ඒ නිසා අපට පුළුවන් මේ වියදම සඳහා අපේ ජනතාවගෙන් අපට උදව් ලබාගන්න. ඒ අනුව අපි අනික් වියදම් කපා හැර ගුරුවරුන්ගේ පඩිය පමණක් හරියට හදා දෙනවානම් ඒ උදවිය විශාල තෘප්තියකට පත් වෙනවා. ඒ වාගේම ඒ ගුරු ජනතාවට ලොකු ගෞරවයක් වෙනවා.

මට නියමිත වෙලාව අවසන් වේගෙන යන නිසා තමුන්තාන්සේ මා දෙස බලා ගෙන සිටිනවා. අවසාන වශයෙන් මම මේ කාරණය සඳහන් කරන්න කැමතියි. අපේ ගුරු මුදල් ඇමතිතුමා අපේ ජනතාව මත විශාල බරක් පවත්වන්නේ නැතිව මේ භාර දුර කටයුත්ත ඉටු කිරීම ගැන ස්තූති කරන අතර ගුරු ජනාධිපතිතුමාගේ මේ වැඩපිළිවෙළ ඉදිරියට ගෙන යන්නට මේ රටේ ජනතාව සම්පූර්ණ සහාය දෙන බව ප්‍රකාශ කරමින් තමුන්තාන්සේටත් ස්තූති කරමින් මම නිහඬ වෙනවා.

සහාමේසය මත තබන ලද සන්දේශය :
 சபாபீடத்தின் வைக்கப்பட்ட மகஜர் வருமாறு :
 The memorandum tabled is as follows :

රජයේ විශ්‍රාම වැටුප් ලබන්නන්ගේ හා වැන්දඹු ආධාර ලබන්නන්ගේ සංගමය
 ජා-ඇල ප්‍රදේශය

1979-10-21

ජා-ඇල, රාජ්‍යසභා නියෝජිත, ගරු කම්කරු නියෝජ්‍ය ඇමති
 ජෝශප් මයිකල් පෙරේරා මැතිතුමා මගින්
 ගරු අග්‍රාමාත්‍ය,
 ආර්. ජේමදස මැතිතුමන් වෙත
 පිළිගන්වනු ලබන සංදේශයයි

විශ්‍රාම වැටුප් විෂමතාවය ඉවත්කරන ලෙස ඉල්ලීම

ගරු අග්‍රාමාත්‍ය තුමෙහි,

1978-01-01 දිනට පෙර විශ්‍රාම ගිය අයවලුන් සම්බන්ධයෙන් සිදුවී ඇති අසාධාරණය කෙරෙහි ඔබතුමාගේ කාරුණික අවධානය යොමුකොට, ඔවුන්ට සාධාරණයත්, යුක්තියත් ඉටු කරවා ගැනීම සඳහා ජා-ඇල, වත්තල ගම්පහ, කටාන යන පාර්ලිමේන්තු ආසනවලට අයත්, මේ සංගමයේ විශ්‍රාමිකයන් හා ඔවුන්ට සම්බන්ධ වන සියලු දෙනා වෙනුවෙන්, ඔබ තුමන් වෙත ඉතා ගෞරවයෙන් ඉදිරිපත් කරනු ලබන සංදේශයයි.

රජයේ සේවකයන්ට ඒකාබද්ධ ක්‍රමය මත වැටුප් ගෙවීම ආරම්භකළේ, අනිගරු ඩබ්ලිව් සේනානායක අගමැති තුමන්ගේ කාලයේ දීය. විශ්‍රාමිකයන්ට ද එදින සිට ඒකාබද්ධ වැටුප මත, විශ්‍රාම වැටුප් ගෙවිය යුතුව තිබූ නමුත්, එසේ නොකර කල්පිත වැටුප් මතම එය කරන ලදී. රාජ්‍ය සේවකයන්ගේ වැටුප් සංශෝධනය සඳහා පත්කරන ලද, ඇල්. බී. ද සිල්වා කොමිෂන් සභාවේ නිර්දේශයන් ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා, අනුරූපිත කල්පිත වැටුප් තලයක් දක්වන වක්‍රයක් එම නිර්දේශයේ iii වැනි පරිශිෂ්ටයක් වශයෙන් අමුතුවෙන් දක්වා ඇත. මේ අනුව විශ්‍රාම

වැටුප් ගෙවීමෙන්, විශ්‍රාමිකයන්ට අසාධාරණයක් සිදුවී ඇති බව, අපගේ ඒකමතික පිළිගැනීමයි. රාජ්‍ය සේවකයන්ගේ වැටුප් ප්‍රතිශෝධනය කර 1974-04-01 දින සිට ගෙවීම කරන ලෙස එම චක්‍රලේඛනයෙන් නිර්දේශ කර විශ්‍රාමිකයන් එයින්ද කොන්කර ඇත. මේ නිසා විශ්‍රාමිකයෝ ඉමහත් සිත් වේදනාවට පත්වූහ.

විශ්‍රාමිකයන්ගේ වැටුප් ප්‍රතිශෝධනය කෙසේ වෙතත් රාජ්‍ය සේවකයන්ට 1969-10-01 සිට ක්‍රියාත්මක වූ ඒකාබද්ධ වැටුප, 1974-04-01 දින සිටවත් දිය යුතුව තිබූ නමුත් එයද කල්පිත වැටුප් මතම දීමට සැලැස්වීම අසාධාරණයකි. විශ්‍රාමිකයන් සම්බන්ධයෙන් සිල්වා කොමිෂන් සභාවේ නිර්දේශයන් ක්‍රියාත්මක කිරීම කල් තැබීම.

මේ මෙසේ තිබියදී ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මැතිතුමා අගමැති විමෙන් පසු, 1977-12-02 දින දරණ විශේෂ ගැසට් නිවේදනයකින්, 1978-01-01 දින සිට විශ්‍රාම යන සේවකයන්ට ඒකාබද්ධ වැටුප් පදනම මත විශ්‍රාම වැටුප් ගෙවීමට නියම විය. එදිනෙන් පසු විශ්‍රාම යන අයට එයින් මහත් සහනයක් සැලසුන අතර, එදිනට කලින් විශ්‍රාම ගිය අය සම්බන්ධයෙන් සලකා බැලීමක් නොවූ බව කණගාටුවෙන් ප්‍රකාශ කරමු.

1977-12-31 දත් 1978-01-01 දත් යන දෙදිනෙහි විශ්‍රාම ගිය දෙදෙනෙකු සම්බන්ධයෙන් ඇතිවී තිබෙන වැටුප් උරුමය ඔබ තුමන් වෙත නිදර්ශනයක් වශයෙන් ඉදිරිපත් කරන්නට කැමැත්තෙමු. දෙදෙනාටම ලැබුණේ රුපියල් 400/- බැගින් වූ වැටුපකි.

1977-12-31 විශ්‍රාම ගිය

1978-01-01 විශ්‍රාම ගිය

	රු. ශ.
වැටුප	100 25
විශේෂ ජීවනාධාර	153 00
අමතර දීමනා	140 00
විශේෂ දීමනා	50 00
විවාහ දීමනා	5 00
එකතුව	448 25

	රු. ශ.
වැටුප	270 00
විශේෂ	135 00
අමතර දීමනා	50 00
විවාහ දීමනා	42 50
එකතුව	497 50

දස අවුරුදු පාරිතෝෂිකය රු. 4410 00

දස අවුරුදු පාරිතෝෂිකය රු. 10,800 00

රාජ්‍ය සේවය වෙනුවෙන්, ජනතාව වෙනුවෙන් හතළිස් වසරක් හෝ ඊට ආසන්න කාලයක්, සේවයට කැපවී, මෙරට සංවර්ධනය කිරීමෙහි නියැලුණු, දැනට දරුමල්ලන්ගේ ප්‍රශ්නවලින් විඩාවට පත්ව, බලවත් දුෂ්කරතා මැද මහත් ජීවිත සටනක යෙදී සිටින 1978-01-01 දිනට කලින් විශ්‍රාම ගිය අය සම්බන්ධයෙන්ද ඔබගේ කාරුණික අවධානය යොමුකර ඒ අයටත් ඒකාබද්ධ පදනම මත, විශ්‍රාම වැටුප් ලැබෙන්නට සලසා දෙන ලෙස ගෞරවයෙන් ඉල්ලමු.

දුප්පතාගේ දුකත් සේවයේ අගයන් ඒවූ සැටියෙන්ම, දන්නා හඳුනන අතිගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන ජනාධිපතිවරයා උතුමාණන් වෙතත්, ජනතා සේවයට කැපවූ ඔබ තුමාණන් වෙතත්, ඉමහත් පක්ෂ පාතිත්වයක් හා ස්ථිර බලාපොරොත්තුවක් තබන අපි, අපේ ඉල්ලීම සම්බන්ධයෙන්ද යුක්තියත් සාධාරණත්වයත් ඉටුවේවා'යි ප්‍රාර්ථනා කරමු.

මීට,

ගරු සභාපති,
දෙස්තර කෲස් මොරායස්
මිනුවන්ගොඩ පාර,
කණුවන-ජා-ඇල

ගරු ලේකම්.
ඩී. එන්. එෆ්. කෝස්තා
(විශ්‍රාමලත් විදුහල්පති.)
58, සුහද මාවත,
වෑවල-ජා-ඇල

ගරු භාණ්ඩාගාරික.
ඇල්. ස්ටීවන් කබිරාල්
(විශ්‍රාමලත් පොලිස් පරීක්ෂක)
317, කලඵලිය-ජා-ඇල.

- පිටපත් : 1. රාජ්‍ය පරිපාලන හා ස්වදේශ කටයුතු පිළිබඳ ගරු ඇමති, මේජර් මොන්ටේගු ජයවික්‍රම මැතිතුමා
- 2. මුදල් හා ක්‍රම සම්පාදක ගරු ඇමති, රොනී ද මෙල් මැතිතුමා
- 3. විශ්‍රාම වැටුප් අධ්‍යක්ෂකතුමා

[ඉතිරි වැඩ කටයුතු සඳහා 1981 නොවැම්බර් 24 වන අගහරුවාදා නිල වාර්තාව බලන්න.]

[நிகழ்ச்சித் தொடரை, 1981 நொவம்பர் 24, செவ்வாய்க்கிழமை அநிகார அறிக்கையிற் பார்க்க.]

[For continuation of Proceedings See OFFICIAL REPORT for Tuesday, 24th November, 1981.]

ශ්‍රී ලංකා රජයේ මුද්‍රණ දෙපාර්තමේන්තුවේ මුද්‍රණය කරන ලදී

Digitized by Noolaham Foundation.

සෑහෙන රජයේ මුද්‍රණ දෙපාර්තමේන්තුවේ මුද්‍රණය කරන ලදී